

تصویر ابو عبد الرحمن الحکرمی

میرٹھی ۽ رده لان

لیکھنده و وده کیرانی

مامو شتاهه رار

منتدی اقرأ الثقافی

العندی | العودی | العودی | العودی

www.lqra.ahlamontada.com

مەستوورە

دەمىك بوو لەو خوليايەدا بووم، بويژى كورد ماھشەرەف خانم، كە نازناوى (مەستوورە)ى كوردستانىيە بە خویندەوارانى كوردزمان بناسينم، چونكە بە دەگمەن نووسەران و نەدییانى كورد دەربارەى ئەم بويژە دواون، بەلام جىيى داخە دەرفەتم بوھەل نەدەكەوت، لە میژووە دەم زانى كە مەستوورە خانم كتیيىكى سەبارەت بە میژووی بنەمالەى نەردەلان بە زمانى فارسى دانائو، لە دلەو دەم ویست ئەم كتیيە لە فارسى یەو وەرگىرمە سەر زمانى كوردى و ئەم وەرگىرانە بییتە كەرەسەيك بو ناساندنى باشتري مەستوورە بە خویندەوارانى كورد، بەلام ئەم ئوانەم لە خوم دا نەدەبیى، تا ماموستای بەریزم شوکور مستەفام بیى، نامادەى خوى بو وەرگىرانى ئەم میژووە دەربرى، كە بە دووقولى ناوى خوامان لى هیناودەسمان بە كارکرد. لەبەر دژواری سەبك و دارشتن و شیوازی نووسینی فارسى سەردەمى قاجارى یەكان كە مەستوورە پەیرەوى ئەو سەبك و شیوازیە و لەو قوتابخانە یەدا گەیشتوت مایە، خەروا لەبەر تەبعى شاعیرانەى مەستوورە كە زۆریەى نووسینەكەى بە سەجەع و نەدەبیانى شیعر و واژهى كوئى عەرەبى -

فارسی به ، نه مانه همووی بوو به هوی پترکردنی نرکی وهرگیرانی
 میژووی نرده لانی مهستوره . به لام نه بوونی مه علوماتیکی شایانی
 باس تا ئیستا له باره ی میژووی نرده لان و پیشدهستی ئیمه له م کاره دا بو
 ده وله مه ندکردنی کتیبخانه ی کوردی و پیداوستی ناساندنی شاعیر و
 نه ده بیکی به ناوبانگی وهك مهستوره به خوینده وارانی کورد باری نه م
 نه رکه مانی سووک کرد .

نه وه ی شایانی باسه نرخی ناسینی مهستوره و نووسینه کانی له وه دابه که
 له سه ره تای سه ده ی ۱۹ هم دا ژنان ته نانهت له نه وروپاش دا مافی
 دیاری کراویان به خویانه وه نه دیتبوو و بگره شوژی مه زنی فه ره نسایش
 که له میژووی جیهان و به تاییهت له میژووی نه وروپادا کاریکی
 گوره ی کردووه ته سه ر ژانی کومه لایه تی و رامیاری مافیکی نه وتوی بو
 ژن دیاری نه کرد . ته نانهت ناپلیونیش که به دا کوکی که ری مافی ژنان
 داده نری له یادداشته کانی دا ، که له سانت هیلانه نووسیونی به م جوړه
 ده رباره ی ژن ده ده وی : «بویه ژنم به پساو به خشی تا به به ری بینی ،
 هه روه کوداری به بهر مولکی باخه وانه ژنیش مولکی پیاوه له کاتیکدا
 نه مه بارودوخی مافی ژنان بووین له نه وروپادا نه ی له رفقه لانی
 موسولمانه تی دا نه یی چون بووین ؟ بی گومان له ساکارترین مافی
 مروقیایه تی بی بهش بوون و له چوارچینه ی دیواری مال دا زنجیری
 نهریتی کونه په ره ستانه ی کومه لایه تی به ده ست و بی یانه وه ئالا بوو ،
 له م چه رخه دا له شاریکی موحافه زه کاری کوردا که شاری سته یه ، ژنه
 خوینده وارنی وهك مهستوره هه لکه وی که ناوی شاعیری و نووسه ری
 له هه مو وولاته کان دا ده نگ بداته وه جی شانازی به بو نه و میلله ته ی که
 مهستوره ی له داوینی دا په روه راندوه ، له لاپه ره بیکی زیرین دا ناوی

له گدل بونیزان و نووسهران و ئەدیانی پایه بەرزی کورددا له میژووی ئەدهیی کوردی دا تو تو مار بکری .

بو ناسینی مه ستووره خانم پیوسته چەند دیری دەر باره ی ژبانی بدوین . ماموستا عەلانی ددین سه ججادی سه یارەت به مه ستووره له چەند دیری به ولایه له ژبانی نه دوواوه .

مه ستووره ماهشه رەف خانمی کچی ئەبولحەسەن بەگ کوری محمد ناقا، کچی مامی (صادق الملک)ه، و هاوسەری خوسره و خانمی ناکام، والی سنه به . له تیره ی به ناووبانگی قادری به، له سالی ۱۲۲۹دا، له شاری سنه له دایک بووه و له سالی ۱۲۶۴دا له شاری سلیمانی به نه خوشیی رشانه وه، له تهمەنی ۴۴ سالی دا له دنیا دەرچووه .

بو باشترا ناسینی شاعیری به ناووبانگ، مه ستووره خانم پیوسته دەر باره ی ژبانه و، به سه رهاتی له نزیکه وه بدوین . ماموستا عەلانی ددین سه ججادی، وهك وتمان، له چەند دیری به ولایه لێ نه دوواوه .

رەزا قولیخانی هیدایەت له باره ی مه ستووره وه دهلی ! مه ستووره ی کوردستانی له ژنه نه جیوه به ناووبانگه کانه . خوشنووسیکی دهست بهنگین و به هره و ژنیکی جوان و شوخ و داوین پاکسی رهوشت مهردانه بووه .

میرزا عەلی ئەکبەر صادق الملک بهم جوړه باسی مه ستووره ی کردووه : یه کینک له بنه ماله که مان ژنیکه ناوی ماهشه رەف خانمه . نازناوی مه ستووره به . به راستی، کارنیکی به جی به میژوونوسانی گیتی ناوی ئەم ژنه له بهر خوینده واری و خه تخوشی و جوانی و شاعیریتی و

نووسه ریتی له لاپه‌ره‌ی میژووی جیهان دا تو‌مار بکه‌ن نزیکه‌ی بیست
 هزار شیعره‌ی له دیوانه‌که‌دا هه‌بوو ، زو‌زبه‌ی ناساری ئه‌م
 خوینده‌واره له‌ناو‌چوووه . ئه‌وه‌ی به‌من گه‌یشتوووه دیوانیکه‌که له‌دوو
 هزار به‌یت پتسه هه‌روا کتیبجیکی هه‌یه ده‌باره‌ی میژووی
 فه‌رمانسه‌وایانی ئه‌رده‌لان له سه‌ره‌تای دامه‌زرانی ئه‌م بته‌ماله‌یه‌وه تا
 سه‌رده‌می خوی تیا نووسیه

ئه‌وه‌ی شایانی باسه ، ئه‌و نووسه‌رانه‌ی ده‌باره‌ی میژووی ئه‌رده‌لان
 دو‌او‌ن دانیان به‌وه‌دا ناوه‌که‌مه‌ستوووه شاعیره‌و نووسه‌ریکی
 به‌ده‌سه‌لاتی زمانی کوردی و فارسی بووه‌و جوانی و شوخ و شه‌نگی ئه‌م
 ژنه‌ کورده هه‌لکه‌وتوووه ئه‌وه‌نه‌ی تر له پله‌و پایه‌ی له‌ناو کورده‌واری دا
 به‌رز کردبووه . مه‌ستوووه ئه‌گه‌ر شیعره‌ی به‌ کوردی که‌مه ، ئه‌مه
 له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که کار به‌ده‌ستانی ده‌وله‌تی ئیران هه‌ولیان داوه‌که له‌غه‌یری
 زمانی فارسی زمانیکی تر له‌سه‌رتاسه‌ری ئیران دا په‌ره‌نه‌سینی و
 هه‌ولیان داوه‌که میرنشینی ئه‌رده‌لان به‌هه‌سو و جو‌ریک له‌ژیر
 چاودیریان دا بیته‌و به‌هوی ژن و ژن خوازی به‌وه‌و ته‌ئسیراتی تره‌وه
 مه‌زه‌به‌یی میره‌کانی ئه‌رده‌لان بگورن . هه‌ر له‌م رووه‌وه ئه‌لین ، زمانی
 ئه‌ده‌بیه‌ی میرنشینی ئه‌رده‌لان زمانی فارسی بووه ، ته‌نانه‌ت نامه‌نووسین
 له‌ناو خه‌لکا به‌ فارسی بووه . بی‌گومان زمانی بی‌خاوه‌ن و بی‌ده‌سه‌لاتی
 سیاسی ، نه‌میری ، نه‌بازرگانی ، نه‌کاسب‌کاری نه‌مه‌زه‌هب و دین ،
 هه‌یچیان له‌نووسینه‌ی ره‌سمی و ئه‌ده‌بیه‌ی وزانستدا به‌لایه‌وه ناچن

ناشکرایه‌ ئه‌گه‌ر زمانی فارسی زمانی ئه‌ده‌بیه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه
 بووبی و له‌به‌ر چه‌ند هه‌وینیکی تری وه‌ک ته‌ئسیری ده‌ور و به‌رو
 په‌روره‌بوون مه‌ستوووه‌بیش هه‌ر به‌م زمانه‌ ته‌بعی شاعیره‌انه‌ی خوی

ده رخستوووه له و مهیدانه دا. نه سپی خوی تاوداوه. به لام نه مه نه وه
 ناگه یینی که مهستوووه له هوندنه وهی شیعی کوردی دا دهستی
 نه بووبی! شاعیری دوو هزار دیره شیعی هه بووبی و شیعی
 پوختهی کوردی نیمروکهی بهرچا و که ویت گومان له وه ناکات که
 دیوانی شیعی به کوردی هه بووه، به لام زور بهی نه شعاری
 کوردی به کهی له ناوچووین. بو زانیی پله و پایهی شیعی مهستوووه
 ئه م چند دیره شیعه به زمانی کوردی له خواره وه به نمونه
 ده هینه وه:

گرفتارم به نازی چاوه کانی مهستی فهتانت
 بریندارم به غه مزه ی ههردوو چاوو تیری مورگانان
 به تالی په رچه می نه گریجه کانت غاره ت کردم
 دلنکم بوو نه ویشته خسته ناو چاهی زه نه خدانان
 منیش هاتم به فرموو بمکوژن بمکه ن به قوربانان
 ته شه ککور واجبه بو من نه گه ر بمرم به زه خمی تو
 به شه رتی کفه که م بدوری به تالی زولفی په ریشانت
 له کوشتن گهردنت نازاد ده که م خو بیته سه ر قه برم
 که روژی جومه بم نیزی له لای حه شر زه حه منی ناده ن
 نه گه ر وه ک من له ئه م دونیایه سووتایی له هیجرانت
 هه همیشه سو جده گاهم خاکی به رده رگانه کهی تو به
 ره قیب رووره ش بی چوون نالی بگا دهستم به دامانت
 دلم مه شکینه چونکو مه خزهنی دهردو غه می تو به
 فیدای شه رت و وه فاکه ت چی به سه ر هات مه یلی جارانت

ئەتۈ ئەمرو لە مولكى دلبەرى دا نادىرەى دەهرى

بە رەسمى بەندەگى مەستورە، وا ھاتۈتە دىوانت
بە پىى راگەيانندى سەرچاۋە مېژۋوۋىنەكان شاعىرانى كورد لە
سەدەى ۱۹ ھەم دا پەرەيسان بە ھۆندەنەھەى شىعەرى كوردى داۋەو
ئالى و سالم و كوردى سەرھەلقەى ئەم شاعىرانەن. ئاشكەرايشە
خوشامەدى كوردنى كۆمەلگەى كوردزمان، لە شىعەرى كوردى گەيشە
رادەيەك كە ئەگەر لەمەوپىش شاعىرى كورد لە ئالقەى پياۋان دا كەم
بوون دواتر ئافرەتى كوردىش بوونە شىعەرىيژ، ماھشەرەف خانم ئەم
حىسابەى بۇ بىكرى كە ديارە ئەویش لە پلەنى پەيدا بوونى ھەلبەستى
كوردى دا بوونە بوئىژو شىعەرى كوردىشى ھەيە . ئەھەى سەرنج
رادەكىشى كاتى شىعەرەكانى بە فارسى دەخوئىنى يەۋە بەكسەر بۆت
دەردەكەونى كە مەستورە ھەروا شاعىرىكى ساكار نىيە، بەلكو
جىگەى خوى لە رېسىزى پىشەھەى ھۆنەرانى چەرخى ۱۹ ھەم دا
بەناوبانگەۋە گرتوۋە، تەننەت شانى لە شانى كەلە شاعىرانى
سەردەمى خوى داۋەو لە ھەموو بابەتىكى شىعەردا خوى لەگەليان دا
تاقى كوردنەۋە. جگە لەمە ۋەك ھەموو خوئىندەۋارىكى ئەو
سەردەمى خوى شارەزايى يەكى چاكى لە شەرىعەت و پىروبرۋاى
ئايىنى دا پەيدا كوردوۋە لەم بابەتەندا نامىلكەو كىتپىشى دانائە

د. حەسەن جاف

به ههستی پهست و نزمه وه دهم له وهسپ و ناکبارگیرانه وهی
 کاریکی بی جی و ناشایانه و بهم ههسته پهسته مان پهسن و ستایش
 وههم و خه یاله، پهسن و وهسپی به ترازوی هوش هه ل ناسهنگی و
 ناساندنی له بنچینهی بیردا ناگونجی، «سبحانک لا أحصي عليك
 ثناء انت كما اثنيت على نفسك، فلك الحمد حتى ترضى، ولك
 الشکر حتى رضيت»

هه لپهست

که وهسپی نه و به گوتن دواپی نایی
 نه وه چاکه زمان له مه لا شو دا بمایی

دروودی بی پایان بو په کم بهری خامه ی توان، بنچینه ی بنه ماله ی
 په یام بهری، هوی داهیتانی ههردوو گهردوون و شاسواری مهیدانی
 ههردوو دنیای جنوکه و ئینسان، گه وره ییکی ته گه ر له بهر بوونی نه و
 نه بوایه هیچ بوویک نه ده بوو، به کام گه یشتوو ییکی ته گه ر مه بهست
 له نه فراندنی دنیا زاتی به خته وهری نه و نه بوایه، خامه ی چاره نووس
 هیچ نه فرانده ییکی له سه ر تاتی توانی بو نه ده نووسم، هوی
 نه فراندنی دایکه ههوا و باوکه ئادهم، مایه ی گوورانندی تات و خامه
 هه ر نه وه «لولاک لولاک لما خلقت الجن والانس والافلاک»

هه لپهست:

محمد شهه نشایی دنیاو دین

شه فیعی گونا هه شافیعی موزنییین

اللهم صل على رسوله المبشر وآله المكرم المطهر.

نه و جا له پاشان منی هه زاری هیچ، مهستوره ی نازاد، کیژی
 خودالی خوشبوو نه بولحه سن بهگ و نه وهی نیهادپاکی موحه ممد

ناغای کوردستانیم ، خودا گلی گۆریان پرگولآوگا، عهرزی زانایانی
 بهدم وپل و بههرمه‌ندانى هونه‌رفره‌وانان ده‌کهم، پاش نه‌وه‌ی له
 ساي لاسامه‌ی سه‌رریزی خودای له هه‌مووشنی هه‌ورازترو له
 په‌نای به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانى داوه‌ری بی‌هاوتا ، له زگی دایکمه‌وه
 که‌وتمه باوه‌شى په‌روه‌ده‌ی باوکمه‌وه، نیسه شیعەر : ره‌حمت له‌و
 گۆره پاکه‌ی - له فه‌ری نه‌چیشی نیسوجاوانى به‌هه‌رو هیزی بینای
 به‌خشنده‌گی و له به‌ره‌که‌تى نه‌و نه‌خته‌ری چله‌په‌په‌ی زانست و
 خۆری گه‌ردوونى ئاوه‌زه که مه‌یلی سه‌روشتی و شه‌وقی راسته‌قانى له
 په‌روه‌ده‌کردنى مندالان و به‌هیزکردنى جگه‌رگوشان دا زۆر بوو، به
 تايه‌ت منى په‌که‌م گولئى نه‌و گولشه‌نه‌و نوخسه نه‌مامى نه‌و چه‌مه‌نه
 که ده‌ستم خامه‌ی ناشنای گرت و چاوم به نامه‌ی ره‌وشنای هه‌لئنا،
 ناوبه‌ناو مه‌یلی سه‌روشتیم و ئاره‌زووی زگماکم به متالای کتییان
 ده‌بزووت، تا ره‌زیکیان ریم که‌وته دیوانه‌کانى پشینیان و تومارو
 به‌یازی پاشینیان میژووویکم له کوردان و ده‌ستاویزیکم له
 نیشتمانه‌که‌م به‌رچاوکه‌وت .

پاش متالو دواى نامه گۆرینه‌وه، ته‌ماشام کردو خویندیشمه‌وه
 که شه‌رحیکیان له‌سه‌ر چۆنه‌تى حال وپالى فه‌رمانه‌ره‌وايانى ولانى
 کوردستان (١) نووسیوه .

نه‌گه‌ه‌چى به دوورودریزی نووسراون، به‌لام به هوی نه‌وه‌ی که
 کورته‌بێك له‌مانه‌ی ماونه‌وه دورى نه‌سمراو بوو، منى که‌مینه که
 که‌مترین دارخورمای گولشه‌نى ئەم گولزاره وه‌ك ئیره‌م بنیات نراوه،
 پشتاوپشت نه‌مامى سایه په‌روه‌ری ئەم بنه‌ماله‌به‌م و نیستا به‌ژنى

به هرهم به زيوهري چهندين پشت له گهل نهو زنجيره پايه بلينده دا رازاندوتهوو به سهر قه لاندوشكاني شانازيي به بهزهكي هاويئونهندي له گهل نهو بنه ماله ستايشت كراوه دا رازاندر اوومهوو به سروشتي بليسه دارو زهيني ره خنه گرانهوو به دووي دريژه پيندانهوو چوونم به پيوست زاني و په رزامه سهر نووسيني نه م چهند ديره و دهنگ و باسي پاشه روژ به خيرو خوشي و به خته وهري گوزه ريني زنجيره ي پايه بليندي به ني نه رده لانم به به شيك كه له ميزووم هه لئنجاهوو له پيشينانم بيستوووو بهرچاوي مني كه مينه كه وتوووه، له م نوسخه يه دا روون كردوتهوو له خوننه روه چاو رواني نزي چاكم.

له مهر بنه چه كه ي بابا نه رده لان

نه گهرچي له مهر روون كردنه وي بنه چه كه يان دا كيشه بيكي بهر بلاو هديه و به شيكي كه له ماكي بنه چه كه ي نهو زنجيره پايه بلينده پشتي بي ده به ستري نه ووه كه:

روژگاريني زوحاكي ناپاك له سونگه ي دليسي نه هر يمه ني و هانه هانه ي خواستي دهرووني، سهر پيچي له گوئي رايه لي خوداي گوره و له هم سوشت سهرووتر كردو ده بده به ي ياخي بووني له سه رانسه ري دنيا دا دهنگي دايه وه، له توله ي نهو كرداره ي دوو پارچه گوشت، وهكو حزيا له سهر شاني نهو شوفاره نه گريسه ده رووي و له راده به ده ر نيش ونازاري نهو نمونه ي شوفاري به ده دن ئيبليسي نه حله ني ده چينه كلنشه ي چه كيميكي به به زه يي سه وه كه گوايه چاره سه ري ده ردي بي ده رماني نه م سپله ي بي دينه به لاي نه ووه ويه،

دهلی دامرکاندنه‌وی نه‌وس و ئالهای ئه‌م چه‌زیایه له میشکی سه‌ری مرو دابین ده‌کری، به‌کسه‌ر بو ئه‌زمسون و تاقتی‌کردنه‌وه سه‌ری کابرایینک له له‌شی جوی‌ده‌کریته‌وه، میشکی ئه‌و بی‌گونه‌هاه زورلی‌کسراوه ده‌کسری به‌هه‌توانی ئه‌و دوو ماره‌و مارگه‌لی تایه‌ن ده‌سه‌ره‌ون. هه‌نگی بریاره‌ده‌دری هه‌موو رۆژی دوو کسه‌س له بی‌گونه‌هان به‌رده‌وام به‌ناشپه‌زی ئه‌و خوینه‌خوره شوفا‌ره بسپه‌ردری و میشکیان بکسری به‌خوراکی ئه‌و دوو ماره‌و. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ناشپه‌زی ئه‌و درنده‌یه لایکی به‌ئاکارو په‌سند ده‌یی هه‌موو رۆژی لایکی له‌کوئی مه‌رگ له‌وان ره‌هاده‌ک‌ردو مه‌ریکی له‌بری وی سه‌رده‌بری و میشکی له‌گه‌ل میشکی ئه‌و لاه‌ودا تیکه‌ل ده‌ک‌ردو پیشانی ده‌دا.

ئه‌وانه‌ی له‌تیخی زورداری رزگاربیوون له‌ترس و سامی زوحاکی ناپاک و چه‌په‌ل به‌شوی تاریک و ئه‌نگوست له‌چاو روویان له‌دوندو ترۆپکی که‌ژوکیوو لاجه‌پ و که‌لاه‌وه بیابان و کو‌ساران‌ی سه‌خت و دژوار ده‌ک‌ردو له‌و شوینه‌انه‌ خویان چه‌شار ده‌داو رۆزگارو سالان و چه‌رخ و چاخی دوورودریژیان به‌و ئاوايه ده‌گوزه‌راند.

قه‌سی به‌ئاووبانگ ئه‌وه‌یه که‌یه‌ک له‌وان نیوی کورد بووه، پاش زاو‌زی و ژن و ژن خوازی، کوردان سه‌رتو‌پیان له‌و نه‌هاد پا‌که‌ سروشت خا‌وینه‌ که‌وتوونه‌وه (٢). له‌گه‌وره‌گه‌وران و که‌له‌پیاوانی ئه‌و هۆزه مه‌زنه‌ چوار تیره‌ هاتوونه‌گوری: به‌که‌م و هه‌ره مه‌زنیان تیره‌ی گه‌وره‌ی به‌نی نه‌رده‌لانه‌ که‌ له‌گه‌ل سه‌رتو‌پیی هۆزو تیره‌کانی کورددا، له‌خووربه‌وشت و گه‌وره‌یی و خوینه‌ده‌واری و که‌له‌میردی و جوامی‌ری و ده‌هنده‌یی و ده‌ست بلاوی‌دا ده‌سکیان له‌دوو نا‌ک‌ری و

کهس به توزی قوله پینان دا ناگسا. خویان به سایه چه وری
 سه رله بهری هوزو تیره کان زانیوه و ده زانن. دووه میان تیره لوره که
 له لورستان هیوریون و هیندیکیان فرمانره وان. سی به میان تیره ی
 کرماج (۳) که به ده ماو دم و له نیو ره شه خه لکان به بابان نیویان
 رویشتووه. چواره میان تیره ی گورانه (۴) که نیستاکانی له کرماشان
 نیشته جین و کوره کوره ی نازاو دلیریکن لی هه لکه وتوون و هه همیشه
 که له وه کیشی و سه ریچی یان له زورینه ی فرمانره وایان کردووه و
 سه ریان بو کهس دانسه واندووه. به لام زوربه ی پیشیان له و
 بروایه دان و پشتیان به وه به ستووه که زنجیره ی پایه بلیندی
 به نی ئه رده لان له ره چه له ک دا ده گنه وه ئه رده شیر ی باه کان و (۵)
 به گه روخولی روزگار به ره و ولاتی شام (۶) داکشیون و له وی یان
 به سه ر بردووه و له سه روبه نندی نیمام جه سه نی موجهه بادا (د) به
 فرمانی نیمامی سه رده م به فرمانره وایی نه یاله تی کوردستان
 سه رفراز بووه وئیر له و سه رده مانه به دواوه ته نها تا نیستاکه، که سالی
 ۱۲۶۲ ی کوچی به، له م ده ورو به رانه دا له پیروزی ده سه وداوین
 بوونی ده روونی نه و سه روره پشتا و پشت ده بن به فرمانره و او
 حوکمران. بو راستی نه م قسه به ییش نه و گوستیلکه ثاقبه که به
 خه تی کوونی له سه ری هه لکه ندراره و به ناوی پیروزی و موفه که وه
 له و سه روره پایه به رزه به ده سستی بابا ئه رده لان گه یشتووه و تا
 نیستایش به ده ست بنه ماله ی شان و شکوداری ئه رده لان وه
 ماوه ته وه، خودا ده ولت و شه وکه تیان تا روزی قیامت هه ر
 پایه دارکا. له کتییکی میژوودا که مه لا موجه مده ی شه ریفی قازی
 ئه رده لان دای ناوه و له نوسخه به کیش دا که هی خودالی خوشبو و

خوسره و به گی کوری موحه ممد به گی ندرده لانه، دهر باره ی نهم به شه، نووکی قه لهم وای روون کردوته وه که سه رته تای ده ولت و فرمانره وایی نهم بنه ماله به له سه رده می حوکمرانی چه نگیزخانی په کان دا، له ههرینی موسل و دیار به کرو نه و ده ورو به رانه بووه. به گه روخوئی روزگار و روودای ناسمانی بابا ندرده لان له هوزو خیله کانی خوی دوور که وتوته وه و به ره و رووکاری شاره زوور هل کشیوه. پاش نه وه ی که له سایه ی فهری خودای دادگه رو به یارای به هره و توان و لی هاتووی و یارمه تی به خت له و ناوچه و ههریمانه دا سه به خوی وه ده ست هیناوه و بووه به فرمانره و او ماوه ییکیش به سه ر پالنگان راگه یشتووه و له و شونهدا که مولنگه ی کوردی گوران بووه، فرمانره وایی کردوه.

له ناخروئوخری ده سه لاتندارینی چه نگیزی په کان دا، له سای نازایه تی و نه هادپاکی خویه وه توانی کویه و ههریر و شاره زوورو بابان بخته ژیر ده سه لاتی خوی و سالانی سال به شی زوری کوردستانی به ده سته وه بی.

ده گیزنه وه: نه میر ته یمووری گورگانی فرمانره وایی کوردستانی جار له دزای جار به ره ورووی بابا ندرده لان کردوته وه. به لام نه قلی بی خهوش و چیز و سه لیه ی راست نهم قسه به ناسه لمینی، چونکه سه رده می فرمانره وایی چه نگیزخانی په کان تا سه رده می ده سه لات و توانی نه میر ته یمووری گورگانی ماوه ییکی دوور ودریزه و له گه ل نهم قسه به دا ریک ناکه وی. خودا ههر خوی له راستی هه موو شتی ناگاداره.

مەرمەنەرە وایى بابا نەردە لان

بابا نەردە لان^(۱۶) نەمیرىكى بیروبروپاڭ و نیهادخاۋىن و خودائىكى سروسىت چاڭ و باۋەرپتە و بوۋە، سەرلەبەرى كاتى خوی به خوداپەرسىتى بەسەردوۋە و ھەرگىز ھەلپەى كارى دزىوۋ ناپەسندى نەداۋە. ولات لە ساپەى دادى دا ئاۋەدان، خەلك لە دەھندەئى و مەردایەتى شادمان، لە نىۋرەشەخەلكان دا بە گەرە و ئاكارچاڭ بەناۋوبانگك، وىراى دەسەلاتدارى، سەرىنچى لە دەستوورو گونى بەفەرمانى كردگار نەكردوۋە و ھەرگىز دەورو خولى كارى گەنى نەداۋە. چەندىن سال لە ناۋچەكەنى كوردستان دا خوی به حوكمىرانى پەۋە سەرقال كردوۋە و سەرەنجام شەرىبەتى مەرگى به دەستى ساقى بۇزى خوی نۇشىۋە و بەخشى بەرە و ئاخىرەت تاۋ داۋە. فەرمان ھەر ھى خودا خویەتى و ھەموو بەرە و بوۋى ئەو دەپىنەۋە.

فرمانره وایسی کلونسی به نی نه رده لان

پاش مردنی بابا نه رده لان کلونسی کوری چووه سر ته خستی
فرمانره وایسی دام وده زگای ستم و زورداری له قهله مبروی
ولاته کی پینچایه وه. تهلاری داد له سایه ی نه وه دانه زرا، بناخی
دهنده یی له پهنای به خته وه ری به وه ی پایه دار، سیبهری میهره بانسی
به سر خه لکوه سه یوان، هومای به زه یی بوو به چه له نگی سیبهری
خه لک و خوا، سه رتوی تیکرای خه لک شادمانی داستانی
دیداری، سه رله به ری مردوم به هویای خزمه تی، دهستی به
ته نگه وه هاتنی دهره ووی هه موو چاوله دهست بوونیکسی به ستووه و
له فره یی دهنده یی و دهس بلاوی دا سه ر پاکسی نیازمه ندانی له کوتی
دهسکورتسی بزگسار کردوه، سه روه ریکسی به خشنده و دلوا،
دادگه ریکسی سه رراست بوو. له نهریت و داووده ستووری
باووبایرانی دا گوی گره وی بردوته وه و هه رگیز خوی له قهره ی
کرده وه ی ناشایسته و ناپه سه ند نه داوه، یاساو ده ستووری ولاننداری
له سای نه وه وه پایه نه ستور، بته کی کرداری په سه ندو شایان له
هیممه تیه وه پایه دار. چه ندین سال به م تهرزو ناوایه ولاننداری
کردوه و سه رنه جام به پی وتی خودای گه وره و مه زن وکل نفس
ذائقه الموت به ره و به هه شتی به رین چووه و له پهنای کارونکاری
چاکی خوی دا گیانی به نهری شاد بووه.

سەرەداریتیسی خەدری کوری کلۆل

پاش مردنی باوك خەدری کوری چووہ سەر تەختی حوکمرانی .
دەركی دوو زمانی و ئازاوە گێری و چەپەلکاری لە رووی ژێردەستانی
خوی پێوەدا ، میریکی پاوە خێرو پاتشایێکی دەسبلاوو دلاوباووە .
رینگای باوو پیرانی گرتوتە بەرو خودانیکی بەخشندەو دادگەر و
بەپەروش بوو ، هەمیشە هاو دەمەکانی زاناو خواوەن بەهەرە بوون . لە
دژ زۆردار و ئاگاریسان بە رێک و کێش ، ژێردەستان لە سای
چاویری یەوێ کامەران بوون . گەرەو بچووک لە فەری پەروشی
شادمان ، لە چەسپاندنی بناخەیی دادبلاوکردنەو و خێل پەروەری دا
بێ مائەند ، لە کاروبساری ولاتداری دا خواوەن راوتەگێسر ، لە
ری و پەسەمی دادگەری دا پەیسەرەوی فەرمانرەوایی پێشووی ،
ژێردەستانی لە کردەوێ جوانی دا سەس گوزار و پەزەماند . لە
پاش ماوەینێک فەرمانرەوایی ، لەدنیای بۆکەس نەماوە پەخشی بەرەو
کۆشکی هەتا هەتایی تاو داوہ .

فرهنگ و آیینی نه‌نیاس کوری خدر

کاتیکي خدر رۆزی دوايي هاتووه، ئه‌لیاسی کوری له‌سه‌ر بالیفی ولاتداری پالی داوه‌ته‌وه‌و به‌ شیوه‌ی دادگه‌ری رازاوه‌ته‌وه‌و به‌ زبیره‌ی به‌خشنیدی و ده‌هنده‌یی و نه‌هادپاکي نارایش دراوه. به‌ خاوه‌ن و یژدان به‌نامی، خیره‌ومه‌ند له‌ نیوان خه‌لك و خوادا، له‌ ناو سه‌روه‌ران دا به‌روه‌شت به‌رزی ناسراو. پایه‌بلیندان و ناسراوانی ولات له‌ هیممه‌ت بلیندی و سروشت خاوینی ئه‌و شانازی‌یان ده‌کردو به‌رده‌وام له‌ پیناوی به‌دادگه‌یشتن و دادخوازی‌دا خاوه‌ن به‌فتاری به‌رزو ئاکاری په‌سند. له‌ فره‌به‌خشنده‌یی ئه‌ودا حاته‌می ته‌ی باروبنه‌ی پینچاوه‌ته‌وه. هه‌یت وه‌وتی شان و شکوئی گالته‌ی به‌ ده‌بده‌به‌ی جه‌م وک‌ه‌ی کردووه، له‌ خوش‌گوزه‌رانی سه‌پایی و ژیره‌ستان‌ی‌دا گه‌په‌وته‌ نه‌وپه‌ری و چاوی له‌ خه‌پانه‌تکاری‌یان پو‌شیه‌وه. له‌ به‌ه‌ویندانی شه‌ریعه‌تی پاك دا تاك و له‌ ری‌وره‌سمی ولاتداری‌دا خاوه‌ن به‌رو فره‌زان. به‌ کرداری شایان و لاکام خیره‌ پاشماوه‌ی ژبانی پینچاوه‌وه‌و به‌ره‌و باخاتی ره‌زه‌وان به‌ری‌که‌وت. (به‌ر به‌زه‌یی خودا که‌وی).

له باره ی خدري دووه می کوری نه لیا سه وه

نه ویش له سه ر په وشتی باووبایرانی سه رده می خوی به نارامی و
بی نازاوه و هه را، به هیزو توانه وه به سه ربردوه، هه می شه له گه ل
خاوه ن هوش هاوشین و هاو ده م. له سه ر و به نندی میرایه تی دا
سه ر به خویکی ته واو بووه ده سه لاتیکی بی چه ندوچوونی هه بووه.
فه رمانه وایکی سه رده م پیزو زو پاتشایکی نا کار به فه ر، سته م و
زورداریی له سه ر و به نندی فه رمانه ویی دا بچووک وه ک ئیکسیر، به
زیوه ری ته قل رازاوه، نیشانه ی زورزانی له ره نگه ورووی دیاری،
دنیاو هه رچی سه کی تیدایه له کن وه ک با بووه، گه وه و بچووک به
بوونی دلخوش وشاد بوون. سه رپای ئه م هه موو داده به پی ئایه تی
«کل شيء هالك الا وجهه» مالاوییی له دنیای فانی کردووه و
رینگای مه رگی وه به رگرتووه.

نه باره ی نه رمانره وایی هه سه ن

کوری خدري دووه مه وه

دوای کوچی دوایی باوکی ، نه و پاتشا داد کهره به پله کانه ی پایه بلیندی دا به ره و سه روو هه نگاوی هه نیاوه و ده رووی چاکه و نوازشتی له رووی خه لک کرد ته وه . ده گیر نه وه : میریکی نیهاد پاک و ئاکار په سند بوو ، نیوو نیورۆک لیک جوت بوون . له ری و بره سمی له رمانره وایی دا ، له فرمانره وایانی پیشووی له بهر تر بوو . له بهر نه وه ی لاویکی خاوه ن راوته گبیر و قسه زانیکی بی هاوتا بوو ، له داووده ستووری باو و باپیرانی بستی نه ترازا . له خیر و خوشی بو ژیره ستان فراهه م کردن دا هینده ی چاو بتر و کینی ئوقره ی نه ده گرت . هه ر که سه ی به بی پله و پایه ی خوی ریزلی ده ناو هه موو که سیکي به بی ودانی لی وه شاهه یی خوی سه ر به رز ده کرد ، هه ر گیز مه یلی به لای گوناوه و خراپه دا نه ده بزوت و ده رگای رابواردنی له رووی خوی نه ده کرده وه . ئاشقه خودا په رستی بوو و زور به په روشی نه وه وه بوو که مل که چی په ره ر دگار بی . به راستی نژی و کردار پاکي ناسرابوو ، ناو و بانگی داد گه ری به گویی دوورو نزیک گه یسوو . له داووده ستووری نازایه تی دا تاك و ته نیاو له ره وشتی جوامیری دا بی هاوتا بوو . سه ره نجام له م دنیا بار و بنه ی بو ته و دنیا

پنچایه ووو فرمانی دادگری بی هاوتای به جی هینا.

هه له بست

سه ریچی له که سن ناکم دوستی خوش بوی

تهوی تهوی خوش دهوی خوشم دهوی

ذلك تقدير العزيز العليم

له مهر دادگری بابلوی کوری هه سن

ده گیسرنه وه بابلولال لاونکی جوان خاسی به زیوه ری دلیری
رازا بووه زوربهی گهنجینه و دراوی باووباپیری به ژیره ستان و
پایه بلیندان و پیاوماقوولان به خشویه. کاو کیوی له پیش چاو وه که یه ک
بوون. زور جاران له شکری هه لنده کرده سه ری یاخی و سه ریچانی
ده ولت و به سه رکه وتوویی ده گه رایه وه. خه لکی ولات و میره کان له
به ره که تی هیمهت و سام و شکویه وه له ترس و هیوادا ده ژیان.
سه ره ریکی دانساو دادگریکی به فهرو هونه رو توانا بوو. له
ده سبلای و دلای و دا ده بده به و ناووبانگی له معنی شه یسانی
تی په رانده بوو، له ده هنده بی و سه خاوت دا گوی گره وی له په حیاو
جه عفری دووم برد بووه. له ناو بیشهی هیچ و پووچان نه ره شیر له
مهیدانی شه ردا شمشیری تیژی بوراو له مه ردا یه تی و نازایه تی دا له
سه رانسه ری ولات دا، به ناووبانگ و له دادگری دا دنیا به تاسه ی
دیداریه وه بوو. چون ماوه ییکی به راپاکی و نیهاد خاوتینی به سه ربرد
مه رگ به روکی گرت و گیانی پاکی بو به ههشت ره وانه کرد.

چیرۆکی سەرۆه رایه تیبسی مونزیری کوری بابلوول

دوای مردنسی باوک جهنابی مونزیر به سهرکه وتوووسی و به خته وه ری به وه تهختی میرایه تیبی به خوی رازانده وه وه فەرودادی به دنیا به خشی خه لکی ولات و سهرسنوور و ده و روبهر ، که مه ری خزمه تیان بو به ست و بوگویی رایه لیبی نه و گه و ره به به گیان و به دل ناماده بوون . گه و ره پساوان له هه موو گوشه و که ناریکه وه به ناردنی دیاری و شتی گرانبایی و موزده و شادی دهر بهرین دهستی خزمه تیان دریز کردو میرولی پرسراوان به پیشکیشی شایان به خزمه تیبی شرفمه ند بوون و روویان له هاسانه ی کردو نه ویش به خه لاتی گرانبه هاوه ی به پری کردن . سه باره ت به وه که زور سهرگران و دووربین بوو له داووده ستووری گه و ره یی دا له باو و باپیرانی له پیشتر و ته نها نه هادخاوینیک بوو ، ولات له سای دادی دا ئیکجار ناوه دان خه لک له بیرو باوه کیی دا ، له راده به دهر ، ره زامه ندو سوپا سگوزار بوون .

له پری و ره سمی نازایه تیبی له راده به دهر و که له میردی دا بی هاو تاوله شیوه ی کول نه دان دا که س شانی له شان نه ده دا .

گه و ره مه زنان زور به دله وه ی گویی به فرمان بوون . چاک و خراب له سروشت پاکیی شادو کامه وان ، له سایه ی دادی دا مه و

گورگ پیکه و بیان ناوده خوارده وه له سای نوازشتی دا بازو مهلیچک
هاورپی بوون .

پاش ماوهینک له حوکمرانی ، کاتیکي رۆژی دوايي هات و
نیشانهی بهرگی له خودا بهدی کرد، مهنموون بهگی کوری کرد به
جی نشینی خوی و نهو پایه بهرزهی سه سراز کرد. دواي ماوهینی
مهلیچکی گیانی به رهو به ههشتی بهرین ههلقیری و له گهل رهوشت و
ناکاری خودا سه ری ناسایشتی نایه وه .

له مهر فرمانره واییی مهنموون بهگی کوری موزیر

بهیه غباله خته وه رو به نه ستیره بهرز و به سهردهم وکات
سهرکه وتوو و نهخته ری پیروزی بووکی فرمانره واییی له باوش
گرتوو وه نازهنینی حوکمرانیی له ته نیشتی خویه وه داناوه و ولاتی له
چه پهلوی دژمنان خاوین کردوته وه یاخی یسانی له ناو بر دوه و
خوشه ویستانی ده ولت له دیداری شادمان و هاورپی و هاوده مانی
له پیروزی هیمنی بلیندی کامره و او کامهران و ناوازه ی ده سبلاوی ،
دنیا ی سه ره بهر ته نیبووه و ده بده بهی ده هنده یی و دلاییی له گویی
لاو پیران ده زرین گایه وه تیخی ناوداری کوشنده ی گیانی روستم و
نه سفه ندیار و تیری پریشک هاویژی له تکه ری گیانی دژمنی ناله بار .
له شیهوی زانست و زانیاری دا له باو و باپیرانی گه وره و مهزنی به
به ره تر بوو له نایینی سه رگرانی و بورده باری و زیری دا له ههموان

به شد از تربوو . سپاهی یانی پی پشت نهستور و له سایه ی
 سه ر ریژی یه وه مژده پی دراوو گه و ره و بچووک بهر ماو خو ری خوانی و
 بریکارانی و تاجیک له دوویه وه و شوو چنی خهرمانی شه و که تین و له
 رژیگاری کونه کاری چاک و کرده وه ی په سندی زوری به یادگار
 لی به جی ماون و به سر زوری ولاتی باوکی راگه یشتو وه و سه ر پیچی
 له فرمانی نه کردو وه و ردودرشت گونی رایه ل و گونی به فرمانی
 بوون .

پاش نه وه ی ماوه ی سی و دوو سالی خشتی له حوکمرانی
 پش تاو پشت بو به جی ماوی به و پیری سه ر به خوئی یه وه به سه ر بردو وه و
 ریگای راستی و بیرو بروا خاوینی و گه و ره یی گرتو ته به رو
 گه و ره پیاوان و که له که له ی ولاتی له خزمه نی خو ی کو کردو وه ته وه به
 زمانی گه و هه رباری فهرموویه تی : وا کانی کوچی دوایم له م دنیا به
 نزیك بو وه ته وه و دهستی چاره نووس به روکی گرتووم ، تا واتم نه مه به و
 ناره زووم نه وه یه ، ژیرده ستان که نامانته تی په روه ردگارن ، پیویسته
 به خوش گوزهرانی و سه ر ناسووده یی بژین و له چه ره سه رنی رژیگار
 قوتارین و له بشیوی و ناژاوه به دورین . له بهر نه وه چاکتر وایه
 ولات له نیوان کوره کانم دا دابهش کهین . بو نه وه ی له پاش نیمه
 بی ناکوکی و دووبه ره کسی هه ریه که به کاروباری
 به عیبت په روه ری سه وه خه ریک بی و هه رکه سه به ری و ره سمی
 داد په روه ری ژیرده ستانی خو ی سوپاس گوزار کاو ستم لی کراوان
 نه بن به پیشیلی ناشووب و ناکساریسی و دانیش تووان به ستم و
 کیشه و به ره له ناونه چن . دانشوهران وایان به چاک زانی نه یاله ته کانیان
 به م شیویه به سه ر کوره کانی دا دابهش بکا . ژیرده ستانیان به

نامانہ تسی بہم جوڑہ پئی سپاردن . چونکہ بیک بہگ ، کہ
 کورہ گورہی باوک بوو له هموو کورہ کانی ژیرترو له بیشتر بوو ،
 ناوچہ کانی زہلم و گولمہ نبرو شہ میران و هاوارو دووران و
 نهوسووی بہ فہرمانرہ وای پئی سپیردران و سورخاب بہگی کورہ
 ناوہنجی بوو بہ فہرمانرہ وای (نوی) و مہریوان و تہنورہ و تہورامان
 و مہریان و کلوکلاس ، بہ وتہیکئی تر کلاشیش و نہشکاشیشی پئی
 سپیردران کہ نامولاتانہ ہندیکیان تہ مروکہ روون نین . بہ لام
 بہ پئی کتیبہ کہی خوسرہ و بہگ و شہریفی قازی ، وہک میژوونووسان
 نووسیویسانہ نیمیش ہر بہو جوڑہ مان نووسین . سروچک و
 قہرہ داغ و نالان و شارہ زووری بہ محمد بہگی کورہ گچکہی
 سپارد . پاش دابہش کردنی ولات بہ سہر کورہ کانی دا ماوہیکئی تر
 بہ کاروباری دادگہری و ژیردہست پہروہی بہوہ خہریک بووہ و
 دہبدہ بہی نیووبانگ چاکتیبی لہ سہرانہری دنیا دا دہنگی دایہوہ .
 لہ بہر تہوہی میرنکی دادگہرو کیشوہرگیرنکی دادپہرورہر بوو ،
 زنجیرہی بہنی تہردہ لان نا تہ مروکہ بہ ناوی ناووبانگی تہوہوہ ، بہ
 «مأمونی» ناویان رویشتوہ . سہرہ نجام بانگی «کل من علیہا فان
 ہی بہ گوئی گیان بیست و مردنی بہجی ہینا . رہ حمہت لہو گوڑہ
 پاکہی پئی .

له باره ی سه ره خوینی بیگه به گه وه

پاش مردنی باوك كوره كانی هه ریه كه به پنی وه سیه تی باوکیان بوو به فرمانره وای ناوچه نی . بیگه به گه ته مهنی له براكانی تری زیاتر بووو له وان پایه بلیند تر بوو، تیکرا به گه وره وه ده مرستی خویان هه لبراردو که مەری خو به بچووک زانی و گوتی به فرمانی یان بو به ست و هه ریه که له سنووری قه له مپه روی خوئی دا خه ریکی کار و باری ره عیبت په روه ری خوئی بووو ری و په سمی گرت به ره له راسته ریی باوو باپیری خوئی لای نه دا . ئاوازه ی ره وشت چاکیی به به دکاری نه دۆراندووه ، ولات له دادی ئاوه دان بووه . له به خشنده یی و دلاویی دا ژیرده ستانی پی خوشحال و شادمان بوون . هه میسه بو ره زامه ندیی بیگه به گی براگه وره یان تی کوشیون و مانی خو به بچووک زانیان هه رگیز له بیرنه کردووه . بیگه به گیش بهش به حالی خوئی پینداویستی گه وره یی خوئی له راستیان نوواندووه و هه رگیز به پینچه وانسه ی بیرو رای نه وانه وه نه جو و لاوه ته وه . له نه یاله تی خوئی دا ماوه ی چل و دوو سالی فرمانره وایی کردووه و پاشانه کنی مالاوایی له دنیای فانی کردووه . «منها خلقناکم و فیها نعیدکم و منها نخرجکم تارة أخرى» .

له باره ی نهرمان واپسی مه نمون به گی دووه مه وه

باش کوچی دواپی بیگه به گک مه نمون به گی دووه می کوری بو
به جی نشینی . ده رگای دووزمانی و شوفاری له رووی دووزمان و
گیره شیوین به ست لاونکی تا بلنی رووخوش و ئاکارنهرم و رهوش
خاوین . نوکته زانیکی قسه خوشی زات چاک و نیهادپاکیکی
به غیرهت ، به ده هنده پی و ده سبلاوی به ناووبانگک ، به نازابه تی و
گه رناسی به نامی ، له لاوچاکی و قوزی و قوچاخی دا بی هاوتا ، له
رهوش باشی و زمان شیرینی دا بی مانه ند . ژیرده ستانی بی دلخوش و
شادمان ، ده ست و پیوه ندانی له سای رهفتاری به رزی و ئاکاری
بلیندیه وه به خته وه رو خوش گوزه ران .

باش مهرگی باوکی دوو سالی به سه ره خوپی ته واوو به ده بده به ر
به و شان و شه و که ته وه به سه ر ولات زاگه یشت ، تا سولتان سه لیم^(۸)
خونکاری روم که وته سه ر که لکه له ی داگیرکردنی کوردستان ر
شاره زوور . به پی قسه ی خوسره وه به گی موسه ننیف^(۹) حوسین پات

(۱۰) ناویکی به سوپاییکی زوروزه و ندهوه بو داگیرکردنی نهو ولاتانه بهرپی خست. حوسین بهگ کاتی گه یشته خاکی شاره زورور له گهل مهنموون بهگ به شهرهاتن، به لام هیچ لاینکیان به سهر لایه که ی ترده سهرنه کهوت. مهنموون بهگ که زانی گورو توانی بهرهنگار بوونی هیرشه که ی به بهر وه نی، ناچار خوی له قه لای زلم قایم کرد. حوسین پاشا ماوه ییک نهو قه لا سهخت و دژواره ی گه مار و داو به له شکر یکی گه وره و گرانه وه له دووره وه هه واری گرت و ده رگای له خه لکه که پنه وه دا. سهر نه نجام مهنموون بهگ له بهر زور خایاندنی گه مار و که ته نگه تاو بوو و توانی شهر کردنی له خوی دا نه دیت و ناچار له شهر کشایه وه و له نا کاو له قه لا وه ده رکه وت و له گهل برپی خه لکه دا رووی له به ره گای خونکار کرد. سولتانیش به پیچه وانهی ری وره سمی سولتان و پاتشاو خاقانه کان نهو لاوه نانو میدهی خسته زیندانه وه. به پنی کتیه که ی مه لا محمه د شهریفی قازی سولتانی روم فرمانی داگیر کردنی نهو ولاتهی به سولتان علی بهگ ناوی داوه. دوا ی را کردنی مهنموون بهگ و به باره گای سولتان گه یشتنی زوری ریزلی گرتو وه به لام به ناچاری قه له می نانو میدی به سهر مافی فرمانه وایی ولاتی باو و با پیرانی دا کیشا. ناوچه ی حیلله ی^(۱۱) سهر به ویلایه تی به غدای پی به خشویه و ناخرونوخری ژبانی لهوی به سهر بر دو وه تا روژی خوی هاتو وه و مردو وه. پاش نه وه ی مهنموون بهگ گه یشته روم. سورخایی مامی ولاته که ی خسته سهر قه له مره وی خوی و به نرم و نیانی له گهل نه شکر ی روم دا جو و لایه وه.

لهبارهی فرمانبره واییی مورختاب بهگ و ناگاو رووداوه کانی

پاش ههلاتنسی مهئموون بهگ، برازاکی قه لای زلم و
شاره زوورو سه رانسه ری نه یاله ته کانی تری خسته سه ر قه له مره وی
ولاته که ی خوی. بو بهرژه وه ندی خوی له گه ل رومه کان دا ریک
کهوت. پاش ماوه ییک که له کاروباری فرمانبره واییی دا به ته وای
سه ر بنه خوویی وه ده ست هینا، سه ر پینچی له سولتانی روم کرد.
سولتانی رومیش سه باره ت به م کرده وه یه ی بلیسه ی تووره یی
به جاری به رزبووه و بو له ناوبردنی دهس به کاربوو.

وا مه شهووره، مه ئموون به گی دووه م تا نه و سه رو به نده له
به ندیخانه ی سولتان دا بووه. پاش نه وه ی سولتان نه م رووداوه ی
بیسته وه وای به بهرژه وه ند زانی له به ندیخانه ی ره هاگاو فرمانبره واییی
حیلله به خوی و فرمانبره واییی سروچک به نیسماعیل به گی کوری
بسپیری. بو ماوه ییک هه ردووکیان له و دوو ناوچه یه دا
فرمانبره وایییان کردووه. وه ک ده گیرنه وه. تا سالی ۱۰۰۴ ی
کوچی، نه وه و نه تیزه کانی له حیلله هوکمران بوون. خودا بو خوی
ده زانی.

سورخساب به گک پاش به سه رراگه یشتنی ناوچه به میرات بو
به جی ماوه کانی، توانی به شه ولاته که می محمه مد به گی برایشی به زور
له دست ده رینی و وه سر قه له مره وی ولاته که می خوی خا. به مه بوو
به فرمانره وای سهرانسهری ولاتی له باوو باپیره وه بو به جی ماوو
ئاوازه می هممهت بلندی له سهرتاسهری دنیا دا ده نگمی دایه وه
ده بده به می شان و شه و که می به رگونی لاوو پیران که وته وه. نهلقاس
میرزای برزای شاتاها مسب رووی له ده ولته می نیران وه رگیرابوو،
پهنای وه بهر ده ولته می عوسمانی بردبوو. سولتانی رومیش هم
هه لاتنه می نهلقاسی به هه ل و ده رفه ت زانی، به وه پیری ریزلی نان و
دلنه وایی کرده وه پیشوازی لی کرد. سهرله شکرکیکی به ناوو بانگی
له ته ک سوپایه کی گه وه و گران دا به گه ل خست و به ره و کوردستان و
سهرسنووری نیرانی به بری خست و پاش هه ول و ته قه لایه کی زورو
له شکرکیشی یکی بی شومار، چونکه نه خته ری به ختی رووله کزی و
نه ستیره می یه غبالی رووله کشان بوو هیچی پی نه کرا. سپاهی یه کان
له وه می که به ره و روم برون په شیمان بوونه وه. نهلقاس میرزا ناچار
پهنای بو سورخساب به گک هینا و داوای لی کرد، له خزمه ت شادا
پووزشتی بو بینته وه و له گونا می خوش بی. شاتاها سپیش له بهر دلی
سورخساب به گک، چاوی له تاوانه کانی پووشی و فرمانی سهرداریتی
تیروانی وه ک جاری جاران له گه ل بری خه لاتی شاهانه دا بو ریزلینان و
سهر بهر زکردنی پی به خشی. ناویرا و به ترس و ئاواته وه به ره و شیروان
به بری که وت. پاش نه وه می گه یشته شیروان پاتشا بیرورای لی گوری.
شایعه توللای قهستانی و بری پیاوماقوول و هه مه کارانی ده ولت
فرمانی به ندکردنی ناوبراویان پی سپیدراو نه وانیش کو ت و زنجیریان

کرد و له قه لای قه هفتقه هه بیان بپنید کرد. پشاش سالیکی ره به ق نه نجا
فرمانی کوژرانی دراو له سه ر قه لاکه وه هه لدرایه خواری و به م شیوه به
له ناوبرا. سورخاب پله و پایسه ی به م کاره هینده ی دیکه به رز بووه و
سالانه ییکی هزار تمه نی له خه زینه ی پاشاوه بو برایه وه، هه موو سالی
به ریک و پیک و هری ده گرت.

هه روه ک له پشه وه گوتمان سورخاب به گ قه له مره ی موحه ممه د
به گی برای له ده ست ده رینا و خسته یه سه ر قه له مره ی
فرمانره وایی سه کی خوی. هه رچی موحه ممه د به گ بوو توانی
به ر به ره کانی سورخاب به گی برای به خویه وه نه ده دیت. ناچار رووی
له ده باری سولتان سه لیم کرد و له بی ویزدانی سورخاب به گی برای
که وته سکالاو گلی و گازن. جا سولتانی روم یارمه تی دانی ئه وی به
ئه رکی سه رشانی خوی زانی، روسته م پاشای سه ره ک وه زیر و چند
پاشایه کی تر هه روه ها عوسمان پاشای میر میرانی له ته ک له شکرکی
گه وره و گران دا به گه ل موحه ممه د به گ خست و له شکره که به ره و
جیگای مه به ست به ری که وت و بو هیمنی و ناسایشت دابین کردن
گه یشته شاره زور و ده و رو به ری. هه رچی سورخاب به گ بوو،
چونکه توانی به ر به ره کانی له شکرکی رومی به خویه وه نه ده دیت، ناچار
له قه لای زه لم خوی حه شارداو له سه ر بورجی قه لاوه ده ستیان به
شه ر کرد له و کاته دا گولله ییکی و بیل له لایه ن یه کی له شه رکه رانی قه لاوه
به ر موحه ممه د به گی که ساس که وت و له ناوچوو. له شکرکی رومی
که وته تالان و بروی ناوچه که و تالای زور داری و سته میان هه ل کرد.
به م جوړه گه مارودانی قه لا دوو سالی خستی خایانند، تا هه والی
له شکرکیشی به شاتو ماسب گه یشت. حوسین به گ ناویکی به

له شکر یکی گه وره و گرانه وه بویارمه تی سورخاب نارد . سه رله شکر و پاشایانی روم کاتیکی نم هه واله یان بیست ، وازیان له گه مار ودانه که هیناو عوسمان پاشای میرمیرانیش هه رله وشوینه دا کوچی دوایی کرد . خه لکی قه لایش که ماوه بیکی دوورودریژ بوو له ژیسر باری گه مار ودانه که دا بوون ، پشوویکیان داو که وتنه وه سه رکار و باری ژیانی خوینان . له وده مه دا موچه ممه د پاشا ناوی که یه کی له سه ردارانی له شکره که بوو ده رفه تی هینا ، سه ربازیکی زوری له دهوری خوی کوکرده وه و سالی ۹۶۹ پی نازانیه تی و مه ردایه تی له رکینی که له مه ردایه تی توند کردو خوی هاویشته نیو قه لای زه لمه وه . هه رچی سه ره روو که له وه کیشی نیو قه لاهه بوون ، سه رله ره بیری فراندن و ناووبانگی نازایه تی و گه رناسی به رگونی دوور و نزیک که و ته وه و زه لم و شاره زوور و ده روو بیری ، سه رانه ر گرتنه ده ست . سورخاب به گیش ناچار داوای ریک که وتنی له گه ل ده وله تی روم دا کردو به شی له نه یاله ته کانی خراانه سه ر قه له مره وی ده وله تی عوسمانی (۱۲) سورخاب یازده کوری هه بوون : حه سه ن به گ و نه سکه نده ر به گ و سولتان عه لی به گ و یه عقووب به گ و به هرام به گ و زولفه قار به گ و سه لماس به گ و شاسوار به گ و ساروخان به گ و قاسم به گ و بسات به گ .

ده گیرنه وه : سولتان عه لی به گی کوری سورخاب به گ به مه ردایه تی و نازایه تی و دلیری ناووبانگی رویشتبوو له سه رده می باوکی دا به زوری بازوی که له مه سیردی خوی توانی زه لم و ده روو بیری له ژیسر چه نگالی عوسمانی یان ده رینی و خوی بی به فه رمانره وای ناوچه که . بازارم به گ ، کوره که ی تری سورخاب به گ ، له ژیانی باوکی دا له ره واندر و نامیدی بووه به فه رمانره و او به وه نده .

به‌شده‌داکه‌وتووه . له‌وسه‌رده‌مه‌وه تا‌ئه‌م‌رو که‌سالی ۱۲۴۲ی‌کوچی‌به .
 کوران و نه‌وه‌و نه‌تیره‌کانی‌هه‌ر‌حوکمرانن . هه‌رچه‌نده له‌کتیان‌دا
 به‌رچاونه‌وکه‌تووه ، به‌لام‌وه‌ک له‌به‌ریناتم‌بیستوه ، سورخاب‌به‌گ له
 ژبیانی‌خوی‌دا ولاته‌که‌ی به‌سه‌ر کوره‌کانی‌دا به‌شیوه‌ته‌وه . ناوچه‌ی
 ئیلاخی به‌سه‌لماس‌به‌گ سپاردووه . نیوبراو له‌و ناوچه‌به‌دا‌گه‌رماوو
 کوشک و ته‌لاریکی به‌هه‌یت و هووت و ده‌بده‌به‌و سه‌نسه‌نه‌ی بنیات
 ناوه‌و ناوه‌دانی‌سه‌کی به‌رچاوی خستووته‌وه . گوندی سه‌لماس
 نیستاکانی ، له‌کاتی نووسینی ئه‌م چه‌نسد لا‌په‌ره‌سه‌دا له‌وپه‌ری
 ناوه‌دانی‌دایه‌و بووه به‌هه‌وارگه‌ی فه‌رمانه‌ه‌واوحوکمرانانی ئیلاح و تیره‌ی
 سلیمانی که‌ته‌م‌رو له‌وی ده‌ژین له‌کورانن ئه‌ون . هه‌روه‌ها ناوچه‌ی
 مه‌ریوانی به‌کوره‌که‌ی تری ، ئه‌سکه‌نده‌ر به‌گ سپاردووه‌و کوره‌کانی‌تا
 ئه‌م‌ر فیش له‌مه‌ریوان‌ماون . (زانست لای‌خودایه)
 سورخاب‌به‌گ ماوه‌ی شینست‌سالی ، یا‌وه‌ک ده‌لین ، شینست و جه‌وت
 سالی ، له‌ئه‌یاله‌تی کوردستان و شاره‌زوور ، نازادو سه‌ر به‌خو .
 فه‌رمانه‌ه‌وایی کردووه . تا فه‌رمانی خودای به‌فه‌رمایشی «ارجعی‌الی
 ربک راضیه‌ مرضیه‌» مالاوایی له‌دنیای ناپایه‌دار کردووه .

فرمانده وایلی مولتان علی بهگی کوری سورخساب بهگ

پاش باو و بسا پیرانی دادپه روه روه به هونه رانی خوی، تاختی
سه روه ری رازاندوته وه و ماوهی سی سالی به و په پری سه به خوی و
سه به سستی سه وه به سه ر نه رده لان و شاره زوور راگه یشتو وه، تاله
هه پته لایلی دانو نویساوی بلخی کامه رانی به مالا وایی له دنیای
فانی کردو وه و بار و بتهی به ره و سه رای هه تاهه تایی کیشاوه. دو و کوری
بهخت یاری به ناوی تهیمو ورخان و هه لوخانه وه له پاش به جی ماون،
که به هوی ته من بچو و کی یانه وه نه یان توانیوه نه رکی فرمانده وایی له
نه ستویگرن. له به (نه وه) بسات به گ، برا هره گچکه ی سولتان
علی بی هاویشته سه ر پله و پایه ی بلیندتر و چووه سه ر تاختی
فرمانده وایی.

میرایه تیلی بکت بهگی کوری سورخساب بهگ

لاویکی خووره و وشت چاک و میریکی شوخ و شهنگ و قوچاخ و
به بیرو و پروادروست بوو. ولاتی به فبری بی وقه ده می پیروزی خوی
ناوه دان کرده وه و زیسده ستانی له دادپه روه ری له خوی خوشحال و

دلشادکرد. زور بهی کاتی به خوداناسی بهوه بهسهردهبرد. شهوورژ به دادپهروه ری بهوه خهریک بوو. له شیوهی دانایی و فزل و هونهردا له همووان له بیشتر و له نادایی زانست و نهقل و ژیری دایی نیاز بوو. له گه له میندار و میران دا نمونهی گهوره یی و له گه له خه لک و خوادا شیمه ی دادی له پهره ی دلان دا بووه. ماوه یی به ری وره سمی په سنده وه حوکمرانی کردووه، تا نه و ده می ته یموورخان و هه لوخان به تمه نی لایینی گه یسون، هه وای فرمانه وایی و سه روکایه تی یان که وتوته سه رو به نیاز و نامانجی دادخواری به وه روویان له باره گای شاسمایلی سه فوی کردووه و ماوه یی له وی ماونه وه، تا شاسمایلی فرمانی خودای به جی هیناوه. ته یموورخان و هه لوخان یی نه وه ی به نامانج بگن به نانو میدی به ره و ولاتی خو یان گه راونه وه. له م هه نگامه یه دا نه وه بوو، ته یموورخان که وته تالان و بروی ولاتی نه رده لان و بریاری دا مامی له ناو به ری و قه له م ره وی ولاته که سه ر له بهر به تالان دا. نیشته نی یانی هموو هینایه ژیر تیخی سیاست و به شهرو نازاوه ناوچه به میرات بو به جی ماوه کانی له چه نگالی بسات به گه ده رینا. له بهر نه وه ی که بسات به گه میریکی نیاز پاک و ره فتارخاوین و ره وشت په سند و حوکمداریکی دادخواری ژیرده ست په روهر بوو، له ژبانی خوی دا، سه ره رای نه وه ی که ته یموورخان هه میسه خهریک بوو له ناوی به ری، گه ووه و بچووک گوی به فه رمانی بوون، تا گه ردوون بار و بنه ی یی پینچایه وه و دوا یی به به زمی ژینی هیناو، گیانی به گیان نافه رین سپارد.

تہیموورخانی کوری مولتان علی

تہیموورخان پاش کوچی دوایی مامی له سالی ۹۸۶ دا به
تہختہری بهختہوری و سہردہمی شادی و خوشی یه وه تہختی له باوکہ وه
بو به جی ماوی به جهستہی خاوهن هہستی و پساوہتی رازانده وه و
سہریری سہرورہمی به پیروزی هاتنه سہر تہختہ و نارایشت دا .
پاتشایکی دادپہ وەر و خودانیکی دہ سبلا و ودلا و ابو . له مہردایہتی و
نازایہتی دا روستہمی زالی دووم و له پیاوہتی و دہندہمی دا بی هاوتاو بی
وینہ بو . خودای داوہر پشتیسوانی بو و به یارمہتی و کومہگی
پہر و ردگاری مہزن سہرکہ و تہسو ، تیشکی ناوری به سہرگہ و رہ و
چوکہ وه سہیوان و سبہری نوازشتی به سہر هہمووانہ وه چہ لہنگ و
تاج بو .

له پاش داگیرکردنی ناوچہی تہردہ لان (۹۸۸) به پی
بہرژہ و ہندی خوی لہ گہل خونکاری روم نیوانی خوی خوش کرد . له
لایہن دہولہتی عوسمانی یه وه سی نشانہی ، کہ به زمانی تہو ولاتہ توغی
پی دہلین ، بوگہ و رہ کردن و ریسزلی نانی پی بہ خشر اوہ و نوازشتیکی
ٹیکجبار زورکراوہ و نازناوی «میرہیران» ی پی خہ لاتکراوہ^(۱۳) ناوچہی
سہنقور و دینہ و ہری و سہر قہ لہ مرہوی ولاتہ کہی هاویشتوہ به سہر
بہ خوی و ہلوی و لہ تہردہ لان و شارہ زور بووہ بہ فرمانرہ وا . بہ ہوی
بہ لای عوسمانی دا داتاشینہ وه سہت ہزار ناچہی خہرج و باجی
ناوچہی شارہ زور وری به سالانہ بہردہ وام پی دہ بہ خشر . بہ لام پہ
پیچہ وانہی ری و رہ سمی مہزنایہتی یه وه و بہ بہرہ واژی رہ و شتی
دادپہر و ہری یه وه ہمیشہ تہو ولاتہی به تالان و بر و بردوہ و زوری

حهز له نازار و نه شکه نجه دانسی دراوسیکانی بووه . له ناکام دا
 سه پینچی له فرمانی نیران و روم کردووه و نازادو سه ربه خو له
 ولاته که ی دا حوکمرانی کردووه . ته یموورخان ولاته که ی به سه ر
 کوره کانی دا به شی یه وه . فه رمانه وایی سنه و حه سن نابادو قزلجه و
 زه لم و شاره زووری به سولتان عه لی کوره گه وره ی ، که به ناوی به
 نامی باوکیه وه ناو نرابوو ، سپارد . کوره که ی دیکه ی ، بوداق به گیش له
 ناوچه ی قه رده داخ دانسا . ناوچه ی مه ریوانیشی به موراد به گ به خشی .
 هه رچی ناوچه ی شارباژیریش بوو⁽¹⁴⁾ به نه میر عه له مه ددین به خشی ،
 که به ته من له هه مووان مندال تر بوو .

ته یموورخان پاش ماوه یی که به سه ربه خو یی له ولاته که ی خو ی دا
 فه رمانه وایی ده کرد ، ده ستی بو کرماشان و زه رپنکه مه ریش ، که نه مر و
 به گه ر ووس به ناو و بانگه ، دریز کردو هه ردو و ناوچه که ی داگیر کرد .
 نه م ناو داره زو ربه ی کاتی به راو ورووت و تالان و بپرو
 به سه رده ببرد ، ته نانه ت دو و سی جار هو زی عومه ربه گی که له هوری
 تالان کردو نه ویی ده ره تانانه ی ئاتاجی نانی شه وی کرد . له دوا جار دا
 عومه ربه گ په نای وه به ر شایردی خانی لور بردو داوای کومه گی
 لی کرد . شایردی خانیش به پسی ری ورسمی دراوسیتی و
 به ده ماریی هوزه کی له شکر یکی له نازا و که له میردانی هوزه که ی خو ی
 پیکه وه ناو به هاواری هومه ربه گ و هوزه که وه ی نارد . له ده ربه ندیک دا
 که له سه ره ریی له شکره که ی ته یموورخان و له شکره یی شوماره که ی
 نه رده لان دابوو ، خو یان له بو سه داو له کاتیک دا که له شکره که ی
 ته یموورخان به و په ری دلنایی یه وه ، خه ریکی تالان دابهش کردن
 بوون ، هو زی لور و که له هور لیسان راپه رین و هه لیان کوتایه سه ریان و

کار به ده سه و به روك بوون گه یی و شهر گهرم بوو. پاش هه لایسانی
 ناگری شهر، چونکه بواری شهره که تنگه و سهخت بوو، دلیره
 ناودار و گهر ناسه کان له بهر شه که تنی رینگاوبان، ده رگهی رزگار بوونیان
 لی وه تنه نگه هات، ناچار تهیموورخان دهستی له شهره که هه ل گرت.
 چونکه شوینه که نه ری هی لاتی هه بوو و نه به دهستی خوی بوو، بری
 له پساو ماقوولان و که له میردان له گه ل تهیموورخان دا به دلیل گیران و
 هه رچی تالانی به کی وهختی خوی کردبوویان له گه ل دهسک و تیکی
 زوری دیکه دا بوخواونه کانیان گه رایه وه و خه لکی که له سور له
 نهشکه نجه و نازاری رابرد و و سه رناسووده بوون. پاش چه ندر وژی
 شایردی خان و عومه ربه گه به ویه ری ریزلی نران و حورمه ته وه
 تهیموورخان و دهس و دایه ره که بیان نازاد کردبوو نه رده لانیان
 ناردنه وه. سه ره رای نه وهی که هیشتا گه ردی په شیمانی به سه رو وروی
 که له میردانه وه مابوو و هیشتا له ماندویتتی شهر نه حه سابوونه وه و چون
 پیشتر نه یاله تی زهرین که مهر له زیر دهستی نه و میره کینه توزه دا بوو له
 لایه ن ده رباری سه فه وی به وه ده وله تیار سولتان سیامه نسووری بو
 سه ره رشتی نه و ناوچه یه داندرابوو، تهیموورخان نه مهی به دژی
 خوی زانی و به مانای له پایه که م کردنه وهی دایه قه له م، له بهر نه مه سالی
 ۹۹۸ ی کوچی سپاییکی ساز کردو ده وله تیار سولتان سیامه نسووری نه م
 رو و دا وهی به ده رباری پاتشای ئیرانی راگه یاند. له ناکام دا هیزیکی له
 بارو کوکی بو یارمه تی و کومه ک نیردرا. کاتی تهیموور به ری که وت
 ده وله تیار سولتان سیامه نسووری پیشدهستی خوی کردو به له شکریکی
 گه وره و گسرانه وه به ره نگاری سوپسای تهیموورخان بوو. پاش
 شهر و شور یکی گه وره له نیوان هه ردوولادا، تهیموورخان

سەرکهوت و نه یسارانی ژنیر که وتن . بهم شیویه سوپای نه رده لان
 زال بوو و قزلباش و دهوله تیار سولتان سیامه نسووری به زین و روویان
 له مهیدانی شهر و نه بهرد و هرگیر او زور بهی له شکره که به دیل گیران و
 نه و دو اکهی به شمشیر له توپه تکران و نه وانهی مایشته وه په نایان و بهر
 قه لای زهرین که مهر بردو شووره و وار شه کانیاں کرد به سەنگه ری
 خویان .

ته یموورخان به هوی نازایه تی و که له میردایه تی به کمی پینی ناسرا بوو .
 به و پهری شانازی یه وه ، بی نه وه ی گوی به و ته و ته و پرو و پو و چی
 ده و روبه ری بگری قه لاکهی گه مار ودا . دژدار و قه لاجی یان نه گهر چی
 داوای نامانیان کرد ، هیچ سوودی نه بوو ، سه ره انجام له سهر دیواری
 قولله و وار شه کسانه وه ته قه و لیکدان گهرم بوو ، له م کاته دا ، به پینی
 «چاره نووس ناگوری» له گهر مهی شهر و شوردا نه و میره خونینده واره
 بو و به قوربانی گولله نی . پاش نه وه ی سوپا نازا و دلیره که ی چاویان
 بهم رو ودا وه پر مه ترسی یه که وت شیرازه یان تیکچوو ده ستیان له شهر
 هه لگرت و شیر ی توله یان له کیلان ها و یشته وه و تهر می ته یموورخانیاں
 به ره و ولات گه برانده وه «ذلک تقدیر العزیز العلیم»

هه‌نوخان

پاش نه‌وهی ته‌یموورخان له سالی ۹۸ی کوچی دا کوژرا هه‌لوخانی برای ، بووکی ولاتی له باوه‌ش کرد، چون فرمانره‌وایی به پی‌وقه‌ده‌نی پیروزی فراژی بووو گه‌شایه‌وه‌و گولشه‌نی پاتشایی له ده‌هنده‌یی و دلاوایی ته‌روپسارار بووو ولات له سه‌روه‌هنده‌یی دا ناوه‌دان و ژێرده‌ستان له داده‌په‌ری دا زور شادمان و کامه‌ران بوو. له که‌له‌میردی و نازایه‌تی دا سه‌ت په‌له‌ براکه‌ی له‌په‌شته‌ر بووو له خه‌لک نه‌وازی و بده‌یی دا، له سه‌رانه‌ری ولات دا بیوو به‌داستانی سه‌رزاری گه‌وره‌و بچووک. سه‌پایی و له‌شکری له‌پیروزی پی‌و قه‌ده‌می شادمان و ره‌عه‌یت و ژێرده‌ستان له‌فه‌یزی به‌زه‌یی و نوازشتی جمرانه‌ی ناسووده‌یی و سه‌رسووک. چیمه‌نی فرمانره‌وایی له هه‌وری دادپه‌روه‌ری یه‌وه‌ی تیراو ، نه‌مامی کامه‌رانی له‌زولالی به‌زه‌یی یه‌وه‌ی ته‌روپسارو. نه‌ویش وه‌ک برا ناو‌داره‌که‌ی هه‌ر له سه‌ره‌تای کاره‌وه‌ له‌گه‌ل سولتان مواردی پاتشای رۆم دا رینگ که‌وت . هه‌روه‌ها له‌گه‌ل شاعه‌ب‌باسی سه‌فه‌وی دا له‌رووی به‌رژه‌وه‌نده‌وه ده‌رووی دوستانه‌تی کرده‌وه . سه‌روسامانیکی زورو گه‌نجیکی بی

شوماری له سه‌رو به نندی خودا پیکه و نه نا . زور بهی کاتی پرمه‌یهی به
 قه‌لار و نسان و مزگه‌وت بنیات نان و قوتابخانه دروست کرده‌وه
 به سه‌ر برد . هه‌روه‌ها قه‌لای زه‌لم و قه‌لای پالنگان که به نه‌سلی
 پینه‌ختی تیره‌ی گوران بووه‌وه به گه‌ردوخولی روزگار ویران و خاپوور
 بیوو ، ناواکرده‌وه . ده‌لین ، قه‌لاییکی تا بلیی سه‌خت و دژیکی
 ئیکجار قاییم بووه ، ته‌نانه‌ت له‌به‌ر سه‌ختی و دژواری ریره‌وه‌که‌ی
 دژمن و نه‌یار زور به زه‌حمه‌تی لی په‌ریونه‌وه‌وه له کاتی قه‌لا پاریزی دا
 بوو به کوسپ و له‌مه‌ر له ریی هیرشکه‌ران دا . هه‌روه‌ها قه‌لای
 حه‌سه‌ن ناوایشی ناواکرده‌وه ، که به‌راستی خودای ئه‌فرانکار ،
 سه‌رانسه‌ری دنیا بگه‌ریی ، قه‌لا و مه‌لبه‌ندیکی وا به‌م شان و
 شکویه‌ی له هیچ شوینی دروست نه‌کرده‌وه و هیچ دنیا دیته‌بیک
 چاوی به شتی وا نه‌که‌وتوووه . ئه‌مه‌یش باس و خواسی له هه‌موو
 دیزوک و میژووی دنیا دا تومار کراوه‌وه په‌سن و وه‌سه‌ی له په‌رتووک و
 ده‌فته‌ری زورینه‌ی جیهان دا نووسراوه . من ئه‌م که مینه‌یه ،
 به‌چاوی خوم دینم بالیوزی رووس و ئینگلیس له سه‌رده‌می
 فرمانره‌وایی ئه‌مانوللاخانی والی دا به‌ناوی دیتی ئه‌م قه‌لایه‌وه ، به‌سه‌ر
 کوردستان (سه‌) دا تی ده‌په‌رین و له‌گه‌ل ئه‌وش دا که قه‌لاکه
 ویرانه‌بوو ، سه‌یرانی شوینه‌وارو که لاهه‌که‌یان ده‌کرد

له شاری مه‌ریوانیش ، قه‌لایه‌کی سه‌خت و قایم و بازارو گه‌رماوو
 قوتابخانه و مزگه‌وتیکی دلگیری بنیات ناوه .

وه‌ک ده‌لین ، ناسه‌واری ئه‌م خانووو به‌ره‌وه‌وه ناوه‌دانی به تا ئیستایش
 هه‌ر ماوه . به‌ره‌ به‌ره‌ قه‌له‌مه‌روه‌ی فرمانره‌وایی به‌که‌ی فره‌وانتر
 بووه‌ته‌وه‌وه شان و شکوی به‌راده‌یه‌ گه‌یشتوووه خه‌بالی هیچ که‌سی توانی

ژماردنی نه بووه. له بهرتهوه درووی رېك كه وتی له گه ل پاتشایانی
 روم و تیران دا به ست و بهوپه ری سر به خوئی یه وه له ولاتی خوئی
 فرمانبره وایی کرد. ناوبه ناویکیش دهستی ده دایه تالان و بروی
 دوروبه ری خوئی و ناوازه ی شان و شهوکه تسی خوئی به گوئی
 دوورونزیک گه یاند، تا له سالی ۱۰۱۹ ی کوچی دا حوسه ینخانی
 لور که لکه له ی توله سانندی که وته سر، به له شکرینکی زوره وه
 هملی کوتایه سر هه لوخان، له قه لای حه سن نایاد شهر و شورینکی
 گوره دهستی پی کرد. هه لوخانیش نه ی کرده نامردی له شکرینکی بو
 ته می کردنی حوسه ینخان له سر هم پی شه قلی و ملهوری یه ی
 به ری خست و زور چاکیان گوئی راکیشا، نه ویش که دیتی نالای
 بهخت و خواستی که چ و سه ره و ژیره، به سه رشوری یه وه هه لاته وه بو
 ولاتی خوئی.

نیت هه لوخان، بهم جوړه پی له فرمانبره وایی و حوکمرانی دا پتر
 چه سپی و ده سه لاتی قایمتر بوو.

ده گیرنه وه، شاعه باسی سه فه وی چند جاری له شکرینکی
 گوره و گران یو ژیرده ست خستی هه لوخان و ویران کردنی قه لای
 قه لایچه کانی نه وه هریمه به ری خستووه، به لام پی نه وه ی به هیچ
 نامانجی بگا، به سه رشوری گه راوه ته وه بو باره گای سه فه وی یان.
 سه ره نجام نه مه بووه به هوی زیتر باوه شینکرانی ناگری تووره یی
 پاتشای سه فه وی ته نسانه ت، پاتشا، خوئی به له شکرینکی پی
 شوماره وه، به نیازی گوئی راکیشانی هه لوخانه وه، پی هاویشتونه
 سنووری ولاتی هه لوخان و له کوندی مه یه م، که که وتوته ناوچه ی
 نه سفند نایاده وه. ته شریفی هه واری گرتووه.

رۆژبیکیان، به نیازی ئه‌وهی شاره‌زای ناوچه‌که بێ، ته‌ماشای
 که ژوکیوانی کوردستانی ده‌کرد، به سهر که ژیکه‌وه گیرسایه‌وه.
 زۆربه‌ی بهرپرسیارانێ ده‌وله‌تی پاتشایی ده‌سته‌ونه‌زهر راوه‌ستا‌بوون،
 (ئالی‌بالی‌زه‌نگه‌نه) که جه‌له‌وکیشی پاتشا بوو، جه‌له‌وی ئه‌سه‌په‌که‌ی
 پاتشای به ده‌سته‌وه گرتبوو، له خزمه‌تی‌دا راوه‌ستا‌بوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
 هوزی زه‌نگه‌نه له کوردستانه‌وه نزیکن و دراوسی یه‌کن، شاعه‌باس
 له ئالی‌بالی‌زه‌نگه‌نه‌ی پرسی، داخوا ئه‌وه مه‌لبه‌نده‌وه قه‌لاکانی له چ
 حاله‌وبالیکدان، باری سوپای هه‌لوخان له چ راده‌یه‌ک دایه؟
 ناوبراویش له وه‌لام دا گوئی، ئه‌وه‌ی شیای بانه‌، کوردستان
 قه‌لاو قه‌لایچه‌ی زۆر سه‌خت و که ژوکیوی تا خه‌یال بفرموی
 دژواری هه‌ن، ته‌نانه‌ت مه‌لی خه‌یسالیش ناتوانی بیان گاتی و
 داگیرکردنی له وزه‌و توانی هیچ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکدا نی‌یه. له‌و
 بیه‌یه‌دا نهره‌شیر و هوزه‌برانی کینه‌وه‌ری وا هه‌ن لافی هاوشانی
 رۆسته‌می داستان و نه‌سه‌ندیاری پاله‌وان لی‌ده‌ده‌ن، مه‌ترسی
 له‌وه‌دایه سوپای پاتشا به نیازی ته‌می‌کردنی هه‌لوخان به‌ری‌که‌وی و
 خودانه خواسته‌ ماوه‌ی گه‌مارودانی قه‌لا دریزه‌ بکیشی و له‌به‌ر
 سه‌ختی و دژواری قه‌لا له گرتنی ناویند بێ و بێ ئه‌وه‌ی به هیچ
 نامانجی بگا، له هه‌لکوستانه‌سه‌ری پاشگه‌زبینه‌وه‌وه به بێ هیچ
 ده‌سه‌کوتی رینی هه‌لاتن بگرینه‌به‌رو نه‌مه‌یش بێ به مایه‌ی نه‌نگ و
 شووره‌یی بو‌ده‌سه‌لانی پاتشایی و دیساره‌ شتی وایش له‌گه‌ل
 به‌رزه‌وه‌ندی ده‌وله‌ت دا ناگونجی و له‌وانه‌یه نه‌م کزی و بێ ده‌سه‌لاتی‌یه
 بیه‌ته هوی ئه‌وه که هه‌لوخان به جاری ده‌ست به‌سه‌ر هه‌موو
 ناوچه‌کانی ولات دا بگری. جا له‌به‌ر ئه‌وه، چاک ئه‌وه‌یه خودانی

دنیا، پاتشا دهستی نوازشت و لاواندنه‌وه به‌سه‌ری دا بیتی و به
 ته‌گیبرو و او پرس چاره‌سه‌ری کاره‌که‌ی بکاو به‌مه به‌خزیته ریزی
 نوکه‌رانی ده‌وله‌ته‌وه و ریگای خزمه‌ت و سه‌راستی بگریته به‌ر.
 شایب بیری وردو سه‌رنجی راستی ئالی‌بالی په‌سندکردو پله و پایه‌ی
 زیاد کردو له چوونه‌سه‌ر هه‌لوخان په‌شیمان بووه^(۱۱).

هه‌لوخانیش پاش ئه‌م که‌بین و به‌ینه خان ئه‌حمه دخانی کوری،

که‌له ناو کوره‌کانی‌دا، به‌نازایه‌تی و ده‌هنده‌یی و شوخی و قوچاخی
 ناوبانگی رویشتیوو، به‌ده‌سودیاریی گرانبایی به‌وه نارد بو‌ده‌ر باری شا
 عه‌باس. خان ئه‌حمه‌د خانیش پاش ئه‌وه‌ی به‌خزمه‌ت شاعه‌باس
 گه‌یشت، خه‌لانیکی زور کراو له راده‌به‌ده‌ر چاودیری کراو په‌یتا - په‌یتا
 ئه‌وپاتشا دادگه‌ره ناوبراوی به‌نوازشتی زور و زه‌وه‌ند سه‌ربلیند کرد.
 پاش ماوه‌یی که‌به‌هه‌ره و توانی خان ئه‌حمه‌د خان له شاعه‌باس روون
 بووه، له پایه و پله‌ی زیادکردو خوشکه‌گه‌وه‌هه‌ره دره‌خشانه‌که‌ی نیو
 گه‌وه‌ه‌ردانی شاهیتی و ئه‌ستیره پرشنگداره‌که‌ی ناو بورجی سه‌لته‌نه‌تی،
 که‌ ناوی زه‌رینکولاه بوو پی به‌خشی و سه‌ری به‌زاواو خه‌زووری شا
 به‌رزبووه. ویرای ئه‌وه‌ی که‌میزوو له‌م باره‌وه زوری له‌سه‌ر
 نه‌رویشتیوو، به‌لام وه‌ک له‌پیشینانم بیستوو، دوا‌ی نیشان کردنی
 زه‌رین کولاه، ئه‌وگه‌وه‌هه‌ره گرانبایی به‌ئه‌خته‌ربلینده، به‌هاوسه‌ری
 خان ئه‌حمه‌د خان قاییل نه‌بوو.

حه‌زه‌ره‌نی پاتشا که‌لاوچاکی و نازایه‌تی خان ئه‌حمه‌د خانی
 له‌رون بوو دلیری و که‌له‌میردی که‌جیگه‌ی شانازی بته‌ماله‌ی
 نه‌رده‌لان بوو، له‌ئاوینه‌ی بیری دا‌ره‌نگی دا‌بووه و سه‌رده‌رانه‌ی تالاری
 به‌بوونی به‌خته‌وه‌ارنه‌یه‌وه رازاندبووه و به‌فه‌ری هینابوو،

زهرین کولاهی بو نو جینگایه که ناسمانی بو ، له سه زهوی جیگی
 بیوو ، له تهنیشت خویره دانا ، نه نجا فرمانی دا که له ده رگای
 حه وشه وه خان نه حمه د خان بین و له ده رگایه کی دیکه شیه وه .
 نه ره شیر نیکیان ، که چه ندین سال بوو له کن شیر ه وانه کانی شاله زنجیر
 درابوو ، به ره لاکه ن شیر ی تاین له و چه قی مهیدانه دا هلی کرده
 سه رخان نه حمه دخان و په لاماری دا . نه وهوزه بیره چاونه ترسه
 نه سله می به وه ، یه کسه ر شمشیری دلیری هه لکیشاو به هیزی بازوی
 شیرانه ی و ده می شمشیری دلیرانه ی شیر ه که ی گوشت و له ناوی برد .
 شای سه فه وی نه گهرچی نازایه تی و دلیری خان نه حمه دخان و
 له به رچاو زیاتر بوو ، به لام له گوشتی شیر ه که و بیبکی نه و دلیره ،
 ناوبراوی سه رزه نشت کرد . خان نه حمه د خان له وه لام دا فرموی ،
 نیمه دوو شیر ی هاوتاو دلاوه په لاماری یه کترمان دا ، یه غبال هینای و
 بهخت سوار بوو . من نه وم به زانند . شا فرمایسته جوانه که ی نه و
 لاوچا که ی زور به دله وه چوو و زه رینکولاه به هاوسه ری نه وهومی
 که شکه لانی بلیندی یه شاد بوو . نینجا به ری وره سمیکی شایانی
 شاریاران بی و به به زهک و دوزهک و ده بده به و سه نسه نه بیکی له شانی
 گوره پیساوان بوه شیتسه وه هه ردو و پر شنگدار جروت بوون و یه
 یهک گه یشتن^(۱۳) که ماوه بیکی زور خان نه حمه د خان له باوه شی
 په روره کرده کردنی شادا نوقره ی گرت . شا روز له دوی روز پله و پایه ی
 بلیندر ده کرده وه چه ندین سال بوو شا زور به ناره زوی دیده نی
 هه لوخمانه وه بوو له میژمو و مرخی له داگیر کردنی کووردستان
 خوش کردبوو ، به لام سه بارهت به سه ختی و دژواریسی قه لاو
 هه لایچه کانی کاره که ی به شه ر و شور بو جی به جی نه ده کرا . سه ر نه جام

له دووی خان نه حمه دخانی ناردو دوو به دوو به يك كه يستن . رایه‌خی
 به زم و رابواردنیسان راخست و له پشاش خوشه ویستی ده بریرین و
 دلسوزی و نوازشت ده رخستن مه به ست و نیازی راگه یاندی و گه نجینه‌ی
 رازی بوکرده وه . فرمووی : له میسه من به ناره زووی دیده‌نی
 باوکنه وه م ، به لام له بهر سهخت و دژواری قه لا و قه لایچه کانی
 کوردستان نه مان توانیوه نم ناره زووه مان به دی بهینین و له م بروه وه
 شهرمه زارین . جا ئیستا ، که تو پیوه ندی به کی ته واوت له گه ل نم
 ده ولته به رزه دا هه به ، هه کاتی گه رایته وه بو کوردستان ، سا به هه
 قیللی بی ، هه لو خانمان بو ده ر بار ره وانه بکه و خوت سه ری کازه که
 بگره ده ست . بی گومان نم کرده وه بهت ده بی به مایه‌ی ره زامه ندی
 پاتشاو به ر زبو ونه وه ی پله و پایه ت و سه ری پیوه نازینت ده گاته ناسمان .
 خان نه حمه د خان به هو ی زاوایه نی پاتشاو ته ماحی حو کمرانی به وه
 به لینی دا که خواستی شا به جی بی نی و به م جو ره به دلنه وایی به کی زور و
 خه لاتیکی گرانبه ها و به خششیکی فره وه له ده رباری سه فه وی ترازاو
 به ره و کوردستان به ری که وت . کاتی گه یشته نه وی هه لو خان له میز بو و
 کوره به ریسه که ی نه دیتبو و ، وه کور و حی خوی لی نزیك بو وه و
 به و په ری ناسو و ده بی به وه رایان ده بو ارد . خان نه حمه دخان که وتبو وه
 سه ر نه و نیازه باوکی بگریت و بو ده رباری نه سفه هانی بنیری . خوی له
 پسا و ما قو لآن و گه وره پیاوان نزیك خسته وه و ده رووی خوشه ویستی و
 میهره بان بی بو خسته سه ر پشت . هه ره به که یانی به پی پله و پلایه ی خوی
 به خه لانی گرانبه ها و ری زو به زه بی زوره وه نرخ لی دنا ، تار و زکیان
 هه لو خان کو ریکی بو کوره که ی رازنده وه ، له و کو ره دا پسا و ما قو لآن و
 سه رانی سه ر له به ره سه و کو کور دبرونه وه . خان نه حمه دخان

سه‌رکاره‌ک‌ه‌ی راسپارد شیرینی و نوقل و نه‌باتی زوری نه‌سفه‌هانی بو
 دانیشتوان هینا. تا ده‌میان شیرین کا. هه‌لوخان گورجی، له‌کاره‌که
 گه‌یشت و دلی زور نارحمت بوو. فه‌رمووی، به‌شیرینی و فروقیل
 ده‌می منت له‌گوزالک نال تر کرد. گوايه‌ده‌ته‌وی، هه‌روا به‌م
 زمانلووسی به‌چمک و داوینی فه‌رمانه‌وانی به‌که‌م له‌ده‌ست ده‌رینی؛
 کار گه‌یشته‌ناخوشی و کیشه‌وبه‌ره‌و خان نه‌حمه‌د خان کوره‌ک‌ه‌ی
 به‌جی هینت و له‌وی هه‌لبه‌را، چوو سواری نه‌سپه‌ک‌ه‌ی بوو. له‌ته‌ک
 هاوده‌ستانی دا له‌ده‌روه‌ی قه‌لا گیرسایه‌وه‌و له‌دزی باوکی راه‌ری و
 ده‌رووی مافی باب و فرزندیی له‌خوی به‌جاری پیوه‌دا. قه‌ده‌ری له
 ده‌روه‌ی قه‌لا به‌شهرمه‌زاری به‌وه‌مایه‌وه. ئینجاله‌وگفت و به‌لینه‌ی به
 شای دابوو، ده‌سته‌پاچه‌وه‌ستاو له‌ده‌شتی به‌رینی سه‌رگه‌ردانی و
 روو زهردی دا هه‌روا ده‌تلايه‌وه‌و بو‌خویشی نه‌ی ده‌زانی چی بکا. . .
 هه‌لوخانیش له‌م ماوه‌به‌دا ده‌رگای قه‌لای داخست. ماوه‌ی گه‌مارودانی
 قه‌لا زوری دریزه‌کیشا، له‌ناکام دادایکی خان نه‌حمه‌د خان یاساول و
 دژدارانی قولله‌و بورجه‌کانی فریوداو له‌زیره‌وه‌له‌گه‌لیان ده‌ستی تیکه‌ل
 کردو بریاری دا له‌نیوه‌شه‌ودا ده‌رک‌ه‌ی قه‌لا بکه‌نه‌وه‌تا خان نه‌حمه‌دخان
 بیته‌قه‌لاوه‌و کاری باوکی ته‌واو کاو فه‌رمسانیکی له‌نه‌ستوی خرابوو
 جی به‌جی بکا. بوراگه‌یاندنی نه‌م موژده‌یه‌مه‌لا به‌عقووبی، که
 باوه‌گه‌وره‌ی مه‌لا عه‌باسی شیخولئیسلا مه‌، ناره‌ده‌کن خان نه‌حمه‌دخان
 و به‌گفت و به‌لینی خوش دلی خوش کرد. پاش نه‌وه‌ی مه‌لا به‌عقووب
 گه‌پایه‌وه‌بو ناو قه‌لا، پیایکی سه‌ر به‌هه‌لوخان به‌م که‌ین و به‌ینه‌ی
 زانی و راستی مه‌سه‌له‌ک‌ه‌ی له‌خان گه‌یاند. هه‌لوخان به‌کسه‌ر فه‌رمانی
 به‌ندکردنی نه‌لا به‌عقووبی دا. بریاره‌را، هه‌روا سه‌پینی نه‌ورژه‌به

سهختسی سزا بدری . چون خواوای فرمان له سربسوو، مهلا
 په عقووب روزی ته او نه بی، سرله تیواره که له شگری تاریکی
 هیرشی هینایه سر روشنایی خور، شاهه نشای مانگه له گه ل سوپای
 نه ستیران دا هلیان کرده سر رووناکیی خوری تاوناک . خان
 نه حمه دخان به پنی تمی دایکی و پشت وانی خودای دادگر هاته بن
 قه لاکه و به یارمه تی په یزه ی به زهیی خوداونه ند به ره و قولله کانی قه لا
 وه سرکه وت . بریکی له دل سوزانی ده ولت بو پاسه وانی درکه ی
 قه لا و بورج و باروو وار شه کان هل بژارد . خویشی هاته ناو
 سرای ده وله توه ، چوو ه ناو حره مسهراوه ، له کاتیکدا هلوخانی
 باوکی له سر جیگای حسانه وه پالی دابووه ، خان نه حمه د خان
 له گه ل چند هاورازیکی خوی دا هلی کوتایه سهری و چاوی له
 مافی باوک و فرزند ی پووشی و بالبه ستی کردو هه ره له و کاته دا له گه ل
 چند یاساولیکی نازاو چاونه ترسی دا ره وانه ی نه سفه هانی کرد . مهلا
 په عقووبیشی له به ند ره ها کرد و دلنه وایی یکی زوری کرد . پاشر
 گه یشتی هلوخان به درباری سه فه وی ریزیکی زوری لی نرا
 خرابه زیر نه و پهری چاویری و به زهیی پاتشایانه وه . له کتیبه که ی
 خوالی خوشبوو مهلا محمه د شریف دا به م شیویه باسی کراوه .
 هلوخان پاش نه وه ی گه یشتووه ته نه سفه هان به چندین جور
 پیشوازو به زه ی شاریاری دلشاد کراوه تا نه و روزهی مردووه ،
 روزگاری ژبانی به و پهری ریزلی گیرانه وه به سر بر دووه ، به لام به
 پی نووسینی خوسره و به گی به نی نه رده لان، هلوخان پاش نه و
 همسو و ریزو دلنه وایی به زورانه ی که نه میش ری و ره سمی
 پاتشایانه و ره وشتی خوسره وانه یه به خه لاتیکی زوره و بیان

ناردووه ته وه بو ولاتنی خوئی و بریار دراوه که هرگیز ده ست له کاری
فرمانبره وایی وهر نه دات و دووره پهریز بژی . (خودا هر بو خوئی له
هموو کاران ناگادار تره).

**له باره‌ی جیهانه‌وانیسی خان نه‌همه‌د
خانسی کسوری هه‌لوخان و
کورته‌بیکه له سه‌برده‌ی نازایه‌تی و
که‌مه‌میردییسی نه‌ و خودانه**

چون له سالی ۱۰۲ دا خانه نه‌حمه‌د خان بی نه‌شکه‌نجه‌و نازار بووکسی ولاتی به هه‌زار نازه‌وه له باوه‌ش گرت ، شنه‌ی خوش و شادی به سه‌رگه‌وره‌و بچووک دا هه‌لی کرد ، بلیندو نه‌وی به به‌زه‌ی هه‌مه‌ ته‌رزی ناسووده بوون ، پساوماقوولان و ژیرده‌ستان سه‌رله‌به‌ر ، له سای لوتفی بی پایانه‌وه ، به‌وپه‌ری شانازی گه‌بشتن . ماوه‌بیککی زور له پیناوی کامه‌رانی و خوش گوزه‌رانی خه‌لکی ولات دا تی‌کوشا . هه‌ریه‌که‌ی به پنی پله‌و پایه‌ی خوی نازه‌کیشا . خزم و بیانی له‌لشاوی ده‌هنده‌یی به‌هه‌مه‌ندبوون ، داراو نه‌دارا له‌به‌ر چاوی په‌کسان و خوشه‌یست بوون . تا کاتیکی که‌لکه‌له‌ی و ده‌سه‌ت هینسانی ولاتی رومی که‌وته سه‌ر^(۱۸) و به له‌شکریکی له ژماره‌ی ستیران به‌ده‌ر هیرشیککی توندو تیژی برده سه‌ر تیره‌ی بلباسی شه‌رخوازو هه‌لی کرده سه‌ر مه‌لنه‌ندی نه‌و به‌دناکارانه‌و ناوچه‌که‌یانی داگیرکردو نالای سه‌رکه‌وتنی هه‌ل کرد^(۱۹)

تیره‌ی بلباسیش پاش بیستنی ثم هه‌واله له شکرینکی له ژماره‌به‌ده‌ری کوکرده‌وو به هه‌زار ترس و سامه‌وه ده‌ستیان دایه شیر و تیرو ری‌یان له خان نه‌حمه‌د خان گرت و به‌ره‌و‌بری‌یان لی‌کرد . سوپای سه‌رکه‌وتووی نه‌رده‌لان له ترسی نه‌و میره ولات گیره ، به پنی ری و‌ره‌سمی زگماکی له خو‌بو‌ردووی به‌کسه‌ر تیغی زاخاودراوی له کالان هه‌ل کیشاو به‌وپه‌ری بی‌باکی‌یه‌وه هه‌لیان کوتایه سه‌ر له‌شکری وه‌ک ده‌ریای به‌جوش و‌خروشی بلباس و به هیرشی مه‌ردانه‌و نه‌رکه‌ی دلیرانه‌ نه‌و سوپا له ژماره‌به‌ده‌ری‌یان به‌زاندو سه‌ره‌نجام زوربه‌ی سه‌روک و یه‌که‌پیاوانی نه‌و هوزه کوژران و چه‌ندین له‌و کینه‌له‌دل و به‌دیرانه‌ به‌دیل گیران و سه‌رشو‌رکران . هیندی‌کیش له‌وانه‌ی ، له‌و ته‌نگه‌ و چه‌له‌مه‌ پر مه‌ترسی به‌ رزگار بیوون ژیانیکی سه‌ر له‌نووی‌یان وه‌ده‌ست هینایه‌وه‌و به‌ره‌و ولاتی خو‌یان گه‌رانه‌وه .

بلباسه‌کان مال و کوچ و په‌یره‌وانی خو‌یان کوچ بی‌کردو له جیگاییکی سه‌خت دا ، که له‌کاتی ثم جو‌ره ریکه‌وتنه‌دا په‌ناگایان بوو ، جیگیر بیوون و نه‌وانه‌ی له‌و شه‌رده‌ا به‌زیندو‌تی مابوونه‌وه به‌ره‌بری‌یان له له‌شکری نه‌به‌زی نه‌رده‌لانی په‌کان کردو ده‌ستیان به‌شه‌ر کرد . له‌ په‌که‌م هه‌له‌مه‌ت دا چه‌ند شپه‌ردییکی نه‌رده‌لانیان تخیلی زه‌وی کرد ، سه‌ره‌نجام نه‌رده‌لانی په‌کان هیرشیکی دلیرانه‌یان برده سه‌ریان و هیممه‌تیکی پیاوانه‌یان بو‌ته‌فر و‌تونا کردنیان نواندو نه‌و تیره شه‌رخوازه‌یان به‌جاری له‌ناو‌بردو دوا‌یان برینه‌وه . بلباسه‌کان که چاویان به‌م حه‌شه‌وه‌ه‌نگامه‌یه‌ که‌وت ، هه‌ر به‌هه‌موو هه‌لاتن .

هرچی دلیرانی ندرده لآن بوون نه سپی تیزر زیان هینایه جووله و
 ده سکه و تینکی زوریان له مال و سامانی نهو بهدمه زه یان
 وده ست هیناو له ویرا نه سپی عه زمیان تاوداو تا نهو جینگه سهخته
 خوینان نیندا قاتم کردبوو پرشمه یان شل نه کرد. چهنده مار پروژی
 گه مارویان دان و رپی هاتوچوو کاروباریان لی بهستن تا بهم شیوهیه
 داویننی دان به خسودا گرتن و سه بریان له ده ست بدن و واز له
 لووت به رزی بینن و مل که چی قوبوول بکن. نه گهرچی هوایی،
 هیرشه که یان راگرت به لام نم پروداوه له هموو کانگای دلیناوه
 نه بوو. له بهر نهوهی ریگای بهوی گه یشتنی به کجار سهخت و
 تووش بوو بواری شهرو شوریان نه بوو، له سهرو بهرنانی نم
 کاره دا سهریان سورماو لهو ده شته دا سرگردان مانه وه. سهرونجام
 پروژیکیان که له ژینکی جوانی ژیرو زیره کی شهو تیره به ناره زووی
 گشت و سهیران ده کا. ده ورو بهری سوپایی سهنگه رو
 سوپه ربوو. بهری که هت تووشی بوو به تووشی کار به دهستی
 خانه وه، لئی پرسی هوئی لیره هوارگرتیان له بهرچی بهو نم هموو
 خوناماده کردن و خوسازکردنه له بهر کی به؟ کار به دهسته که له وه لام دا
 گوتی (هوئی هوارگرتیمان لیره نه وه به ریگایان نی به و ری پروه که
 زور تهنگه به رهو به ناسانی توانی لیره ده رباز بوونمان نی به. نهو
 نافرته شهنگه به تانوت و پلاریکی نازو عیشوه نامیره وه، بوو به
 باوه شینی بلنسهی ناگری تووریهی ورکی خان. هر دم وده ست
 فرمانی ناماده بوونی له شکری سرکه و تووی داو چیروکی نم ژنه
 نیهادپاکه ی له نووکه وه بو سردارانی سوپا گیرابه وه. سردارانی
 سوپایش ده سه جی ده ستیان له گیانی خوین شوست و ده ستیان به

قلفی توندوتسولی فهزلی خوداوهندی دوو جیهانهوه گرت و لاوانی
 خهنجه ربه ده ست به تیخی ئاوداره وه چاکی ئازایه تی یان لی ههل کردو
 ده ستیان دایه شیر و رم و به یارمه تی خودای بی هاوتا روویان کرده
 سه ر لوتکه ی چیاکان و له نشیوانه وه به ره وه ورازان ههل کشین و
 ده رووی شهرو شوپریان له رووی دژمان هاویشه سه رگازی پشت
 . ثم تیره چاره به ده ثم ههنگامه یه یان دیت ده سه جی ده ستیان به
 شه ر کردو به تهقه کردن و گابه ردگلو ر کردنه وه تی هه لچوون و نه و
 دلیره بوسته م ئاگاران ه به تیخ و تیره و تهروه خو یان گه یانده
 سه نگه ره به سهامه کانیان و نیرو می یان له تیخ کیشان^(۲۰) و پاشماوه ی
 مال و سامانیان بوو به ده سه که وتی نه و سوپا سه رکه وتوه وه له شگری
 زال بوو به دیل و یه خسیریکی زوره وه، له وه زیتر پنهونه چوو به
 سه رکه وتن و زال بوونه وه گه رایه وه (۲۱) . فرمانره وایانی سابلخ و
 مهراغو و نه و ناوچانه به بیستی ثم سه رکه وتنانه بی چهن دوچوون به
 دیاری و پیشکیشی نایابه وه دهسته ونه زه ر روویان لسه باره گای
 کردو نه و په ری له خو بردن و خزمه تگوزاری خو یان نواند .
 سه رکاری خان نه و ناوچه به ده ست هیندراوانه ی یه که به یه که
 به ره و پرووی فرمان ره وا دلسو زه کانی ده ولت کرده وه . پاش
 دوا یی هاتی کاروباری خان له و ناوه، به سه ربه رزی به وه له رنگای
 کوپه و هه ریره وه به ره و ره واندزو عیمادی به دای کیشا چند که سی له
 کوپانی بارام به گه کوپری سورخاب به گه که پیشتر باسمان کردن و
 له سه رده می حوکمرانیسی باوکی دا فرمانره وایی ره واندزو
 عیمادی به یان پی سپردرابووو به هوی ناسازی زوزگارو
 چاره نووسی په ره و ردگاروه له فرمانره وایی که وتبوون و په ست و

سەر شۆر بیوون، به بهزهیی و نوازشتی خوسره وانه یه وه کوی کردنه وه و دوو سی که سیکلی له سەر و که کانیان له سهر تهختی فرمانره وایی جیگر کرد. له ناکامی بارانی بهزه یه وه چیمه نی دوو واریان گه شهیی کردو له سای لیشاوی چاوی سیری به وهی ته لاری به شان وشکویان ناوه دان بووه. ههروه ها ره واندزی به قهره حه سن به گک و خوشناوی به خالید به گک و عیمادی بهی به عوسمان به گک سپاردو له سهر تهختی حوکمرانی چه سپاندن و ژهنگی بهستی و خواری له ناوینهی ده وله تیان سیری به وه.

له بهر ته وهی حه سن به گک له رووی شوخ و شهنگی و دلیری به وه و له ناکار په سندی و فزل و که مال و ره وه شتی مهردایه تی و نازایه تی دا له سهرووی ته وانی دیکه وه بوو، خه لات کراو به سهر کردهی ته و هوزو تیره به هه ل بژیر دراو به گه وره یی خوی فرمانره و او سهر له بهری ته و بنه ماله بهی خه لات کردو تا ئیمبر و که یش که سالی ۱۲۶۲ ی کوچی به فرمانره وایانی ره واندز وه چهی ته ون. ده گیر نه وه، تیره ی حه مه ره شید به گی وه کیل به ره چه له ک، له چه ند سهر ئیکه وه، ده چیه وه سهر خالید به گی میری خوشناو^(۲۲) له سهرده می فرمانره وایی خان نه حمه د خان دا هیندیکیان هاتوونه کوردستان^(۲۳) و به پله ی وه کیلی سهر بهر زکراون. پاش ته وهی خان نه حمه د خان کاروباری ناوچه ی بلباسه تی و ره واندز و عیمادی بهی سهر و بهر ناو ئاسووده و سهر سووک بوو، بریاری دا هه ل کاته سهر تیره ی داستی و خالیدی. کاتی گه شته نژیکی ولاتی ته م تیره و هوزانه یه کسهر له م هه لکردنه سهره ناگادار بوون و زور پیاوانه و به و په ری نازایه تی و دلیری به وه هوزه کانی خویمان خه ر کرده وه و بریاری

شهریان دا . هونه روه رانی ئه رده لان وهك سه مه ندهر^(۲۴) به ره و ناگر
 هه لیان کوتاو ریزیان تیک و پیک شکانندن و له به کهم هه لمهت دا
 بنه رتهتی بوون و توانیانان له بیخ و بنیچه وه له به ریهك هه لته کاندن و
 هه رچی به کیشیان رزگار بوون بهم لاو به ولای ولات دا ناواره بوون و
 په رت و بلاو بوونه وه . یهك سه له فانی مهیدانی نازایه تی به به غبالی
 روونه وه شه و ورژنی وه دووی داسنی و خالییدی که وتن و دیل و
 به رزه و لاخ و سامانیکی زورو زه و نندیان لی وه ده ست هینان و
 زال بوون و به سه ریان دا سه رکه وتن . هه ره له شوینه وه خان
 هه مه کارانی به ره و کویه وه هه ریر ناردو خویشی به سه رکه و تنه وه به ره و
 مووسل چوو و ناوازی هانتی له شکری به گوئی فه رمانه وای
 مووسل گه یشت . شه ویش که به مه ی زانی په شوکا . نه ی توانی
 به ره و بیری لی بکا ، ناچار بو حه له ب هه لات . پیسا و ما قوولان و
 سه روکانی مووسل به دهس و دیاری به کی زورو گرتابی به وه چوون
 بو خزمه تی نه و میره ولات گیره و سه ری گوئی به فه رمانی و
 مل که چی یان بو دانسه وانسدو خانیش زوری ریزلی گرتن و به که
 به که یانی به خه لاتی گران بایی خه لات کردو سه ری بلیند کردن و
 له تهك فه رمانه وای تازه یان دا گه رانه وه بو جینی خو یان .

دهس و دایه ره ی خانسی سه رکه و تنو و بی هیچ کوسپ و
 شه روشوری ، بی هیچ بگره و به رده بی ناوچه که ی به بی و قه ده می
 رازانده وه و به دیده نی و زیاره تی یونس پیغه مبه ر شه رفه مندو به هه ردار
 بو . نامه ی سه رکه و تنی به هه موو لایهك دا بلاو کرده وه و خویشی له و
 مه لبه نده دا چل روژنی مایه وه . پاشان فه رمانی بو خه لکی مووسل
 ده رکرد . که کارگه ران و دهس و پیسه ندهانی خو یان بنیرن خه له و

خهرمانی حهسن ئاباد بکوتن و دانسه و یله که می خرکه نه وه . که له و
 رۆژانه دا سه ربازه دلیره کان ، پاش ری کردنیکی زور و ماندوبوون
 خویان و نه سپ و ولاغه کانیاں پشوویکی چاک بدن و تیکرا
 سه رناسووده بن . نه وجا فه رمانی به میرزاو نوو سیارانی دا ،
 رووداوی نه م سه رکه وتنه و راستی نازایه تی و بویری له شکری
 نه رده لان به دوورودریژی له ده رباری نه سفه هان راگه بینن ،
 سه رنه جام نه حمده خان له لایه ن ده رباری نه سفه هانه وه به پشتونی
 گه وه ردارو نه سپی ره سه ن و چهک و زینی زیرین خه لات کراو
 دنه درا ، به غدا داگیرکا . خان نه حمده خانیش پاش سه روبه رکردنی
 باری نه و ناوچانه ی به ده ستی هینابوون ، له شکری کرده سه ر
 ناوچه ی که رکووک و قه لاکه ی . هه رچی تیره و هوژی نه و ناوه
 هه بوون سه رله به ری خسته زیر قه له مره وی خو ی ، تا گه یشته
 ده و روبه ری به غدا . به غدا نه گه رچی شازیکی به کجار ناوه دانه و
 قه لایه که ی زور سخت و دژواره و نیشته نی به کانی له و په ری توان و
 ناماده یی دان ، به لام گرتنی له سه رده می هیچ که له پاتشاییکی تاجداری
 نازاو گه رناس دا سه ری نه گرتووه و هه رگیز ملی بو که س نه داوه .
 نه وه نده هه به ، له و سه روبه نده دا ، چونکه ده بده به ی نازایه تی و
 که له میردی نه و که له میره به رگونی پیرو لاو که وتبوو . خه لکی به غدا
 ویرای نه و هه موو توان و خوته یارو ناماده کردنه ترس و سامینکی
 له کیش به ده ری نه و خودانه خوسره ونه زاده یان چوو بووه دله وه و
 هه رچه ندیان ده کردو ده کرائند . زاتیان نه ده کرد به ره نکاری بن و
 لبی راسین . هه روه کوله سه ره ساوه به هه زار ترس و دله له رزه وه
 هه رشیکیان برد ، به لام زوری نه برد وازیان هینا و ملی ریک که وتیان دا .

به پنی نووسینی مهلا محمه مد شریف، دهرویش محمه مد به گی
 سوباشی به غدایی، له دلی خوی دا مهیلی ملکه چی هه بووه، له بهر
 نهوه، ئەم رینک که وتنه بوو به هوی دل به هیز کردنی سهربازانی
 نهرده لان و پالپشتی بو سوپاکه ی و بهم جوژه چوونه ناو قه لای
 به غداوه. له بهر نهوه ی که خه لکه که حه زیان له شه نه بوو و
 شه کردنیان له بهر ژه وهندی خویان نه ده زانی و سهرینچی یان به مایه ی
 سهرلی شیوان و له ناو چوونی خویان ده زانی بو رینک که وتن هاتنه
 پینشه وه. که تخوداو خاوهن پله و پایه کان و گه و ره پیاوان به
 دهس و دیاری به کی زور و گرانبایی به وه هاتنه خزمهت و
 گوئی به فرمانی و مل که چی خویان له راستی ده ریری. پاش
 به زامه ندیی هه ردوولا و شهرو شو رکوزانه وه والی (دارالسلام) به
 خزمهتی جهنابی خان گه یشت و تانوبوی دل سوزی و به کدلی خویان
 لیک رایه ل کردو چه ندین نه سهی که حیلهی ره سهنی عه ره بی و
 که لسو په لیک زوری گرانبایی و چه ندین جور دهست و دیاری یان
 پیشکیش به خزمهتی کرد. ئیتر بهم جوژه سهرکیشی و یاخینی به
 گوئی فرمانی و مل که چی گه راو ناشتی جیگای ناکوکی و کیشه و به ره ی
 گرتنه وه.

هه ر بو سه یینی نه و روزه میری به خسته وه به خوشی و
 شان و شکوو ده بده به و سه نه نه وه ته شریفی گه یشته (دارالسلام) ی
 به غدا و نه و سهرزه وی به پیروزه ی به فه ری پی وقه ده می خوی
 شه رفه مند کرد. له و کانه دا وه زیری به غدایش چه ندین پیشکیشی
 شایانی بو خزمهتی هیناو له گه ل نه میران و بهر پرسیارانی ده وله تیش دا
 که وتنه چاک و خوشی کردنیکی که م و گور. پاش چه ند ریزی که

دهستی له کاروباری به‌غدا به‌تال بووو به هموو نامانجیکی خوی
 گه‌بشت، به‌رهو نهرده‌لان گه‌رایه‌وهو پسرولایو به پی و قه‌ده‌سی
 پیروزی شادمان و دلخوش کرد. میژوونوسان ماوهی ئەم
 سه‌قه‌ریان به‌حهوت سال له‌قه‌لم داوه. هه‌رکه ده‌نگ و باسی گرتنی
 به‌غدا به‌شاعه‌باس گه‌بشت، شا له‌وبنه‌ماله‌یه به‌ژن و ژن خوازی
 نزیك بوونه‌وهی به‌مایه‌ی شانازی و شان و شکو به‌رزبوونه‌وهی خوی
 زانی و سه‌سه‌رله‌نوی به‌دهس و دیاری گرانمایی و خه‌لات و نوازشت
 ده‌ربرینی دلسوزانه پایه و نرخه‌ی هینه‌ی دیکه به‌رزکرده‌وه. ئەویش
 به‌وپه‌ری توانیه‌وه فه‌رمانه‌ه‌وایی، به‌ئاره‌زووی خوی، له‌ولانی
 پشتاوپشت بو‌به‌جیماوی دا به‌ریوه‌ده‌برد، تا ئەو روزه‌ی که شاعه‌باس
 فه‌رمانی خودای به‌جی‌هیناو به‌پیی گوته‌ی خودای گه‌وره «کل من
 علیها فان ویقی وجه ربك ذو الجلال والاكرام» گیانی به‌به‌هشتی
 به‌رین شاد بووو شا سه‌فی جیگای ئەوی گرت‌وه.

شاسه‌فیش هه‌رله‌سه‌رته‌و ره‌وشت و ری‌وره‌سه‌می باوکی له‌سه‌ری
 ده‌رویش له‌گه‌ل خان ئەحمه‌د خان دا مایه‌وه. هه‌روه‌ها سورخاب
 به‌گی کورپی خان ئەحمه‌دخان که گه‌وه‌ه‌ری بوو له‌سه‌ده‌فی زه‌رین
 کولاه‌ده‌رچوو‌بووو له‌باوه‌شی شاعه‌باس دا گه‌وره بیوو له‌سه‌ر
 یاسای کونسی باوکسی خزمه‌ت و هاوده‌میی شاسه‌فیشی له
 نه‌ستوگرتوو. شاسه‌فی چونکه نیشانه‌ی زیره‌کی و زانایی تیدا به‌دی
 ده‌کرد دلی لئی کرمی بووو که‌لکه‌له‌ی له‌ناوبردنی که‌وته که‌لله‌وه،
 تا روزه‌ی شایردی خانی لور که پیشتر باسمان کرد، (به‌یارمه‌تی
 عومه‌ر به‌گی که‌له‌هور له‌شکری کرده سه‌ر ته‌یمورخانی مامی خان
 ئەحمه‌د خان و نیوان هه‌ردوو‌بنه‌ماله‌که له‌نوی‌ژنه‌وه تووشی کیشه‌و

دووبه ره کی بوونه وه). شاوردی خان چونکه رښه و کینه ی کونی له دلدا هه بسو، له سردمه دا هاته خزمنه تی شاسه فی، پاش وتوویژنکی دوورودریژ له هه موو بابه تی مه سه له که ی خسته دهستی شاوردی خانه وه و داوای راوتنه گیری لی کرد. نه و به دبه خسته به دناکاره، که هیشتا تالوی شمشیری ناوداری دلیرانی نه رده لانی له زاردا مابوو، پی گوټ، سورخاب به گله لاوینکی ناکاره پسندوه و تا بلی پیاهو و خاوه ن ئه قل و ناووزه. چندی بفرموی ژیرو و شیاره، سرباری نه مه یس باوو بایرانی دهستی ده سه لاتیان له زوربه ی ولات و ناوچه کاندای درژیربووه و خویان به سره وه و خودان زانیوه، تنانه ت نه گره خوی به خاوه ن هه ق و ماف بزانی به ندوبارنکی له گله سه لته نه ت و خیلافه ت دا بوویه تی، هه قیه تی و به جی به . له بهر نه وه ده بی به هه ر ترخی بی تازووه و دره فته له ده ست نه چووه، به لاویتی له ناویری . نه م نه فسانه به ی شاوردی خان چوو به میشکی شاووه ده سه جی فرمائی چاووه له کولینی داو میرغه زه و بی سی و دوو چاویان هه لکولی و پیشانی شایان دا . پاش چهنده ماوه بی نه م خه به ره شوومه گه یشته خان نه حمده خان، په نا به خوا خان نه حمده خان له زیان یزار بووو به ده م ناخ و شوخ و ناله و فیفانه وه نارام و شوقره ی لی برابوو و خوی له چاو نه ده که وت و له وه سفی نه و نووری چاووی دا نه م چهنده به یته ی گوتووه :

بی تو نه ی گیانی جیهان به م دلی خویناوی به وه چ بکه م ! له ناو
بی چاوی تو نه ی چاوی دنیا بین چ بکه م!

بی گوناوه چاویان هه لکولیت.

کویرا بیم دای بلی سنی بیچاره چ بکه م؟

سهره نجام به نه خوشی سه و داو ماخولان گرفتار بووو ماوهی
 سالیکی ره بوق. سهره رای هزار داوده رمان و پزیشک و
 پزیشک کساری هیچ چاره سهریکی نه بووو. تنانتهت کار
 به راده بی گه پشت ناچار کوت و سندیان کرد. ده گیزنه وه، نیماعیل
 به گی عنیایه توللا به گ که له و سهرده مه دا به پله و پایهی وه زیری
 گه یشتبوو به راوته گیری جوانی. له و ماوه مه دا خان له کوت و
 زنجیر درابوو، نه و کار و باری ولاتی ده گیراو هیچ که کم و کسووری به ک
 نه ده که وته کاریه وه. تا پاش سالیک به یارمه تیی خودای گه وره خانی
 معزن چاک بووه و به خواهاته وه. شاعیران میژووی نه خوش که وتی
 خانیان به حیسانی نه بجه ده تا که شبعره تو مار کردوه: « در غلط
 گشت ابله و مجنون » (۲۵)

پاش نه وهی له بی هوشی به به هوش هاته وه جاریکی دی دلی بو
 کاره ساتی کوره که ی به جوش هاته وه، سهره نجام، ناچار سهرینچی
 له شا سه فی کردو له گه ل سولتانی روم دا ریک که وت و له تیران
 ده ستی به تالان و برو کردو هه رچی به کی له و تالانه وه گیرده که وت
 دهی دایه هاوسه نگرانی خوی. خان نه حمه د خان کرماشان و
 هه مه دان و گه روس و ورمی و سه نقه ری گشت خسته سهر
 قه له سه روی ولاته که ی و هه رچی ناوچه کانی ده ورو به ریش بوون
 سه رله به ری تالان کردن^(۲۶) هه رکه نه م هه واله به شا سه فی گه پشت،
 زال خان و سیاوهش خان که هه ردو و کیان له شاهه نریک بوون،
 کران به سه رکرده ی سوپا به ک له هه له مه ت و نه به ردا وه ک شه پولی
 جه به جوون و له بی شواری دا له بیکوره و میرزو زووتر بوو بو له
 ناوردنی شیری خان نه حمه د خان. خان نه حمه د خان به بیستی نه م

هم‌واله به‌جاری ریگای سه‌ریچی گرت‌به‌رو له‌شکری خوی
 خرکرده‌وهو خه‌بهری له‌شکرکیشی شای ئیرانی راگه‌یاندە دەرباری
 سولتانی عوسمانی و داوای کومه‌گ و یارمه‌تی کرد. له‌لایەن پاتشای
 رومه‌وه مه‌سووچه‌ر خانیکی به‌ یارمه‌وه هات. پاش ریگلوبان
 برینیکی دوورودریژو چه‌ندین قوناخ هه‌ردوولا له‌کن دهریلچه‌ی
 مەریوان که‌هه‌میشه‌شوننی شه‌رو لیکدانی نازایانی ئیران و روم
 بوو، ده‌گزیسه‌ک راچوون. ئەو دوو له‌شکره‌ گه‌وره‌ و گرانه‌ به
 توندوتیژی خرۆشان و بانگی و ان زلزله‌ الساعة لشیء عظیم
 به‌رگونی که‌وت و شیرانی بیسه‌ی ریک و کین ده‌ستیان دایه‌ شیروتیرو
 هه‌لیان کوتابه‌ سه‌ریه‌کتر. له‌یه‌که‌م هیرشدا بی‌گونا هیککی زور له
 هه‌ردوولا سه‌ریان تی‌داچووو سوپای قزلباش شکستیان هیناو
 هه‌لانن. ئیرانی‌یه‌کان که‌ دیتیان سوپای دژمن له‌ پشتیان‌وه‌یه‌وه
 زوئنگاوو زه‌مه‌ندی مەریوان له‌پیشیان‌وه‌یه‌وه‌ خو له‌ روم و شمشیری
 پالسه‌وانسانی مه‌یدانی شه‌ربواردن کاریکی له‌کیش به‌ده‌ره‌و ری
 هه‌لاتیان نی‌یه‌وه‌ له‌و تی‌داچوونه‌ ناتوانن خویان رزگارکه‌ن، ناچار
 به‌ته‌گیبری زال خانی سه‌ردار ده‌ستیان له‌گیانی خویان هه‌ل گرت و
 شمشیری کین و توله‌یان له‌کالان دهرکیشاو هه‌لیان کرده‌ سه‌ر
 سوپای خان نه‌حمه‌د خان و له‌شکری روم. له‌به‌ر نه‌وه‌ی سه‌رکه‌وتن
 به‌ده‌ست خودای گه‌وره‌یه‌، شه‌به‌ی سه‌رکه‌وتن نالای ئیرانی‌یه‌کانی
 شه‌که‌انده‌وه‌وه‌ سوپای روم و له‌شکری خان نه‌حمه‌د خان ویل و
 سه‌رگه‌ردانی هه‌لدیبری په‌ریشانی بوون و هیندیکیان به‌هزار
 فروفیل سه‌ری خویان رزگارکرد. سه‌ره‌نجام له‌شکری روم به
 سه‌رئسکاوی گه‌ربه‌وه‌وه‌ خان نه‌حمه‌د خانیش له‌گه‌ل بری له

خه‌لکی کوردستان ره‌وانه‌ی موسل بوون و هر لهو ساله‌دا فرمانی
خودای به‌جی هینا.

هه‌له‌ست

حه‌یف بو لاوی نهو شیره‌ پساوه
بو زوری بازوو و بو ده‌ست و بردی
نیستایش نه‌م زانی ئاینی نه‌م گیتی به‌چی به؟
کسه‌سی به نه‌مری تی‌دا نه‌زیا.

به‌راستی میریکی ئازاو دلیرو دل وریاو خودانیکی به دادو ده‌س
بلاو بوو. به ناکاری جوان رازاوه‌و به ره‌وشتی په‌سند ناسرابوو. تا
بلنی پیاونیکی به‌سه‌لیقه بوو. ده‌گیرنه‌وه: جل و به‌رگی کورده‌واری
که یه‌کی له جل و به‌رگی پساوانه‌یه، داهینانی ده‌ستی نه‌وه. سه‌لین
یه‌کی له جولاکانی نه‌سقه‌هان پارچه شالیکی پیشکیش به سه‌رکاری
پاتشا کردبوو، چون خان نه‌حمه‌د خان لهو شوینه‌دا حازر بزو
دایانی نه‌ویش به سه‌لیقه‌ی خوی کورده‌واری‌سانه هه‌لی دوزی
له‌بهری کردو هاته خزمه‌تی شاو هه‌زار جاریان ئافه‌رین ئی کرد^۷

سليمان خانى كورى مير عمه مەددين خانى كورى تەيمورخان و چەند لاپەرەينى لە دەنگوباسى

پاش نەمانى خان ئەحمەد خان سالى ۱۰۴۶ك سليمان خار
هاته سەر تەختى فەرمانرەوايى . سليمان فەرمانرەوايەكى دەهندو
دەريادل و خوش ناكار بوو . لە نازايەتى و دليرى دا بى هاوتابوو . لە
كاروبارى سەرۆكايەتى و گەورەيى دا خاوەن راو تەگيرى خوى بوو
لە گەل هەموو خەلكى ولات دا هەريەكە بەينى پلە و پايەي خوى
دلى رادەگرتن و لە گەل زيردەستانى دا زور چاڭ بوو . مەيلى زاناو
خويندەوارى زور بوو . بەشى زورى كاتى بە خوداپەستى يەو
بەسەردەبرد . دەگيرنەو : مير عمه مەددين خان كورى تەيمورخان لە
سەردەمى فەرمانرەوايى خان ئەحمەد خانى كورى هەلوخان دا كە
ناموزاى يەكتر بوون پەناى وەبەر سولتان مورادى رۆم بردوو .
كاتى رۆژى خوى هات هىچ كارىكى نەوتوى رانەپەراندو
لە دەريارى سولتانى رۆم دا دنياى رۆشنى بەجى هىشت . سليمان
خانى كورى : ماوەينى لە خزمەتى خان ئەحمەد خان دا گوزەرانى
کرد چونكە لە زوربەي شەروشۆرەكانى خانە ئەحمەد خان دا
نازايەتى و كەلەميردايەتى و پياوەتى نواندبوو و نيشانەي گەورەيى و
مەزنایەتى لە رەنگ و پروودا بەدى كردبوو . هەر لەبەر ئەمە لى
پرينگايەو و ويستى سا بە هەر دەك و دەهويه بى لەناوى بەرى .
سليمان خان كە سوينسەي ئەوئى كرد خان ئەحمەد خان چ

نیازیکی خرابی لهدل دایه ، له ناکاو رووی له دهرباری شا سه فی کردو ماوهئی له وی به هزار ناخوشی وهختی به سهربرد . تا شا سه فی به نیازی گوی زاکیشان و مل که چ کردنی رومی یان که له ئیره وان بوون ، له پیته خسته وه بهره و نه و ناوچه یه جمی . له کاتی گه مارودانی دژمن و شهر وشوردا سلیمان خان به تنها ته سپی نازایه تی تاوداو هملی کرده سهر ئیره وان و چند که سیکلی له نازایانی روم سهر په راندو له خاکی سهر شوروی و خواری دا گه وزاندنی و پاتشا بومه زوری ریزلی ناو پله و پایهی به رز کرده وه .

پاش مرگی خان نه حمده خان له لایه ن دهرباری نه سفه هانه وه خه لاتی فرمانره وایی نه رده لانی پی سپر دراوه و بهره و ویلا به ت چووه و به فرمانی پاتشا قه لاکانی زلم و پالنگانی وزیران کردو وه و له سه نه نده چ که نه و سهر ده مه گوندی بوو به ناوی سینه و جیگای تیره ی که فشر زهرینه بووه و نه م تیره یه ش به ره چه له ک ده چنه وه سهر تووس و نه وزه رو^(۹) نیستایش ژماره ییکی زور له نه وه ونه ویره ی نه م بنه ماله یه ماونه وه و له و په ری چه ره سه رنی روزگاردان .

سلیمان له م شوینه دا بناغهی چندین خان و مان و مزگوت و فیرگهی لی داوه و شاره که ره نگ و رووی شارستانیتی تی گه راوه و له و روزه و تا نه مرو پیته ختی والی به مه زن و پایه داره کانی نه رده لانه . چون جیگای ناوه دانی به که له شوینه کانی ده و رو به ری بلنید تره وه ، ناو بو زاکیشان کی کاریکی هاسان نه بووه ، سهره نجام ناویکیان که نیستا به ناوی پل به ند به ناو و بسانگه به شینوه ی و شترگه روو سهریان خستوه و ناویان گه یاندو وه ته شاره که . دوی فرمانره وایی نه و ، ناوه رو که ی خراب بووه . تا حه سه ن علی خان

له سالی ۱۲۱. دا، هه‌ر به و شینوه به و له و ریگه به وه ئاوه که ی سهرخستوه و گه یاندوو به تبه نیوه نندی فرمانره وایی به که ی . زور به ی له م ئاوه ئا و ده خونوه وه . پاش چهند سالی به سهر تی به ربوونی فرمانره وایی سلیمان خان دا سولتان موراد^(۳۲) خونکاری روم، به له شکرینکی گه وره و گرانه وه . بو داگیرکردنی به غذا بزووت و توانی ئه و قه لای وه ک ئیره مه له ده ست ئیرانی به کان ده رینتیه وه . پاش ئه م سهر که وتنه خوسره و پاشای وه زیر نه عزم به له شکرینکی گه وره وه هه لی کوتایه سهر قه له مره وی ولانه که ی . خوسره و پاشا پاش چهند قوناخی گه یشته سهر سنوره کانی ئیران و روم و له گه ل له شکر ی قزلباش دا به شه ره اتن و له و شه رانه دا سهر که وت . دوای ئه م شه ره ناوچه کانی زه لم و شه ره زوورو شارباژیر و قه ره داخی خسته سهر قه له مره وی خوی و له و سهر ده مه وه ئه و ناوچانه، تا ئیستا به به شی له ولانی روم داده نرین .

ئیتتر به مه سلیمان خان به فرمانره وایی کوردستان و^(۳۳) ده وروبهری دا که وت و ماوه ی ۲۲ سال به فرمانره وایی یه وه خهریک بو، به لام له بهر ئه وه ی که سهر سنوره کانی به ده ست رومه وه بوون و سلیمان خان توانستی ئه وه ی نه بوو به ره نگاریان بینه وه، شا سه فی لئی به گومان که وت، بو ئه سفه هانیی بانگ کردو نه ونی هیشته وه و نه به یشته جارینکی دیکه بو کوردستان بگه رینه وه، هه ر له ونی مایه وه . تا فرمانی خودای به جی هینا . به قسه ی مه لامحه مه دی، لابرندی سلیمان خان له سهر ده می شاعه باسی دووم دا بووه^(۳۴) (خودا هه ر خوی ئاگاداره).

کەلب عەلی کوری سلیمان خان

پاش لایردنی سلیمان خان مرید وەیس سولطان کە فرمانرەوای کەلهوور بوو و پایە سەرپەرشتی کردنی ناوچە ی ئەرەدە لانیشینان پی سپاردبوو، نە ی هیشت بیانی پی باوئیتە نیو ولاتی ئەرەدە لان. ئەم مریدو وەیسە بو کەلب عەلی خانی کوری سلیمان خان تی کەوت و کەوتە تکاوتکاتاری فرمانرەوایی کە ی باو باپیری پی بسپیرنەو. سەر بارەت بەو کە مریدو وەیس لە دەر باری سە فەوی دا خواوەن ریزو پلە و پایە ی بەرزبوو و لەم لایەنەو لە پیشتر بوو، ئەم بو تی کەوتنە ی سەری گرت ز کەلب عەلی لە سالی ۶۸. ۱۰۱ فرمانرەوایی کوردستانیان پی سپاردو لە لایەن دەر بارەو بە خە لاتیکی زۆرو فرمائی حوکمرانی ئە یالە تی کوردستانەو بەرەو ولانە کە ی گەرایەو و چوو سەر تەختی حوکمرانی کەلب عەلی خان پیاوئیکی دل چاک و راستگۆ و سینە چاک بوو. لایئیکی پی بک و کینە بوو. مروئیکی بە بەزە یی و بەوفا بوو. میرئیکی خوورە وشت جوان و میهرە بان بوو. فرمانرەواییکی دل سۆزو دەم و دوو شیرین بوو و لە زمان لووسی و قسە خوئشی و دە ولەت زۆری و شان و شە و کەت فرە یی دا لە هەموو فرمانرەوایان لە پیشتر بوو (۳۳) لە زۆری گەنجینە و نە خە یە و زیزو زیودا لە ناو ولات دا بە ناو بانگ بوو.

بهلام سهره‌رای نم هموو سهره‌وت وسامان و شان وشکوو
 هه‌یت وه‌وونه له بده‌یی و دلاوایی و ده‌سبلاوی دا لاوازو بی
 ده‌ست و برده‌بوو و ده‌رووی ده‌سبلاوی له‌رووی که‌س هه‌رگیز
 نه‌ده‌کرده‌وه. نه‌میش له ره‌فتار و ناکاری پاشایان نایه‌و ناوه‌شینه‌وه‌و
 ناکاریکی په‌سند نی‌سه‌و ری‌وره‌سمیکی ناشیرین و دزیوه. له
 سهره‌تای فرمانره‌وایی که‌لب‌علی‌خانه‌وه‌و کوکومه‌تی مهربوانی
 به‌فرمانی به‌خوسره‌وخانی برای سپاردو ناوچه‌ی سه‌قزی به
 زوراوی کوری و ناوچه‌ی هه‌ورامانی‌شی به‌سانه‌کانی خوی داو
 میره‌وه‌بیشی کرد به‌همه‌کاره‌ی پالنگان و سه‌فی‌خانی سولتانی‌شی
 کرد به‌فرمانره‌وای جوانروو محمه‌مد سولتانی گه‌لباخی و هموو
 پیاوه‌گه‌وره‌و ماقوله‌کانی دیکه‌ش له‌خزمه‌تی‌دا کاروباری دیوانیان
 به‌ریسه‌ده‌برد و به‌و‌په‌ری ریک و پیکی و دلپاکی و ده‌سپاکی و به‌ک
 زمانی‌یه‌وه‌و نه‌رکی سهرشانی خویان به‌جی‌ده‌هینا. کاتیکی‌خه‌لکی
 کوردستان له‌شا‌یاخی‌سوون و ده‌رگای سهریچی و یاخی‌گه‌ری و
 بی‌فرمانی‌یان له‌دژ به‌رپرسیارانی ده‌ولت خسته‌سهرگازی پشت ،
 به‌دیاردی ده‌رباری نه‌سفه‌هان که‌لب‌علی‌خان بو‌گوی راکیشانی
 نه‌و کومه‌له‌یاخی‌یه‌به‌خوکه‌وت و له‌شکریکی گه‌وره‌وگرانی به‌ره‌و
 جیگای مه‌به‌ست به‌ری‌خست. هوزی‌یاخی‌بوو سهریکیان بزواندو
 له‌پیشان هه‌روگیفه‌و لاف و گه‌زافیکی زوریان به‌بادا ، پاش سووکه
 شه‌رینک‌نالای سهرکه‌وتنی که‌لب‌علی‌خان شه‌کایه‌وه. کاتیکی
 نیشانه‌ی شکستیان لی به‌دیارکه‌وت ده‌ستیان له‌به‌ره‌نگاربوون هه‌ل
 کرت وریی هه‌لاتن و قووچاندنیان ره‌به‌رکرت. نه‌و سهروره‌پاش
 کوی راکیشانی نم هوزه‌ناوچه‌که‌ی داکیرکردو له‌ریک‌خستنی

ناوچه که دا کوششیکمی زوری به خهرج دا . پاشان به یارمه تیی خودای به دادو به دست هینانی سرکه و تنه وه گه رایسه وه بومرکه زی ئه یاله ته که ی خوی . کارامه یی و لیزانی و ررنگی له کن شا دهنگی دایسه وه به قه درزانی و نوازشتی زور ، به رانبه ر به م سرکه و تنه ، سر به رز بوو . کلب علی خان له ماوه ی ۲۲ سال دا به و پیری سر به خوینی یه وه له کوردستان حوکرانی به سه بر دوه . تا رژی خوی ها تو وه و گیانی پاکی به ره و به ههشت رویشتوه .^{۳۴}

فرمانده وایسی خان نه همه د خانسی دووه م و له ده ست دانی فرمانده وایسی له بهر بی نه زه وونی و لی نه زانی

کاتی کلب علی خان له دنیای ناپایه دار به ره و کوشک و سه رای نه مری ره ختی کوچی هه لبه ست خان نه حمده دانی دووه می کوری له جینی دانیشت . و امه شهووره هیند ده سیلاوو سه خی تبع بووه ، هه رچی سه روه ت و سامانیکی باوکی وه ختی خوی کوی

کردبووه، نهو بی ناوهزه له مهو داینکی زور کورت دا سه ره بهری
 به فیر وداوه. سه خاوت و ده هندهی هر چه نده ناکارو ره وشتی میرو
 سه ره ورا نه به لام نه میره هر گیز نهو ده سبلاوی بهی له جینی خوی دا
 به کار نه ده هیناو زور بی جینی بوو. چاوی له رنی وره سمی گه وره بی
 پوشیوو و خوی له پنداویستی پله و پایه ی میرایه تی گیل کردبوو.
 زور بهی کاتی به رابواردن و له بی ناگایی دا به سه رده بردو همیشه
 خه ریکی هاوشینی سه سه ری و هیچ و پوچ و له گامان بوو.
 نهوی خوی به پیاو ده زانی لئی دوور که و ته وه و که سی وای به ده وره وه
 نه ما بوئی پیاو ته تی و گه وره بی ییکی لی بی، به لام ویرای نه وه ش له
 ده سبلاوی و به خشنده بی دا وینه ی نه بوو. له نیو خه لک دا به ناوی
 خانه زه رینه به ناو و بانگ بوو. له بهر نه وه ی به کار و باری
 فرمانره وای به که وه ی که متر خه ریک بوو، خوسره و خانی مامی به
 ده رفه تی زانی، به هره ی له بار و دخی بشیوی ولات و له خورایی
 سامان به فیر و دانی خان نه حمده خانی دووهم وه رگرت و به تومه تی
 یاخی سوون لئی خست و خوی له جینی بوو به فرمانره واهه رکه
 فرمانی فرمانره وای وه رگرت هه ر بو شوی له مه ریوانه وه چوو بو
 سنه و، ده مه و به یانیکی زوو گه یشته نه یاله ت و ده سه جی خان
 نه حمده خانی گرت و به کورت و وزن جیره وه بو نه سفه هانی
 بهری کردو خوی بوو به فرمانره وای ولات.

خوسره و خانى كورى سليمان خان

كاتى له سالى ۱۰۸۹ى ك دا خوسره و خان چووه سر تهختى
فرمانبره وايى، به نازارو نه شكه نجه دان و سته مكارى گيانى خهلكى
هينايه كونه لووتيان و دهرووى هموو بزيوو گوزه ران و
به رينوه چوونيكى له هزارو دهسته و سانان پينه داو بناغى زولم و
زورى دامه زارندو چه سپاند. بانگى دستدرينژى و سته مكارى به
گوئى ژيرده ستان دا راهيست و سامانيكى، خان نه حمه د خانى
برازاي له سر و به ندى فرمانبره وايى دا به خهلكى كوردستانى
به خشيبوو، به شق و تى هه لدان و ريسوا كردن و هزاران
چهرمه سهرى، لى سندنه وه. به دناكارى و به دزمانى به نه ندازه يى
گه يانډ درنده به درنده يى خوى نه ي گه يشتووه تى. گه و ره و بچووك
گيانيان هاته كونه لووتيان، ناچار سكالاو گله و گازنيان برده بهر
ده زبارى سه فهوى. خوسره و خانيش نه ي كرده نامهردى ليسان
وه ده ست هات و به زمان لووسى و هزار فرت فيل و دهك و ده ههر.
نهو خهلكه ي له ده ستى چووبوون بو شكات، دل دايه وه و به دروو
ده له سه هلى فريواندن و له گه ل قورچى به كى ده ولت دا گه راندينه ر:
بو جينگاي خويان. هيشتا چه ند روى به سر رووداوه كه دا
تى نه پهرى بوو، وردوباريك گه رايه وه سر دوخى جازانى و ددسى
كرده وه به زولم و زورو سر له نوى ژيرده ستانى و هاله هيناو نكرز

ستم و زوردارنی له ولات بهردایه‌وهو بلیسه‌ی گه‌یشته‌هه‌له‌هه‌له‌ی
 ناسمان. خه‌لکه‌ی‌چاره‌که‌دووباره، ناچار‌روویان‌له‌ده‌باری
 نه‌سفه‌هان‌کرده‌وهو‌په‌نایان‌وه‌به‌ر‌ده‌رگای‌شاسلیمان‌بر‌دو‌که‌وته
 لی‌پارانه‌وی. شایش‌به‌بیانوویه‌که‌وه‌خوسره‌و‌خانی‌بو‌ئه‌سفه‌هان
 بانگه‌کرد. کاتی‌به‌خزمه‌تی‌گه‌یشت‌زور‌به‌توندی‌گله‌یی‌لی‌کردو
 هه‌رچی‌زولم‌و‌زورو‌به‌دیره‌فتاری‌یه‌کی‌کردبوو‌به‌رووی‌دا‌دایه‌وه.
 خوسره‌و‌خان‌که‌وته‌عوز‌ره‌ینانه‌وه. ده‌ویست‌به‌سویندو
 در‌وده‌له‌سه‌و‌فیشال‌و، شادل‌نهرم‌کاوله‌کرده‌وه‌کاتی‌پیسوری. شا
 زوری‌لی‌تووره‌پیسوو‌ئه‌ور‌وزه‌به‌ره‌لای‌کرد، بو‌ئه‌وه‌ی‌سبه‌ینی‌له
 مه‌سه‌له‌که‌بکولینه‌وه. شکات‌که‌ره‌کان‌و‌ایان‌زانی‌خوسره‌و‌خان
 جاریکی‌دیکه‌دیسان‌شا‌فریسوده‌دا‌وه‌ک‌جاران‌ده‌چینه‌وه‌سه‌ر
 کاروباری‌فرمانه‌ه‌و‌ایی‌خوی‌و‌ئه‌مانیش‌هیچیان‌له‌هیچ. له‌به‌ر‌ئه‌وه
 خویان‌له‌نه‌خوشخانه‌ی‌شا‌قایم‌کردو‌له‌وی‌مانیان‌گرت.
 خوسره‌و‌خان‌که‌ئه‌م‌خه‌به‌ره‌ی‌بیست‌تووره‌بوو. له‌کاتیک‌دا‌شا‌بو
 سه‌پروسه‌فاورا‌و‌وشکار‌چوو‌بوی، خوسره‌و‌خان‌هه‌لی‌هینا، فرمانی
 به‌پساوه‌کاتی‌خوی‌دا، خه‌لکه‌که‌ی‌بینه‌لا. ئه‌وانیش‌هه‌لیان‌کرده
 سه‌ریان‌له‌قوشخانه‌و‌له‌وی‌تیک‌گیران، سه‌ره‌نجام‌کار‌به‌شه‌ر
 که‌یشت‌وله‌هه‌ردوو‌لا‌خه‌ل‌کینکی‌زور‌براین‌دار‌پس‌وون‌و‌چهند
 که‌سینکیش‌له‌ده‌ست‌و‌پس‌وه‌ندانی‌شا‌براین‌دار‌پسوو‌و‌گیران.
 باش‌گه‌رانه‌وه‌ی‌شا‌و‌خه‌به‌ره‌پس‌گه‌یشتنی، فرمانی‌کوشتی
 خوسره‌و‌خان‌به‌جی‌هیند‌را.

داناى تهموورخانى ناجورلوو به چن نشينى والى له نه ياله تى كوردستان

پاش كوژرانى خوسره و خان ، شا سليمان خانى سه فوى تهموور
خانى ناجورلووى له تهك سكالاکه راندا ، له سالى ۱۰۹۳ ى ك دا به
پلهى سه ربه رشتكار ره وانهى نه ياله تى نه رده لان كرد .

تيموور خانى ناجورلور ريگى ره قسارچاكى له گهل
پساوماقوولانى ولاته كه دا گرته بهرو هموو خه لكى ناوچه كهى له
خوى دلخوش و رازى كرد . روزگارى به هزاران چاكه له گهل
خه لكى كوردستان دا به سه ربرد . ماوهى شمش سال به خوشى و
نوازشته وه له گهل خه لكى ولاتداو پساوماقوولان و مه زنان دا زور
دوستانه جوولايه وه و گهردى چى به له بيزارى و نيگرانى له و پياووه
له رپووى كه سى نه ليشته و خه لكه كه ناسووده و سه رسووك
روزگارى خويان به سه ربرد . له پاشان لاهرا .

خان نه همه دوانى دوهم بوچارى دوهم

پاش نه وهى تيموورخانى ناجورلوو شمش سالى به پلهى
سه ربه رشتكارى كوردستان به سه ربرد و نالاي نيوان ته بايى و ره قسار
چاكى له گهل چاك و خراب دا ههل كرد ، شاي سه فوى
دا كير كردنى نه زمانه و ايبى به كى له بنه مالهى نه رده لان كه ميرانگرى

فرمانبره‌وایی کوردستان و نه‌وان زیندوو که ره‌وه‌ی نهم ناورگن
 به‌دزی ری‌وربه‌سمی پاتشایان زانی^{۳۱} خان نه‌حمه‌دخانی دووباره
 به‌وپه‌ری ریزه‌وه گه‌رانده‌وه سه‌رفه‌رمانره‌وایی نه‌یاله‌تی کوردستان و
^{۳۲}خان نه‌حمه‌د خانی دووهم پاش جیگیربوون و دامه‌زران و
 فرمانبره‌وایی به‌ده‌سته‌وه‌گرتن دووباره ملی له‌رابواردن و
 که‌مته‌رخه‌می نایه‌وه‌و زوری گوی به‌کاروبزی ولات نه‌داو
 زوربه‌ی کاتی به‌راووشکارو خانووبه‌ره دروست کردنی بی‌سوودو
 نامه‌حکم به‌سه‌بررد، نه‌نانه‌ت له‌م باره‌وه هینده‌ی چاوترووکانی
 وچانی به‌خوی نه‌ده‌دا. ده‌گیرنه‌وه که زیاد له‌سی‌صه‌ت که‌س له
 پی‌اوماقوولان وگه‌وره‌و مه‌زنانی نه‌یاله‌تی کوردستانی کردبوو به
 بازه‌وان و خوسره‌و به‌گی، که‌یه‌کی بوو له‌و بنه‌ماله‌یه‌و هم‌میشه
 بریکاربوو، کرد به‌میرشکارو بی‌لی بران خه‌ریکی راووشکار بوو.
 ناوبه‌ناویش چه‌زی له‌گول چاندن ده‌کردو به‌م کاره‌وه خوی
 خه‌ریک ده‌کرد. به‌م جوړه پینج سالی دیکه‌ی له‌نه‌رده‌لان
 فرمانبره‌وایی کرد، تا‌شا سولتان حوسه‌ینی سه‌فه‌وی له‌سالی
 ۱۱۰۵ی ک دا‌هاته سه‌ر ته‌ختی پاتشایه‌تی ئیران و خان نه‌حمه‌د
 خانی دووهمی لایردو محمه‌د خانی کوری خوسره‌و خانی، که‌له
 نه‌سه‌هان داده‌نیشته کرد به‌فرمانره‌وای نه‌یاله‌تی کوردستان و بو
 دامه‌زراندن و چه‌سپاندنی زور تی‌کوشا.

فرمانده واپسی مهنده
خسانی کوری خوسره و خان و
به ره نگار بوونی له گه ل له شكري
بابان دا

پاش نهوی شا سولتان حوسه نی سه فهوی بوو به شای ئیران ،
 میرنشینی کوردستانی نه رده لانی به محمه دخانی کوری
 خوسره و خانی نه رده لان سپارد . له سه رده می فرمانده واپسی نه ودا
 سلیمان پاشای بابان^(۳۳) له بهر سپاو له شکر و زیر و سه روه ت و سامان
 زوری له خوبایی بووو له شکرینکی له ژماره ی ستیران زیتر پیکه وه ناو
 له ولاتی روم و ئیران دهستی به تالان و برو کردو ده نگی
 یاختی گه ری و سه رپنجیسی به گویی خه لکی هه ردوو ده ولت
 راگه یانند . له پیشان له شکرینکی زور گه و ره و گرانی دزی والی
 به غدا ناماده کرد . پاش شهروشورینکی زور والی به غدا بریاری
 داگیرکردنی میرنشینی نه رده لانی داو به و سوپاو له شکره وه به سه ر
 سنووره کانی نه رده لانی دا داو به که م هه نگاو هه وارمان و مه ریوان و
 سه قزی داگیرکرد . تهرخان به گی کوری زوراب سولتانی کوری
 که لب علی خان که والی سه قزو سیاکو بووو هه روه ها ئیبراهیم
 کوری میر نه سکه نده ری که گه و ره ی مه ریوان بوو کوشت .

سه‌ره‌نجام، هرکه ده‌نگوباسی هیرشی سلیمان پاشا بو سه‌ر
 میرنشینی ندرده‌لان به شاسولتان حومه‌ین گه‌یشت، له‌و رووداوه
 دلگیربووو بو له‌ناو بردنی نازاوه‌که‌ی سلیمان پاشا یه‌کسه‌ر عه‌باس
 قولیخانی قاجاری کرد به سه‌رداری سوپایینکی گه‌وره‌وگران و بو
 یارمه‌تی سوپای ندرده‌لانی نارد. هرکه له‌شکری قزلباش و^{۳۷}
 له‌شکره‌که‌ی ندرده‌لان گه‌یشتنه‌ مریوان، سلیمان پاشای بابان
 به‌وپه‌ری نازایه‌تی و دلیری‌یه‌وه‌هه‌لیکوتایه سه‌ر دژمن. له‌ روژی
 نویه‌می، «محرم الحرام»ی سالی ۱۱۱۱ ى ک دا شهر گه‌رم بروو هه‌ر
 له‌ سبه‌ینی‌وه تا ئیواره به‌وپه‌ری گه‌رمی‌یه‌وه دریزه‌ی کیشا، به‌لام
 هیچ لایه‌کیان به‌سه‌ر نه‌ولاکه‌ی ترا زال نه‌بوو. بو سبه‌ینی که
 ریکه‌وتی ده‌یه‌می مانگی «محرم الحرام»ی سالی ۱۳۱۰ بوو
 دووباره شهره‌که هه‌لگیرسایه‌وه‌وه‌کو نهره‌شیر دوو له‌شکر
 هه‌لیان کرده سه‌ریه‌ک. سلیمان پاشا له‌ نه‌سپه‌که‌ی هاته‌ خوارو
 به‌وپه‌ری مه‌ردایه‌تی‌یه‌وه ملی له‌ شهر ناو زور سوارچاکی ناوداری
 گلاندو له‌ ناو برد. به‌لام سه‌رکه‌وتن چونکه به‌ده‌ست خودا خویه‌تی،
 نه‌ک هینزی بازووی نازاو دلیران، شنه‌ی زال بوونی له‌شکری
 عه‌باس قولیخان هه‌لی کردو نه‌وان سه‌رکه‌وتن و له‌شکره‌که‌ی سلیمان
 پاشا به‌زی و زور له‌ سه‌ر کرده‌کانی بریندراکران و کوژران و
 هیندیکیشیان به‌دیل گیران. نه‌وه‌ی ماشه‌وه به‌هزار شه‌ره‌شق
 گیانیان قوتار کردو خویان گه‌یاندوه قه‌لمه‌وه‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی.
 قاسم سولتانی هه‌ورامی دوا‌ی شه‌ره‌که، سه‌باره‌ت به‌ دژمنایه‌تی و
 رکه‌به‌ری‌یه‌کی پیشتر له‌گه‌له‌ بنه‌ماله‌ی ندرده‌لان دا هه‌ی بوو، له
 رووی ناپاکی‌یه‌وه به‌ سه‌رداری قزلباشه‌کانی گوت: سوپای

نرده‌لان له كانگای دلوه له گهل بابانه كان دا شهریان نه کردو له بهر زور هو له ژیره وه دهستیان تیکه له بووه و هرگیز پر به دل شهریان نه کردوه.

عہباس قولیخانی قاجار، سرداری سوپاکه، که به زیاد توغلو به نساووبانگه بوو، بروای بهو در وده له سه و دم هه لیه ستانه ی قاسم سولتان کردو له رکان مووی به پ بوو، سهری زور که سی بی تاوانی له موسولمانانی سنه پهراندو مناره ییکی له که لله سهریان هه لچنی و که لله ی قاسم خانی وه که به یداخ له سهر مناره که چه قانده هه رچی به کی تووکه ی ههر نه وه ده دووری به وه.

له و کاتده دا که شهر له نیوان تیران و روم دا به رده وام بوو، حوسه یین پاشای والی به غدا بو تیوان چاک کردنی هه ردوو ولات بو که رکوکو. سلیمان پاشای بابان که له هه ردوو ده ولت یاخی بیو پاش و توویژ له گهل والی به غدا چاره نویسی خوی له وه دا دیت، که عوزر بو ده رباری عوسمانی بینته وه و لیان نزیک که وینته وه. پاشا نه م رووداوه ده رباری نه سفه هانیش عہباس قولیخانی له سهر کار لابردو حوسه یین خانی لوریان کرد به سپاسالاری له شکره که. سرداری لوپ هه رکه پنی نایه خاکی شاره زور به سهر و پوته لاکمی ناوچه که ی دا داو که وته زولم و زورو راوه رووت کردنیان و زهوی وزاری هوزی بلباسی هه موو داگیر کردو هه رچی به کی له دزی بوون و مابوونه وه تا ناوچه ی ناکوو قهندیلی هه لیرین. پاشا جی به جی کردنی کاروبار سهر که و تروانه بو ولات گه رایه وه و هه زاران نافه رین کرا. نه نجا پاشا نه م که یین و به یینه جیهانگیر سولتانی کورپی که لب عه لی خانی نرده لان، که هه میسه بو تیک ته پانده نی

دام وده زگای ده وله تی محمه مد خانی نیهادپاک له پاریزدابوو، له گهل
 خوسره و خان که و ته عوز رهینانه وه، دهی ویست به سویندو در و زوده له سه
 شادل نهرم کاو له کرده وه کانی بیووری. شا زوری لی تووره بیووو
 . نه ور فوزه به ره لئالی کرد، بوئه وهی سبهینی له مه سه له که بکوئینه وه.
 شکات که ره کان وایان زانی خوسره و خان جار یکی دیکه دیسان شا
 فریوده داو وه ک جار ان ده چیته وه سه ر کار و باری فرمانره وایی خوی و
 نه مانیش هیچیان له هیچ. له بهر نه وه خویان له نه خوشخانهی شا
 قایم کردو له وئی مانیان گرت. خوسره و خان که نه م خه به ره ی بیست
 تووره بوو. له کاتیک دا شا بو سه یروسه فاو راو وشکار چوو بوو،
 خوسره و خان هلی هینا، فرمانی به پیاوه کانی خوی دا، خه لکه که ی
 بیته لا. نه وانیش هلیان کرده سه ر یسان و له له قوشخانه و له وئی
 تیک گیران، سه ره نجام کار به سه ر گه یشت و له هه ردو و لا خه لکیکی
 زور بریندار بوون و چنه د که سیکیش له ده ست وینوه ندانی شا
 بریندار بوون و گیران. پاش گه رانه وهی شاو خه به ره یی گه یشتی،
 فرمانی کوشتی خوسره و خان به جی هیندرا.
 محمه مد خان زنگای دوور و دریزی نه سفه هانی گرت به ره و له وئی به هدر
 فر و فیسل و به لپ و بیانو وینک بوو محمه مد خانی هه لفراندوله
 فرمانره وایی نه یاله تی نه رده لانی خست.

قهرمانره وایسی محهمه د خانى گورجسى لسه سنه

پاش نهووى به دووزمانى پساوخراپان محهمه د خانى والى له پله و
پايه ي بهرزه وه سهره وژير بووه و سووك و ريسسوا بوو، له سالى
۱۱۱۳ ى ك دا شا حوسه ينى سه فوى محهمه د خانى گورجى پاش
نهووى گه بشته مهر كه زى نه ياله ته كه ي ده ستى به بنيات نانى
كاروان سهر او مزگه وت كړو چاكي ناوه دان كړنه وه ي ولانه كه ي
لى هه ل كړو نه من وئاسايشى چه سپاندو ژيرده ستانى كامهران و
ئاسووده كړد. به فرمانى شا حوسه ين له پال بازاره كونه كه ي دا، كه
نه مړوله شوينه كه ي دا ئاسه وارى نه ماوه، كاروانسهر ايه كى دوو نهومى،
اگه زه وي به كه ي هى مه لا عه بدولكه ريمى قازى بوو، دروست كړد.
كاروانسهر اكه به هردوو نهومه كه وه ي برىتى بوو له شه ست ژوورو
چاوخان. سه باره ت به وه كه كاروانسهر اكه له سهر نهو زه وي به دروست
كړا بوو، كاروبارى سهر په رشتكردن و چاو دى نرى به كه ي به جه نايى
قازى سپردرا، خوداى لى رازى بى. قازى، سالانه، دهرامه ت و
ده سكه وتى خوى و كاروانسهر اكه ي. به بى حساب وهرده گرت و
دهرامه تىكى له ودهرامه ته به ناوى هه تى مولكانه وه بو خوى لى گل
دهدايه وه و ههر چيشى لى ده مايسه وه بو ناوه دان كړنه وه ي ته كيه و
مزگه وت و خانو و بهره خه رج ده كړد. محهمه د خان له بهر نهووى

فرمانره وایی ئه یاله ته که ی ماوی سنی سال به ده سته وه بوو، به دخاوا
 دووزمانی لی وه کنه که وتن و له کن شایان بوتی چاند که له مه زه بی
 دوازه ئیمامی وه رگه راوه بووه به سووننی مه زه ب و مه زه بی شافیعی به
 مایه ی رزگاری له دنیا و قیامت داوته قه له م. شا به م خه به ره زور
 دلته نگ و نیگه ران بوو به کسه ر له فرمانره وایی کوردستانی لایرد.

فرمانره وایی هه سه ن عه لی **خانی کوری محمه د مومین** **خانی ئیعتیما دوده وله**

پاش لایرانی محمه د خانی گورجی شا سولتان حوسه یینی سه فه وی
 حه سه ن عه لی خانی کوری محمه د مومین خانی ئیعتیما دوده وله ی
 کرد به والیی ئه رده لان و والیی تازه چوو بو مه رکه زی ئه یاله ت. هه رکه
 گه یشته ئه یاله ته که که وته په ره و بره و پیدانی مه زه بی دوازه ئیمامی و
 له پیناوی به زور شیعه یه تی سه پاندندا نازاری خه لکه که ی زور ده دا. له
 ئاکامی ئه م ره فتاره ی خه لکه که زوریان رک لی بووه و سه رله به ریان
 له سه ره ئه وه گیر سانه وه له کار بخری و هه موو به کیان گرت و له دژی
 ئالای بیزارییان لی هه ل کردو زوری نه خایاند له ناکا و شه ربه تی
 مه رگی نوشی. ئه م پساوه له سالی ۱۱۱۶ ی کدا بوو به فرمانره وای
 کوردستان و له سالی ۱۱۱۸ ی کدا مرد.

ده کیرنه‌وه، روژیکیان بوگه‌شت وگوزار و سه‌یران چوو‌بو‌وو بو
 شاخه‌کانی ناویسه^{۱۳۸}، له‌گه‌رانه‌وه‌دا رینی که‌وته سه‌ر مه‌رقه‌دی پیری
 که‌نه‌سرو‌ناوی به‌پیرعو‌مه‌ر رو‌یشتووه، له‌مجیوره‌کانی مه‌رقه‌ده‌که‌ی
 ده‌پرسی: ئەم مه‌رقه‌ده‌هی چ زاتیکه؟ مجیوره‌کان له‌وه‌رام‌دا، ده‌لین
 : ئەمه‌مه‌قامی سه‌یید عه‌بدو سه‌مه‌د ناویکه‌له‌کورانی ئیمام مووسای
 کازم. ئەوینی ئەقله‌که‌ئەم قسه‌یه‌ده‌یی، ده‌ست به‌جینودان ده‌کا،
 ده‌لنی: ئەم مه‌رقه‌ده‌مه‌رقه‌دی پساویکی گه‌وره‌ی ئایینی نی‌یه، ئەمه
 گلکۆی کابرایه‌که‌به‌ناوی پیرعو‌مه‌روه‌ئیت‌له‌وه‌هل ده‌بری، به‌ره‌وشار
 ده‌گه‌ریته‌وه. هینشا نه‌گه‌یشتووه قه‌راخ شار، له‌پرزیکه‌یینکی کردو
 که‌وت. دایکی به‌عه‌له‌داوان پی‌گه‌یشت، به‌لام چ بیینی پساوه‌له‌یه‌کیینه
 ده‌یگوت: پیرعو‌مه‌ر له‌بن ده‌ستی دام. ئیت‌ده‌سه‌جی گیانی ده‌رچوو.
 ئەم پساوه‌کوردستانی به‌جاری له‌کو‌ت و زنجیر به‌ها کردو له‌لانکی
 سه‌رسو‌وکی و ره‌حه‌تی دا هیوراند.

ئوه‌ی شایانی باسه، هیندی که‌س له‌و پر وایه‌دان که‌ئو مه‌قامه
 گلکۆی کوری ئیمام مووسای کازمه‌که‌به‌ئیمام عه‌بدو سه‌مه‌د
 ناووبانگی ده‌رکردووه. هیندی که‌سی تر بر وایان وایه‌که‌مه‌قامی پاکی
 عومه‌ری کوری علی‌یه، هه‌زار دروودیان له‌سه‌ری. خودا خوی له
 هه‌موو شتی ناگاداره. خوالیخوشبوو ئەمانوللاخانی والی کوردستان
 گیانی به‌به‌ه‌شت شادین، له‌مه‌قامی ئەو مه‌زنه‌دا مزگه‌وت و
 باره‌گایینکی به‌شکۆی دروست کردو مه‌رقه‌ده‌که‌ی تازه‌کرده‌وه
 چه‌وشه‌که‌یشی فره‌وان تر کرده‌وه. ئیستا ژماره‌یینکی زور فه‌قی و مه‌لا له
 ژیر سینه‌ه‌ری باره‌گای ئەو مه‌زنه‌دا شه‌و و روژ به‌خویندن و
 ده‌رزوده‌وره‌وه سه‌رگه‌رم.

نهرمانره واپسی حوسهين مهلي بهگي کوره کهي تری نيمتيمادوده وله

کاتي حوسه ن عهليخان کوچي دووايي کرد حوسهين عهليخاني براي له
جیگه ی دانیشته . نهمیش به هوی ده مارکرژی مهزه بی یه وه له دژ
خه لکی کوردستان راه ستا . خه لکی کوردستانیش ملیان بونه داو
سه ریان بوشورنه کرد . سه رنه جام کاریکی وایان کرد که له لابردي دا
سه رکه وتن و ده ریان کرد . پاش نهم رووداوه ماوه ی هه ژده مانگ
که یخوسره و به گ به پله ی سه ر په رشتکار له جی داندر او کار وباری
نه یاله ته که ی بی سپردرا .

عه باس قولیخان

پاشی لابردي بیگانه ، عه باس قولیخانی کوری محمه ده خان
کوری خوسره و خانی به نی شه رده لان که ماوه ییک له دام وده زگی
سه لته نه تی سه فه وی دا کار وباری گه وره ی بی سپردرا بوو به
فرمان ره واپسی نه یاله تی کوردستان داندر ا . نهم ذاته له و سه رده مه دا که
پله و پایه ی ته واو به رز بیووه و له سه رده مینک دا که میر وه یسی نه فغانی
یاخی بیوو و نازاوه که ی کوره که ی عه بدوللاخان له قهنده هار و هرات
هه لگیر سابوو له گه ل سه ر داریکی تر دا له شکر نیکیان برده سه ر نه و
بسنوورانه و له شه ر و شوردا نه و په ری نازایه تی و گه رناسی و مه ردا یه تی
نواند بسوو له م رووه و خزمه تیکی شایانی به جی هینا بسوو و بیوو به
جی شافه رین و پیوه نازینی شا . عه باس قولیخان له سالی

۱۱۲۲ی ك دا، به رهو ئه یاله تی کوردستان به ری کهوت. به بی نووسینی خوسره و به گ ر ووداوه که ی مورادوه یس له ناوچه ی قنده هار و ئه و نازایه تی به ی ئه و میره که له میرده نواند بووی، له و کاته دا بووه، که عباس قولیخان فرمانره وای ئه یاله تی کوردستان بووه. به لام هه ر ئه م قسه به ی به که میان له راست ده چی. سه به ارت به وه ی خه لکی کوردستانی نه رده لان ماوه ییک بوو له ژیر زولم و زور و سته می فرمان ره واکانی بیگانه دا بوون و له ئه من و ناسایش بی بهش بوون. له ته می دله وه پیشوازیان له هانتی کردو له سای فرمان ره وایی ئه ودا زور سه رسووک و ناسووده بوون و کار و باری خه لکه که سه به ارت به بشیوی رۆزگار گۆج ببوو به لام سه رله نوی به گه ر که وته وه ره حهت بوون.

عباس قولیخان هاوه ی حهوت سال به و په ری سه ره خوئی به وه فرمان ره وایی کرد، تا نه ور رۆزه می سه ره یسی نه فغانی له ناوچه ی قنده هار و هه رات و خوراسان داملی له سه ره پیچی نا. شا سولتان حوسهینی سه فهوی بو له ناو بردنی نازاوه و بشیوی به که داوای له عباس قولیخان کرد له شکری له دلاوه ران و نازایانی نه رده لان خه رکه ته وه و له ریگای ره به وه خوی بگه یینته سوپاکه ی. له شکری نه رده لان کانی گه یشته تاران بریار د را ده ست له م سه فه ره هه ل گرن و که رانه وه بو کوردستان. نه ور ووداوه بوو به مایه ی دلگیری شاو بیه و بیه وای له به ره ی عباس قولیخانه وه گورا. عباس قولیخان عه لی فولیخانی کوری زوراب سولتان، که له سوره و توره ی که لب عه لیخانی والی بوو. به وه تاوان ساز کرد، که نه و بووه به هوی باشگه زبوونه وه ی له شکری نه رده لان له کومه ک کردن به سوپای شا

حوسهینی سهفهوی . له م بارهوه وای ده ربری که عهلی قولیخان کوری
 زوراب خان له بنهوه له گهل خه لک دا دهستی تیکهل کردووه و
 پیاوماقوولانی له شکره که ی فرییداوه و نه و خزمه ته په شیمان بووه ته وه . نم
 قسه به له دلی شا چه سپی و بروای به وه هیند که عهلی قولیخان پیاویکی
 ده سره و به ده سه لاته ، له بهر نه وه فه زمانی فه زمانه وایی بو ده رهینا

عهلی قولیخان

چون له سالی ۱۱۲۹ی ک دا عهلی قولیخان بی یارمه تی و ده سگیری
 خه لک چووه سه ر ته ختی حوکمرانی باو و با پیرانی خه لکه که ی له م
 چاره نووسه نه زه لی به سه رسام کردو دنیا هم مو له م کاره واقیان ورما
 ده لئین زور به ی کاتی خوی له دینی شه خله ی سه ر به ناو چه ی
 خو ر خو ره له و په ری ده سکورتی و بی چاره یی دا به سه ر بردووه . نم پیاوه
 سه ره رای نه وه ی له باریک دا بوو خیری بی ده شیاو جیی به زه یی بوو
 هه رگیز په نسای بو هیچ که سی نه بر دووه دهستی له هیچ لایه ک
 پان نه کردو ته وه . ته نانه ت له بی چاره یی دا به راده ییک گه یشتبوو .
 خه لکی شه خله به زه یی یان پیدا ده هاته وه و هم همیشه دنه یان ده دا بو نه وه ی
 ژیان و گوزه رانیکی چاتر بو خوی دابین بکسا . نه ویش وه لآمی
 راسته فینه ی خه لکه که ی ده دایه وه . ده ی کوت ، خودای گه و ره هیند
 توانایه بیهوی له شه خله ییش پله و پایه ی به رزی بی ده به خشی و گه و ره ی
 ده کا .

به پی نووسینی مەلا محەمەد شەریف، دەرویش محەمەد بەگی سوباشی بەغدایی، لە دلی خۆی دا مەیلی ملکەچی هەبوو، لەبەر ئەوە، ئەم ریک کەوتنە بوو بە هۆی دل بەهیزکردنی سەربازانی ئەردەلان و پالێشتی بۆ سوپاکەیی و بەم جۆرە چوونە ناو قەلای بەغداوە. لەبەر ئەوەی کە خەڵکە کە حەزیان لە شەر نەبوو و شەرکردنیان لە بەرژەوێندی خویان نەدەزانی و سەرینچی یان بە مایەیی سەرلی شیوان و ئەناوچوونی خویان دەزانی بۆ ریک کەوتن هاتنە پیشەوێ. کەتخوداو خاوەن پلە و پایەکان و گەورەپیاوان بە دەس و دیاری یەکی زۆر و گرانبایی یەوێ هاتنە خزمەت و گۆی بەفرمانی و مل کەچی خویان لە راستی دەربیری. پاش بەزامەندی هەردوولاو شەر و شورکۆزانەوێ والی (دارالسلام) بە خزمەتی جەنابی خان گەشت و تانوپۆی دلسۆزی و بەکدلی خویان لیک رایەل کردو چەندین ئەسپی کەحیلەیی بەسەنی عەرەبی و کەلوپەلێکی زۆری گرانبایی و چەندین جۆر دەست و دیاری یان پیشکیش بە خزمەتی کرد. ئێتر بەم جۆرە سەرکیشی و یاخیتی بە گۆی فرمانی و مل کەچی گەراو ناشتی جیگای ناکوکی و کیشە و بەرەیی گرتەوێ.

هەر بۆ سبەینینی ئەو رۆژە میری بەختەوێر بە خوشی و شان و شکو و دەبدەبەو سەنسەنەوێ تەشریفی گەشتە (دارالسلام) ی بەغداو ئەو سەرزەوێی بە پیرۆزەیی بە فەری پێ و قەدەمی خۆی شەرەفمەند کرد. لەو کاتەدا وەزیری بەغدایش چەندین پیشکیشی شایانی بۆ خزمەتی هینا و لەگەڵ ئەمیران و بەرپرسانی دەولەتیش دا کەوتنە چاک و خوشی کردنیکی گەرم و گۆر. پاش چەند رۆژی کە

سهره تاوه . هیچ لایه کیان به سهر هیچ لایه کیان دا سهر نه که وت .
 سهره نجام به لوتفی پهر و ردگاری داوهر نه رده لانی به کان سهر که وتن و
 ثلاثی سهر که وتینان به رز کرده وه (نصر من الله وفتح قریب) و هوزی لورو
 به ختیارای تووشی شکانیکسی پیس هاتن و به سهرشکاوی و
 زهره ر وزیرینکی زوره وه هه لاتن . نازاو دلیرانی نه رده لانی نه بیان کرده
 نامه ردی دویان که وتن ، به بونهی سهختی و دژواری شوینه که یانه وه
 سهر له نوی خویان کو کرده وه و جاریکی تر له دژ له شکری نه رده لان
 راپه رین . نازایانی کورد به و پهری له خوبوردنه وه وه که نه ره شیر
 هه لیان کرده سهر لورو^{۳۹} به ختیارای و ریگای هه لاتینان لی گرتن و
 ژماره بینکی زوریان لی کوشتن . سهره نجام هیچ چاره به کیان به ده سته وه
 نه ماله نه مان خواستن به و لاه وه سهر کرده و گه وره کانیان به خه لات و
 پیشکیشی گرانبایی به وه هاتن بو خزمه تی عه لی قولیخان ورینی
 مل که چی و گوی به فه رمانی یان گرت به ر . عه لی قولیخانیش
 فه رمان ره وای لورستانی له گه ل سهره که هوز و پیاو ماقوولانی لوردا ،
 له ته که چند نه فه ری له خه لکی کوردستان نارد بو ده رباری سه فه وی به
 ناوی عه لی قولیخانه وه له شاپارانه وه و به پی واتسه ی قورناتی
 پیروز (والکاظمین الغیظ والعافین عن الناس) دا وای لی بوردنیان کردو
 شایش به خشینی و تکاکه ی عه لی قولیخان قوبسول کردو لوره کانی
 به خه لاتی گرانبایی به وه ناره وه بو ولاتی خویان . عه لی قولیخان پاش
 نه وه ی بو کوردستان گه رایه وه له بهر توند و تیژی ناکاری و زمان پیسی
 خوی زور به ی پیاو ماقوولان و ناسراوانسی نه رده لان له گه ل
 ده رویش به گ و حوسه بین به گک مامویی ده ستیان تیکه ل کردو له دژی
 وه ستان . عه لی قولیخان توانی به ره نگار بوونیانی له خوی دا نه ده بینی ،

ناچار هه لات و پرووی کرده قه لای پانگان و له وی جیگیر بوو داوای یارمه تی و پشتگیری له خانه پاشای بابان کرد، خانه پاشایش بوسته م به گی جافی "۴" له گه ل هوزه که ی دا به یارمه تی یه وه نار دو هه ردو ولا بر یاریان دا شه ربکه ن . برنی خیر خواو خوداناس که وتنه نیوانیانه وه ، سه ره نجام هه ردو ولا رینک که وتنه وه . نه م رینک که وتنه زوری نه خایاند، خه لک و خواو ر دین سهی کوردستان له تاو توندوتیژی و زمانپسی عه لی قولیخان گیانیان گه یشته کونه لووتیان وله فرمانره واییان خست .

عەباس قولىخان بۇ جىسارى دووهم

چون له سالی ۱۱۳۲ ىك دا خه لکی سنه له عه لی قولیخان دلیان ره نجاوله فرمانره واییان خست ، عه باس قولیخانی کوری محمه د خانیان دووباره به فرمانره وای ولات دانایه وه .

هه ره وه هاعه لی قولیخانیش فرمانره وایی سه قزی بی سپیردا ، تا نه و کاته ی نه فغانی یه کان و نوزه به گه کان له ولاتی تیران دا ده ستیان به ده سد ریزی کردو زور به ی ناوچه کانی سه ره به قه له مره وی سه فه وی یان داگیر کرد . له م سه ره وبه نده دا ، له عه لی قولیخان داواکرا به سوپای نه رده لانه وه به ره نگاری سوپای نه فغان بی . به لام له به ره نه وه ی ده سه لاتی نه فغانی یه کان ته و او به ره ی سه ند بووو زور به ی

قهلاوقه لایچه‌ی نه‌وولاته‌یان به زور هینابووه ژیر ده‌سه‌لاتی خو‌یان و
 له‌شکرینکی زوریان پینک هینابوو، عه‌باس قولیخان و نازیانی
 نه‌رده‌لان، سه‌ره‌رای ژماره‌زوری‌یان، ده‌ستیان له‌گیانی خو‌یان
 شوشتبوو و زور مه‌ردانه‌یش هاتبوونه به‌ر مه‌یدان، نه‌یان توانی هیچ
 کاری جی‌به‌جی بکهن و هیچیان بو‌نه‌کرا ناچار گه‌رانه‌وه بو‌ولانی
 خو‌یان و بوون به‌قه‌شمه‌ر او به‌رتیز و ته‌شهری چاک و خراب که‌وتن .
 له‌م سه‌ر و به‌نده‌دا نه‌فغانی به‌کان پتریان بی‌داگرت و دایانه سه‌ره‌رویی و
 به‌جاری ئیرانیان داگیرکردو شا شولتان حوسه‌بینان له‌تیخی بی
 دادی کیشاو کوشتیان و له‌ولانی فارس و عیراق و خوراسان دا بوون
 به‌فه‌رمانه‌روا . سه‌ر و که‌کانی سوپا و پاشا عوسمانی به‌کان که‌له‌سه‌ر
 سنوره‌کانی ئیرانه‌وه نزیک بوون و به‌ده‌سه‌لات بوون، له‌ده‌رباری
 عوسمانی‌یان راگه‌یاند، که‌ئیران به‌جاری ویران بووه و بیشه‌و
 بیشه‌لانی بووه به‌لانه‌ی نوزبه‌گ و نه‌فغان . نه‌گه‌ر بیت و له‌لایه‌ن
 ده‌وله‌تی عوسمانی‌یه‌وه ری بدری نه‌وانیش نه‌ونا و چانه‌ی له‌خویانه‌وه
 نزیکن له‌ئیران داگیرده‌که‌ن سولتانی عوسمانی داوخوازه‌که‌یانی
 په‌سندکردن و دنه‌ی دان تازووه داگیریان که‌ن . نه‌وانیش به‌کسه‌ر به
 له‌شکرینکی زوره‌وه په‌لاماری قه‌لاوقه‌لایچه‌کانی ئیرانیان دا
 هه‌موویان داگیرکرد . سه‌ر له‌شکرینکی به‌ناو و بانگی ناوچه‌ی نه‌رزه‌روم
 قه‌لایچه‌کانی به‌ریقان و شیروان و مووش و وان و هه‌موو ناوچه‌کانی
 نازربایجانی، تامه‌راغه‌و ته‌مه‌سه‌ داگیرکرد . پاشاکانی بابان و عیراقی
 عه‌ره‌ب سوودیان له‌م هه‌له‌وه‌گیرکه‌وت . ناوچه‌ی نه‌رده‌لان و
 کرماشان و هه‌مه‌دان و بروجه‌ردو نه‌اوه‌ندو گه‌رووسیان له‌ماره‌ییکی
 کورت دا داگیرکردو فه‌رمانه‌روای خو‌یانیان له‌سه‌ر قوتکرده‌و، . خنه

محمد پادشاه بایان له سالی ۱۱۳۶ ی ک دا هه لیکرده سهر نه رده لان و
 داکیری کردو بوو به فرمانبره وای. عه بیاس قولیخانیش له م شهر و
 نوزانه دا کوژزا. زوری نه برد. نه حمه د پاشا کرماشانی گرت و بوو به
 فرمانبره وای نه وی. له وسهر و بنده دا که ئیران داگیر کرا بوو.
 پاشاکانی عوسمانی گه ماروی همه دانیان داوگرتیان. پاشا گرتنی
 تالانیان کردو زوریه ی دانیشتر و انیان گوشت و ژن و منداله کانیان به
 دیسل بردن. به لام چون ریگی دیله کانی همه دان له نرده لانه وه
 تی ده پیری مه لاهه بدولکه ریمی قازی چ به به ها. چ به تکا
 لئی وه رگرتنه وه. زه وانه ی ولاتی خویان کردنه وه. له بهر نه وه ی که ده وله تی
 سه فه وی به ره و کزی و که نه فتی و نه مان ده چو وینه فغانی به کان له
 خوراسانه وه تا فارس و به ی و عیراق ئیرانیان داگیر کرد. رووسه کانیش
 نه یاله تی مازنده رانیان داگیر کرد. عوسمانی یش رولوا وای ئیرانیان
 خسته ژیر فرمانبره وایی خویانه وه. خانه پادشاه بایان که سهر به
 ده رباری عوسمانی بوو. پاشا وه ده ست هینانی ناوچه ی سنه.
 مه لاهه بدولکه ریمی قازی بورا که باندنی موزده ی سهر که وتنه کانی و
 وه ده ست هینانی مووچه و یارمه تی بو ناوهدان کردنه وه ی مرگه وت
 و خانسو و به ره کانی سنه. زه وانه ی ده رباری سولتانی عوسمانی کرد.
 مه لاهه بدولکه ریم که گه یشته ده رباری سولتان په یامی خانه پادشاه
 راگه یانندی ده رباریش مه لای ناوبراوی به خه لاتی زور و زه و نه وه
 سهر بلیند کردو به و پیری نوازشته وه کردی به مفتی کوردستان و
 که رایه وه بو ولاتی خوی. له سالی ۱۱۳۸ ی ک دا له و جیگایه ی که نیستا
 باخیکه و نمرونه ی به هه شنی به رینه و نزیکی کوشک و ته لاری
 مه رکه زی سیرنشینه و به فیرده وس به ناو و بانکه. قوتا بخانه بیکی بنیات

ناو له مهودایینکی کورت دا پاشای بابان هر کهم وکسووری یینکی
 هه‌ی بوو. ته‌واوی کردو هینده‌ی دیکه‌ی وه‌سه‌رناو مناره‌یینکی جوانی
 لی دروست کرد. تا سه‌رده‌می فرمان ره‌واویی پرشانازیی
 نه‌مانوللاخانیش هر مابوو و من بو خوشم دیتم. نه‌مانوللاخان له‌به‌ر
 نه‌وه‌ی بوونی نم مناره‌و ناسه‌واره‌ی به‌مایه‌ی سه‌رشووری نه‌رده‌لانه‌کان
 ده‌زانی ویران و خاپووری کردو داری به‌سه‌ر به‌ردیه‌وه نه‌هیشت.

چون ده‌وله‌تی نادرشا له‌روزه‌هلانی ئیرانه‌وه‌ئه‌ستیره‌ی پرشنگی داو
 شاتاماسبیش که له‌و سه‌ر و به‌نده‌دا نیوی که‌وتبووه نیونبوانه‌وه، نادر
 قولی نه‌مه‌ی به‌هل زانی و کردی به‌بیانووه‌ده‌سپینچک بو‌خوی و توانی
 ئیران له‌چه‌نگالی بیانی رزگارکاوه‌به‌له‌شکر نیکه‌وه‌به‌ره‌نگاری پاشا
 عوسمانی‌یه‌کان که‌کرماشان و سنه‌و همه‌دان و کوردستانیان داگیر کردبوو
 بووه‌و پاشا شه‌رو شووری عوسمانی و بابان به‌زین و هه‌لاتن و
 له‌شکره‌که‌ی نادرشا سه‌رکه‌وت^۱، زور به‌ی پی‌واماقوولانی کوردستان
 له‌و شه‌ره‌دا کوژران و له‌ناو‌چوون و به‌شیک‌شیشان له
 کوت و زنجیردران. خوسره‌و به‌گی موشی و مه‌لاعه‌بدولکه‌ریمی قازی
 له‌ناو کوژراوه‌کان دا بوون و هه‌روه‌ها محمه‌د عه‌لی به‌گی وه‌کیلیش
 له‌ناو له‌کوت و زنجیردراره‌کان دا بوو. له‌سالی ۱۱۳۲ ی ک دا
 له‌شکری پیروزی نادرشا هاته‌ناو سنه‌وه. نادرشا محمه‌د قولی به‌گی
 وه‌کیلی، که‌له‌نیو به‌ندکراوه‌کان دا بوو. بانگ کردو لی پرسی: که‌سی
 له‌بنه‌ماله‌ی نه‌رده‌لان ماوه‌شی‌اوی فرمانه‌ره‌واویی بی. تا پله‌و پایه‌ی
 فرمان ره‌واویی باو و باپیرانی پی‌بسیردری؟ محمه‌د قولی به‌گ
 سوپحان ویردی خانی کوری محمه‌د به‌گی ده‌ست نیشان کرد،
 گوتی: هر نه‌وده‌توانی نم کار و باره‌له‌نه‌ستوی خوی بگری. نادر

شایش نیوبرای کرد به فرمان ره‌وای کوردستان و ئیاله‌ته‌که‌ی
پی‌سپارد.

سوبحان ویردی خان

سوبحان ویردی خانی به‌هه‌شتی پینش وه‌ی عوسمانیه‌کان ناوچه‌کانی

ئیران داگیرکن، له ناوچه‌ی ئه‌سفه‌ندئا‌باد خه‌ریکی به‌ریسه‌بردتی
مولکه‌کانی باووباپیری بوو، به‌لام له سه‌روبه‌ندی حوکمرانی
عوسمانی‌یه‌کان دا، حوکمرانی ئیسفه‌ندئا‌باد و گه‌روس‌وخه‌سه‌ی له
ئیران، له لایه‌ن عوسمانی‌یه‌کانه‌وه پی‌سپیردراو نازتاوی سوبحان
ویردی پاشای پی‌به‌خشراو له‌وسی ناوچه‌یه‌دا بوو به‌فرمانره‌وا.

به‌فرمانره‌وای کوردستان و ئیاله‌ته‌و گه‌بیشه‌پله‌وپایه‌ی خوی
سه‌رسنوره‌کانی قایم کردو دای‌مه‌زاندنه‌وه، هه‌لی‌کرده‌سه‌ر
نازربایجانیش، نه‌وینشی وه‌ده‌ست هینا‌وئهن وئاسایشی تیدا
چه‌سپاتند. له‌و ناوچه‌یه‌ زور نه‌مایه‌وه، رووی‌کرده‌خوراسان. شا
تاماسیش که‌گه‌وتبوه‌سه‌ر که‌لکه‌له‌ی کیشوه‌رگیری و له‌دله‌وه
ده‌ی‌ویست هه‌ر خوی‌یه‌که‌سواری مه‌یدان پی، به‌ته‌ما‌ی
وه‌ده‌ست هینانی ناوچه‌کانی نازربایجان، رووی له‌ناوچه‌که‌کرد،
به‌لام له‌به‌ر پی‌سه‌روبه‌ری و که‌م ته‌دبیری، پاش ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل
عوسمانی‌یه‌کان دا به‌شه‌ره‌هات، هیچی به‌هیچ نه‌کردو ناچار

له گه ئیان دا ریک کهوت و نهو شوینانهی گرتبوویانهوه، کهوتهوه دهست عوسمانی به کان. له و سهرده مه دا خالد پاشای بابان، برای خانه پاشا به له شکره که به وه ههلی کرده سه نه رده لان و داگیری کردو له سالی ۱۱۴۴ ای ک دا حوکمرانی نهو ناوچه بهی گرتده ست. سوبحان ویردی خان پاش دوو سال له فه زمانه وایی خوی شارده وه به مال و سامانه وه ههلات بوتاران، بوچاوه روانی کردنی نادرشا. نادرشا پاش نه وهی ههراتی گرت به په له رووی کرده ناوچهی نازربایجان و عیراق و له ریگا زور بهی ناوچه کانی ئیرانی به دهستی توانای له دژمنان خاویز کرده وه و زور بهی یاخی به کانی کوشت و له ناوداو بو به کجاری دووایی به ده سدریژی عوسمانی به کانی سه رسنوره کانی هینا. سوبحان ویردی خانیس به کومه گی له شکری نادرشا به سه ره له شکری بابان دا بوو له جینی باو و بایرانی سه قام گیر بوو. کاتی له شکری نادرشا گه یشته هه مه دان، حاجی مسته فا به گی نه شته رانی و نه زهر علی به گی، که له پیسوما قوولانی بوون، به شوین سوبحان ویردی خان دا نارد. به گه یشتنی نه م دووزاته به سنه، چونه لای سوبحان ویردی خان، سوبحان ویردی داوای لی بوردنی کردو گوئی نه یاله تی نه رده لان به هوی خو سه پاندنی پاشا کانه وه تیک چووه وه هموو خانوو به ره وه کوشک و ته لاره کانی سنه پیوستیان به چاک کردن هه به. له بهر نه وه نای په رژی بکه وینسه ته که له شکری نادرشا. نادر شایش عوزری قوبوول کردو رینی دا هه ره له یاله ته ته که ی بمینیشه وه. به لام زوری برنی له خه لکی کوردستانی نه رده لان بوشکات کردن له دهست سوبحان ویردی خان چوون بو ده رباری نادر شاو به لینی دیاری به کی

زوریان دایه و نهویش سوبحان ویردی خانی بو له سهر فرمان ره وایی
لابردن .

فرمانره وایی مسته فاختان

به بی قسهی خوشراه و به گت ، مسته فاختان کوپری محمه مد خانه ،
به لام له دو و تونی نووسینه کانی مه لا محمه مد شهریف و امان بو
روون ده بیته وه که نه تیره ی محمه مد خان کوپری عه باس قولیخانه هه
چونئی بی سوبحان ویردی خان به گزی و فزی هیندی له خه لکی
کوردستان له فرمان ره وایی خرا و مسته فاختانی له جی داندرا و علی
به گیش که یه کنی بو له پیاوچاکانی نادر شا به ناوی بریکاره وه داندرا .
فرمان ره وای تازه تابلی بی نه قل و گه مره و نه کاره و کم زان بو و
هه رگیز سهری له حوکمرانی و کار و بار پاره راندن دهر نه ده چوو ، هینتا چل
روز به سهر فرمان ره وایی به که ی داتی نه په ری بو و . مه حمودی سارایی
به سنی سهت سواریکه وه هه لیکوتایه سهر سه . مسته فاختان به دهستی
خالئی نه بیاله ته که ی بو چول کردو هه لات^{۱۳} . له و روزگاره دا که نادر
شا سهر گه رمی داگیر کردنی به غدا و ناوچه کانی ده و روبه ری بو و ،
خه به ری سهر کیشی و یاخی بوونی محمه مد خانی بلو وچی له شیراز
بیست . پاش نه وهی کار و باری به غدای سهر و به رنسا ، به نیازی
گوی راکیشانی محمه مد خانه وه له رنی عیراقه وه رووی کرده ناوچه ی
فارس و بلو وچستان . نادر شا دوای نه وهی له سنووری بلو وچستان
گه رایه وه و هاته مه بدانی مه حمودی سارایی به وه رووی کرده ناوچه ی

ندره لان . کاتی گه‌یشته نه‌وی داوای کرد نه‌و مسته‌فا خانه‌بی غیره‌ته‌ی
 بیننه‌ به‌رده‌ست . کاتی هینایان ، به‌کسر فرمانی ده‌رکرد ، له‌سه‌ریان
 دا ، له‌وساله‌دا سوبحان ویردی خان بو‌جاری سی‌بم کرایه‌وه‌ به
 فرمانره‌وای کوردستان . نه‌وی شیاری باسه‌ سوبحان ویردی خان له‌م
 شه‌ره‌دا له‌ناوله‌شکیره‌که‌ی نادر شادا بوو . چون مسته‌فا خان به‌شیری
 نادری کوژرا ، سوبحان ویردی خان کرا به‌ فرمانره‌وا . به‌بونه‌ی
 نازاوه‌و ناشوویه‌وه‌ ولات وا ویران بیوو . جاری داری به‌سه‌ر
 به‌ردیه‌وه‌ نه‌سابوو . بو‌وجه‌ی ده‌ولت به‌جاری کزیبوو به‌شی هیچی
 نه‌ده‌کرد . به‌م جوړه‌ ولات به‌جاری ویران بیوو . سوبحان ویردی خان
 باس و هه‌والی نه‌م بشیوی و بی‌سه‌رو به‌ری به‌ی ولاتی سه‌رله‌به‌ر له‌سه
 راده‌ی مهرکه‌زی ده‌ولت راگه‌یاندو توانی بو‌دجه‌ی نه‌یاله‌ته‌که‌ بگه‌یینه
 راده‌ی حموت هه‌زار تمن . جگه‌ له‌ مووجه‌ی خوی و پیاوه‌ گه‌وره‌کانی
 کوردستان . نیتسر به‌م شیویه‌ خه‌لکه‌که‌ حه‌سانه‌وه‌ و بزبوو گوزه‌رانیان
 خوش بوو . سوبحان ویردی خان به‌م ره‌نگه‌ ، به‌وپه‌ری سه‌ر به‌خویی و
 شان وشکووه‌ فرمانروایی کرد . له‌م سه‌رده‌مه‌دا خان نه‌حمه‌د خانی
 کوریشی له‌گه‌ل بری له‌ گه‌وره‌پیاوانی کوردستانی ندره‌لان ، وه‌ک نه‌للا
 ویردی به‌گ و حه‌سه‌ن به‌گی میر نه‌سکه‌نده‌ری و پینج صد که‌سی تر له
 نازاو دلیرانی به‌ناو و بانگی کوردستان له‌ نیو نه‌وله‌شکیره‌دا بوون ، که
 نادر بو‌گرتنی هیندستانی به‌ری کرد . له‌ سالی ۱۱۵۲ ای ک دا گه‌رانه‌وه .
 چون خان نه‌حمه‌د خان له‌وسه‌فه‌ر به‌ره‌دا پیاوه‌تی و میر خاسی زوری
 نوواندبوو شیرانه‌ کوشتاریکی زوری له‌ دژمن کردبوو خزمه‌تیکی
 زوری کردبوو ، نادرشاکردی به‌جیگری فرمانره‌وای کوردستان و
 له‌گه‌ل شه‌ریف خان وچهند میریکی دیکه‌دا بو‌ ندره‌لانی ناردنه‌وه .

نادر داوای کرد سوبحان ویردی خان بئتن بوئه سفه هان، چونکه
 ژنه که ی به یارمه له ئه سفه هان بوو. له سه ره تای بورجی قه وسه وه تا
 سه ره تای حمه ل له وی مایه وه. پاش جیزنی نه ور و ز به ری که وت. له و
 کاته دا که نادر شاه سه فوری تورکستان ده گه رایه وه زیاتر له صت هزار
 سه ربازی له ده ور خریبوه، نه شره فی مازنده ران گه بشته خزمه تی و
 زوری پیشوا زلی کرد. نادر شا، حاجی سه یفه ددین خان و ^(۱۴) محممه د
 حوسه بن خانی که له گه وره پیاوان بوون، به پله و پایه ی روکئوده وه لی
 سه ر بلیند کردن و ئه وانیش له قسه ی ده رنه ده چوون. ئه وسه رده مه
 که نادر شاه له قه زوین بوو خان نه حمه دخان جیگری باوکی بوو،
 هستی کرد خه لکه که له تاو رفتار خرابی گیانیان هاتوته کونه لووتیان و به
 جاری لی وه ره ز بوون. له ترسی نه وه ی نه وه کا باوکی سه رله نوی بو
 ولات بگه ریته وه و سزای بداو سه رکونه ی کا، ئه مری به خه لکی ئه رده لان
 کرد، بچنه ده رباری شا، شکات له سوبحان ویردی خانی باوکی
 بکه ن، بلین، سوبحان ویردی خان پاره بیکمی زوری له خه زینه ی
 ئه یالته به ناوی خو یه وه ده رکردوه. ئه وانیش به دیاری و پیشکیشی
 گه وره و گرانه وه چون بو ده رباری شا، بو شکات. شکات که ره کان له
 ئه میندار و وه زیر و حسابگرو ده فته ردار و سه رله شکران پیک هاتبوون.
 پاش نه وه ی گه بشته ئوردوی گه وره ی شا که له زنجان و سولتانی به
 هه لی دابوو، مه سه له که یان له شا را گه یاند، به لام له بهر نه وه ی سوبحان
 ویردی خان بر واپی کراوی شابسو و زوری گونی به در و زوده له سه ی
 خه لکی سه نه نه داو له و بابه ته وه هیچی وای نه فه رموو. خان نه حمه د
 خانیس له راستی کاره که گه بشت، ئومیدبیر بوو. پاش ماوه بی له
 ده رباره وه نیزن درا به ره و ویلا یه تی ئه رده لان به ری که وت و گه رایه وه.

خان نهحمه د خان له گه رانه وه دا فرمانی پی کرا، ده هزار خه روار
 نالیک و ناز و وخه له ناوچه ی نه رده لان کوکاته وه له هار وون ناپادو کړند
 بو که له کا . له کاتیکدا نادر شاه له سالی ۱۱۵۴ ی ک دا بو داغستان
 ده چوو سوو سوبحان ویردی خان داوای لی کرد ریگه ی بدا بو سنه
 بگه ریته وه . خان نهحمه د خانی کوریشی له گه ل نادر شادا نارد پروا بو
 داغستان ههروه ها چوار هزار سواری له نوز به گد ، به سرکردایه تی
 عاشور خان خسته زیر فرماندهی سوبحان ویردی خانه وه . له کاتی
 پیویست دا سوودیان لی وه رگری ، به تایهت . بو ته میمی بلباسه کان
 که یاخی بیون . خانی مه زن پاش نه وه ی گه یشته کوردستانی نه رده لان
 له ته ک له شکره که دا که راسپندر ابوو ، بو ناوچه ی بلباسه . چی
 هلی کرده سر نه و ناوچه یه و به راست و چه پدا تی که وت . گروزی
 سه ریچی که ران به جارنی تیک و پیک شکان و به سرکزیه وه به لینی
 خه رج و باج دانیان داو دیاری ویشکیشی زوریان بو خزمهت شاهینا .
 سوبحان ویردی خانیس به سرکه و تنه وه بو ولات گه ریته وه .

محمه د قولی به گی وه کیلیش که جاران کار به ده ستیکی به رچاوی
 نه یاله تی نه رده لان بوو ، سی مانگ پاش گه رانه وه ی سوبحان ویردی
 خان بو سنه نارد ابوو داغستان بو خزمهت نادر شاه . کاتی شادیتی
 زوری چوو به دلوه .

نادر شلسوبحان ویردی خانی داوا کرده وه خان نهحمه د خانی کوری
 که له سه رده می داگیر کړنی داغستان دا نازایه نری می زوری نوواند بوو
 قه لای نای مه کی^(۵) که ماوه ی دوو سال له شکر ی نادر شاه ماروی
 دابوو بو نه گیرا بوو ، کرد به فرمان ره وای نه رده لان و محمه د قولی
 به گیسی کرد به بریکار .

خان نه‌حمدهد خانى سى‌بهم

کاتی خان نه‌حمدهد خانى سى‌بهم به فرمانبره‌وايى نه‌ياله‌تى نه‌رده‌لان سهر بليند کرا^(۱۱) تاکار وره‌فتارى خوى گورى و نه‌ياله‌تى سته‌ى به خير و خوشى رازانده‌وه‌وخه‌لکى ولاته‌که هم‌مو و دلپان خوش بو‌وله ناره‌ه‌تى رزگار بوون . له پيناوى ولات پاريزى و ژيرده‌ست دل‌لانه‌وه‌دا زورتى کوشاو ره‌نجيکى فره‌ى به‌خه‌رج دا .

بو‌له‌ناو‌بردنى پساو‌خراب و دزودر وزن هه‌ول و ته‌قه‌لايه‌کى زورى دا . زورى نه‌برد قات و قريکى قورس و گيران له ولاته‌که که‌وته‌وه . قات و قهره‌که هيند سه‌خت له کيش به‌دهر بوونانى به‌گيائى نه‌ده‌کردا . خان نه‌حمدهد خان بو‌چاره‌سه‌رکردنى نه‌م قات و قهر نه‌هامه‌تى به‌ناز و و خه‌ينک که بو‌ناليک و نالفي له‌شکرى نادر شا‌خرکرا بو‌وه ، به‌سه‌ر خه‌لکى کوردستانى دا به‌شى به‌وه که به‌شکو خه‌لکه‌که له‌م ته‌نگانه‌وه‌ر و ژره‌شى به‌رزگاريانئى هه‌ر له‌به‌ر په‌ريشانى ولات و خه‌لکه‌که که به‌جارى برستى لى‌برابوو ، خان نه‌حمدهد خان ده‌ستى بو‌عه‌ساره‌کانى شايش دريژکرد . گه‌نم و جو‌يه‌کى زورى به‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌دا به‌شى به‌وه‌و رازى کردن . به‌لام پاش نه‌م کرده‌ويه ترس و سامى شاي‌لن نيشت ، بو‌کومه‌گه‌خوازى رووى له‌وولانى روم کر د . له‌رينگا ظاهر به‌گى جافى لى‌راپه‌رى ، به‌لام خان نه‌حمدهد خان له‌سه‌ر نه‌م کرده‌ويه له‌سه‌رى داو کوشتى خاليد پاشاى بابائيش پاش نه‌وه‌ى به‌م هاتنه‌ى خان نه‌حمدهد زانى ، به‌پير به‌وه‌هاتو زورى پيشوازلنى کردو ده‌رووى دوستايه‌تى و به‌کيتى له‌بروو کرده‌وه . خان نه‌حمدهد خان پاش

نه‌وهی چهند پوژنی له مه‌لبه‌ندی بابان دا مایه‌یه‌وه، به‌ره و مووسل به‌ری کیموت. فرمانه‌وه‌ی مووسل به‌هموو خویبه‌زل زانین و مله‌سوری‌یه‌وه به‌ره‌نگاری بووده‌رگاکانی قه‌لای مووسلی لی‌گاره‌داو به‌م جوړه داوی ناشتی‌یان له‌نیوان دا پساو کوزی شه‌ریان گه‌رم کرد.

خان که‌ئم رووداوه‌ی دیت تووړه بووله‌گه‌ل سه‌ربازاکانی دا هه‌لیان کوتایه سه‌ر قه‌لاکه‌ی مووسل و داگیریان کرد. پاش داگیرکردنی قه‌لا فرمانه‌وه‌اکه‌شیان گرت و به‌چاره‌نووسیان گه‌یاندوله شیریان کیشا. شه‌نجا خان شه‌حمه‌د خان له‌ناوچه‌ی مووسله‌وه بو‌دیار به‌کرو حه‌له‌ب به‌ری که‌وت هه‌رچی کار به‌ده‌ستانی شه‌و ناوچانه هه‌بوون، هه‌موو به‌پیره‌وه هاتن موزریان بو‌هینایه‌وه و پیره‌وزبایی‌یان لی‌کردو به‌م شپویه‌خوی به‌ده‌ری سولتانی عوسمانی گه‌یاند سولتان مه‌مسوودی سولتانی هوسمانی هاتنی خان شه‌حمه‌د خانی به‌هه‌ل زانی، سه‌دری شه‌عزم و وه‌زیران و گه‌وره‌ی دیوان به‌ره‌و پیره‌نارد. پاش چاوه‌ی که‌وتن به‌وپه‌ری ریزه‌وه پیشوازیان لی‌کرد.

شایانی باسه، پاش نه‌وه‌ی خان شه‌حمه‌د خان شه‌یاله‌تی شه‌رده‌لانی به‌جی هیشته‌منوچه‌ر به‌گی شه‌رده‌لان، باپیری خوسره‌و به‌گه، خاوه‌نی کتییی «تاریخ اکراد» له‌به‌ره‌ناوسالداچوون و شه‌زمون زوری‌کرا به‌پاریکاری فرمانه‌وه‌ی شه‌رده‌لان.

هه‌رکه‌نادر شا به‌م رووداوه‌ی زانی داوای مه‌نوجه‌ر به‌گی کردو بارودوخ‌ی شه‌و ناوه‌ی لی‌پرسی، شه‌ویش ده‌نگ و باسی قات و قسرو هه‌زاری و په‌ریشانی خه‌لکه‌که‌ی به‌دوور و دریزی راگه‌یاندی و به‌راوته‌گیری شه‌و، دووباره سو‌بحان ویردی خان گه‌رایه‌وه بو‌ناوچه‌ی کوردستانی شه‌رده‌لان.

خه لکی ناوچه‌ی نوره لآن که له ترسی شهر و شورپنکی له پاش
رؤیشتی خان نه حمده خان که وتبووه و ولاتی به جاری گرتبووه و
له دهست زورداری و سته مکاری نادر شا که هر یه که به لایه کدا
بلاوه‌ی لی کردبووه و ولات هه لاتبوون، هه سوو گه رانه وه بو
ناوچه کانی خوین و له سای به زه‌ی فرمانبره‌وای تازه‌دا حسانه وه و
سه‌رئاسووده بوون.

درباری سولتانی عوسمانی له شکرپنکی گه وره‌ی خسته تک خان
نه حمده خان و نهرکی به گزئیراندلچوونی له نهستو خرا. له ریگی
نهرزه رومه وه به ره و ئیران به ری کهوت. نادر شایش بو به ره نگار بوونی
خان نه حمده خان خوئی ته یار و ناماده کرد. پاش شهرپنکی گه وره خان
نه حمده خان له شکره که‌ی رومی شکاند و تاتوانی راه دووی نان، به لام
خان نه حمده خان هر وازی نه هینا، دوو سی جاری دیکه به
له شکرپنکی گه وره له گه‌ل سه‌ر کرده ناو داره کانی عوسمانی‌دا، له ری
مووسل و به غذاوه بو داگیرکردنی سته، هاته ناوچه که وه. به لام هیچ
سه‌رکه و تنیکی نه‌تووی به ده‌ست نه هینا، پاش چهنده شهر و
تیک گیرانی، که له هه موویان دا شکستی ده هینا، ناوچه که‌ی
به جی ده هیشت و ده گه‌رایه وه بو ناوچه‌ی روم.

نهم بار و دوخسه هر به وره‌نگه مایه وه، تا نادر شاه گه‌ل ده‌وله‌تی
عوسمانی‌دا ریک کهوت و بهم شینویه سولتان بو به ژره وه‌ندی هه‌ردو
ده‌وله‌ت، هینای کردی به والی نه‌درنه، ئیتر بهم جوړه خان نه حمده
خان ده‌ستی له و ناوچه‌ی پنجر او خه لکی ناوچه که بو خوین ئاسووده سه‌ر
بوون و نه‌ویش له نه‌درنه فرمانی خودای به جی هینا.
وه‌ک ده‌گیرنه وه: خان نه حمده خان کانی له ولاتی روم بووه،

نامه‌یی، راسپارده‌بینکی بۆ ناوچه‌ی سنه هه‌بوایه، ئەو که سه ده‌هاته مالی حاجی عه‌لی که لاتهر که باپیره‌گه‌وره‌ی نووسپاری ئەم کتیبه‌یه، پاش ئەوه‌ی کاروباری خانی به‌جی ده‌هینا ده‌گه‌رایه‌وه بۆ ولاتی رۆم. پاش مردنی خان ئەحمه‌د خان هه‌رچی به‌کی به‌میرات لێ به‌جی مابوو سولتانی رۆم نرخمی لێ ناو به‌ زیاده‌وه بۆی به‌ نه‌خت قه‌رساندو ناردی بۆ لای والیی به‌غدا، به‌ سه‌ر میراتگه‌ره‌کانی دا به‌ش کرێ. سوپحان و یردی خانیش مه‌لا ره‌حیم ناویکی نارد، چوو ئەم ئەمانه‌ته‌ی وه‌رگرت و هینای بۆ سوپحان و یردی خان.

له‌و ماوه‌یه‌دا که نادر شا خه‌ریکی به‌غدا گرتن بوو دایه‌کزی و تیک شکا. به‌ هۆی ئەم شکسته‌وه هه‌ر هات و به‌ره‌و کزی چوو و تا هه‌مه‌دان خوی نه‌گه‌سته‌وه. چل رۆژ له‌ هه‌مه‌دان مایه‌وه. هه‌رچی له‌شکری په‌راگه‌نده‌ی هه‌بنوو سه‌ر له‌نۆی له‌وی لێ خه‌ربوونه‌وه. له‌شکری زۆربه‌ی ولاتی داوا کرد. له‌شکری نه‌رده‌لانیش به‌ سه‌ر کردایه‌تی حه‌سه‌ن عه‌لی سولتان کۆری عه‌باس قولیخانی والی و محه‌مه‌د سه‌عید سولتان، به‌ هه‌موو پینداو یستیکێ شه‌ره‌وه تیکه‌ل به‌ له‌شکری نادر شا بوو. له‌م نێوانه‌دا مه‌لیک حوسه‌ین به‌گی که لاتهر که سه‌ر په‌رشتکاری ناز ووخه‌ی شا بوو نه‌ی توانی بگاته له‌شکره‌که‌ی نادر شا، ناچار هه‌لات، به‌لام دووباره‌ له‌ به‌رده‌ع گه‌یشه‌وه ئه‌ردووی شا. هۆی به‌ ئۆردووی شا نه‌گه‌یشه‌تی و دوواکه‌وتنی ناز ووخه‌ی خسته‌ ئەسته‌وی سوپحان و یردی خان و ده‌ست و پێوه‌ندانی. نادر شا له‌م کرده‌وه به‌ دلێ ره‌نجاو سوپحان و یردی خانی له‌ سه‌ر کار لادا و مه‌ولا و یردی خانی قاجاری قه‌زوینی به‌ ناوی سه‌ر په‌رشتکاری ناوچه‌ی سنه‌ داناو سوپحان و یردی خانیشی به‌ ناوی بیگلهر به‌گی تاران‌ه‌وه دانا.

زابتیسی مهولا ویردی خان

پاش نهوی مهولا ویردی خان هاته سهر کار به بونهی ویرانیی
ولات وپهرش و بلا و بوننه و هه لاتی گه وره و پیما و ماقو و لآن و
ژیرده سته و بیچارانه وه دهسه لاتیکی نه وتوی له خوی دا به دی نه کرد،
ناچار دهستی له ویلایهت کیشایه وه و بایی پوشکه بهک هه قی به سهر
کار و باری مال و سامانه وه نه بوو. پاشان که مهسه له که بو نادر شار و ون
بووه، پاش شش مانگ له سهر کار لایرا و بو جاری شه شهم سو بجان
ویردی خان بووه به والی ویلایهت. به لام فرمانره وایی نهم جاره ی له
سی چوار مانگ زیاتر دریزه ی نه کیشاو به هوی سه لیم پاشای بابانه وه که
رووی له روم وه رگیرا بوو له سای به زهی نادری دا گیرا سابووه،
فرمانره وایی نه رده لآن به حه سه ن عملی سولتان کوری عه باس
بولیخان که به له شکری نه رده لانه وه له سو پای نادر شادا بوو به خشرا.

حەسەن عەلی خان کوری مەبەس قولىخان

چون حەسەن عەلی خان بە پلەى ئەيالهت سەرفراز بوو بە پایەى
میریتی سەربلێندکرا و رینگای باوو باپیرانی پیشینی خوی گرتە بەرو
لەگەل گەورەو سەردارانی هەموو لایە کدا شیوی خوش رەفتاریی
لەپیش گرت و ژێردەستانی بە هاتی شادو دلخوش کرد.

لەم سەرو بەسەندەدا لە لایەن دەر بارەووە فرمان دەرچوو کە بە
زووترین کات محەمەد قولى بەگى وەکیل خوی بگەیینتە مەرکەزى
دەوڵەت لە ئەسفەهان . محەمەد قولى بەگى وەکیل هەرکە گەپشتە
دەربار، پیش ئەو و عەبدوللأ سولتانی بەرازو⁽¹⁷⁾ عەلى قولىخانى
لێلاخى و چەند کەسێکى تر لە باوەر پیکراوانى ئەيالهتى ئەردەلان خویان
گەیاندبوو ئەسفەهان، هەرچى خراپە لەدژ محەمەد قولى بەگى وەکیل
لە دەربار بگەیینن . پێشتر چەندى لە ئەيالهتەو بو تی چەندرابوو،
ئەمیش هیندەى دیکەى بو هاویشتە سەر .

فادر شایش پاش ئەوێ سەركۆنەو ریسواى کرد بە تاوانى دەسپى و
رەفتارخوارى لەگەل خەلکى ئەيالهت دا کۆت و زنجیرکراو بو
گۆنى راکیشانى پینچ هەزار تەمەنیشى⁽¹⁸⁾ لى ساندرا . ئەنجا لەگەل
ياساؤل و باجگرەکان دا گەراندرایەو بو ئەيالهتى ئەردەلان . پاش
ئەشکەنجەو نازاردانىکى زۆر بە هەزار دەردى سەرى ئینجا هەزار
تەمەنیان لى هەلوەراند . هەر لەوێ هەردوو چاویشیان هەل کۆلى و

ياساول وياجگره کانش گه رانه وه بوئه سفه هان . نادر شاه بهر بهم
تاوانه ، له دواي سالي حه سه ن عه ليخاني له فرمانبره وايي ئه ياله تي
ئهرده لان خست . له سالي ۱۱۵۰ ي ک دا سه رله نوي سوبحان ويزدي
خان کرايه وه به فرمانبره واي ئه ياله تي سه وه بهم جوړه گه رايه وه بوشاري
سه . هه روه ها به حيا قولي به گي ئه شته راتي و مورته زا قولي به گي
زه نگه نه و قاسم خاني

سه رحه د به گي ئه فشاريشي له گه ل دا نادرانه سه بوئه گرنتي پاشماوه ي
ئهو خه رج و باجه ي که له سه ر محه مه د قولي به گي بوويه مال ده بوو
بيدقه وه پاش ئه وه گه يشته سه هه موو توندوتيزي وجه زره وه به کيان
به کاره ينا ، به لام ، ئه وه ي راستي يي ، تاکه دينار يکيان لي وه گيرنه که وت
نادر شاه دا واي باجگره کاني کرد بين بوئه وي . ئه و بينچارانه له ترسي ئه و
سته مکاره ، ناچار هه لاتن بوولاتي عوسماني . سوبحان ويزدي خان
دوباره له فرمانبره وايي خراو محه مه د ره زا به گي گورجي له جي
کرا به بهر پرسيار .

زابتیسی محمده راهزا بهگی گورجی

محمده راهزا بهگی گورجی پیاونیکی تابلنی به دخوو و هرزه ویزو هله و هر ده میس و به درابوو. گوره و بچو وک له به دنیهادی و خونبریزی و ناپاکی نم پیاه گیانیاں هاتبوه کونه لووتیان. خه لکه که ناچار لای نادر شا شکاتیان لی کردو هموو به دره فتاری و نائاکاری به کاتیان له کن شا گیرایه وه. نادریش بو به ده نگه هزارو دهسته و سنانانه و چون و به زهی به ژیرده ستاندا هاتنه وه و ناواکردنه وهی ته یاله ته که، بو جاری هه شتم - سان ویردی خانی کرده وه به فرماتره وای ندره لان و محمده راهزا بهگی گورجی له بهر پرسیاری خرا.

میرنتینیسی سوبحان ویردی خان بو جاری هه شتم

«چنین است رسم سرای سنج
گهی شادی آرد گهی درد و رنج»
به کوردی:

رنی و ره سمی روزگار ناوهایه
گاشادی دینی گا ده درد و رنج

چون سوبحان ویردی خان به فرمانی نادر بو جاری هه شتم
پله و پاییه فرمانبره وایی پی به خشرایه وه بریاری دا خهریکی مال و

سامان خر کرده و بی و خه لکنیکی زوریش له دهوری خوی کوکاته وه .
به لآم سه بارت به ویرانی ویلایهت و هزاری خه لکه که ، هر چه ندی
بیرلی کرده وه و هر چه ندی کردو کوشا نهی توانی دیناری خرکاته وه .

لهم سر و به ندهدا نه و خه به رهش بلا و بووه که چوار هزار له
سوارانی نه فغانی به کان به ناوی داوا کردنی پاشماوهی باجی ویلایهتی
سنه وه و هر گرتته وهی گوی راکیشانهی محمه د قولی به گله به ته مان بینه
سر ویلایهتی سنه . ژیرده ستو هزار ، بگره گه وره و ناودار و خانانیش
تیک را ده ستیان له گیانسان شور دو بر یاریان دا هم مو وه لئین . به لآم
نه وه بو وه سالی ۱۱۶۰ ی ک دا خه به ری کوژرانی نادرشا گه یشت و
خه لکه که نه ختی هیورینه وه و سر سووک بوون . هر له ماوه به دا که له
کوردستان کار به ده ست بوون ، که وتنه تالآن و بر و وه رچی
سوبحان و یردی خانیس بو وه به ته گبیریکی چاک سر و که کانی به که
به که بانگ کرده لای خوی و رای گه یاندنی که له ده ور و که ناری
ویلایهت چه ند تیره و هوزیکی به ده سه لات هن ده یانه و نی
ده ست دریزی یان لی بکه ن ، به لآم بو به رژه وه ندی ولاته که مان نه م
خه به ره مان تا نیستا له نادر شا شارد بووه . به لآم نیستا که هه والی مردنی
نادر شا به رگونی هه مو و لایه ک که وتوته وه ، نامه ییکی زوریان بو
ناردوم نیزنیان بدم تالانیان که ن ، به لآم له بهر نه وهی که نیوه هیچ
خرابه به کتان لی نه وه شاهه ته وه له چاکه زیاتر چیدیکه تان لی نه بیندراوه ،
داوخوازی به کانیانم رهت کرد و نه وه و نیستایش به رژه وه ندی نیوه له وه دا
ده بینم ، تازو وه ، پیش گه یشتنی نه وان چاره سه ریکی خوتان بکه ن و
به هه ر نرخی بی خوتان بگه یینته ناوچه ییکی تر .

نه فغانی به کان که به م خه به ره یان زانی زور ناره حهت

بوون، لیسان دارویشتن، تاهمه‌دان نه‌وه‌ستان. همه‌دانیان تالان کردو
گه‌رانه‌وه بو ولاتی خویان.

به‌ینی نه‌و نازاوه‌وه هه‌راو بگه‌ره‌وه به‌رده‌یه‌ی سه‌رانسه‌ری ئیرانی
داگرتبوو، کوردستانیش که‌وته گیزاوی نازاوه‌وه‌وه دو‌وبه‌ره‌کی له‌ناو
خه‌لکه‌که‌دا ته‌شه‌نه‌ی کرد.

له‌کاتی‌که‌دا سو‌ب‌حان و‌یردی خان بو‌یارمه‌تی و‌کومه‌گه‌کردنی
ئیراهیم شا‌خوی گه‌یابنده‌له‌شک‌ره‌که‌ی حه‌سه‌ن عه‌لی خان له‌سالی
۱۱۶۱ی ک‌دا‌خوی به‌فه‌رمانه‌وه‌ی کوردستان له‌قه‌لم‌دا، به‌لام
جه‌عفه‌ر سولتان و‌محمه‌مه‌د عه‌لی سولتانی بانه‌به‌یارمه‌تی سو‌ب‌حان
و‌یردی خانه‌وه‌هاتن و‌گه‌ران‌دیانه‌وه‌بو‌سه‌ر فه‌رمانه‌وه‌ی سته، زوری
نه‌خایاند، دو‌وباره‌حسه‌ن عه‌لی خان له‌سالی ۱۱۶۲ی ک‌دا
فه‌رمانه‌وه‌ی سته‌ی گرت‌وه‌ده‌ست و‌سو‌ب‌حان و‌یردی خان ناچار له‌ته‌ک
خیزانه‌که‌ی‌دا‌رووی کرده‌هه‌مه‌دان و‌له‌وی دامه‌زرا چونکه‌زانی
گه‌وره‌یی و‌سه‌ر و‌کایه‌تی نه‌ها‌هه‌ر به‌ده‌ستی خودایه، نه‌ک به‌شان و
شه‌و‌ک‌ت. ئیتر ده‌ور و‌خولی حو‌کمه‌رانی نه‌دا‌وماوه‌ی پینج‌سالی له‌و
ولاته‌به‌سه‌ربرد، تا‌به‌ره‌حه‌مه‌تی خودا‌گه‌یشت و‌له‌وی‌وه‌ته‌رمه‌که‌یان
هه‌لگرت، بردیان بو‌چیای شه‌یدا^(۱۹) که‌شونیکه‌له‌خاکی ئیلاق و
نه‌زه‌رگه‌ی دو‌وشه‌هیده، له‌وی ناشتیان. نه‌م‌قسه‌یه‌ی باس‌مان کرد
قسه‌ی مه‌لا محمه‌مه‌د شه‌ریفه. به‌لام به‌ینی بیرو‌برو‌ی خوسره‌وه‌به‌گی
موسه‌نیف که‌نوسیه‌یه، بو‌یه‌که‌م‌جار له‌سالی ۱۱۶۱ی ک‌دا
سو‌ب‌حان و‌یردی خان له‌فه‌رمانه‌وه‌ی خراو‌حسه‌ن عه‌لی خانی له‌جی
دانس‌درا. سو‌ب‌حان و‌یردی خان چوو‌بو‌ه‌مه‌دان و‌هه‌ر له‌وساله‌دا
کوچی‌دوایی کرد. پاش‌ش‌ه‌ش مانگه‌ته‌رمه‌که‌یان هه‌لگرت و‌بو‌نه‌و

شونته‌یان برد که باسماں کردو له‌وی نیژرا، به‌لام به‌نده‌ی که‌مینه له‌گه‌ل
 رای به‌کهم دام. چونکه نه‌نکم به‌کئی بووه له‌وانه‌ی که له‌باوه‌شی نه‌و
 بنه‌ماله به‌رزهدا پی‌گه‌ییوه و هاوسه‌ری والی بلیند نژاد، خوسره‌وخانی
 باوکی نه‌مانوللاخان بوو، گوزریان پری له‌نوور، ده‌باره‌ی سه‌رده‌می
 مندالی خوی، به‌تایه‌ت له‌وسه‌روبه‌نده‌دا، که بنه‌ماله‌که‌یان له
 همه‌دان بوو، زوری سه‌رگوزه‌شته بو‌ده‌گیرامه‌وه، له‌وسه‌رگوزه‌شتانه
 وام بو‌ده‌رکوت که ماوه‌ی مانه‌وه‌ی سوبحان ویردی خان له‌همه‌دان
 پنیچ سال بووه. خودا هر خوی ده‌زانی.

هه‌سه‌ن عه‌لی خان

چون خوالیخوشبوو سوبحان ویردی خان ده‌ستی له‌فرمانه‌وه‌ایی
 هه‌لگرت، هه‌سه‌ن عه‌لی خان بوو به‌جیگری و کاروباری
 فرمانه‌وه‌ایی به‌سه‌ر به‌خویی به‌ریوه‌بردو دامه‌زرا. سه‌باره‌ت به‌مه‌که
 زیاد له‌ده‌هه‌زار که‌سی گوی به‌فرمانی له‌تیره‌وه‌هوزه‌کانی نه‌فغان و
 نوزبه‌گه‌ و قزلباش و کولیسایی و کورد له‌ژی‌سه‌ر فرمان دا‌ه‌بون
 ده‌سه‌لانیکی چاکی هه‌بسووه‌وه‌به‌مه‌ ناوچه‌ی کوردستانی نه‌رده‌لان
 بووژاویه‌وه. به‌لام نه‌م میسه‌رده‌ و ده‌ فیزی زل بووو که‌وته‌سه‌ر
 له‌ئاسماں سوین و بانگی (اناریکم الاعلی)ی به‌گویی دوورو و نزیکدا
 هه‌لدا و ده‌سدیریژی له‌هه‌موو ناوچه‌کان کردو ده‌رگای تالان و پروی له
 رووی ده‌رودراوسی یانی دا‌خسته‌سه‌ر پشت. له‌م سه‌روبه‌نده‌دا میهر

عەلی خان، که لە گەل تیرە ی زەندی یەدا دراوشتنی یان هەبوو هەمیشە لە بەر نیوان ناکوکی یان لە ناره‌حه‌تی دابوون و نەشی دەتوانی هیچ بەر بەرە کانی یەکیان بکا، ناچار رووی لە کوردستان کردو داوای یارمەتی لە حەسەن عەلی خان کرد.

حەسەن عەلی خان لە بەر ئەو ی توانست و دسە لاتی لە خوی دا دەبینی بە هاواری میهر عەلی خانەو هات و بریاری دا زەندی یەکان لە کۆل کاتەو. سوپایەکی لە ئەردە لاتی یەکان و تیرە و هوزی ئۆز بە گک و ئەفغان خەر کردەو و خوی بۆ شەر نامادەو تەیار کرد. کاتی گە یشتە ناوچە ی زەندی یەکان، که ریم خان و شیخ عەلی خان و ئەسکە ندر خان، لە تیرە ی زەندی یە، لە شکر نیکی گەورە یان ساز کرد بوو، بەرە نگاری لە شکرە کە ی حەسەن عەلی خان بوون و لە نزیک مە لایر هەردوو لە شکر بە یە ک گە یشتن و تیک گیران. ئەم دوو لە شکرە لە سالی ۱۱۶۲ ک دا بە گزێ یە کدا چوون. ئازا و دلیرانی هەردوو لا پاش ریز بوون و سان پی دران هە لیان کردە سەر یە ک و زۆر ئازایانە شە ریان کرد. سەرەنجام زۆر لە ناسراوانی زەنگە نەو زەند بە شیر و نیزە کوژران. دوا ی شە ر نیکی گەرم و خویناوی بە یارمە تی خودای گەورە شەنبای سەرکەوتن هەلی کردو پاشماو ی زەندی یەکان ناچار هە لاتن و تالانیکی زۆریان لی وە دەست هات.

حەسەن عەلی خان پاش ئەم سەرکەوتنە پێر و زە گەرایەو و بو ناوچە کە ی سەر بە میهر عەلی خان و ناوبراوی کرد بە حوکمرانی ئەو ی. خەلکی ناوچە کە ی ش بە دیاریی قورس و خەلاتی گرانبایی و شایانەو و حەسەن عەلی خان یان بەری کردو گەرایەو و بو کوردستان زۆری نە خایاند حەسەن عەلی خان و نیمام قوڕیخانی زەنگە نە نیوان

نيك چوو و كار گه يشته راده يهك به گز به كدا چوون و ده ستيان له يهك
 دايه شير و تير . چير وكي رو و داوه كه يش بهم جو ره به : پاش كوژراني
 نادر شا ، عملي شاو ئيسرا هيم شاي برازاي هر كاو ناكاوئي سهر يان
 به ر زده كرده وه و داواي فرما نره و اي يان ده كرد . به لام زوري نه برد
 بنه و بار گه يان پنچرا به وه و له ناو چوون . ته نانهت كار به نه ندازه يي
 گه يشتسو و هر خاوهن ده سه لاتي له لايه كه وه له شكريكي بو خوي
 يه كه وه ده ناو ده سه لاتيكي په يدا ده كرد و داواي فرما نره و اي يان ده كرد . يهك
 له وان ئيمام قولي خاني زهنگه نه بو و كه له ناوچه ي كر ماشان له شكريكي
 گه و ره و گراني له خيل وهوزه كاني زهنگه نه و كه له ورو گوران و هيندي
 تيره و تا يفه كاني كر ماشان يهك هينا و به جه زاي رچي و زه نبورهك دار و
 توپخانه و ناته سخانه ي زور و زه و نده وه چه كدار كرد و هاته ناونا و اته وه و
 داي له ته پلي خونسوني . جاري هر له سه ره تا وه ده سدر نيزي به كي
 چاكي كرده سه ر گوند و ديه اته كاني ناوچه ي نه رده لان . له ناوچه يه كدا
 كه بيلاره ي يي ده لين و دراوسني كر ماشانه ، به نيشاره تي نه و ، بريكار و
 سه ركازه كاني ده ستيان دايه خراپكاري و به ناره و اي كه و تنه نازار و
 نه شكه نجه داني خه لكي ناوچه كه . حه سه ن عملي خان به ناوي
 دوستايه تي و دراوسيني به وه چه ند جاريكي گله يي لي كرد و نه م
 خراپكاري يانه ي به چاودا دايه وه ، به لام بي هو وده بو . پاشان ئيمام
 قولبخان بو نازايي نواندن ورك ده برين به و له شكره گه و ره و گرانه وه
 رووي كرده ناوچه ي بيلاره و له زير سمى نه سه په كاني دا پليشاندي به وه .
 نه م كرده وه يه ي ئيمام قولبخان حه سه ن عملي خاني تو و ره كرد و
 له كوردستانه و زور به په له . به له شكريكي وه به ري كه وت و به رانه ريان
 وه ستا . له بيلاره و (بيلوار) هه رد و له شكره كه به يهك گه يشتن . شيراني و

ندرده لان له سهربازانی نیمام قولیخان ده ومله ریوی دههائه پیش چاوه
 شیرانه و پشت به خودای گه و ره روهاتن و نه و له شکره گه و ره و گرانه بیان
 له په کهم هیرش دا به زانده و زور به بیان کوشتن و به دلیل گرتن . نیمام
 قولیخانیش به هزاره نام سهر و نه و سهر گیانی خوی رزگار کرد و ههر
 هینده یی کرا له گه ل بری له هاوریکانیدا هه ل بی . ههرچی توپخانه و
 زه مپووره ک خانه و خه مپه و خه رگای هه بو و به ده ست له شکری
 سهر که و تووی ندرده لان که وت . حه سن عه لی خان دوا ی
 دابه ش کردنی ده سکه وت به سهر له شکره که ی دا بو ههر په که له
 کرماشان و مه لایر و سونفور و گولپایه گان و بر و وجه رد و که زاز و
 فه ره ان و زور به ی ناوچه کانی عیراق فه زمانره وایه کی دانا و به
 سهر که وتن و سهر به رزی په وه گه رایه وه بو ندرده لان . له ناخر و نوخری
 نه و ساله دا ده و له تی عوسمانی سلیمان پاشای بابانی له فه زمانره وای
 خست و سه لیم پاشای له جی دانا . سلیمان پاشا په نای و به ره حه سن
 عه لی خان بر دو دا وای یارمه تی لی کرد و ماوه په کیش له سته مایه وه . له م
 ماوه په دا سه لیم پاشای بابانیش ناچار ده ستی ده و ستایه تی بو حه سن
 عه لی خان دریز کرد و به نامه یی رای گه یانندی که چ نه م چ سلیمان پاشا
 فه زمانره وای هیچ له کاره که ناگوری و نه وان هاوسی په کن و ههر
 کامیکیان له سهر ته ختی فه زمانره وای یی ، نه وه ی پیویسته ده ستی پیوه
 بگیری و له نگره ی راگیری دوستایه تی ندرده لانه ، واته : یارمه تی دانو
 سلیمان پاشا و رو له نیمه (واته سه لیم پاشا) و ره گیسران کاریکر
 پیویست نی په ، به لکو نیوانچاک کرد نه وه ی ههر دو ولا نه رکی سهر شانو
 به ریز یانه . پاش گه یشتی نوبنه ری پاشا و خویندنه وه ی نامه که ی .
 حه سن عه لی خان به و په ری بی په وای یه وه و له مای دایه وه ، گوتی .

سه بارهت به وه سلیمان پاشا په نای وه بهر نیمه هیناوه، دالده دان و یارمه تی دانی به نهرکی سه رشانی خو مان ده زانین. پاش نه وه نو نهری سه لیم پاشا گه رایه وه و له ناوهر وکی وه لاهی فهران سه ره وای نهرده لان گه پشت کاره کی له والی به غذا را گه یاند و دا وای چاره سه ری لی کرد. والی به غدایش نامه یکی به به کی له پیاماقو ولانی به غذا دا نارد بو کن حه سن عه لی خان و رای گه یاندی که ویلایه تی بابان به شیکه له قله مروه ی ده وله تی عوسمانی و دانان و لایردنی پاشایانی بابان به ده ست سولتان و والی به کانی عوسمانی به و له م باره وه سلیمان پاشا دژمی نیمه به و سه لیم پاشا نیمه خو مان دامن ناوه. وه کوزانیومه سلیمان پاشا به ناوی دوستایه تی و دراوسیتی به وه نامه ی بو نارد و ون، یارمه تی و کومه گی بدن، به لام یارمه تی دان و کومه گ کردنی لایه ک و رو و هر گیران له لایه که ی تر و به که م زانینی را وه ستینن، تا دلینابین که نیوه ی به ریزو دوست بی لایه نن.

به لام هر کاریکی به پنجه وانهی نه مه بکری، ریگای دژمنایه تی گرتنه و نه وسا ناچارین پشت له دوستایه تی بکه بین و له شکر یکی گه و ره و گران له گه ل که هیه مان دا بنیرین بو گومه گ و یارمه تی دانی سه لیم پاشا و فرمانی دا گیر کردنی ناوچه که تانی بده بینی و نیر به به کجاری چاو له دوستایه تی و نیوان خوشی پیوشین. له بهر نه وه ی خودای گه و ره رای له سه ر تیدا چوون و شکانی حه سن عه لی خان بو و شکستی نه م که له پیساوه ی له ناوینسه ی چاره نووس دا نووسیوو، هر گیز به گونی ده مراست و ریش سه ی به کانی نه کرد، زور به توندی و له لام دایه وه. نو نهری والی به غدایش به ترس و له رزه وه گه رایه وه. والی به غدایش زور نیگه ران و نارحه ت بوو،

فرمانی داد، که هیبه‌ی به‌لشکر نیکه‌وه که له‌عشایه‌ری عه‌ره‌ب و به‌نگی‌چهری و حه‌شهم ناغاسی حاکمی مووسل و عوسمان پاشای کوی و قوچ پاشای حاکمی حهریرینک‌ها تبو و ناره‌ یارمه‌تی سلیم پاشاوه و به‌جی‌هینانی داگیرکردنی ناوچه‌ی نهرده‌لان و له‌ناو‌بردنی حه‌سن‌عه‌لی‌خانی‌بی‌سپارد.

له‌شکری فرمان‌بی‌کراوه که بریتی‌بو و له‌بیست‌هه‌زار که‌س له‌ولاتی‌خویانه‌وه به‌رپی‌که‌وتن، خویان‌گه‌یانه‌له‌شکری سلیم پاشای بابان و روویان کرده‌کوردستانی نهرده‌لان. حه‌سن‌عه‌لی‌خانش که‌ثم‌خه‌به‌ره‌ی بیست‌به‌هه‌زار که‌سه‌وه به‌ره‌نگاریان بوو. سلیم پاشا جارنکی‌تریش، بو‌بیانو و برین، فه‌هادی‌کوری ناره‌بو‌لای حه‌سن‌عه‌لی

داوای‌کرد ده‌رووی‌ناشتی و نیوان‌خوشی‌بخه‌نه‌سه‌رپشت و داوای‌دوستایه‌تی‌لی‌کرد. حه‌سن‌عه‌لی‌خان پاش‌نه‌وه‌ی فه‌هادخان‌گه‌یشته‌سنه‌نامه‌که‌ی‌راگه‌یاندی، پیاوماقوولان و گه‌وره‌و مه‌زنانی‌سنه‌ی‌خبر‌کرده‌وه‌و له‌م‌باره‌وه‌داوای‌راوته‌گیری‌لی‌کردن. مه‌لا‌سته‌فای‌شیخ‌الاسلام و ئیبراهیم‌به‌گی‌وه‌کیل‌وایان‌به‌چاک‌زانی‌همیشه‌دوست‌بن و نیوانیان‌خوش‌بی‌و‌ناشت‌بن و گوتی: ثم‌دوو‌که‌سه‌هه‌رگیز‌ده‌ست‌له‌ده‌ولته‌تی‌عوسمانی‌به‌رناده‌ن و به‌رژه‌و‌فندی‌ئیمه‌یش‌له‌وه‌دایه‌که‌هه‌رگیز‌رپی‌وره‌سمی‌هاوسیتی‌و‌دوستایه‌تی‌نه‌شبو‌نین و له‌م‌روه‌وه‌وا‌چاکه‌همیشه‌بی‌لایه‌ن‌بین. هه‌رچی‌عه‌بدو‌للا‌سولتانی‌به‌راز‌بوو‌که‌زاوای‌حه‌سن‌عه‌لی‌خان‌بوو، له‌گه‌ل‌حوسه‌بن‌ناو‌یکدا‌به‌م‌شبو‌یه‌بیریان‌ده‌کرده‌وه: مادامیکی‌سلیمان‌پاشا‌له‌ده‌ولته‌تی‌عوسمانی‌رووی‌وه‌رگیراوه‌و‌په‌نای‌وه‌به‌ر‌والیی‌کوردستان‌بردووه، کارنکی‌زور‌نه‌نگه‌بو‌ثم‌بنه‌ماله‌به، نه‌و‌پیاوه‌ناو‌مید‌بکری‌و

له ئه‌ل دژمه‌که‌ی دا دوستانه‌تی بگری . خان له‌شکرینکی گه‌وره‌وگرانی
هه‌یه‌و نابنی گونی به‌چاو وراو و بانگه‌شه‌بداو بو یارمه‌تی و کومه‌گ کردنی
سلیمان پاشا ده‌بنی درینگی نه‌کا .

خوسره‌وخانی کورپی خان نه‌حمه‌د خان و جه‌عفر سولتان و
سه‌رله‌به‌ری ناودارانی کوردستان رای ئیبراهیم به‌گ و مه‌لا مسته‌فایان
پنی په‌سند بو و و قسه‌کانی نه‌مانیان به‌راست ترزانی . حمسه‌ن عه‌لی
خان له‌به‌ر لووت به‌رزیزی خوئی ، و سیرای ئه‌وه‌ی که له‌سه‌ره‌تای
حوکه‌مرانی یه‌وه‌ی سه‌لیم پاشا وه‌ک له‌مه‌و پیش باسمان کرد ، له‌سو پای
ئیراهیم شادا بو و یسو و به‌هوی به‌ته‌ختی فه‌رمانه‌وایی گیاندنی ،
ناموزگاری به‌که‌ی عه‌بدوللا سولتانی به‌راست زانی و وه‌لامی فه‌رهاد
خانی دایه‌وه‌و بریاری دا هه‌لکوتیه‌ سه‌ر دژمن .

هه‌له‌به‌ست

گفتم که خطا کردی و تدبیر نه‌ این بود
گفت چه توان کرد که تقدیر چنین بود
گوتم هه‌له‌ت کردو ته‌گبیر نه‌مه‌ نه‌بوو
گوتم چ ده‌توانی بگری که چاره‌نوس وا بوو .

سه‌لیم پاشا پاش گه‌یشتنی کوره‌که‌ی و بیسته‌وه‌ی ئه‌و هه‌واله‌ له‌گه‌ل
سه‌رانی سوپاو پاشاکان دا روویان کرده‌ مه‌ریوان . له‌ولاوه‌ حمسه‌ن
عه‌لی خانی له‌ته‌ک محمه‌د نه‌مین خانی گه‌رووسی دا به‌ره‌و مه‌یدانی
شه‌ر جمین . له‌که‌نار ده‌شتی مه‌ریوان هه‌ردوو له‌شکر تیک گیران و
نازاد دلیرانی هه‌ردوو لا هیرشی مه‌ردانه‌ی خوئیان برده‌ سه‌ر به‌کتر . له

چربسکه‌ی نووکه نیزه‌یان گونای شیران وهك زه‌عفران هه‌لگه‌رابوو له پرشنگی تینی شیران زراوی زورداران بیسوبه ناووله بریقه‌ی شمشیری نازاو به‌جهرگه‌کان جگه‌ری مریخ بووبه که باب، له‌گزنگی روزه‌وه تا زه‌رده‌په‌ر ناگری شهر هه‌ر له‌گرو بلیسه‌ساندندابوو هالاوی ئەم شهره‌خه‌رمان سووتینی گیانی دلیران بوو. سه‌ره‌نجام ئالای توان و ده‌سه‌لانی نه‌رده‌لانی‌یه‌کان که چ بووبه ناخوایشت هه‌لاتن و سلیمان پاشایش که مایه‌ی ئەم نازاوه‌یه بوو له‌گه‌ل چهند ده‌ست و پیوه‌ندیکی دا ناچار بوی ده‌رچوون. حه‌سه‌ن‌عه‌لی خانیس له‌مانگی ره‌مه‌زانی پیروزی سالی ۱۱۶۱ی ک دا له‌کرده‌وه‌کانی په‌شیمان بووه‌وه‌گه‌یشته سنه. هه‌ر له‌وکاته‌دا که بوسته‌هات، که هیه له‌گه‌ل پاشاکانی دیکه‌دا دوا‌ی که‌وتن و نه‌ویش که بیستی به‌ره‌و ناوچه‌ی لیساخ هه‌لات. پاشاکانیس له‌که‌میز^(۵۰) هه‌لو‌نوستیکیان بو‌کردو له‌شکره‌که‌شیان هه‌لیان کوتایه‌سه‌ر نه‌و ولاته‌و به‌جاری تالانیان کردو به‌وپه‌ری بی‌زه‌یی‌یه‌وه شالاوی زورداری و سته‌میان برده‌سه‌ر موسولمانان و نه‌رمه‌نی^(۵۱) جووله‌که‌وه‌هاوه‌ی سیازده‌رۆزی ره‌به‌ق ئەم مه‌ینه‌تی و چه‌رمه‌سه‌ری‌یه‌دریزه‌ی کیشاو مال و سامانی زوربه‌ی خه‌لکی کوردستان سه‌رله‌به‌ر به‌تالان و برو‌چوو به‌شیزوری بنه‌ماله‌ده‌سه‌ر و و ده‌وله‌مه‌نده‌کانی ولات مال و مندالی خویان بو‌سلیمانی و کویه‌و چه‌ریر نارد. پاشی ماوه‌یینک خوشیان ورده‌ورده‌گه‌رانه‌وه بو‌ولانی خویان. حه‌سه‌ن‌عه‌لی خان پاش گه‌رانه‌وه‌ی پاشا، خوشی گه‌رایه‌وه بو‌شاری سنه‌و به‌کومه‌گی خوسره‌به‌گه‌و میهر‌عه‌لی سولتان و نه‌جه‌ف قولی به‌گه‌که له‌گه‌وره‌پساوانی کوردستان بو‌ون که‌وتنه‌بیر و ته‌لاشه‌وه بو‌ناواکردنه‌وه‌ی ولات. کاتی حه‌سه‌ن‌عه‌لی خان له‌گه‌ل له‌شکری بابان و

روم داله جهنگه‌ی شهردا بو و نیسراهمیم به‌گی وه کیسل پشتی له وه‌لی
 نیمه‌ته‌که‌ی کردوله دزی راه‌ستاوله له شکره‌که‌ی پچراو بووه هو‌ی
 شکان و هه‌لانتی له شکره‌ی حه‌سن عه‌لی خان و پینوه‌نسدیی له‌گه‌ل
 دژمنه‌کانی گرت. کاتی له شکره‌ی بابان نه‌رده‌لانی گرت، نه‌ویش له
 ته‌کیاندا گه‌راپه‌وه بو نه‌یاله‌ت و له‌ویوه رووی کرده ناوچه‌ی ره‌اونسه‌ر
 و دینهاتی نه‌و ناوچه‌ی وه‌له دینی نه‌له‌ک قه‌لاییکی قایمی رو‌ناو نه‌ویی کرده
 حه‌شارگه‌ی خوی و پالنگان و بیلاوه‌ریشی خسته ژیر ده‌ستی خویه‌وه‌و
 نالای سه‌رکیشی و یاخی بوونی هه‌لکردو ده‌رووی سپه‌یی و نان کویری
 خسته سه‌رگازی پشت و نه‌وانه‌ی له ناشووبه‌ی بابانه‌کان داله
 کوردستان هه‌لاتبون و مال و سامانیان شارده‌بووه، له‌ته‌کی‌دا
 ریسک که‌وتن و به‌کیان گرت، تا نه‌وه‌ی، به‌رای که‌ریم خان و شیخ
 عه‌لی خانی زه‌ند، ده‌رفه‌تیا و هینا و له‌گه‌ل تیره‌و هوزه‌کانی خو‌یان و
 عه‌شایه‌ری کرماشان و زه‌نگه‌نه‌دا که بیست هه‌زار که‌سی ده‌بون له
 سواران به‌نیازی توله‌سه‌ندن، روویان کرده نه‌رده‌لان و بریار یادن دا
 داری به‌سه‌ر به‌ردیه‌وه نه‌یه‌لن. حه‌سن عه‌لی خان به‌بیستی نه‌م
 خه‌به‌ره زور زیز و دل زویر بوو، چونکه توانی به‌ره‌ره‌کانی له خوی‌دا
 نه‌ده‌بینی و کاروباری له‌ره‌نگ و بو‌که‌وتبوو و به‌جاری شیرازه‌ی هه‌موو
 شتی تیک چوو بوو و چاره‌سه‌ری له‌وه‌دا به‌دی ده‌کرد تازووه ده‌مراست و
 ردین سه‌ی به‌کان راو‌یزیکی بو‌بکه‌ن. پاشر و توو‌یزو و راو‌یزو و لیکولینه‌وه
 نیوه‌دیر :

دانیشتن و گوتیان و هه‌لستان

مه‌سه‌له‌حه‌تی کاریان له‌وه‌دا بینی، خه‌لکه‌که سه‌رله‌به‌ر به‌هه‌زارو

ده‌سته‌وسان و چاك و خراپه‌وه له‌خزمت قوتبی عاریفین شیخ
 محمه‌مهدی وه‌سیمدا بو‌هه‌ورامان کوچ بکه‌ن و خویشی له‌وی
 بمینته‌وه به‌رنگاری دژمن بی . سه‌ره‌نجام مه‌لاسته‌فای شیخ الاسلام
 له‌گه‌ل نه‌جف قولی به‌گه‌ دا‌چوون بو‌له‌شکرگاکه‌ی که‌ریم خان و
 به‌ریشانی بارودوخی کوردستانیان بو‌روون کرده‌وه و یاسی ده‌سدریزی و
 تالان و بروی خه‌لکی کوردستان له‌لایه‌ن بابسان و رو‌مه‌وه به
 دوورودریزی تی‌گه‌یاندو نیوانیان چاك کردن و ناشتی و دوستایه‌تی و
 نیوان کوکی‌یان خسته نیوانیانه‌وه و بریاریان دا‌خوشکی حه‌سه‌ن‌علی
 خان بدری به‌ که‌ریم خان ، تا‌دژایه‌تی و دژمنایه‌تی به‌ خزمایه‌تی و
 دوستایه‌تی بشکیته‌وه و ژیرده‌سته و هه‌ژاران له‌ مه‌ینه‌تی له‌شکرکیشی
 ناسوده بین و نه‌گه‌ر هات و هه‌ردوولا به‌ مه‌سله‌ه‌تیان زانی ، نه‌وه‌له‌م
 سه‌ریشه‌وه خوشکی که‌ریم خان بدری به‌ حه‌سه‌ن‌علی خان و به‌مه
 ناشتی و دوستایه‌تی و نیوان ته‌بایی ریشه‌داکوتی و بن‌چه‌سپ بی . پاش
 راویزکردن شیخ محمه‌ده‌سیم له‌گه‌ل خه‌لکی تردا‌چووبو
 هه‌ورامان و نه‌جف قولی به‌گه‌ به‌ره‌وسوپای که‌ریم خان دای‌کیشا .
 پاشان ، دوا‌ی‌نهم دا‌وبه‌زمه حه‌سه‌ن‌علی خان ، یه‌کسه‌ر ، مال و

سامانی خوی پیچایه‌وه و بروی کرده‌قلای قه‌ره‌تووره . قه‌لای
 قه‌ره‌تووره قه‌لایه‌کی سه‌خت و قاییم و دژواربوو : له‌وی‌لی‌دانیشت
 چاوه‌رینی و هرام بوو . کاتی‌گه‌وره‌پساوان به‌ خزمت که‌ریم خان
 گه‌یشتن و دا‌وا‌ی‌ریک که‌وتنیان کرد نه‌ویش پیش ده‌ستی خوی کردو
 سه‌ر به‌ندی قسه‌ی خسته ده‌ست خوی ، گوتی ، دوستایه‌تی و خزم و
 خویشایه‌تی ئیمه له‌گه‌ل تودا‌زور که‌ونه‌وه‌ی نه‌مه‌رودوینی نی‌به‌و

خوشه‌یستی و دوستایه‌تیی هم دووبنه‌ماله به راسته‌قانی‌یه‌وله ناوته‌هی
دلّه‌ویه‌و سوبحان ویردی خان خوی به خزمایه‌تی ده‌مان گاتی وئیر
پنویستمان به سرله‌نوی خزمایه‌تی ده‌مه‌زه‌ردکردنه‌وه‌نی‌یه‌وه‌هر چونی‌یی
بینی‌ئی‌یاله‌تی خالوزه‌که‌مان ئه‌رکی سر شامانه‌وده‌یی جله‌و‌به‌ره‌و
ئووی شوپ‌که‌ین و هیممه‌تی بوزیک خسته‌وه‌ی کاروباری ئووی
بنونین. نویسه‌رانی حه‌سن‌علی خان داستانی رو‌داوه‌که‌چون
رووی دابوو، به‌گنیره‌ی قبه‌ی قاسیده‌زمان لو‌سه‌که، گه‌پاندیانه
جینگای خوی و‌هر‌ئو‌روژه‌خه‌به‌ریان به‌حسه‌ن‌علی‌خان‌دا‌که
زور‌نابا، ها‌کا‌که‌ریم‌خان‌په‌یدا‌بوو. حه‌سن‌علی‌خان‌ه‌ر‌که‌هم
خه‌به‌ره‌ی بیست، هه‌لات بو‌قه‌لای قه‌ره‌توره، له‌وی‌خوی‌شارده‌وه.
هه‌ر بو‌سبه‌ینی، ئه‌و‌روژه‌که‌ریم‌خانیش‌به‌و‌قرچه‌ی‌گه‌رمای‌تمو‌وزه
گه‌یشته‌شاری‌سنه‌و‌دمست‌کرا‌به‌چه‌پاودانی‌سه‌روه‌ت‌و‌سامانی‌ئو
موسولمان‌و‌جووله‌که‌و‌گاورانه‌ی‌له‌ناو‌شار‌ما‌بو‌ونه‌وه. سلیمان‌پاشای
بابانیش‌که‌له‌شکری‌سه‌لیم‌پاشای‌بابان‌و‌تور‌که‌کان‌هه‌لانی‌وه‌له
چی‌او‌سه‌نگ‌لا‌خه‌کانی‌پالنگان‌سه‌رلی‌شیا‌وو‌سه‌ر‌گه‌ردان‌ده‌گه‌را،
هه‌ر‌که‌هه‌والی‌رویشتی‌که‌ریم‌خان‌بو‌ئه‌ورده‌لان‌بیست‌یه‌ک‌سه‌ر
هات‌بو‌سنه‌و‌خوی‌گه‌بانده‌له‌شکره‌که‌ی. که‌ریم‌خان‌که‌گه‌یشته‌شار
مزگه‌وتی‌گه‌وره‌ی‌کرد‌به‌باره‌گای‌خوی‌و‌مزگه‌وت‌و‌فیر‌گه‌کانی‌دیکه‌ی
هه‌موو‌کرد‌به‌له‌شکر‌گاو‌ته‌ویله‌ی‌ولآخه‌کانی. خزم‌و‌خونیشانی
سوبحان‌و‌یردی‌خان‌که‌له‌به‌رده‌سکورتی‌ویی‌ده‌ره‌تانی‌له‌ناو‌شاردا
ما‌بو‌ونه‌وه، نازارو‌ئه‌شکه‌نجه‌بینکی‌زوردران. نه‌وته‌خت‌و
سامانه‌شیان‌که‌هه‌بوو، ئه‌ویشیان‌به‌جی‌هیشت‌و‌که‌رکول‌و‌بارسوک
بوی‌ده‌رچوون‌و‌خویان‌شارده‌وه.

خوسره و خانی کوری خان نه حمه د خانیس به هیوای نه وه بوو .
 روژنی بی کار و باری ناوچه ی کوردستان و نه رده لانی بی بسپیردری .
 کاتی له لایه ن که ریم خانه وه له سر داوای شیخ محمه دی وه سیم و
 خه لکی سنه چوو بو ناوچه ی هه ورامان ، نه مه ی به هه ل زانی و وای له
 قه لم دا که هوی بزگار بو ونه تی و به و نیازه وه پشتی له که ریم خان کردو
 له وئی مایه وه .

هه روه ها له لایه کی دیکه وه خه لک و خواییکی ریک و پینکی بو
 دل راکیستانی حه سنه عملی خان به ری کرد ، به لام هیچی له مه
 وه گیرنه که وت و خه لکه که به ده ستی به تال گه رانه وه . له پاشان که ریم
 خان شیخ عملی خانی له ته ک له شکریکی گه وره و نگران دا بو دا گیر کردنی
 قه لای قه ره تسوره به ری خست ، به لام له بهر نه وه ی قه لاکه ناز و و خه ی
 چاکی بی ده گه پشت و حه سنه عملی خان له گه ل سنی صه ت که س دا له
 پیاماقوولان خویان له قه لاکه دا حه شاردا بوو و ناماده ی شه ر بوون ،
 توپ و تفهنگی له شکری که ریم خان هیچ کاریکی تی نه کردن و له
 ناکام دا بی نه وه ی هیچ سه رکه و تینکیان ده سگیر بی ، ناچار به ره و پاش
 گه رانه وه . نه وه یزه یش که گرتنی ناوچه ی هه ورامان و شیخ وه سیم و
 خه لکی سنه ی له نه ستو خرابوو ، بی هیچ سه رکه و تنی هه لات و بو
 شویی خویان گه رانه وه . به بیستنی نه م هه واله ناگری تو وره یی که ریم
 خان بلیسه ی سه ندو زور به ی خانو و به ره و کوشک و ته لار و مرگه وت و
 فیرگه کان بهر شالوای ناگری نه و تو وره یی به که وتن و له گه ل زه وی دا
 تهخت بوون . پاشان به ره و گه رووس دای کیشاو هه لی کرده سه رهالی
 محمه مد نه مین خانی فرمانره وای نه و ناوچه یه و به خه لکی بیچاره وه
 هه مسوویانی تالان کردو چه نند ژان و کچیکیشی لی مه دیل گرتن .

خورشیده خانمی کچی محمدهد نه مین خانی به زور له خوی ماره کردو
تا توانی باو کیشی فه لاقه کرد. پاشان گرتی و له گهل سلیمان پاشای
بابان دا بردی بو عیراق،

حسین علی خان پاش رویشتنی که ریم خان، له قه لای
قه ره تووره هاته دهرو هات گه یشته سنه. چون خه لکی ناوچه که ی
به و پیری پیریشانی به وه دیت، بی سی و دوو دهستی دوستایه تی و
مل که چیی بو نازاد خانی نه فغانی که له و سه رو به نده دا به سه ر
نازریایجان راده گه یشت، دریز کردو هر له و سه رده مه دا سلیم پاشای
بابان به هزار که سیکه وه خوی گه یاننده ده ربیاری نازادخان و
دیاری به کمی زوری پیشکیش کردو داوای فرمانتره وایی نه رده لانی لی
کرد. نازاد خانیش به رانسه ر به و دیاری به زوره و نیازسی چاوی له
همو و رینی و ره سمی گه وره بی و ویزدان پوشی و حسین علی خانی، که
به نیازی ده سته و تنی فرمانتره وایی ناوه دان کردنه وه ی ناوچه که وه
رووی لی نابوو، گرت و به دهست به سترای دای به دهست سلیم
پاشاوه.

سلیم پاشا که فرمانتره وایی ویلایه تی بابانیشی به ده سته وه بوو،
حسین علی خانی ره وانسه ی قه لاجوالان کردو له وی به و پیری ریزو
دل راگری به وه خرایه زیر چاویری به وه. نه نانهت هر کاوی ناره زووی
راوی کردبا، به و پیری سه ربه سته ی به وه راووشکاری خوی ده کردو
ده گه را. پاشان له ناکامی دووزمانی و بو تنی چاندن و لی خویندنی
به ره ی بابان، پاش حهوت مانگی خشت، به دهست به سه ری له
قه لاجوالانله سالی ۱۱۶۴ ای ک دا به دهستی سلیم پاشا کوژرا.

پاشا ثور ووداوه سلیم پاشا به سربه خوئی فرمانبره وایی بابان و شاره زوورو ندره لانی گرتسه دست. به پی کتیه که ی خوسره و به گه، پاشا راگه یشتنی سلیم پاشا به سربه ناوچه ی ندره لان، خالد پاشای بابان ده سته و داوینی وه زیری به غذا بوو، داوا له درباری سولتانی عوسمانی بکا فرمانبره وایی بابانی بدریتی و سلیم پاشایش بو به ربه ست کردنی نم کاره رووی له نازاد خانی ندره فغانی ناو داوای کومه گی لی کرد. هر له م سربه ندره دا بوو، که کریم خانی زنده هلی وه دست هینا و هلی کرده سربه ندره هلی الیه تی کوردستان و شاری سنه ی ویران و خاپوور کردو داری به سربه پردوو یه وه نه هیشت. نیر خه لکی سنه که کریم خانی برای حسن علی خانیان به فرمانبره وای خویان هل بژاردو سلیم پاشایان دره پرانند. به لام به پی کتیه که ی ملامحه مد شریفی قازی و ا به ندره که وینی که دوا ی نه وی سلیم پاشا له فرمانبره وایی بابان خراوه، سلیمان پاشا سربه لنوی بووه ته وه به فرمانبره وای.

سلیمان پاشا له پاداشتی ثور پیاه تی به ی حسن علی خان له گه لی کرد بووی و خوی له سربه به گوشت دا بوو داوای له ته مرخانی نوز به گ کرد که نه وسا نالای سربه کیشی هل کرد بوو، که کریم خانی برای بکا به فرمانبره وای کوردستان. هر وه ها نووسیوشیه که سوبحان ویردی خان له سالی ۱۱۶۴ ی ک دا به فرمانی نازادخان کرا به حوکمرانی کوردستان و جاریکی تر له نوی ژنه وه که کریم خانیان کرده وه به فرمان ره وای. به لام چون مردنی سوبحان ویردی خانیان سالی ۱۱۴۷ ی ک ی نووسیره نمه له نقل به ندره .

فرمانره واییی که ریم خانی کوری عه‌بایس قولیگمان

کاتی که ریم خان چووہ سہر تہختی فرمانره واییی هہناسہی وردو درشتی خہ لکہ کھی چنی و بہ هانتی شووم و بہ دوومی سہر لہ بہری خہ لکی کوردستان دلگیر و پست بوون . ثم فری لہ فرمانره واییی نہ دہ زانی و سہری لہ ہیچ کار و باریکی حوکمرانی نہ رنہ دہ کرد . ولاتہ کہ بٔ بونہی نہ کارہیی و دہست و پل سپیتی و ناکارامہیی یہ وہی بہ جاری شیوا و شیرازہی ہہ مووشتی تیک چوو و کار و بار پرووی لہ کزی و لہ پرو لاوازی کرد . کابرا ہیند ملہور بوو گونی لہ قسہ و راویژی کہ س نہ دہ گرت . نازاوه و پاشاگہردانی لہ سہر و بہندی ثم فرمانره واییدا بہ نندازہ یہ ک گہشتبوو، و ہک دہ گیر نہ وہ :

یہ کی لہ سہر بہ گہ ورہ کانی ویلایہت بودزی دہچی ، خوبی دہ کویتہ مالیکہ وہ ، بہ ریکہوت ، خاوهن مال بہ خہ بہر دہ بی ، ناکاتہ نامہردی دہی گری و بوسہ بینی زوو ، بہ دہست بہ سترای بوکن کہ ریم خانی دہبا . کہچی کہ ریم خان لہ جیاتی نہ وہی سزای دزہ بدا ، وردو باریک ہہردوو گونی دہبری و لہ نیو مستی دہنی و بہرہ لئالی دہکا .

هر وەك له بەرایی یەوێ باسمان كرد له و سەر و خسته دا حەسەن عەلی
 خان و سەلیم باشا بە گۆر بە كدا چوو بوون ، ئیبراھیم بە گمی وە كیلش له
 ناوچە ی پالتگان و بیلوان و ئە و دەور و بەرە ، ئالای سەر بە خۆیی
 هەل كردبوو . هەر كە زانی ولات بی خواوە ئە و خەلكە كەیش له و پەری
 زەبوونی و پەرنیشانی دان و ئەمیش له گەل خانەدانی زەندی یە دا
 سەر و ساخت و بە ندو پارێکی بە هیزی هەبوو ، داوای لی كردن ،
 كەریم خانی فەرمانرەوای ئەردلان لابەن و ناوچە ی كوردستان له بەر
 یەك هەلته كێن . زەندی بەش یار و یس خانی بە صەت سوار وە خسته
 پال هیزە كە ی ئیبراھیم بە گك كە ئەمیش دوو صەت سواری دەبوو ، ئەم
 هیزە له سەرەتای چەلی زستان دا ، له ذی دوشان دامەزران . كەریم
 خانی ئەردەلانیش كە ئەم خەبەرە ی بیست ، بە خۆی رانە پەرموو ،
 بەرانبەر ئەم هیزە راوەستی . سەرماو سۆلە ی زستانە كەیش له وزە
 بە دەربوو ، ناچار له گەل گەورە و پیاو ماقولانی سنە دا كوچیان كردو
 چوونە ناوچە ی شامیان كە سەر بە هەریمی هەورامانە ، لەوی
 نیشتە جی بوون . كەریم خان و گەورە پیاوێ كان سی مانگە ی زستانیان
 لەوی بە و پەری ناخۆشی و تەنگانە وە بە سەربرد . له سەرەتای بە هاردا
 روویان كرده شارە زوورو سەریان بو پاشای شارە زوور دانە وانندو
 مل كە چی بوون . وەك دەلێن : كەریم خان هەر له و سالدە دا كوچی
 داویی كردوو و كوردستانی ئەردەلان بی فەرمانرەوای ماوێتە وە . تا ئەو
 كاتە ی خوسرە خانی كوری خان ئەحمەد خانی كوری سوېحان و یردی
 خان له سالی ۱۱۶۵ ی ك دا سەر بە خۆ و نازاد ، كار و یاری ئە یالە تەكە ی
 بە دەستە و گرت و خۆی كرد بە فەرمانرەوای ولات . بو ماوێ سالی
 دەستی یارمەتی و نوازشتی بو ژێر دەستان و دەستە و سانان راكیشاو بەم

جوړه کاتی به سربرد، به لام له سالی ۱۱۶۰ ی ک دا سلیم پاشای بابان به یارم تیی نازادخانی ته فغانی بوو به میری کوردستان و خوسره و خانی لهم میراتی به بهرکه نار کرد.

له سروه ختی فرمانروایی سلیم پاشادا زور بهی گوره کاتی سنه چون له مه لهندي بابان جی نشین بوون نهوانی سنه یس مابونمهوه له پیاوماقوول و رهمه کی، هموو له ره فتاری چاک و په سندي سلیم پاشا شادمان بوون و نه یالته که بهره بهره رووی له ناوابونمهوه بووژانه وه کردو سرتوی خه لکه یسی به دلی خوشه وه خه ریکی کشتوگان و شار ناواکردنه وه بوون. تیر بهم جوړه سلیم پاشا بو ماوه ی چوار سال له ناوچه ی کوردستانی سنه فرمانروایی خوی به ریوه برد، تا نه وه ی له سالی ۱۱۷۰ ی ک دا خوسره و خان به یارم تیی حه سنه خانی قاجار میرنشینی نه رده لانی گرتنه دست و فرمانروایی باباتی له نه رده لان له ناو برد.

خوسره و خانى دووهم

خوسره و خانى دووهم كورې خوالیخوشبو و خان محمد خان و نهوې خوالیخوشبو و سوبحان و یردی خانه . و یرای نهوې سوبحان و یردی خان مندالی نیرینهی زوروزه و هند بوون .^(۹۲) و له بهر نهوې له ژپانی دا ، که پیشتر لئی دوواین ، خان محمد خانى كورې ولاتى به جی هیشت و له ولاتى روم گیر سایه و هو له دراوسیتی نیمامه پاکه کان دا بوخوی سهرى نایه و هو دوو كورې له پاش به جی مان : به که میان خوسره و خان و دوو میان ره زاقولیاخان . سوبحان و یردی خان تخوسره و خانى كورې ، که كوره گوره ی بوو ، هیندهی روحی خوی خوش دهویست . همیشه ژنگه و په لاسی خم و په زاړه ی ناویندهی دلی به دیمانه ی نهو ناوداره دمسرى به و هو نهوې له چاو كوره كانی دیکه ی دا له سهرووی هم مووانه و راده گرت و له ری و به سمی گوره ی و نیهادپاکى دا همیشه په سنی دداو به بالای هل ده گوت . زور جار له بهر و پرووی كوره كانی دیکه ی دا به پیاوه گوره كانی مه جلسه که ی ده گوت ، هم پله و پایه په پاش نیمه ، هر شایانی کارامه یی و توان و نه دمی نهو و هر خوی دمی به خواهنى . به هر حال ، چون له سالى ۱۷۰۱ ی ك دا خوسره و خانى كورې محمد خان بوو به فرمانبرما و درووی نازاوه و ناشووی له پرووی نازا و گیران

بمست و گولآلهی ثیقبالی له هموری پربارانی بهخشندهیی له چیمه نی
 لارمزوو و هویادا روواو پزاو تهیالت رهنگ و رهونه قیکی نومی به
 خویره و گرت و تهر و پاراوی سهکی له پراده به دهری لی نیست و گولشهی
 هیوا له شتهی دادپهروهری سموز و پراو بوو و خونچهی هویاو ناوات به
 بون و بهرامهی دههندهیی شادمان و خندان بوو.

جیهانی سمرله نوی رازاندهوه

غمزه ی خسته گونای ولاتهوه

له فهر و بهره که تی نهو گولی شادی رووا

مزگینی جوانی و لاوینی به پیران درا

به زیندوو کردنهوهی ثابینی روون

هه ناسهی بوو به هه ناسهی عیسا

له خانهی بهخشندهیی دا حاتم بهر ماو خوره

له مهیدانی نازایه تی دا روسته م هاوسه نگه ریه

له سهرو بهندی نهودا زوروسته م تاسه واری نهما

بهو تازه بووه ری وره سمی خوسره ووجه م

خه لکی ولات به فهری هاتی شادو دلخوش بوون و به گه ورهیی

بوونی پیروزی مه جیووری گوی به فهرمانی بوون . سه رله بهر له ته پلی

شادی یسان داو گه ردنی موزده یسان قوت کرده وه و ریگای (پیر) و

(مرید) ی یان گرته بهرو شیوهی ری وره سمی باو و با پیرانیان به یاد کرده وه و

ریگای خو به سخت کردنیان له پیناودا گرته بهرو نه و بنه مالآتهی له ولات

دوور که وتبوونه وه و چاوه روانی هاتی فرمانره و اینکی زه برده ست و

توانا بوون ، هم مو و گه رانه وه بو ولاتی خویان . له سای به زهی

خوسره وی بارام ناساوه گشت حه سانه وه و که و تنه ناوا کردنه وهی

خانواده و مال و مولک و کیلگه و باخاتیان و به تهاوی
سه رناسووده بوون و شادوشوکور ژیان .

له بهر نهوی شاری سنه چهنانی به هوی نازاوه وه ویران بیوو له
ره ونهق که وتبوو، خوشره وی سه ربه ست و نازاد بهرزه ونندی له وه دا
دیت، قه لای حه سن نایاده مهرکه زی نه یاله ته که ی هه لوژی ری، بو
نهوی بتوانی ولاته که ی ناوا کاته وه . خه لکی کوردستانی نه رده لان که
دیتیان نه م خوشره وه بو ناوا کردنه وی ولات سه ری پیوه نی یه و زوری بو
تی ده کوشی و ره نجیکی فره به خه رج ده داو زوری به تنگه وه یه ،
سه رله بهر که سه ری گوی به فه رمانی یان بو به ست و به دل و گیانه وه
خویان له پیناودا بو خوبه خت کردن ناماده کرد . جگه له محمه دره شید
به گی وه کیل که دوا ی شکسانی حه سن عه لی خان، که له ناوجه ی
پالنگان و نه له ک و ره وانسه ر سه ربه خو فه رمانه وه ایی ده کردو
له سه رده می سه لیم پاشادا کوژرا، محمه د به گی کوری جیگی
گرتنه وه . کاتی که خوشره و خان نه یاله تی نه رده لانی به ده سته وه گرت،
دژی راهه ستاو گویی نه دا به فه رمانی میهر عه لی سولتان و خوشره و به گی
ناموزایشی له شاری سنه . خوشره و خانی دو وه م که ونه راویژر کردن
له گه ل خه لکدا . دوا ی وتوو یژ و راویژ و یان به چاک زانی دوو که س له
سه رو که کانی نه و بنه ماله یه که مایه ی ناشووب بوون له ناو بیرین بو
نهوی کاری هه موو لایه ک سه قام گیر بی و سه ر پیچی که ره کان
مل که چ که ن . به م بریاره روژی که میهر عه لی سولتان وه ک جار ان بو
نیسپاتی وجود هاتبوو، فه رمانی گرتنی به پیش قه راوله کانی دابووو به
فه رمانی خوشره و خان به ند کرا . پاش گرفتاری میهر عه لی سولتان
بری که س بو گرتنی خوشره و به گی برایشی راسپیردان . خوشره و به گ

هیند له خوئی بایی بوو، خوئی به روسته می ده زانی و گونی به قه زانده دا. پاش شهر و شورپی سهریان په راندو کوشتیان. دواى کوشتی نهو، فرماتی کوشتی میهر علی سولتانیان دهر کرد. تیر بهم جوړه هردوکیان به سزای کرده وی خویمان گه بین و مال و سامانیان سهر له بهر که و تبه دست خوسره و خانی دووم. هر له م سهر و به نده دا نازاد خانی نه فغانی به دوو زمانی سلیمان پاشای بابان که هوزو په پیره وانی له دور و بهری سنه بهر شالوی ده سدریزی خوسره و خان که و تیوون، بریاری دا سنه و قه لای حه سن نباد بگری. به دوو هه زار که سه و پروی کردم سنه. محمه د ره شید به کی وه کیلیش هلی وه ده دست هیناو خوئی گه یاندى. خوسره و خان دوواى بیستی ثم خه به ره سنه ی به جی هیش و پروی کرده قه لای حه سن نباد. نازاد خانیش له داوینی قه لاکه دا له شکری خوئی دامه زراندو چهند جاری تیک گیران. خوسره و خان به سهر له شکری نه فغان دا زال بووو محمه د ره شید به گی وه کیل و محمه د صالح به گ که له هاوده ستانی نازاد خان بوون زور به جه خته وه هه ولیان ده دا له شکری خوسره و خان بشکینن. له بهر نه مه، هر دوواى هه لاتی نازاد خان محمه د صالح به گ گیراو خوسره و خان فرماتی دا، هردوو چاوی هه ل کولن و به سزای خوئی گه یشت.

نه وه ی شایانی باسه، له بهر نه وه ی گه مار و دانه که چل ریزی خستی خایاند، خوسره و خان هیچی بو نه مایه وه نه وه نه بی داواى یارم تی له شیخ علی خانی زهند بکا که له هه مه دان هه لو نیستی کرد بوو. نه ویش به له شکره که یه وه به نیازی شهر، پروی کرده سنه، به لام نازاد خان هه ر که ثم هه و الهی بیست، ناچار هه لات و دهستی له گرتنی قه لاکه

هه‌ل گرت . شیخ عه‌لسی خانیش دووی که‌سوت . پاش هه‌لاتنسی
ئه‌فغانی‌یه‌که‌کان ، هه‌رچی مال و سامانی سلیمان پاشا هه‌بوو ،
سه‌رله‌به‌ری تالان کردو له مه‌راغه‌وه گه‌رایه‌وه بو هه‌مه‌دان .

ده‌گیرنه‌وه : له کاتی گه‌مار و دانه‌که‌دا ، هه‌موو پوژنی سواری له
ئه‌فغانی‌یه‌که‌کان ده‌هاته به‌ر مه‌یدان و داوای جه‌نگاوه‌ری ده‌کرد . هه‌ر
که‌سیکی له قه‌لاوه ده‌هاته به‌ریسل به‌شیری ناوداری ، مه‌رگی
پنی ده‌نوشی و ده‌ی کوشت . تا پوژنی محه‌مه‌د ناغای جله‌وداری تایه‌تی
خوسره‌و خان که باپیری روسته‌م به‌گی میرناخوره ، ده‌ماری پیاوه‌تی
بزووت و چه‌ک و سیلا حیکی له ته‌ویله‌ی موباره‌که‌دا بوو ، له خوی داو
سواری ئه‌سه‌پی تایه‌سه‌تی والی بوو و هه‌لی کرده سه‌ر جه‌نگاوه‌ره
ئه‌فغانی‌یه‌که . هاوار له قه‌لاییه‌که‌انه‌وه هه‌لستا بوو که محه‌مه‌دی
جله‌ودار به‌ئه‌سپ و ئه‌سه‌له‌حه‌ی خوسره‌وی ناوداره‌وه پشتی له ناغای
خوی کردو و هه‌لی یاغی بوو . ئه‌و شیره‌ نازایه‌هاته مه‌یدانی ئه‌و شیره
ئه‌فغانی‌یه‌وه و تیغی نازایه‌تی له کیلان ده‌رکیشاو له یه‌که‌م هه‌لمه‌ت دا
سه‌ری پر له فیز و فیشالی له‌له‌شی جیا کرده‌وه و به‌ره‌و قه‌لا گه‌رایه‌وه ،
سه‌ری دژمنی له‌به‌ر پنی خوسره‌و خان دا دانا . پاش نافه‌رین کران به
خه‌لاتی پایه‌ی میرناخوریته سه‌ربلیند کراو له و سه‌رده‌مه‌وه ، تا ئیستا که
ده‌وله‌تی ره‌زاقولیکه‌خانی کوری خوسره‌و خانی کوری ئه‌مانووللا خانی
کوری خوسره‌و خانی دووه‌می تیدایه ، ماوه‌ی ۹۸ ساله‌ ئه‌م پایه‌ی
میرناخوری به‌له‌ بنه‌ماله‌ی ئه‌وان دا ماوه‌ته‌وه .

به‌ پنی ئه‌و میژووه‌ی خوسره‌و به‌گک دای ناوه‌ و ا درده‌که‌وی محه‌مه‌د
ناغا هیشتا ئه‌م کاره‌ی پنی نه‌سپیردرا بوو ، که به‌ فه‌رمانی خوسره‌و خان بو
ئوردووی ئازادخان ره‌وانه‌کراو به‌ زمانی ئه‌وه‌وه به‌ نازادخانی گوت

خوسره و خان ده فرموی راوه ستانت له داوینی ئەم چیا به بی سووده
 له شکر یکی گوره پشت له گه له دا بی، هه ره هه ول و نه قه لایه کمی بیده ی
 بی هو و ده یه و قه لاکه ت بو ناگیری. نا گیانم تیدا مایی داگیر کردنی ئەم
 قلایه به ئاسانی سه ر ناگری و هیچ کاریکتان بی ناگری. ئیتر له مه زیاتر
 په نجی خوت به با مه ده و ئەو موسولمانانە ی له خوتت کو کرد و نه وه له مه
 پشریان ته نگاو مه که و ناره جه تیان مه که. گه مار ودانی ئەم قه لایه ده بی به
 مایه ی به دنسای و ناو ز رانت. سه رت شو پر که و ریسی ولاتی خوت
 بگره به ر. ئەم ئاواته ت هه ر گیز نایه ته دی، بگره بو ت ده بی به هوی
 ده ردی سه ری و مه ی نه تی.

پاش ئەم رو و داوه و را گه یان دنی په یامه که ی خوسره و خان، ئازاد خان
 زور تو و ره بوو، گوئی، ئە گه ر کاره که وایی، قور به سه ر ئازاد. ئیتر
 هه ره ئەوه نده ی بو کرا، راست هه لات و رویشت. دوا ی ئەمه خوسره و
 خان شیخ عه لی خانی نارد بو ئاوا کرد نه وه ی خانو و به ره کانی هه مه دان.
 شیخ عه لی خانیش له و ئی ده غه ل و دان و خه رج و باجیکی زوری
 خه ر کرده وه و ناردی بو کوردستانی ئه ر ده لان. جا له به ره ئەوه ی خوسره و
 خان له م سه رو به نه ده له مه ر که زی ئه ی سه له ت دو ور که و ت بو وه
 به په یوه بردنی کار و باری سه و. قه لای حه سه ن ئابادی به ره و رووی
 را و ته دبیری میرزا عه بدوللای وه زیر، که با په ره گه وه ی دانه ری ئەم
 کتیبه یه له دایکه وه و یوسف به گه کرد بو وه. ئەم دوو زاته یش، به
 ده ست باجگرانی زه ندی سه وه به جاری ته نگیان بی هه ل چنرا بوو. له
 نیوه شه و یکدا ناچار بار و بنه یان پینچایه وه و هه لاتن بو ناوچه ی
 شاره زو ورو مال و مندا لی خوسره و خانیان له قه لای حه سه ن ئاباد
 به جی هیشت. خوسره و خان هه ر که ئەم هه و الهی به ر گوئی که وت به

پهله گه رایسه بوقه لاکه و مال و مندال و پهیره وانی خوی همسور
 کوچ دان بوسنه . پاشان قه لای حه سهن تابادی ، سه بارت به وه که
 ده بوو به مه کوی دژمنانی له کاتی نازاوه و ناشووب دا ، ویران و خاپوور
 کردوله و روزه وه تا نیمر و که هه روا خاپوور و ویرانه . له بهر نه وه ی
 که ریم خانی زه نند له دژ محمه مد حه سهن خانی قاجار نالای
 سه ر به خوینی هه ل کردبوو و هه ولی ده دا سه لته نه تی نیرانی ده مستکه وی ،
 هه رچه نده تا ماوه بینک شه ر و شو ر گه رم نه بوو ، به لام ناخری به که ی کار
 له کار ترازاو شه ر له نیوانیان گه رم بوو له شکری زه ندی به به سه ر
 له شکری قاجاردا زال بوو و محمه مد حه سهن خان خویشی له و شه رده دا
 شه ر به تسی شه هاده تسی نوشی . نپتر به م جو ره که ریم خانی زه نند
 فرمانره وایی سه رانه سری ولاتی نیرانی گرتنه ده ست و شاری شیرازی
 کرد به پسته ختی خوی .

له و سه رده مه دا سلیمان پاشای بابان که و تبسووه سه ر که لکه نه ی
 داگیر کردنی نه یاله تی سنه و ده ی ویست نه و ناوچه به پیش بخاته سه ر
 قه له مروه ی حوکمرانی به به . به کنی له باوه ر پیکراوانی خوی نارد بو
 شیراز ، نه م خواسته ی له که ریم خان راگه یانسدو به لینی دایی
 خزمه تگوزاری بی . پاش گه یشتی نوینه ره که ی سلیمان به خزمه ت
 که ریم خانی زه نند ، که ریم خان نه وه ی هه ر له دلدا مابسو و که
 فرمانره وایی خوسره و خان له راستیدا به هاوکاری محمه مد حه سهن
 خانی قاجار ده ستی که و تبسوو ، له بهر نه وه خوی له به دنساو بوون
 نه بان کردو فرمانره وایی سته ی دا به سلیمان پاشای بابان و له سالی
 ۱۱۷۷ ک دا سلیمان پاشابه فرمانی که ریم خانی زه نند ناوچه ی
 نه رده لانی داگیر کردو یارمه تی دا . هه ر له م سه رده مه دا نه حمه د پاشا له

ناوچه‌ی شاره‌زور ده‌ستی کیشرابووه . سلیمان پاشا ئه‌و ناوچه‌یه‌ی
 خسته‌سه‌رقه‌له‌مره‌وی خوی ، به‌لام‌والی‌به‌غدا به‌م‌کاره‌رازی نه‌بوو
 قوبسولی نه‌کرد . والی به‌غدا به‌له‌شکر یکی گه‌وره‌وه که بیست‌هزار
 سه‌ریازی ده‌بوو له‌یه‌نگی چه‌ری و عه‌شایه‌ری عه‌رب ، به‌توپخانه‌و
 زه‌مبسوره‌کخانه‌وه بو‌گویی راکیشانی سلیمان پاشا رووی کرده
 شاره‌زور و ئه‌رده‌لان . ئه‌مین پاشای مووسل و عه‌بدوللا پاشای
 زه‌هاویش^(۴۳) له‌گه‌ل ئه‌م له‌شکره‌دا بوون . له‌شکره‌که سه‌رله‌به‌رله
 ناوچه‌ی کفیری خرابووه . سلیمان پاشایش له‌ولاه به‌ده‌دوازه‌هزار
 سواریکه‌وه له‌ئازایانی ئه‌رده‌لان و بابان به‌ره‌نگاری له‌شکری عه‌لی
 پاشای والی به‌غدا بوو . پاش تیک گیرانی هه‌ردوو له‌شکره‌که و شه‌ر
 گه‌رم بوون ، شنه‌ی سه‌رکه‌وتن ئالای له‌شکری رومی شه‌کانه‌وه‌و
 سوپای بابان و ئه‌رده‌لان شکان و هه‌لاتن . زوربه‌ی که‌له‌پساوان و
 دلیران له‌وشه‌ره‌دا کوژران و به‌دیل گیران و هه‌رچی به‌کیان له‌چه‌ک و
 جبه‌خانه‌لی وه‌گیره‌ت به‌ده‌ست روم که‌وت . عه‌لی پاشا دوا‌ی ئه‌م
 شه‌ر و سه‌رکه‌وتنه‌ دره‌خشانه‌ ئه‌حمه‌د پاشای برای سلیمان پاشای نارد بو
 ناوچه‌ی شاره‌زور و فرمانه‌روایی ئه‌و ناوچه‌یه‌ی پی‌سپارد . به‌لام
 زوری نه‌خسایاند ، سلیمان پاشا له‌شکری خر کرده‌وه و به‌نیازی
 گرته‌وه‌ی شاره‌زور هه‌لیکوتایه‌ سه‌ری و ئه‌حمه‌د پاشای له‌و ناوچه‌به
 هه‌ل که‌ند و رای فراند و خوی بوو به‌ فرمانه‌روای ناوچه‌که .

نه‌وه‌ی شایانی باسه‌ ئه‌و خانه‌دانه‌ سه‌ه‌یی یانه‌ی ماوه‌ییکی زور
 له‌مه‌و پیش به‌هوی ئازاوه‌ی ئه‌رده‌لان هه‌بوونه‌ شاره‌زور و به‌شیکیان
 له‌سه‌روه‌ختی خوسه‌روخان دا بوجیگای خویان گه‌رابوون هه‌و له‌وانه‌ی
 ماشبوونه‌وه کوچی دان و بولانی خویالی گه‌راند نه‌وه .

سلیمان پاشای بابان عملی خانگی کوری به مال و منداله‌وه به بارمته
 نارد بو شیراز. هر وه‌ها فرمانره‌وایی سنه‌یشی به حمسه‌ن به‌گه،
 کوره‌کهی دیکهی سپاردبوو. خویشی ماوه‌ینی له سنه و ماوه‌ینی له
 شاره‌زور به‌سهری‌برد، تاله‌سالی ۱۱۷۸ی ک دا پیاوینی به ناوی
 فقهی شیراهیمه‌وه شه‌ونی له شه‌وان خوی‌گه‌یاندنه‌ ناوچه‌ی شاره‌زور،
 سلیمان پاشای به‌دم‌خه‌وه‌وه‌ کوشته. پاش کوزرانی سلیمان پاشا
 محمه‌د پاشای برای فرمانره‌وایی شاره‌زوری گرتنه‌ ده‌ست و عملی
 خانگی کوری سلیمان پاشایش به فرمانی که‌ریم خانگی زه‌ند
 رووی‌کرده‌ ناوچه‌ی سنه‌و بو به فرمانره‌وایی شه‌ونی. بو‌ماوه‌ی سالی
 سا به‌هر فرقیلی‌بوو‌گوزه‌راندی، به‌لام چونکه‌ نه‌ی‌ده‌توانی‌بهرژینه
 سهر فرمانره‌وایی، محمه‌د ره‌شید به‌گی‌وه‌کیلی و میزرا‌عه‌بدوللای
 وه‌زیر و میرزا صادقی‌مسته‌وفی روویان له‌ده‌رباری که‌ریم خانگی زه‌ند
 ناوداویان لی‌کرد له‌کاری بخا. پاشان نه‌واب‌خوسره‌و خان که‌له
 گوشه‌و که‌ناریکی کوردستان دا‌دوره‌به‌ریز خوی‌مه‌لاس‌دابوو، له
 سالی ۱۱۸۰ی ک دا‌کرا به‌فرمانره‌وایی نه‌رده‌لان.

خوسره و خانی دووهم بو جباری دووهم

چون خوسره و خانی دووهم بو جباری دووهم فرمانره وایی نه یاله تی
سنه ی گرتنه وه ده سبت ژه ننگ و په لاسی ختم و تم و په ژاره له ناوینه ی
دلی پسر و جوانی ولاته که سرایه وه . نه یاله تی کوردستان به جوری
ناو ابوووه به خو هاتنه وه خه لکه که ی به گوره و بچو و که وه : تاراده نی
سه رتا سووده و خوشحال و شادمان بوون ، له ور فزه وه دروست کرابوو
سه رده می وا خوش و باشی به خو یه وه نه دیتوو .
که س هیچ فرمانره و ایکی له م فرمانره و ا به فیه پایه بلیندتر
نه دیتوو . له سه روبه ندی فرمانره وایی نه م پیاوه مزنده ا گه وه هرو
سواله ت هاوسه ننگ بوون . له سه رده می شان و شکوو ههیت و هووتی
نه م گه وره یه دا مراوری و به رد هاو کیش بوون .
هه لبه ست

چنین خسروی در جهان کسی ندید
بدورانش با میش گرگه نارمید
بدورش ز پس تازه شد عدل و داد
کسی از داد گستری نشانی نداد

به‌کردی :

خوسره‌وی وا له جیهان دا کهس نه‌ی دیت
له سرده‌می نه‌ودا گورگه و مهر پیکه‌وه ده‌حواونه‌وه
له سر و به‌ندی نه‌ودا دادو عه‌دالته سر له‌نوی تازه بو‌وه
کهس له دادی کیسرا ناسه‌وار یکی له بیر نه‌ما
نهم فرمانره‌وایه یازده سالی دیکه‌ی فرمانره‌وایی نه‌یالته‌ی سته‌ی
به‌وپه‌ری شان و شه‌وکه‌ته‌وه‌وه به‌سر به‌خویی به‌وه به‌سه‌ر برد . زور به
کارامه‌یی و لیه‌تسوویی به‌وه ده‌په‌رژایه سر کار و باری ولات .
خانو و به‌ره‌کانی ده‌ور و به‌ری سه‌رای حوکومه‌تی ، که نیستا به‌ته‌لاری
روبه (ته‌پوله) به‌ناو و بانگه ، له‌گه‌ل گه‌رماویک و مزگه‌وتیکی گه‌وره‌دا به
یارمه‌تی نه‌نداز یار (فیکرته) دروست کرد و باخ و چوار باخی که له
سرده‌می فرمانره‌وایانی پیش خوی‌دا به‌باخی مه‌یدان به‌ناو و بانگه بو‌و
وای ناوا کرده‌وه به‌ه‌شت به‌سه‌ه‌شتی خوی تیره‌یی پی‌ده‌برده . من
خوم نهم که‌مینه‌به ، له سرده‌می مندالیم دا زور جار بو‌گه‌شت و گوزار
بو‌نهم باخه^(۴) ده‌چووم . به‌راستی جوانی ریگ‌اوبان و سه‌کوو
شه‌قامه‌کانی و شنه‌بای خوش و بو‌ن و به‌رامه‌ی گول و گولزاری به‌ه‌ه‌شتی
سه‌سام ده‌کرد . له داوینی گول و چناره‌کانی دا ناو یکی سازگار و ره‌وان
رنی‌ده‌کرد . له ژیر پی دار سه‌رو و دره‌خته‌کانی دا کانی‌وای روشن
هه‌ل ده‌قولان . (جنات تجری من تحتها الانهار) ، به‌لام به‌داخه‌وه
نیستاکه به‌ده‌ست روزگار و چه‌رخ‌ی چه‌پگه‌ره‌وه سه‌ره‌رای هم‌سو و
ده‌سه‌لات و ده‌سر وی‌یه‌کی فرمانره‌وایان هه‌یان بو‌وه ، کویره
ناسه‌وار یکی لی به‌دی ناکری و وه‌ک هه‌ر نه‌شبوویی وایه . دارو

دره خسته کانی در کمی ناسایی یان له جی ناروی و گول و گولزاره کانی
خاشاکی چی به له جی یان شین نایی . نه وهی ده مینی و له نه مان نایه هر
خودا خو به تی و به س (فاعتبروا یا اولی الابصار) .

سهرده می نهو خوسره وه به خسته وه ره به دادپه روه ری و
ژیرده ست په روه ری به سه رچوو . چاک و خراب له مسای
سایه چه وری به وهی به خوشی به سه رده برد . خه لکی ولات به هه مو و
چین و ده سته جاتی ه وه له سه رکه وتن و سه ربه رزی دا به رخوردار بوون و
هه مسوو له مه ترسی هات و چوو سه فخر سه رناسو وده و ره حهت بوون و
بی ترس و په ژاره بو خویان لی ده نو وستن ده تگوت زه مانی ساحیب
زه مانه . نیتیر به م جوړه خه لکه که ره حهت و ناسو وده ده ژیان و نه من و
ناسایش به رده و ام بوو ، تاله سالی ۱۱۹۱ ی ک دا ده وله تی عوسمانی
به رانبه ره به هیرشه که ی که ریم خانی زه ند بو سه ربه سه ره ، وه زیری
به غدای راسپارد هیرش به ریته سه ر سنووره کانی نیران . محه مه د
پاشای بابانیش خوی گه یاننده له شکری وه زیری به غداو به لینی دا
کوردستانی نه رده لان بگری . وه زیریش له شکریکی گه وری له
ده وری خوی خر کرده وه و پاره بینکی چاکیشی بو ده وله تی عوسمانی بو
خهرجی نه م له شکری نارد بوو . دا به محه مه د پاشاو سپردا حوکومه تی
نه رده لان تیک به پینی . محه مه د پاشا به له شکری روم و بابانه وه
رووی کرده نه رده لان و له نه له ک و بانه و مهربان ده سستی به ده سندر یزی
کردو ناگری شه و شور ی هه لایساند ، هه رکه خوسره و خان به مه ی
زانی نامه بینکی بو که ریم خان ناردو له م کاره ی به ناگا هیناو خویشی
هیشتا وه راسی نامه که ی نه در ابووه . بی سی و دوو به ره نگاری در من
بوو و پساوانه لیسان راهه ری . له ریگا له شکریکی که م له مه راضه یی و

گه پرووسی به پیریه وه هاتن و پیشوازیان لی کردو نازایانه بو
 بهر ننگار بوون هاتنه پشه وه . محمه مد پاشای بابانیش به له شکره
 دوار زده هزار که سی به که وهی هره نازاو که له میردانی بابان و روم و
 یه نگی چهری و عه رب ، له گه له شکره که ی خوسره خان دا له و
 پنده شتی مریوانه ، له نزیك زریبار به شه رهاتن و شه ره که گرم بوو .
 نه ره شیران ده ست به شیر و نیزه وه هه لیان کرده سه ره که تر و روم مت و
 رو خساری شیرانی مه میدان ، له بهر بر یسکه ی تیخی خونین پزین وه ک
 دار سه نده ر ووس ، ره ننگ و پرووی نازاو به جهرگان له بهر بر یقه ی نیزه ی
 گیان کیش وه ک داری نه به نووس ، پاش شه ر و شور یکی گه وره و
 گوشت و گوشتاریکی زور هیزی مه راغز گه پرووس به جاری ، یشتیان
 له شه ر کردو هه لاتن ، گه رانه وه بو ولاتی خویمان ، چونکه له شکر ی
 روم و بابان له مه میدانی نه به رددان نازایه تی به کی چاکیان نواندو له شکر ی
 نه رده لاتیش سه ره رای هه مو و نازایه تی و له خو بو ووردنیکی له و شه رده دا
 نواندییان خویمان له بهر له شکر ی بابان و روم نه گرت و ناچار بوی
 ده ر چوون . ژماره ییکی زور له گه وره پیاوانیان کوژران و به دیل گیران
 میرزا عه لی و میرزا مه هدی هه ر دوو کو ره که ی میرزا عه بدوللای وه زیر و
 نه سر و للا به گه ، کو ری یوسف به گ و محمه مد ره زابه گی به نی
 نه رده لان و محمه مد عه بدوللا مونشی له ناو کوژراوه کان دا بوون .

میرزا نه حمه دی کو ره گه وره ی میرزا عه وللا و ژماره ییکی زور
 ناسراوانی نه رده لان له ناو به دیل گیراوه کان دا بوون له له شکر ی
 محمه مد پاشایش خه لکیکی زور کوژرا بوون و به دیل گیرا بوون .
 سه ره نجام پاشماوه ی له شکره که دوا ی خوسره خان که وتن و گه رانه وه بو
 نه دیاله ت . محمه مد پاشای بابانیش هه ر له و شه ر گایه دا خیه وتی هه ل دا و

له شكري لى دامه ز راند له ترسى له شكر كيشى كه ريم خان وا توفى بو
 ، بهى ده ويرا ههنگاوى نه بو پيشه وه و نه بو پاشه وه هه لى پاشان واى به
 چاك زانى له وى بمينته وه ناچار ماوه نيك له مەريوان سرهوت . هه كه
 نهم خه به ره به كه ريم خان گه يشته وه ، به جارى له ركان ناگرى گرت .
 بو گووى راكيشانى بابانه كان له شكري تاماده و ته يار كردو صادق خانى
 برابى له گه له چهند فه و جيك دا نارد ، به سره بگرى . نه زه ره على خانى
 زه نديشى به له شكريكى گه وره وه به ره و به غدا به رى خست . كه لب
 على خانى كورى شيخ على خان و على خانى زه نديش به
 له شكريكه وه به ره و سنه به رى كرد روم و بابان چاوترسين كه ن و به
 تواندوتيزى سزايان بدن . صادق خان به ماو، نيكي كه م شارى به سره
 گرت و پساوه كان و ژنه كانيشى به دليل گرتن . پاش توله ساند نيكي چاك
 گه رايه وه بو دهر بارى كه ريم خان و نافه رينيكى زور كرا و نه زه ره على
 خانيش كه به ره و به غدا ده هات له سنوورى روم ته پهرى و سى
 فرسه خى مابوو بگاته به غدا نه و ناو چانهى هه مو و داگير كرد . زور بهى
 ناوچه كانى سه سنوورى تالان كردو شادو دلخوش گه رايه وه و به دليل
 گيراوانى رومى سه ره به ره وانهى فارس كرد . كه لب على خان و
 على مراد خانيش كه ده بو و كوومه ك و يار يدهى خوسره و خان بدن
 گه يشته سنه بو راوانى له شكري بابان . محهمه پاشايش هه چهنده
 له كرده وه كانى په شيمان بيو وه و نامهى نارد بو و داواى ناشتى ده كرد ،
 به لام نهم هه ول و نه قه لايهى بى سوود بو . له شكري زه نده له گه له
 خوسره و خان دا له سالى ۱۱۹۱ى ك دا له سه ره تاي مانگى ره جهب دا
 چوون بو شهر . خوسره و خانى دو وه به له شكري ده رباخر و شى
 نه رده لانه وه بو و به پيشه نكي له شكريكه و به ره نگارى له شكري

محه مه د پاشای بابان بو و بو دا گیر کردنی ولاتی بابان که و ته جم
 و جوول ، به لام محه مه د پاشا هم شهره ی به به رزه و هندو مه سله حه ت
 نه زانی سوک و باریک بینی پیوه ناو بوی ده چو و له شگری نه به زی زه ندو
 نه رده لانیس گه بیشته قزلجه که پینج فرسخ له قه لاجوالانه وه دووره
 له وی وه لوتف عه لی خانسی کوری سوبحان و یسردی خان مامی
 خوسره و خان ، به له شگریک وه دوای له شکره هه لاتو وه که ی بابان
 کهوت و تا ناوچه ی قهره داخ راوی نان و نه و ناوچه و سنو و رانه ی هه مو و
 ویران کرد . له م سهرده مه دا گورگ عه لی به گه هات ، گه بیشته نه و
 ناوچه یه و به هردو و سهرداری له شکره که ی راگه یاند یتیر له وه نده زیاتر
 ده سد ریژی نه کریته ولاتی روم و بابگه رینه وه بو سهر سنو و ره کان ،
 چونکه ده رباری یتیران یتلچی خوی بو ده رباری سولتانی عوسمانی
 ناردو وه ده وه لته ی عوسمانی عوزری بو ده وه لته ی یتیران هینا وه ته وه و چه ز
 به ناشتی و نیوان ته بایی ده که ن پاش هم قهرمان عه لی موراد خان
 گه رایه وه بو کرماشان . که لب عه لی خانیش له ته ک خوسره و خان دا
 گه رانه وه بو گوندی زاغه ، که یه کنی له گونده کانی ناوچه ی نه رده لانه .
 ده ور به ری دوو مانگی له و ناوه مانه وه ، تا چه پهری له لایه ن که ریم
 خانه وه گه بیشت ، ریک و پروون ، رای گه یاند :

که هیشتا ناشتی له نیوان هردو و ده ولته دا سهری نه گرتو وه . چاک
 وایه سهر له نوی هه لکه نه وه سهر نه یاله ته کانی عوسمانی و نه و ناوچانه
 له ژیر سمی نه سپه کانیان دا دار زینن له بهر نه مه خوسره و خان و که لب
 عه لی خان و عه لی موراد خان دوو بساره پروویان کرده وه ناوچه ی
 شاره زوور خوسره و خان وه ک جاری پیشو و هیزه که ی خوی کرد به
 پیش رهوی له شکره که و هه مو و پروویان کرده ناوچه کانی عوسمانی .

زولفقار خانی خه‌سه‌یش هر هر له‌م‌ر‌ف‌زانه‌دا، له‌رینگایه‌کی تره‌وه
 هاته‌نیو‌خاکی عوسمانی‌یه‌وه. محهمه‌د پاشایش که له‌قه‌لاچوالان بوو
 پاشه‌کشئی کردو داوای یارمه‌تی له‌حه‌سه‌ن پاشای وه‌زیری به‌غدا کرد
 حه‌سه‌ن پاشایش که ^(۵۵) که هییه‌ی خوی به‌له‌شکرنیکی زوره‌وه بوو
 یارمه‌تی نارد محهمه‌د پاشایش دوای گه‌یشتنی ئه‌م‌پارمه‌تی به‌خوی له
 سه‌نگه‌ردا قایم کردو بو‌شهر ناماده بوو. له‌م‌سه‌رده‌مه‌دا ئه‌حمه‌د پاشای
 برای محهمه‌د پاشا پستی له‌ده‌وله‌تی عوسمانی کردو هاته‌ناو له‌شکری
 زنده‌وه‌و بریاری دا له‌دژ له‌شکری روم‌شهر بکا. هرکه له‌شکری
 که‌ریم خان گه‌یشته‌نزیك له‌شکری روم و سه‌نگه‌ره‌کانی محهمه‌د
 پاشا، له‌ترسان زنده‌قیان چوو و به‌رگه‌ی شهر کردنیان له‌خویان دا
 نه‌بینی و هر به‌وشه‌وه‌بوی ده‌رچوون. بو‌سه‌بینی که له‌شکره‌که
 رووداوه‌که‌یان بو‌ناشکرا بوو ده‌ستیان دایه‌تالان و بر و و نه‌و ناوه‌یان
 ناگرتی به‌رداو ئافره‌تیکیان به‌دیل برد. خوسره‌و خان چونکه‌پیاوینکی
 نیه‌ادپاک و زه‌وشت به‌زربوو، دیله‌کانی له‌ده‌ست له‌شکری زهندو
 قزلباش سه‌نده‌وه‌و نازادی کردن و به‌شی له‌و دیلانه‌ی که ناسراو بوون
 به‌روه‌سه‌ن بردو ئیتر پاش ئه‌م‌سه‌رکه‌وته‌ئه‌حمه‌د پاشا کرا به‌فه‌رمانه‌روای
 شاره‌زوور. ره‌زاقولیکانی برای خوسره‌و خانیش بو‌پشتگیری کردنی
 ئه‌حمه‌د پاشا له‌شاره‌زه‌زوور مایه‌وه. ره‌زاقولیکان پاش له‌ناو‌بردنی
 دژمنانی ئه‌حمه‌د پاشا له‌گه‌ل باجگیره‌کانیدا گه‌رایه‌وه بو‌سه‌ر کاروباری
 خوی. به‌پیی نوسخه‌کنیه‌که‌ی قازی، پاش ئه‌م‌رووداوه‌زووری
 نه‌خایاند محهمه‌د پاشا بو‌به‌پیاوی جه‌نایی که‌ریم خان و داوای کرد
 ئه‌حمه‌د پاشا له‌کار بخری و خوی له‌جیی دانین.

وه‌زیری به‌غدا پاش بیستنه‌وه‌ی ئه‌م‌رووداوه‌ده‌ارگرتی و ئه‌حمه‌د

پاشای کرد به پاشای بابان . محمه مد پاشایش نم کارهی له که ریم خان
 راگه یاندو داوای کومه گی لی کرد . که ریم خانیش عهلی موارد خانی به
 له شکر یکی گه ورهوه بو کومه ک کردنی ناردنه حمه مد پاشا خوی له بهر نم
 هیزه نه گرت ، بوی هه لات . عهلی موارد خانیش گه رایه وه بو شیراز .
 به لام زوری نه سرد نه حمه مد پاشا به کومه گی له شکر ی رومه وه
 سه رله نسوی گه رایه وه بو ناوچه ی شاره زوور . عهلی موارد خان ،
 سرداری زه ندیش دووباره راسپیردرایه وه بهره نگاری نه حمه مد پاشا بکا .
 پاش نه وه ی هه ردو له شکر به یه ک گه یشتن و شه رگه رم بوو ،
 له شکره که ی عهلی موارد خان شکاو عهلی موارد خان خوشی ده سگیر
 بوو . نه حمه مد پاشایش یه کسه ر کوت و زنجیری کردو بو خزمه ت
 وه زیری به غدای نارد . وه زیری به غدایش زور چاکی ره فتار له گه ل
 کردو داوی دوازه روز گه رانسیه وه بو شیراز ، به لام که ریم خان به م
 که ین و به ینه زور تو وره بوو و نه حمه مد خانی کوری خوسره و خانیشی که
 چواره سال بوو ، به بارمه له نه سفه هان گل درابووه له گه ل خوی دا
 برد . له شوینیک دا که دوو قوناخی مابوو بو نه سفه هان خان و سولتان و
 سه رده سته و سردارانی عیراق و محمه مد خانی فیللی تیکرا چاکی گوی
 به فهرمانی یان لی هه لکردو له گه ل نه حمه مد ناغا باش ناغادا وه لشکری
 له وه نددا که ده ولت ده می بوو وه ده ری نابوون ، وردو باریک دایانه
 پال له شکری عهلی موارد خان و به م جوړه له شکر یکی جه یحوون
 ناسایی لی خبر بوو وه به ری که وت دژمن تیک بشکینی . زو لفقو ارخانی
 نه فشاریش له ته ک هه رچی و به رچی و نه و باشان دا به رانه ر له شکره که ی
 عهلی موارد خان راوه ستا . له قه له مسره وی عهلی شوکورد تیک
 به ربوون . پاش شهرو شور یکی زور و خویناوی عهلی موارد خان

سەرکهوت و زۆربهی شەڕکەرانی ئەفشاریان کۆژران ، یان بەدیل گیران ، زولفقارخان خوشی لەگەڵ چەند کەسێک دا هەلات و تانارم و خەلخەل^(٥٦) خۆی نەگرتەووە . حوکمرانی ئەو ولاتە زولفقارخانێ دەسگیرکرد و راست بوو عەلی موراڵ خانێ نارد . عەلی موراڵ خانیش هەرکە گەشت ، یەكسەر فەرمانی کوشتنی داووە کومەر سەریان بێ . پاش ئەو سەرکەوتنە عەلی موراڵ خان ویستی خوسرەو خانێ ئەردەلان بێنی . بوو ئەمە یەکنێ لە سەرکردە بەرچاوەکانی ناردە لای خوسرەو خان . خوسرەو خانیش داوخوازەکی عەلی خانێ بەجێ هێناو لە ناوەندی مانگی رەمەزانی پیرۆزدا لە سالی ١١٩٢ی ک دا بە هەزار و پینج صەت سواریکەو لە سەرکردەو پیاوماقوول و سەردارانی ئەردەلان پەرووی کردە ناوچەیی ئەبەهرکە لەو سەرووبەندەدا . بئەکی عەلی موراڵ خان بوو . عەلی موراڵ خان هەرکە خەبەری هاتنی خوسرەو خانێ بیست ، زۆر شادو دلخۆش بوو و خوشی لەگەڵ پیاوماقوولان و ناودارانی دا لە شوینیك دا ، کە دوو فەرسەخ لەلەشکرەکەو دوور بوو ، بەو پەری ریزەو بەپیریەو چوو .

خوسرەو خان پاش ئەو ی گەبشتە ئەوی ئەللاقوولیکانێ زەندی ، کە عەلی موراڵ خانێ لێ بەرکدا چوو بوو ، ئازاد کردو بە تەسای ئەو سەرلەئوی لە لایەن عەلی موراڵ خانەو فەرمانرەوایی کرماشانی بێ بەخسرا . پاش ئەمە لەتەك سەرداری زەنددا لە بێ قەزوینەو رۆیشتن بوو ئەسفەهان . لەم سەردەمدا خەلکی ئەردەلان بە فیتی محەد رەشید بەگی وەکیل دزی خوسرەو خان جوولانەو و سکالوو گازنیشان بردە لای عەلی موراڵ خان . عەلی موراڵ خانیش ، چونکە خوسرەو خانێ لە خۆی گەلی بەمەرد تر و بە جەرگتر و گەورەتر و توانا تر

ده زانی، به هه‌لی زانی، نه‌ی هیشت جاریکی دیکه بگه‌ریته‌وه بو
 نه‌یاله‌تی ئه‌رده‌لان و فه‌رمانه‌وایی ئه‌م نه‌یاله‌ته‌ی به‌ ناوی که‌هزاد خانی
 کورپی سو‌بجان و یسردی خان ده‌رکرد. هه‌ر له‌م سه‌رده‌مه‌دا خه‌به‌ر
 گه‌یشت، کوره‌کانی صادق خانی زه‌ند خه‌لکیکی زوریان کو‌کردوته‌وه
 خویان بو‌دژابه‌تی عه‌لی مو‌راد خان ئاماده‌کردوه. ئه‌ویش سه‌ردارانی
 خوی به‌له‌شکریکی بی‌شوماره‌وه بو‌ته‌می و گوی‌پراکیشانیان
 ده‌ست نیشان کرد. محمه‌د ره‌شید به‌گی به‌سی صه‌ت که‌سه‌وه له
 هاوتفاقانی شه‌ر فه‌رمان داو‌پاش به‌ره‌نگار بو‌ون کو‌رانی صادق خان به
 هه‌لمه‌ت و هیرشی مه‌ردانه‌وه به‌ده‌ست هاتن و له‌شکری دژمنیان
 به‌زاندوله‌و شه‌رده‌دا سه‌رکه‌وتن. محمه‌د ره‌شید به‌گی وه‌کیل و
 هاوالانی هه‌لاتن و چوون بو‌ئه‌سفه‌هان، له‌وی‌وه به‌کراست گه‌رانه‌وه
 بو‌کوردستان، ئه‌ویش به‌و نیازه‌وه که‌به‌شکو‌بتوانن له‌په‌نای
 حوکمرانی که‌هزادخان دا سه‌ربه‌خویی به‌کیان ده‌سکه‌وی، به‌لام
 خوسره‌وخان که‌له‌ئه‌سفه‌هان بو‌و، وه‌ختی دیتی په‌یسه‌وان و
 ده‌ست نیشانکراوه‌کانی عه‌لی مو‌ارد خان سه‌ریان‌لی شیواوه‌و بشیویان
 که‌وتوته‌ناوه‌وه، له‌کوردستان له‌گه‌ل ره‌زا قولیخانی برای ولوتف عه‌لی
 خانی مامی دا گه‌رانه‌وه بو‌کوردستان و پاش ده‌روژدوای گه‌یشتی
 محمه‌د ره‌شید به‌گه‌ ئه‌مانیش گه‌یشته‌ناوچه‌ی ئه‌سفه‌ندنا‌باد. هه‌رکه
 خه‌به‌ری گه‌رانه‌وه‌ی خوسره‌وخان بلا‌وبو‌وه، که‌هزادخان و محمه‌د
 ره‌شید به‌گه‌ و میرزا یوسف و میرزا ئه‌حمه‌د، که‌هه‌ردووکیان کورپی
 میرزا عه‌بدوللای وه‌زیرن له‌گه‌ل هه‌سو‌و په‌یسه‌وو ده‌ست و
 پیوه‌نده‌کانیاندا به‌په‌له‌هه‌لاتن و مال و سامانی خویان کو‌چ داو‌چوونه
 پایگه‌لان که‌به‌شیکه‌له‌ناوچه‌ی کوردستان. خوسره‌وخانیش نه‌ی‌کرده

نامه‌ردی راوه دووی نان و هرچی به کیان هه بووو نه بوولنی به
 تالان گرتن و هه لاتوو و کان ناچار هر هینده بیان په رژا به سهری
 سه لامهت ده رچن و ده ستیان له هه مووسه روه ت و مائل و سامانیکیان
 هه ل گرت و به خاوخیزانه وه روویان کرده شاره زوورو له و ولاته ،
 له په نای مه محمود پاشای بابان دا حاوانه وه . خوسره و خانش به
 ده سکه و تیکی زوره وه گه رایسه وه بو نه رده لان و که و ته ریک خستی
 کار و بیاری ولاته که ی و نه وانه ی بی هوناوره و په راگه نده بیوون خری
 کرده وه و هیمنی و ناسایشی بو فراهه م کرده وه . له م سه ر و به نده دا
 محمه د پاشا و عومه ر به گه هه ردوو برای مه محمود پاشای بابان له
 کرده وه و ره فتاری مه محمود پاشای برایان ناقابیل بوون و به و جوړه
 مانه وه یسبان له خاکی به به و شاره زوور زویر بوون و له سه ر
 نه وه خاکی به به و شاره زوور ریان به جی هیشت و چون بوخرمه ت
 خوسره و خانی والی . مه محمود پاشا که نه مه ی بیست ، به ده رفه تی زانی
 له خوسره و خانی راگه یانند ، نه گه ر نه و براکانی بنیرینه وه بو مه لبه ندی
 بابان ، نه میش که هزادخان و هاوده سته کانی بو ده بنیرینه وه مه لبه ندی
 نه رده لان . مه محمود به م جوړه ده ر ووی دوستایه تی و نیوان ته بایی
 وه سه ر پشت خست و داوخوازی به که ی قوبول کرا یا به کرناغاله لایه ن
 مه محمود پاشا وه بو هینانه وه ی محمه د پاشا و عومه ر به گه راسپیر درا .
 محمه د ناغای بروجه ر دیش که له باوه ر پیکراوانی خوسره خان بوو ،
 هینانه وه ی که هزادخان پی سپیر درا . مه محمود پاشا چاوی له هه موو
 ری و په سمی مروه ت ویزدان و به زه یی و برابته تی و هاو خونینی پوشی و
 هه ردوو براکه ی کوشت . که چی که هزادخان که گه یشته نه رده لان
 خوسره و خان به پیچه وانه ی مه محمود پاشا وه زوری پیشوازی کردو بگره

له جارانى زیتزر قه در وریز گرت، به لام محمه مد ره شید به گک و
 هاوده ستانى، له خوړاى ترسیان لى نشت، له شاره زوور هه لاتن و
 به ره و ناوچه ی زه هاو هه ی پینان لى کردو له وى هیورینه وه و خوړیان دایه
 پال وه زیری به غذا. وه زیری به غدایش زوریان به ته نگه وه هات و سى و
 چوار دى یه کى له ناوچه ی زه هاو پى به خشین، به لام پاش ماوه یینک
 محمه مد ره شید به گک و خزمه کانی لى ده رچن سه رله به ریان گه رانه وه بو
 کورد ستانى ندره لان و خوسره و خان له هه موو گونا هیکیان خوش بوو.
 محمه مد ره شید به گک و خزماکانیشی، به قسه ی هیندى که س چوار
 سال و به واته ی هیندیکی دیکه نزیکه ی سالیك له و ناوچه ی زه هاو
 مانه وه. پاش ماوه یینک خوړیان دایه په نای على موراد خان و به سایى
 نه وه و به خشران و یارمه تی یه کى زور دران، به لام زوری نه خایاند
 سه رله نسوى نالای دژمنایه تی یان هه لکرده وه و ناوچه ی جوانرو و
 پالنگانیان داگیر کرد. له سالى ۱۹۶۱ ی ک دا ریگای غایه نه تی و
 رکه به رى یان له پینش گرت و، کار به نه ندرازه به ک گه یشت توان و
 لیسوه شاو به یی خوسره و خاتیان له پینش چاو على موراد خان به تهرزى
 خست خان که و ته مه ترسى یه کى گه وره وه. على موراد خان که تازه له
 گه ر یاخى بوونى کورانى صادق خانى زه ند سه رسووک ببوو زوور به ی
 یاخى یه کانی هینا بووه ژیر بار، به و رایه گه یشت که ویران کردنى سنه و
 بردنى خوسره و خان بو نه سفه هان ده بیته مایه ی هیمنى و ناسایش و
 سه ر به خوښی فه رمانره و اوبی یه کى له به رنه و هه عفه ر خانى برای به پینچ
 هزار سواره وه بو ناوچه ی ندره لان به رى که وت خوسره و خان یسگری
 بو نه سفه هانى یینی. به پنى میژووی خوسره و به گک على موارد خانى
 زه ند به راویرى محمه مد ره شید به گک ره زا قولی خانى برای خوسره و خانى

کرد به فرمانبره‌وای سنه به بیستنی نم خه به‌ره ، خوسره‌وخان فرمانی
 له‌گه‌ل چهن‌د جی متمانه نیکی دا که یه کیکیان بایره‌ی نم که مینه‌یه‌یه
 و تمحه‌مه‌د ناغایه ، سوار بوون و له ریگای خونساره‌وه خویان
 گه‌یاندووه‌ته نه‌سفه‌هان خوسره‌خان فرمانی به‌خان نه‌حمه‌د خانی
 کوری دا له‌گه‌ل ده‌ست و پیسونه‌دانی دا کوچ بکه‌ن و رووبکه‌نه
 شاره‌زور . شایانی باسه ، ره‌زا قولیخانی برایشی که له نه‌سفه‌ندنا‌باد
 جیگیر بیسو و فرمانبره‌وایی نه‌یاله‌تی نه‌رده‌لانی قوبوولی نه‌کردو
 داواخوازی‌ی‌علی‌مورد خانی به‌جی نه‌هینا . به‌م جوره‌مافی گه‌وره‌یی
 خوسره‌وخانی برای به‌جی هینا و له‌گه‌ل هم‌مو و خزم و په‌یره‌وانی دا
 کوچیان کردو خویان گه‌یاندو خا نه‌حمه‌د خان . جه‌عفر خانی‌ش پاش
 هه‌لاتنی نه‌وان به‌دووسنی روزنی هاته‌ناو سنه‌وه و ناوچه‌که‌ی ویران
 کردو خه‌لکه‌که‌سریشی زور نازاردا . هه‌رکه ره‌زا قولیخان نه‌می‌دیت
 به‌ره و ناوچه‌ی ورمی ملی‌ناو داوای یارمه‌تی له‌نیمام قولیخانی‌رمی
 کرد . نیمام قولیخان له‌وسه‌روکاته‌دا نالای سه‌ره‌خویی هه‌لکردبوو ،
 داوای سه‌لته‌نه‌تی ده‌کرد . نیمام قولیخان به‌هاتنی ره‌زا قولیخان خوش
 حال بوو و زوری پیشوازی‌کردو نم هاتنه‌ی به‌هه‌ل زانی بوئه‌وه‌ی به
 پینج شمش هه‌زار که‌سبکه‌وه یاخی بی و نه‌یاله‌تی سنه و شاره‌زور
 وه‌سه‌ر قه‌له‌مه‌روی خوی‌خا . کاتی له‌شکر گه‌یسته‌نزیکی سنه
 جه‌عفر خانی‌ زنده‌ه‌لات و ره‌زا قولیخانی‌ش هاته‌نیوشاره‌وه و
 کاروباری گرته‌ده‌ست . نیمام قولیخانی‌ش رووی کرده‌نه‌سفه‌هان ،
 به‌لام که‌دیتی‌علی‌مورد خان به‌هینزیکی گه‌وره‌وه بریاری به‌گژدا
 چوونی داوه ، دوا به‌دوا گه‌رایه‌وه بوولاتی‌خوی ، پاش هه‌لاتنی
 له‌شکری نیمام قولیخان دوو سه‌رداری زنده ، که‌هزاد خان ولوتف

عهلی خان به یارمه‌تی له‌شـ کـری کرماشان و کومه‌گی محهمه‌د ره‌شید به‌گی وه‌کیل هه‌لیان کوتایه سه‌ر سنه وه‌گه‌ل ره‌زا قولیخانێ ئه‌رده‌لاندا تیک گیران . ره‌زا قولیخان هیشتا حه‌فده روژ به سه‌ر فه‌رماتره‌وایی به‌که‌یدا تی نه‌یه‌رپیوو، به‌ده‌ست به‌کی له‌ خزمانی محهمه‌د ره‌شید به‌گ له‌وه‌ده‌چی نه‌زه‌رعه‌لی به‌گ بوویی، له‌ناوکه‌وه به‌سه‌ختی بریندارکرا زوری نه‌خایانده له‌ ناوچه‌ی گه‌رووس کوچی دوایی کرد . ۱۹۹۹ ی ک داکه له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا سنه تووشی نه‌وپه‌ری ویرانی و خرابی پیوو خه‌لکی ناوچه‌که له‌وپه‌ری په‌ریشانی و سه‌رگه‌ردانی دا بوون، خوسسه‌ره‌و خان سه‌رله‌ نوی گه‌رایه‌وه بوئه‌رده‌لان . پاش چوارمانگ خه‌به‌ری مه‌رگی عه‌لی مورادخانی بیسته‌وه، به‌بیسته‌وه‌ی ئه‌م خه‌به‌ره ئه‌دانه‌ی له‌م لاوه‌ولا په‌راگه‌نده‌وه په‌رش و بلاو پیوونه‌وه هه‌موو گه‌رانه‌وه بوژیدو نیشتمانی خویمان و به‌مه‌هیننی و ئاسایش و ئازادی‌یان بو فه‌راهه‌م بووه . پاش مه‌رگی عه‌لی موراد خان له‌هه‌موو لایه‌که‌وه داوا کاری فه‌رماتره‌وایی سه‌ری به‌زرکرده‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌للاقولیخان زه‌نگه‌نیش یکه هه‌رگیز به‌بیردا نه‌دهات، له‌تیره‌کانی به‌کی له‌وانه بوو داوای فه‌رماتره‌وایی یان ده‌کردو هاتبوونه کوری مه‌یدانه‌وه . له‌شکرینکی کوکی له‌تیره‌کانی کرماشان خرکرده‌وه به‌نیازی داگیرکردنی ناوچه‌ی بابانه‌وه به‌تویخانه‌وه زه‌مبوره‌کخانه‌وه هیت و هوونی له‌شکرکیشی به‌وه هاته‌سوتسوره‌وه . له‌وشوینه‌دا، نه‌زه‌ر عه‌لی خانی کوری سوپحان ویردی خان له‌گه‌ل لوتف عه‌لی خانی برای وئه‌للا ویردی خانی کوری و هه‌ردوو دۆره‌کانی محهمه‌د ره‌شید، به‌گدا دایان پال له‌شکره‌که‌ی، پیش ئه‌وه‌ی بچنه سه‌ر ناوچه‌ی بابان . ئه‌للا ویردی خانیان هان دا ناوچه‌ی سنه داگیرکاو دوایی به‌فه‌رمان ره‌وایی

خوسره و خان بینی ئەللا قولیخانی زەنگەنە ویرای ئەوێ خوسره و خان بوو چاکە یێکی ئیکجار زوری بە سەر یەوێ خوی لە رابردوو نەبان کردو بریاری دا بەگژ خوسره و خان دا بچی بو ئەم مەبەستە رۆی بو ناوچەێ ئەردەلان . خوسره و خانێ والیش بە بیستنی ئەم خەبەرە ، وەك مووی هەلکرو و زاو کرژ هەلات و هەر لە هەوێل کۆوێ تەپل و کەرەنای ناوداریێ هینایە جوش و بە حەوت صەت سەربازی کینە تۆزەوێ بو گۆی راکیشانی ئەو هۆزە یێ ناوێزە جەمیان و پینشەنگانی بەرەێ زەنگەنە کە ئەللا و یردی خانێ کورێ نەزەعەلی خانیان سەر کردە بوو ، لە دینی میراوا گەمار و دران و لە ترسی شیر شیرگران خوشیان نەیان زانی چون هەلاتن و ناچار لە نیدەشەو دا خوێان گەیانە لە شکری زەنگەنە و لە شکری تایەنیان بە جاری شلە ژانە . سەنەیی هەردوو لە شکر لە ناوچەێ سونقور بە یەك گەیشتن و تیک گیران . ئەللا قولیخانی زەنگەنە یە کەر بە سێ هەزار سەرباز و توپخانە و زەمبۆرەك خانە و نەقارە خانەو ، نازایانە هاتە مەیدانی شەرەوێ . خوسره و ی پایە بلینیدیش کە حەوت صەت کەسیکی لە تەك بوو ، پشت بە ناوێر وکی ئایەتی پیرۆز (کم من فئە قلیلە غلبت فئە کثیرە) هاتە مەیدانی نەبەردەوێ . ئەللا قولیخان زوری لە شکرە کە ی لە سەرنیکەوێ و کەمیی لە شکری ئەردەلان لە سەرنیکی ترەو وای لێ کرد لە خوی بایسی بی . میرزا یوسفی کورێ میرزا عەبدوللای وەزیری ئەردەلانی ، کە لە خزمەتیدا بوو و لە گەل برنی لە دلیران کرد بە پینشەنگی لە شکرە کە و ناردی بو مەیدانی خوسره و خان ، بەلام نازایانی ئەردەلان زور بە ی هیرش هینە کانیان لە شیر کیشان و رەوانە ی نەمانیان کردن . بە شیکیشیان لە هەلاتن بە و لاوێ چییان بو نەمایەوێ ، بە شیکێ دیکە شیان بە دەست شیرانی ئەردەلان بە دیل گیران .

کاتی ئەم خەبەرە بە ئەنلا قولیخان گەبشت، بە لەشکرێکی گەورە و
 گرانبە و بەرەنگاری خوسرە و خان بوو. ئەنلا قولیخان لەشکرەکی
 ئەردەلانی لەچاوە لەشکرەکی خوی زۆر بەبچووک دیت، تەنانەت
 هیندەیی بە بچووک هاتە پیش چاوە، دەنگوت ئەمیان دەرپایە کەو ئەویان
 دلۆپینک، ئەمیان خۆرەو ئەویان تیشکینکە لە خۆر، بە وپەڕی لە
 خۆبایی بوونەو شیرێ رێک و کینەیی لە کالان دەرکیشاوە هەلی کردە سەر
 ئازا و لیرانی سنە. دوو کەلی تۆپ و تەفەنگ بەری ئاسمانی واگر تێوو،
 دنیاسی بە جاری شین هەل گەرانەبوو. لەتوزو خۆلی سەمی ئەسپی
 دلیرانی مەیدانی شەررەنگی تاریک بێوو و لە شەوقی تیغی
 نێزەیی گیان ئەستێن رەنگ و رووی دلاوەران وەک زەردەچیووە زەعفەرەن
 زەردەهەل گەرابوون و لە بریقەیی شیر و نێزە خاکی مەیدانی شەررەنگی
 بێوو بە رەنگی یاقوت و مەرجان. خۆلاسە دلاوەرانی ئەردەلان پزوحی
 رۆستەمیان شادکردو داستانی دەستانیان بە بیرھینایەو. خوسرە و خان
 بە وپەڕی زاتەو هەلیکردە ناوجەرگەیی لەشکرێ دژمن و لە رەگ
 و ریشەیی دەریستان و سەری زۆری لە سەرکردە ناوکارەکانی لە خاک و
 خۆین داگەوزاند.

هەلبەست

أورد که خوسرو نیک بخت

خداوند گوپال و شمشیر و تخت

افتحارش رشیده به میغ

بیشرد پای و بیازید تیغ

ز تیغ و ز شمشیر تیر و ستان

بسم سمندش سر سرکشان

به ضرب قوی بازوی دورمند
بسی پردلانش به خم کمند
شداندرهجا آن یل کامیاب
ظفر هم عنان ونصرتش هم رکاب
به کوردی :

خوداوه‌ند گوپال و شمشیر و نه‌ختی
به خوسره‌وی خوش به‌خت به‌خشی
سهری شانازی سهر له ناسمان ده‌سوی
پیی له زوهی توند ده‌کردو به تیغ تی ده‌ژندن
زوری له نازاو به‌جهرگان
له تاو تیغ و شمشیر و رمی
وه‌ژیر سمی نه‌سپه‌کانی که‌وتن و
زور له نازاو به‌جهرگانی به‌هیزی
بازووی به‌ثالقه‌ی که‌مه‌ندی‌وه بوون
نه‌و شیره به‌موراد که‌یشتوه
له‌مه‌یدانی شه‌ردا سهر که‌وتن
به‌ده‌سه‌جله‌ویه‌وه و زال بوون به‌ناوزه‌نگی به‌وه‌یه .

له‌چاو ترو و کاتیکدا زور به‌ی له‌شکری نه‌للا قولیخانی له‌ناو بردو به‌ره‌و
نه‌و دنیای ناو دیو کردن و میرزا به‌گی که‌له‌ور نه‌للا قولیخانی به‌سزای
کرده‌وی خوی گی‌یاندو له‌سهری‌دا . هه‌ر که‌خه‌به‌ری به‌خوسره‌وخان
که‌یشت زوری له‌به‌ر گران بوو، چونکه‌وه‌ک نیوه‌یه‌یتیکی مه‌شهوور
ده‌لی « نه‌و تامه‌ی له‌به‌خشیندا هه‌یه‌له‌توله‌سه‌ندنه‌وه‌دانی‌یه‌، که‌وه‌یی ولی
بووردن یه‌کینک بووله‌سیفه‌ته‌به‌رزه‌کانی . له‌و کرده‌وه‌یه‌ی میرزا به‌گه‌

زورقارس و دلگیر بوو. به توندی سرکونتهی کردو گونی راکیشا.
شایانی باسه پاشماوهی لهشکر زهنگه نهو کرماشان ههلاتن و توپخانه و
زه مپوره نه قاره خان و خهیمه و خه رگا و سه راهه رده یان سه رله بهر،
به ده ست لهشکری نه رده لان کهوت لهو شه رده دا نه رده لانی به کان
سه رکه وتن.

پاش دوو سنی رۆژ دلاوه رانی نه رده لان له شه که تی و ماندویتی ریگا
حه سانه وه و روویان کرده کرماشان و بریاری ناو بردنی سه رکیش
ویاخی به کانی نهو نهو ناوچه و سنووران ه یان دا له شوینیک که
قوناخنی له شاره وه دوور بوو، حاجی عهلی خانی مامه ی نه للاً قولیخان
که بیسه به جیگری نهو به خت روولنی وه رگیراوه و خوی به میراتگری
ده زانی به خه لات و پیشکشیکی شایانه وه پیشوازی له خوسره و خان
کردو ملی بوکه چ کردو بوو به پیاوی. هه رچی به کی له مال و سامان و
به زو ئازهل و چوارینی له کرماشان له نه للاً قولیخان مابووه، به سه ر له
شکیره کری دا دابه ش کرد. خوسره و خان به ک قه ره پوولنی بوخوی
لی هه ل نه گرت. حاجی عهلی خانی شوکومه تی کرماشانی
پنی به خشرا، به لام تووی سه رکان و سه عدنا بادو سه نقور و دینه وه
به شی که به شی بوون له قه له هیزه وی فرمانه روایی نه للاً قولیخان
جیا کرده وه و به سه ر پیاو ماقوولان و سه ر کرده کانی کوردستانی دا
به شی به وه.

هه لبه ست

چو سایه به ظل هما میکنی
به به ک نظرت بس کیما میکنی

پاش ثم سدرکه وتن و زال بوونه گه رایه وه بو باره گای فەرمانره وایی . له
 کاته دا به شی له له شکره که ی عه لی موراد خان که بلاوه یان لی کرد بوو ،
 گه یشتنه خزمه تی خوسره و خان له سای سینه ری پیروزی دا سره وتیان
 گرت . هه ره له سدره مه دا بوو که خاقانی به هه شت هیلانه ، ناغا
 محمه د خانی قاجار ئالای سه لته نه تی هه ل کردو بریاری دا سره له به ری
 ولاتی ئیران داگیرکا . جه عفر خانی زه ند له به رایه ری راهه ستا بوو ، له
 نه سفه هان حوکمرانی ده کرد ، به لأم خان سه باره ت به وه که ناوازه ی
 لیها توویی خانی قاجاری بیسته وو ، ناچار له نه سفه هان هه لات و روی
 کرده ناوچه ی شیراز و له وئی سهر به ندی کار و باری به ده سه ته وه گرت .
 به لأم زوری نه برد ، له شکرکی گه و ره ی خر کرده وه بریاری شه ری داو
 سه ره له نوئی رووی کرده وه ناوچه ی نه سفه هان و عیراق ، ناغا محمه د
 خانی قاجار هه رکه ثم خه به ری له شکرکی شی به ی جه عفر خانی
 بیست نه سفه هانی به جی هیست و له ناوچه ی نه ستراباد و مازه نده ران
 جیگیر بوو و به م جو ره بی شه و شور دو و باره خانی زه ند نه سفه هانی
 داگیر کرده وه به ناوی خو به وه په ره ی پی دا . پاش ماوه ییکی که م
 داگیر کردنی عیراقی خسته نه سیتوی ئیسماعیل خانی زه ند و ئاسایشی و
 نه منی نه و ناوچه به ی به ره و روو کرده وه . ئیسماعیل خانی زه ند پاش
 نه وه ی گه یشته هه مه دان ئالای یاخی بوونی هه ل کردو له فەرمانره وایی
 جه عفرخان سهر پینچی کرد . به لأم بیستی جه عفرخان به ته وای
 بریاری سهر کوت کردنی داوه هیشتا سی قوناخیان له نیوان دا مابوو بو
 شه ره به ره و گه رووس هه ی پی لی کردو له شکره که ی له سالی . . ۱۲۰ ی
 ک دا بلاوه یان لی کرد . له وسه رو به نده دا که جه عفرخان له
 هه مه دان بوو محمه د ره شید به گی وه کیل دیسان نیوانیان له گه ل

خوسره و خان دا تيك چووه و له ترسی خوسره و خان خوی دایه په نای
 . جه عفر خان و هانی دا ناوچه ی ئه رده لان داگیر کا . جه عفر خانیش به
 فیتی محمه د ره شید به گک چه په ریکی بو سنه نارد داوای خوسره و خانی
 کرد ، به مل که رچی بی بولای ، به لام خوسره و خان گوتی وهرامی ئه م
 داوخوازه ت له میداننی شهر دا ده ده مه وه .

پاش گه رانه وه ی چه په ره که خوسره و خان په کسه ره لشکری
 کو کرده وه ، به رهنگاری له لشکری زنده یه بوهستی . عملی خانی
 خه مسه بی و محمه د ئه مین خانی گه رووسی به له لشکریکی که مه وه
 خویان گه یانده له شکره که ی خوسره و خان . کاتی گه یشته سالح ناباد
 که دئی یه که له دئی یه کانی هم مه دان ، محمه د ره شید به گک که پیشه روی
 له لشکری زندی یه کان بوو ، هه لات و خوی گه یانده له شکره که ی
 جه عفر خانی زه ند . بو سبه پنی له لشکری ئه رده لان گه یشته شاری
 به هار و به رانه ر له لشکری زندی یه کان له شکرگایان دامه ز راند . پاش
 شه که تی و ماندویتی ریگاو بان بری حه سانه وه و ئه نجا خویان بو شه ر
 ناماده کرد . جه عفر خان جه زایرچی یه کانی فارسی که له دوو هه زار
 که س زورتر بوون ، به توپخانه و زه مبوره کخانه وه له پیش
 له شکره که یه وه ی دامه ز راندو کردنی به قه لغان و له مپه ربو له شکره که ی
 ، خویشی به سواره یه کی زوره وه پشت سه ریانی گرت و ده ستیان
 به شه ر کرد . له م شهره دا هه ر که سی له نازایانی ئه رده لان ده هاته کو بری
 شه ر وه وهرامی به توپ و تفه ننگ ده درایه وه . به لام ئه وه ی راستی بی
 که س له شه ر که رانی زه ند نه ده هاته میداننی شه ر وه . سی روژیان
 به وناوایه به سه ربرد ، تا جوار هم روژ ، دلاوه رانی ئه رده لان یه ک دل ،
 وه ک شیر ی ددان به ریچدا بردو و پلینگگی تزوره هاته میداننی شه ر وه و

به جاری دهستان له گیانی خوین شوست و به سر نه وه دریای ناگره دا
 په رینه وه و له به کم هلمه تدا توپخانه و زه مېوره ك خانه ی دژمنیان
 داگیرکرد. سهری زور به ی جهزایرچی وتوب ته قینه کان له له شیان
 جیاگر دوه و خوین گه یانده ناوجه رگه ی له شکری دژمن. جه عفر خان
 به بیننی نازایه تی و دلیری شیرانی کوردستان هه لات و تا ده و رو به ری
 شیراز خو ی نه گرتنه وه. خوسره و خان دهستی لی نه کیشانه وه، خان
 نه حمه د خانی کوره گه وری خو ی به دوو خستن، هیرشی برده سهر
 پاشماوه ی له شکره که یان و دهستی کرد به کوشتار و به دلیل گرتیان.

شیر

ز خون یلان در صف کارزار
 شد آورد که غیرت نوبهار
 ز تیغ یلان بس سران کشته شد
 ز کشته بهر سوی صد پشته شد
 چون شیر غران همچو شرز پلنگ
 یلان سنج مظفر بچنگ

خوسره وی ناودار پاش نه م سهرکه وتنه هه مو و خیهوت و خهرگاو
 توپخانه و زه مېوره ك خانه ی زه ندی به کانی سهر له بهر داگیر کرد و زور به ی
 سهر کرده کانی فارس و زه ند له م شه رده دا کوژران و به دلیل گیران و
 نه سپ و چهك و نه سهله حه یان تیکرا که وتنه دهست له شکری
 سهرکه و تووی نه رده لان. پاش نه م سهرکه وتنه گه و ره و پیر و زه خوسره و
 خان دووسی روژی له شاری هه مه دان مایه وه و هه رچی به کی له و
 شه رده دا وه گیرکه و توبو به سهر سهر بازه دلیره کانی دا به شی به وه. محمه د
 ره شهید به گسی وه کیلیشی که جهوت سالی ره به ق بوو له دژی

خوسره و خان جو و لابسووه و له سهر نه مه له ولات دور كه و تپووه ، به خشي و وهك جاران بزه به جني رو و خوشي و نازكيشران و پله و پايه ي به رزيشي پي به خشي . محمه د ره شيد به گي وه كيل هه كه گه بيسته سنه كو شكی وه كيلی به كومه گي نه نذازياران وهك جاران پوشته و په رداخت كرده وه . خولاسه ي قسه ، نه و خوسره وي بي هاوتايه ، پاش فراندني جه عفر خان نالای سهر كه وتني به سهر ناوچه كاني برو وجه ردو كه زازو فراهان و گولپايه گان و هيندي له خاكي عيراق دا شه كاندوه وه سهر له بهري داگير كردن و نه نجا كه وته سهر كه لكه له ي داگير كردني نه سفه هان . هه به م نيازوه جوو ، كه ندماني به پاگهي خوي هه لبراردو خه رگاي لي دامه زرانندو له وني هيوري . ليره ، له م شوينه دا ، ميرزا نه حمه دي وه زير به خزمه تي نه و خوسره وي ره چه لهك بلينده گه بيشت و راي گه ياندي ، گوتي ، نيستا كه ناوچه ي عيراق و قه له مره وي كرماشان و خوزستان و لورستان كه له شكري سهر كه وتووتان داگيري كردوون و فه رمانره وايه كي نه وتو له خاكي نيران دا به سهر پيوه نه ماوه ، چاك نه ويه ، جاري شاهيتي خوتان بدهن و به نوو سياره كاتنان فه رمان بفرموون ، نه م فه رمانه له سهر انسه ري ولات دا بلا و بكه نه وه . نيتسر له مه و پاش پوول و دراو به ناوي خوتانه وه لي بدري و مه لاي مرگه وت خودبسه به ناوي خوتانه وه بخويني و ته پلي شاهيتستان له سهر تاسه ري نيران دا دهنگه بداته وه .

خوسره و خان هه كه نه مه ي له وه زير بيست نوقمي ده ري اي بير كرده وه بوو . دواي پشوويك سهر ي هه لبري گوتي ناشكرايه نيستا هه موو خاكي نيرانمان له زير ده سه لاند ايه و دركيكمان له سهر ري نه ماوه و هيچ سهر كيش و ياخي به كمان به سهر پيوه نه هيشتووه . نه ومي

دوازده هزار که سنی ده بوون، به گهل که وتن و هلی کرده سر قه لای
 کرماشان و حاجی علی خانی حاکمی کرماشان که نونه مامی
 دوستایه تیی خوسره و خان بوو، گه مار ودا. حاکمی کرماشان چونکه
 توانستی به ره ننگار بوونی له خوئی دا شک نه ده بردو به خوئی دا
 رانه ده په رموو، هه ستار ووداوه که ی به نامه نی له خوسره و خان
 راگه یانند، خوسره و خانیش هه ریه کسر چه په ریکی بولای ئیسماعیل
 خان نارد، داوای لی کسرد، ده ست له گه مار و دانی قه لای کرماشان
 هه لگری و مافی نانوئمه ک و چاکه ی نیوانیانی به بیر هینایه وه، به لام نه و
 نانکوسیره سپله یه گونی به ناموزگاری به کانی نه داو به هه مو و توانیکیه وه
 ده ی ویست قه لاکه بگری. هه رکه چه په ره که گه رایه وه و خوسره و خان له
 راستی رووداوه که گه یشت، ناگری تووره یی به جاری بلنسه ی
 سه ند. له مانگی ره مه زانی سالی ۱۲۰۱ ی ک دا بو ته منی و گوی
 راکیشانی نه و یاخی یه به خه لکیکی که مه وه رووی له کرماشان کردو
 زوری نه برد نالای سر که وتنی به سه ردا شه کانده وه. هه رکه ئیسماعیل
 خان بهم خه به ره ی زانی ده ستی له گه مار و دانه که هه ل گرت و په نای
 وه بهر چپای بیستوون برد. حاجی علی خانیش به ده ست و
 دیاری به کی زوره وه به پیری خوسره و خانه وه چوو و له خزمتی دا هاتن
 بو کرماشان. پاش یشو و حسانه وه، نه و میره کین له دلّه کرماشانی
 به جی هیشت و رووی کرده له شکره که ی ئیسماعیل خان. ئیسماعیل
 خانیش خوئی لی بواردن و قوناخی پاشه کشنی لی کرد. به لام خوسره و
 خان ده ستی لی هه ل نه گرت و قوناخ به قوناخ هه ر به دو وایه وه بوو، تا
 گه یاننده ناوچه ی سه ر به ندی سیلاخور. ئیتر له م شوینه دا هه ردو و
 له شکره که تیکگیران و به یه کیاندا دا. شیرانی پرتوانی هه ردو و له شکر

دهم له دژمناسیه تیی ئیمه دهدا ، ده بئ کئی بی؟ له هه مووشوینی پشت به خودای دادوهر و توانی بازووی دلیرانی نازامان سه رکه و تووین به لام رفژر رفژی له دووه ، خودا فرمانبره وایی کوردستانمان بو بئلی بی له به ره ی خو پتر راناکیشین و نه و نانه ی له باوو با پیر مه موم بو ماوه ته وه نای برم و ده سکه وتی حه وت ساله مان هه روا به فیر و نادوړینم . هه ربو سبه بئنی نه و شه وه بریاری دا بو سنه بگه رپته وه . به ناوی دوستایه تی و خوشه و یستی به کی ده گه ل محمه د حه سه ن خانی قاجاری دا هه ی بوو ، نامه ییکی بو ناغا محمه د خانی قاجار نارد ، نه و نه یاله تانه ی گرتبوونی ، به پیاوه کانی ناغا محمه د خانی قاجاری سپاردن .

ده لئین ، مه هدی به گی شقاقی که به کئی له که له شاعیرانی زمان پاراوی نه و سه رده مه بوو ، سه رکه وتن نامه ییکی بو خوسره و خانی هونیه ته وه بو خوسره و خانی خویندو وه ته وه . خوسره و خانی له پادداشت دا سی توغرا به راتی - به کیکیان (۴) تمه ن و دووه میان (۵۰) تمه ن و سی به میان . ۶ تمه ن ده بی ، دینته خزمه ت ، کیه یانی ئاره زو و فه موو بو ی مورکا و بیکا به خه لاتی ، به لام نه و خوسره وی حاته مه هه ر سی توغرا به راته که ی بو مورکردو له کیسه ی خوی بی به خشی . له پیشدا وا بلا بو ووه که ئیسماعیل خان له له شکری جه عفه ر خانی زه ند هه لانو وه به سییال و گوینی ده رویشی به وه له ناوچه ی گه رووس ده خولپته وه . خوسره و خان هیمه تی به رزی نواند ، خه لاتیکی زوری ، له چادر و نه سپ و ئیلچه بی به خشی و خه لکیکی زوری له دووخت و ئیسنی دا بو ولاتی خوی بگه رپته وه . به لام له گه رانه وه دا ، خه لکیکی زوری له هه رچی و په رچی و نه و باش و قزلباش و هوزه کانی کرماشان و لوړستان و به ختباری له تیره کانی دیکه که نزیکه ی

بو نازایه تی نواندن ، مه چه کی دلیری یان لی هه لمالی و هوزه برانی
 ئه رده لان هه لیمان کرده سه ر دژمن و ناگسری شه ر له نیوان هه ردو و
 له شکر دا خوش بوو . هیندی له خاک و خوینی خویمان دا گه وزین و
 برنی به ره و دنیای نه مان چوون ، به شیکی زوری له شکره که ی ئیسماعیل
 خان له هه لمهت بردن و کشانه وه دا به دیلگیران و به شیکی زوری
 تریشیان له گه رمه ی شه ردا کوژران . شنه ی سه رکه وتن ئالای خوسره و
 خانی بی هاوتای شه کانه وه و خیهوت و خه رگا و سه روه ت و سامانی
 ئیسماعیل خان سه رپاکی که وته ده ست سوپای سه رکه وتووی ئه رده لان
 . ده گیرنه وه : ئه و ده سکه وته ی له له شکره که ی ئیسماعیل خان وه گیر
 باپیرم که وتبوو (باپیره ی مه ستوره خانم - وه رگیب) زور له خوی به زیاتر
 دیت له بهر ئه وه ؛ بر دیه خزمه تی خوسره و خان ، به لام ئه و فه رمانه روا
 دادگه ره ، به وه میمه ته حاته می یه وه ی که هه ی بوو ، توخنی هیه چی
 نه که وت و سه رله بهری به ره و رووی خوی کرده وه ، ته نه انه ت
 ئاوینه ییکی گرانبایی زور نایاب له و ده سکه وته تا ئیستا به موفه رک .
 له بنه ماله ی ئیمه دا هه ر ماوه ته وه .

خوسره و خانیس له پاداشتی ئه و هه موو نازایه تی و له خو بو بردن و
 دلسوزی به ی ، که له میسه رو گه رناسانی ئه رده لان له و شه ره دا
 نواند جوویان ، چه ند که سیکی کرد به بهر په رسیاری ئه و ناوچه
 داگیر کراوانه . به نمونه ناوچه ی تووی سه رکاتی به میرزا فه تحه ئلای
 کوپری میرزا عه بدوللای وه زیر که لاویکی خاوه ن راوته دبیر و شیر بووو
 له قسه زانی و دم و پهل پاراوی دا هاو دم و هاوتای حه سان بوو له
 حه زم و جه زم دا زور به ناووبانگه بوو . هه رله و ساله دا ئاغی محمه د
 خانی قاجار که شاریاریکی خاوه ن ده سه لات و به شان و شکو بوو ،

که لکه لهی داگیرکردنی نه یاله تی کوردستان و به دیدار گه یشتنی
 خوسره و خانی که و ته سه رو به له شکر یکی گه و ره و گرانه وه چو وه ناو
 شاری همه مه دانه وه و نه ونی کرد به پایگای خوئی . چه به ریکی نارد له
 دووای خوسره و خان ، بیت بو همه مه دان . خوسره و خانی شاری سنی
 به جی هیست و له وهرامی ناغا محمه د خان دا عوزری بو هینایه وه که
 ناتوانی بگاته خزمه تی . له سالی ۱۲۰۴ ی ک داله لایه ن خوداوه
 خوسره و خان تووشی نه خوشی په رکه م و چهند نه خوشی به کی تر
 هات . سه ره رای همه سو و چاره سه رکردنی له لایه ن پزیشکانی
 نه فلاتوون ناسا وحه کیمانی نه رستوه ونه ره ، نه خوشی به کانی رۆژ له
 دوای رۆژ زیاتریان ته شه نه ده کردو له چاره سه ر کردن به دهر بوون .

هه لیه ست

از قضا اسکتگین صفرا فزود

روغن بادام خشکی مینمود

له م سه روه خته دا خان نه حمه د خانی کوبه گه و ره ی خوسره و خان که
 له ناسمانی نه یاله ت دا نه ستیره ییکی پرشنگه دار و له عومانی گه و ره یی و
 سهرداری دا گه و هه ریکی دره خشان بوو ، په رزایه سه ر جیگری باوکی و
 به رپوه بردنی کار و باری فه رمانره وایی له نه ستوگرت و پنی و په سمی
 دادگه ری له م رووه وه به چاکی و لیزانی به جی ده هینا و ته پنی نیو به چاکه
 رویشتی ده نگی دایه وه و ولات و خه لکی ولات له سایی به زه یه وه شادو
 ناسووده بوون . به ریکه وت هوزی بلباس له و سه رده مه دا به
 جم و جوو ل که و تبوون . له ناوچه ی یاشماق و تیله کوخه ریکی تالان و
 بر و بوون . نه مه یش له گه ل غیره تی نه حمه د خان دا که له مه ردا یه تی دا
 تاك و له دلیری دا یه که پساوی دنیا بوو ، نه گونجا و زوری له بهر گران

بو، فرمائی دا له شکر ناماده بکری. هیشتا شتیکی نه وتوله سوپا
فراهه م نه کرا بو، له ویلاته وه به نیازی ته می و گوئی راکیشانی نه و
قهومه به دناکامه به پری کهوت وله سالار و هو باتو تووشیان هات و دهست
به شهر کرا.

پاش ته یار بو وون و خو ناماده کردن، هه لیان کرده سه ریه کتر.
له شکری ندره لان له یه کهم هیرشدا بلباسی خودانه ناسیان ناچار
به پاشه کشی کردو هه لیان فراندن، به لام له هیرش بردن و کشانه وه دا
خان نه حمده خان چهرخی چه پگه ردی لی وه دهست هات و بهر
گولله ییک کهوت و، کوژراو له هه ره تی لای دا گیانی به په ره وردگار
سپارد. ده گیرنه وه: که نه لای ویردی خانی کوری نه زهره علی خان، که
کوری گه وره ی سو بجان ویردی خانی والی بو، به دهست نه و
کوژراوه و نه م کاره ناروا به له وه شاهه وه. خودا بو خوی چاتری
ده زانی.

هوزی به دناکامی بلباس هه رکه له شکره که یان بی سه ره ر مایه وه،
گه رانه وه، هه لیان کرده سه ر، نازایانی ندره لان و زوریان لی بلاوه بی
کردن. میر نه سلان^{۱۰۱} خانی کوری ره زا قولیخان که نه م بار و دوخه ی
دیت، ده ماری پیانوه نی بزوت و له ته ک محمه ده رشید به گی وه کیل و
دهست و پیوه ندانی دا شیر ی رکیان له کالان ده رکیشاو بریاری
شهریان دا. هه ر له هه وه ل هیرش دا هیزی بلباس دووباره شکان و
هه لاتن و زوریان له مه وادی شیر ی براو ناوداری که له ده لاوران
کیشران و تا نزیک سه قزو و سیاکویان راهه دوونان و سه روهت و
سامانیان، سه رله بهر، چه پاودان.

ویرای نه وه ی که سه رداری سوپای ندره لان کوژراو دلیران بی

سردارو خاوهن دهسه‌لات، کز بسون، دلاوه‌رانی ئه‌رده‌لان بو
توله‌کردنه‌وی کوژرانی له‌ناه‌قی ئه‌و نه‌وجوانه‌هینده‌ی دیکه‌یان
وه‌فاداری نواندو‌گۆی پیاوه‌تی و‌نازایه‌تی‌یان برده‌وه. به‌نموونه: میرزا
لوتفوللای کوپری میرزا عه‌بدوللای وه‌زیر که‌مامی راسته‌قینه‌ی دایکی
ئه‌م که‌مینه‌یه، له‌وشه‌ره‌دا جه‌فده‌که‌سی له‌سه‌ر زینی ئه‌سپ گلاندوله
خوینی خویانی‌دا گه‌وزاندن و‌به‌م ره‌نگه‌نازایه‌تی و‌مه‌ردایه‌تی خوی
ئیسپات کرد.

پاش ئه‌م سه‌رکه‌وتنه‌شه‌رکه‌رانی سنه‌ته‌رمی سه‌رداره‌که‌یان
هه‌ل‌گرت و‌به‌ره‌و سنه‌گه‌رانه‌وه‌وه‌له‌وی چه‌ند رۆژی پرسه‌یان بو
گرت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌خوشی‌یه‌که‌ی خوسره‌و خان رۆژ له‌دوای رۆژ
پتری ته‌شه‌نه‌ده‌کرد به‌داخه‌وه‌پزیشکه‌کان له‌چاره‌سه‌رکردنی
دامان، لوتف‌عه‌لی خان به‌فه‌رمانی ئاغامحه‌مه‌دخان هاته‌سه‌ر
ته‌ختی فه‌رماتره‌وایی.

موسى عهلى خانى كورى سوبخان وىرى خان

لوتف عهلى خان له سالى ۱۲۰۵ى ك دا، بهى دىچ نەرك و نېكوشانى
بووكى فرمانبره ويى له هاميزگرت . خەلكى ولات له ساي دلاويى و
بهزى سەرناسووده ورەحت حاوانه وه . لوتف عهلى خان ميرىكى
تەواو خونىسده وار بوو، نازايەكى شيسردل بوو . له زارپاراوى و
قىسە سواری يى هاوتاو له نازايەتى و گەرناسى دا يى وينه بوو . كاروبارى
ولاته كهى به وپه رى دادپه روه رى به وه به ريوه دهر د . ياسا و پىروى
حوكميرانى هەر له سەر داووده ستوورى باووباپيرانى به جى ده هينا .
له سەرته ساي حوكميرانى به وهى حەسەن عهلى خانى كورە گه ورهى ، به
بارمه له كز ناغا محەمه د خانى قاجار دانا له م سەرده مه دا خوسره و خان
وهك گوتمان دنياى روونى به جى هيشت . (انالله وانا اليه راجعون) .

شيعر

دريغا ازان خوسرو پرهنر

شبهش نياورده مادر دگر

دريغا ازان مير قان روش

كه با دادو دين بود ويا . راي وهش

به كوردى :

حه بى بو نه و خوسره وه به هونه ره

كه وينه ي نه هيناوه دا يكيكى تر

دريغ بو نه و ره وشت قانانە

كه له گهل دادو دين بوو و له گهل راو عه قل و هوش دا

مهرگی خوسره و خانی^{۹۱} ندرده لان، بوو به هوی سهر به خوبی لوتف
 عهلی خان له کار و باری فرمانره وایی دا چون له سالی ۱۲۰۶ ک دا،
 فرمانره وایانی نه یاله تی خوزستان نالایان له دژ دهر باری فرمانره وایی
 قاجاری یه کان هه ل کردو ده سیان به سهر بزیوی کردو ناوچه که یان به
 ته وای خسته گیزاوی نازاره وه . به خواستی ناغا محمه د خانی قاجار
 لوتف عهلی خان بو گوی راگیشانی خه لکی ناوچه که راسپردرا .
 جه نابی خانیس به نیازی جی به جی کردنی نم راسپارده یه سی هزار
 که سسی^{۹۲} له شه رکه رانسی ندرده لان وه دوو خوی داو له ریگی
 کرماشان ولورستانه وه رووی له و ناوچه یه کرد وله شکری کرماشان و
 لورستانیس به گه ل که وتن . فرمانره وایانی خوزستانیس هه رکه به مه یان
 زانی له ترسان له رزیان لی هات و بی هیچ تیکگرانی سهر له به ریان مل
 که چ بوون و به عوزرخوازی یه وه داوای لی بوردنیان کردو هه رچی
 خهرج و باجیکی له سهر یان بوو ، سهر له به ریان هینایه پیش لوتف
 عهلی خان و نه نجابه خه لاتیکی زور و دیاری یه کی زوره وه به ره و
 دهر باری قاجار رویشتن . لوتف عهلی خان پاش داگیر کردنی
 خوزستان هه ر له سهره تای زستانه وه تا سهره تای به هار له و ناوه مایه وه .
 بو ریک خسته وه ی باری شیواوی نه و ناوچانه هه ول و ته قه لایه کی
 زوری دا . لوتف عهلی خان زنجیری مل که چیی له ملی هه مسو و
 یاخی یان کردو خه لکی کوردستانیس له و ماوه یه دا ده سکه و تیکی زوریان
 دهس که وت .

به نموونه : بایسره گه وره م که دهرامه تی عه باس قولیخان و والیی
 شوشته ری پی سپردرا بوو ، هزار تمه نی وه گیر که وت .
 هه ر له م ماوه یه دا نه حمه د سولتان ، حاکمی بانه و برنی له به گزاده و

ساناسی هه ورامان و خه لکی مهربوان به کیان گرت و نالای
 سه ریز نوی بان ته و او هه ل کرد . بو نم مه به سه له گه ل پاشای بابانیشدا
 ده ستیان تیکه ل کردو سه رسنووره کانی نه و ناوچانه بان تیک داو
 ده سد ریزی و تالان و بر ویان له نه ندازه به ده ر کردو به جاری
 یاخی بیون . نم خه به ره کاتی گه یشته لوتف علی خان ناگری
 تووره یی بلیسه ی سه ندو به و سه ر ماو سوله و باو بو رانه رووی کرده
 بانه و یاخی به کانی نه و ناوچه به ی دامر کانه وه ، به لام کاتی لوتف علی
 خان گه یشته قر لجه دانیش تووانی مهربوان ، نه و شوینانه ی له سه رده می
 بابانه کان دا نه ختی ناوا بیوه ، به جی هیشت و چوون بو شماره زوورو
 له وی خو یان حه شاردا ، به لام له پاشان له مهر که زی نه یاله ته وه فرمانی
 ماله سووتانندن و تالان کردنیان ده ر چوو . مال و سامانیان ناگرو
 سووتمائیکی وایان تی به دردا دلی گه ردوونی هه ل ده قرچاند .

نه حمه د سولتانی بانه یس ترس و سامیکی وای چووه دله وه ، هه ر
 هینه ی پی کرا ، ناچار رووی له لوتف علی خان وه رگیر او خوی
 گه یانده ناو هوزی بلباس . لوتف علی خان فتح علی ناموزای
 نه حمه د سولتانی بانه ی به خه لاتیکی زوره وه کرد به حاکمی بانه . پاش
 نه وه ی کاروباری ناوچه ی بانه وه ورامانی سان داو ریکی خسته وه ،
 به کیکی نارد بو کن عه بدوره حمان پاشای بابان ، نه و ناوچانه ی وه ختی
 خوی له قه له سه روی نه رده لانی داگیر کرد بیون ، بو بگه رینته وه .
 عه بدوره حمان پاشایش به کسه ری چه ندو چون ، نه و ناوچانه ی
 سه رله به ر بو گه رانده دوواوه و زو ریشی عوزر بو هینایه وه ، به لام نم
 نیوان کوکی به زوری نه خایاند ، عه و ره حمان پاشا سنووری
 داووده ستووری دراوسی به تی به زانده سه رله نوی نالای دژمنایه تی

لی هه‌ل کرده‌وه . لوتف عه‌لی خانی والیش په‌زو مالاتی خه‌لکی ناوچه‌ی
 شاره‌زووری له‌چوونه‌ کویستانه‌کانی سنه‌ قه‌ده‌غه‌کرد . ئه‌م په‌زویرانه
 وه‌ختی خوی به‌هاران و هاوینان ده‌چوونه‌ کویستانانی سنه ، به‌لام ئه‌و
 ساله‌ که‌س، نه‌یتوانی پی باویته‌ ئه‌و کویستانه‌و له‌ ترسی لوتف عه‌لی خان
 سنوورتی نه‌په‌رین ، هه‌ر له‌ شاره‌زوور مانه‌وه‌وزوریان له‌ تاوگره‌و
 گه‌رماووشک و برنگی ناوچه‌که‌ مردن و ئه‌وه‌یشی مایه‌وه‌ به‌هه‌زار ئه‌م لاو
 ئه‌ولاو، بلاوه‌یان لی کرد . دوو صه‌ت بنه‌ماله‌یه‌ک نه‌بی که‌ له‌ گه‌ل بنه‌ماله
 گه‌وره‌کانی ئه‌رده‌لان دا رینک بوون و به‌ دزی والی‌یه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌ بو
 ئیلاخه‌کانی تریان و په‌زو مه‌رو مالاتی خزم و که‌س و کاره‌کانشیان
 له‌ گه‌ل خویان دا هینابوو . به‌لام هه‌ر که‌ ئه‌م خه‌به‌ره‌ به‌رگونی لوتف
 عه‌لی خان که‌وته‌وه‌، فه‌رمانی به‌ محه‌مه‌د به‌گی کوری مه‌نوجه‌ر به‌گی
 ئه‌رده‌لانی دا له‌ ناوکاوه‌لکاته‌ سه‌ریان و به‌ مه‌رو مالاته‌وه‌ کوچیان داو
 له‌ ده‌ور و به‌ری سنه‌ دایان مه‌ زرینی .

جه‌نسابی لوتف عه‌لی خانی والی له‌ مانگی ربیع الشانی سالی
 ۱۲۰۹ ی ک دا تووشی نه‌خوشی‌یه‌کی ناگه‌هان هات و کوچی
 دواپی کرد .

حەسەن عەلی خان

هەرکە خەبەری مەرگی لوتف عەلی خان بە ئاغا محەمەدخان قاجار گەشت، حەسەن خانی کۆرە گورەیی که له تاران بوو بانگە کرد و پاش بەر سەرچوونی پرسە و پرسە کاری، کردی بە فرمانرەوایی سنه . حەسەن عەلی خان هەرکە گەشتە سنه له سەر تەختی فرمانرەوایی باوو باپیرانی دانیشت، زۆلەوزو دەسدریزی له سەر خەلک دوورخستەوه . حەسەن عەلی خان بە راستی میریکی نازا و لێهاتوو بوو و دلیریکی خاوەن شیر و بەشان و شکو بوو . زۆر بەی کاتی خۆی بە خوداناسی یهوه راده بواردوز و زوریشی حەز له راووشکار دەکرد و هەختیکی زۆری پینو بە سەر دەبرد . پینە و پەڕ و کردنی ئە یالەت و بەر یهوه بردنی کاروباری خەلکی ئە یالەتە که ی له ئەستوی محەمەد رەشید بە گئی وه کیل خستوو .

له سالی ۱۲۱۱ی ک دا شەری شووشی رووی دا . حەسەن عەلی خان له تەه ک سوارەیی کوردستان دا، له م شەره دا هاوبەش بوو . پاش روو داوی کۆژرانی ئاغا محەمەد خانی قاجار، حەسەن عەلی خان له شەریکدا بەر گوللەیی قەلاداران کهوت . ئە مانتوللا خانی کۆری خودالی خوشبوو و خوسرەو خان و سوپحان و یردی خانی کۆری محەمەد موئەمین ، دەر فەتیمان هینسا، له گەل برنی له گورە و بنه ماله کاتی نەردە لانی یان دا رینگ کهوتن و به نیازی فرمانرەوایی دەسکه و تەنەوه ،

خویان گه یانده سنه ، به لأم محمه د ره شید به گی وه کیل که زوریش
 نه خوش بوو ، له دژیان وه ستاورینگی سهر به خویی لی گرتن و
 نه وانیش ناچار له عوز رهینانه وه زیتر هیجیان بو نه مایه وه وینی به هیج
 تامانج گه یشتنی روویان له ناوچه ی مریوان کرد . دوا ی یه ک دوو
 رۆژی ، به ره و سه قز هاتن . له م سه رو کاته دا حه سن علی خان گه یشته
 نه یاله تی سنه و به چاره سه رکردنی نه خوشی یه که وه ی خه ریک بوون
 . نه ماتوللا خان و سوبحان ویردی خان نوینه رینکی زمان لووسیان نارد
 بو لای عه بدوره حمان پاشای بابان ، داوای یارمه تی و کومه گیان لی کرد .
 عه بدوره حمان پشایش کومه لی خه لکی به سه رو کایه تی سه لیم به گی
 برابه وه ، بو یارمه تی ناردن و به نیازی داگیر کردنی نه یاله تی نه رده لان
 به ری که وتن . هه رکه له شکره که یان گه یشته مریوان ، حه سن علی
 خان و محمه د ره شید به گی وه کیل ، کوچیان به خه لکی سنه کردو
 روویان له ماهی دهشت و مه یانه دهر به ندو کرماشان کردو له و شونه وه
 چه په رینکیان که له رهوت و ته کان دا له بریسکه تیژره وتر بوو ، نارد بو
 کن والی به غدا . خه به ری له شکر کیشی باباتیان له والی به غدا
 راگه یانند . له سه رینکی دیکه وه مه لا محمه د شه ریفی قازی یان نارد بو
 سه لیم به گی بابان و داوایان لی کرد ، بیرنی بکاته وه و نه ختی راوستی ،
 تاله لایه ن والی به غدا وه نامه بی ، وه لآ میکیان ده گاتی . والی به غدا
 هه لکوتانه سه ر ناوچه ی سنه ی به دل نه بوو ، به په له له عه بدوره حمان
 پشای بابانی راگه یانند ، نه چینه یارمه تی نه ماتوللا خان و سوبحان
 ویردی خانه وه . عه بدوره حمان پشایش له دوا ی سه لیم به گی برای
 نارد ، بگه رینه وه ، خانه کانی نه رده لانیش گه رانه وه بو سه قز . پاش
 نه م رو دوا وه نه ماتوللا خان خوی چوو بو سلیمانی و داوای کومه گی له

پاشای بابان کرد، عهبدو ره حمان پاشای بابان له نوو که وه چیر وکی
 نه وهی بوگیرایه وه که والی به غدا به چوونه سهر نه یاله تی سته رازی
 نی به و عوز ریکی زوری بو هینایه وه. نه مانوللا خانیش ناچار گه رایه وه
 بو جیگای خوی و روودا وه که ی وه کو خوی بو هاوالانی گیرایه وه و نه نجا
 رویشت بو تاران. سو بحان ویردی خان و خانه کانی دیکه یش داوای
 لی بوردنیان له حه سنه علی خان کردو به ره زای نه و گه رانه وه بو سته.
 هه رکه نه مانوللا خان گه یشته تاران، فتحه علی شای قاجار، که
 جی گری مامی تاجداری بوو، ناوچه ی نه سفه نند آبادی له نه یاله تی سته
 پی به خشی. نه مانوللا خان له گه ل داروده سته که ی دا له ونی مایه وه، تا
 ناووبانگی ده رکرد. زوری پی نه چوو، به فیتی فتحه علی به گک و
 نه حه د به گک و نه سروللا به گک و کورانی محه مه د ره شید به گکی وه کیل
 له ته ک بری له پیسا و ماقوولان و ناودارانی نه رده لان دا چوون بو تاران و
 سکالاو گازیکی زوریان له کرده وه و ره فتاری حه سنه علی خان له
 لای شای قاجار کردو داوای کومه گک و یارمه تی یان لی کرد. سه ره نجام
 له لایسن ده رباری قاجاره وه داوای حه سنه علی خان کرا، بینه
 حوزوور. کاتی حازربوو، له گه ل محه مه د ره شید به گک و محه مه د
 ره حیم به گکی کوری میهره علی سوئد ان و نه زهره علی به گک له مالی
 به گله ر به گکی تاران دا، فرمائی زیندان کردنیان دراو نه یاله تی سته به
 نه مانوللا خان سپردرا.

نه مانو تلاخان

له مانگسې په جبهې سالی ۱۲۱۴ ی ک دا کورې هه لکه وتووی خو سره و خانې دهوران و کوره به سرخ و خوشه ویستی بنه مالهی نه ده لان هاته سر ته ختی فرمانبره وایی باووبا پیرانی . کورسی حوکمرانیی به بوونی سه خواوت و زینهت و نهریکهی ده سلاتی به خسته وری پرله جوانی و فبر رازایه وه . به فبری هاتی به هار ته پرو پاراوتر بووه و به پی و قه ده می موباره کی خونجه ی ژین به پیکه نین ده می کرده وه و دادگری و بیرو پاراستی و شان و شهوکت به رزیی ناشکرا بوو .

هه لیه ست

جهان خرم دگر از سر گرفت
زلطفش زمین رنگه دیگر گرفت
بهار آیالت زنتو تازه شد
فزون عشرت از وهم و اندازه شد
به کوردی:
دنیا خوشی به کی تازه ی به خویه وه گرت ،
زهوی له لوتفی ، ره نگیکی دیکهی به خویه وه گرت ،
به هاری نه یالته سر له نوی تازه بووه ،
گوزهران هیند خوش بوو له خه یال و نه اندازه چووه دهر .

• رای پرونی خه یال ویری، نه فلاتون و ندره ستون نه خوش و
 زه بوون، به بیر جیهان په برای، فه زلی بوزرگمهر و بوقرات سووک،
 میریکی نه وتو، له گه ل شاریارانی تاجداردا ده می له هاوسهری و خاوهن
 ته دبیری ده داو خاوهن راوته دبیریکی نه وتو، له گه ل خوسره وانی کام کاردا
 لافی له په کسانی ده دا تاك :

جهان آفرین تاجهان آفرید
 چواو شهبواری نیامد پدید
 به کوردی :

خودای جیهان دروست که تاجیهانی دروست کرد
 شاسواریکی وه کو وی پهیدانه بوو

له دلاوایی هاوشانی حاتمی تهی و له هونه رو نازایه تی دا
 هاوده سته جله و بوون . خاوهن به هره و زانست و فزلی و که مالی به هونه ری
 خوش ده ویست زور بهی کاتی به تازه کردنه وهی خانو و به ره دروست
 کردنی بینای جوان جوان^{۱۱} به سه رده برد . تاوانباری سزا
 ده داو درینی که ری تمی ده کرد . له شان و شهوکت و حوکمرانی دا
 شانی له شانی خوسره وی په رویز ده داو له سام و هه لمهت دا وهك
 نه فراسیاوی خوینسریژوا بوو . مووجهی سالی یانهی سادات و زاناو
 خاوهن به هره و تیمامزاده گانی گه یانده چل هه زار تمن .

• تاك :

تعالی الله ان میر باداد وفر
 همیدون به جشت گزیدن مفر

به کوردی :

په نامه خوا له ومیره به دادو فیره

که ئیستا په هه شتی به باره گا هه لېزار دووه

خولاسه ی قسه، سه بارهت به وه که هم میره په غبال به رزه بوو
به فرمانه روه ای ولات، به راو سه لیسقه ی راستی حوکمه تی
به ریوده برد. نایین و ری وره سمی خوسره وی باپیری سه رله نوی
تازه کرده وه و شه و ورژ خه ریکی ریک خستی کار و باری له شکر و
ژیره ستانی بوو. چاوتر و و کانی له پیناوی به ریوه بردنی کار و باری
ولات دا نه ده سره وت. دلی گه وره و بچو و کی راگرتبوو. هه منوو
خه لکی سنه ی له لانکی هیمنی دا حه سانه وه. تا حه سنه علی
خانی والی له سالی ۱۲۱۶ ی ک دا که له مالی به گلره به گی تاران دا
به ندکر ابوو، هه لی وده ست هینا و له تارانه وه هه لات و خوی خسته.
په نای بلباس و پساو خراپه خه لکیکی زوری له خوی خر کرده وه و
رووی له سه کرد، تا گه یشته شوینیکی شهش فیره سخی شاری
سنه. نه مانوللا خانیش به نیازی به ره نگار بوون جمیا، به لام
سه بارهت به وهی که حه سنه علی خان توانستی به ره نگار بوونی
له خوی دا شک نه برد، ناچار گه رایه وه بو ناو بلباسه کان. نه مانوللا
خانیش گه رایه وه بو سنه. زوری پی نه چوو بری له دز و درزنانی
سنه له دهوری حه سنه علی خان کوپونه وه و فیتیان دا نالای
سه ربزیوی هه ل کا. به لام سه بارهت به وه که هوزی بلباسی له والی
ترسان، ئیتر گوی یان به حه سنه علی خان نه داو حه سنه علی
خانیش ناچار به وه له شکره که مه وه که هه ی بوو رووی له سه کردو
نه مانوللا خانیش دوو باره به ره نگاری بووه. له و قه راخ ده شتی

مەریوانە کە ھەمیشە مەیدانی شەروشور بوو، ھەردوو لەشکر بەیەك گەشتن. ھەسەن عەلی خان بەو لەشکرە کە مەوێ ھەمی بوو ھاتە مەیدانی دلیری بەو و شەرگەرم بوو دەست بە ھەلمەت و ھەلکۆردنەتەر بەکتر کرا. چەند کەسێ لەم شەردا مەییگیری ئەجەل مەرگی پێنوشین. ھەسەن عەلی خان خۆی ھەنگاوی ئازایەتی ھەلناو رووی کردە ناوجەرگە لەشکرە کە و خۆی گەیانە جینگای والیی پایەبەرز. یەحیابەگ و محەمەد قوڵی بەگی سەقزی کە ھەریە کە بیان نەرە شیریی بێشە یەك بوو، لە مەیدانی شەردا دلاوەرێکی کینە لە دل بوو رێیان لی گرت، بەلام ئەو چاوە ترسە، بە چالاکی ھەردووکیانی کوشت و بەرەو ئەو دنیای رەوانە کردن. دوای ئەوان فەتح عەلی بەگی وەکییل، شیریی حوینرێزی لە بەرھەلات، رەخشی بە تاو ھێنابە مەیدانی شەردا. بەلام ھەسەن عەلی خانی بە جەرگت بە نیزەبێکی گیان ئەستێن تەخیلی زەوێ کرد.

پاش ماوینیك چون بەختی سەرکەوتن لەگەڵ ئەمانوئەلا خان دا یاریبوو، سەمی ئەسپە کە ی ھەسەن عەلی خان لە کوئە رزقی چوو و گلاو بری لە شەرکە رانی ئەمانوئەلا خان دەرفەتیان ئەدا، یە کسەر ھەلیان کردی و برینداریان کرد والیی دەروون پاک لە بەر خزمایەتی و نزیکیی لەم تەنگانە یی رزگار کرد بەرێکە و تەنەو گەرایەو بو ئە یالەت ، فەرمانی بە پزیشکە پەسپووکانی دا برینە کانی تیمارکەن بەلام پاش ماوینیك لە سەر دا خوازیی دەرباری دەولەتی ئێران ھەسەن خانی بو تاران نارد. لە ژووری تاییەتی نوکەرانی بەگلەربەگی دا کۆت و زنجیر کرا. کاتی مەوکی فەتح عەلی شایو بارەگای سەلتەنەت^(۱) گەرایەو لە ئەسفەھان، بە دزی بەو، شەربەتی مەرگیان بە

حسین علی خان نوشی .

له پشمه گوتمان، نه مانوللاخانن والی پایه بربکاریتی نه یاله تی
نرده لانی به فتح به گی کوری محمه د به شید به گ سپارد، به م
شیوه به شونی باوکی گرنه وه . وه کیلی تازه یش وهك باوو بایرانی
به سه ر ولات راده گه یشت و فرمانره وایی خه لکی کوردستانیان
به ریوه دبرد، له سرده می له خودانه داویستیان هر له سر شیوه ی
پشوو برزن ته نانت ته خودانه به شکویه ویرای هموو
به هر مه ندی وجه وهر داری به کی پیوستی به راوته دبیری که سانی
دیکه و راویژو به رزه وه ندینی له خوی گه وره ترو مه زتر نه بوو گویی
به قسه یان نه داو له بهر نه مه فتح علی خان و براکانی که وتنه کنه و
تیکدانی کاروباری میرنشینه که و بنه مای کرده وه ی ناریکیان
داده زراند .

والیش هر که له م باره نالوزکاو به شاگهات ، له دوا ی ناردن و
له پیشان به که به که دلی دانه وه و دنیای کردن و ریک خسته وه ی
کاروباری به ره ورووی وه کیل کرده وه به لام پاش سی و چوار مانگی
دووباره به فیتی نازاوه گیر و هه لپه رست و مایه فیتنه ریگای
دووروی یان گرتنه وه به رو دهر ووی دژمنایه تی و سه ریزوی یان
خسته وه سه رگازی پشت و له گل سه رله به ری خه لکی سته دا ریک
که وتن .

ده گیرنه وه : ناکوکی نیوان فتح علی به گ و هاوده ستانی و
نه مانوللاخانن والی به راده بی گه یشتبوو، سی شه ووسی روز شیوی نیو

مه‌نجه‌لی سهرئاگردانی والی بی چه‌وری مایه‌وه‌وه که‌س نه‌ی‌ده‌ویرا هیچ
سه‌وداو مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌ستویوه‌ندانی والی‌دا بکاو شتیکیان بی
بفرۆشی .

پاشان کار به‌را‌ده‌ی گه‌یشت ، خه‌لکه‌که‌ روویان له‌ده‌رباری شای
قاجار کردو‌چوون بو‌شکات . والیش بو‌به‌ره‌ویری دژمنانی و‌نازاوه‌و
فیتنه‌کوژاندنه‌وه ، چوو‌بو‌تاران ، به‌لام والی له‌به‌ر که‌م هاوده‌ست و
یارانی کاری شرو‌ناکووک بو‌وو ، ناچار به‌خوکه‌وت ویری له
راو‌ته‌بیرنی کرده‌وه‌و به‌ده‌م بیرکردنه‌وه‌وه‌نم چوارینه‌یه‌ی به‌بیردا
هات و له‌سه‌ر پارچه‌کاغه‌زیکمی نووسی و‌دای‌نا . هه‌ر له‌وده‌مه‌دا
حه‌زی له‌قلیان کیشانیکیش کرد ، بوچی تنوکه‌ئاوی له‌قلیانه‌که‌یه‌وه
نه‌که‌وینه‌سه‌ر وشه‌ی «سپاهی» و‌ره‌شی نه‌کاته‌وه . والی‌نم چوارینه‌یه‌ی
به‌نیشانه‌ی به‌خت سواری لیک‌دایه‌وه :

از جوشش کثرت سپاهی

تن تالانه‌است و‌چهره‌کاهی

از خلق امید قطع و‌باقی

الطاف خفیه‌الهی

به‌کوردی :

له‌تاو‌زوری سه‌ربازان

له‌ش ناله‌نالیه‌و‌ده‌م و‌چاو‌وه‌ک کا‌زه‌رد

ئومید به‌خه‌لک براوه ، نه‌وه‌ی ماوه

مه‌گه‌ر هه‌ر به‌زه‌یی پشت په‌رده‌ی خودایی

خولاسه دژمنانی ئەماتوللاخان هەرچەندە لە دەرباری قاجاردا زۆریان درێژە بە شکات و سکالادا و تۆمەتێکی زۆریان وەپال داو بۆلێ خستی دەسه و داوینی چەندین میر و کار بە دەستی پایە بڵیندی دەولەت بوون و بەلێیان دا، دیاری و خەلاتی زۆر پیشکیش بکەن، بەلام ئاکامیکیان وەگیر نەکەوت و کارەکیان بستی بەرەو پیش نەبرد. لە پاشان میرزا ئەحمەدی وەزیر بو ئیو بیژی کردیان، کەوتە نیوانیانە و دەژمنەکانی بە هەزار پەشیمانی و سەر شورییی یەو، بو دەست ماچ کردن و عوزرەینانە وە بردنە حوزووری والی.

ئەو میرە بە تەدبیرە بە پێی بەرژە وەندی رۆژگار لە تاوان و گوناھیان خوش بوو، بە خەلات و پیشکیشی مەزنانە سەر بڵیند کردن و دووبارە پایە ی بریکاریی بە فەتح علی خان بە خشی یەو و گەرایەو بو ئەردەلان.

والی باپیرە ی سەر وەری ئەم کە مینە یە، لەو هەراوهوریایە دا لە گەل تازازی یە کەکان دا هاو دەست بوو، لە بەر ئەو ی نە مامی پەناسی بەری پەر وەردی ئەو بنە مائە یە بوو، یی نە مەکی کردبوو، دەستی لە گەل دژمنانی دا تیکەل کردبوو، چەند رۆژی بو گۆی راکیشان، چاوی بە زەیی لێ پۆشی و پینج هەزار تەمەنی چاوتر سینانە لێ سەند، بەلام پاش ۱۸ رۆژ دووبارە پلە ی چاویری کردنی دارایی یی بە خشی یەو و

به خلات و پیشکشی شایان سر بلیندی کردو هه تا دهات پلهو
پایه‌ی بهر زترده کردهوه .

، به‌لام زوری نه‌خایاند، وه‌ك شاعیر ده‌لی :
خوی بد بر طبیعتی که نشست
نرود بوقت مرگه از دست
به‌کوردی :

خوونی گرفت به شیری
ته‌رکی ناکی به پیری

فتح‌علی به‌گه له‌گه‌ل براکانی دا ماکی خراپه‌یان خسته‌وه و گه‌رای
ناشوب و فیتنه‌یان داناو، ده‌رووی فه‌سادیان خسته‌سه‌رپشت .
سه‌ره‌نجام، والی کاسه‌ی سه‌برو بورده‌باریی سه‌رریژی کردوله
ئاخر وئاخری مانگی شه‌عبانی سالی ۱۲۱۷ی ك دا فتح‌علی به‌گی
له‌گه‌ل چه‌ند برابه‌کی دا به‌بیانووی دیدنه‌ی و رابواردنه‌وه بو‌ماله‌وه
بانگ کرد . فه‌رمانی دا میرغه‌زه‌ب و باوه‌رپنکراوانی له‌پشت په‌رده‌وه به
چه‌که‌وه . خویمان شه‌شارده‌ن . ته‌وگه‌وره‌یه، دیاردیی بو‌کردن هه‌لیان
کردی کوشتیان ئیتر به‌م ره‌نگه ، بیروبر وایان هاویشته‌زه‌لکاوی
ریسواپی و په‌شیمانی‌یه‌وه . پاشان له‌ژووریک دا که له‌ناوه‌وه بوو، به
کوټ و به‌نده‌وه‌یان زیندان کردن و فه‌رمان به‌کار به‌ده‌ستانی ده‌ولت
درا، که خرم و که‌س و کار و ده‌ست وینوه‌ندیان ، هه‌رچی هه‌ن وین ،
له‌نیوشار و ده‌روه‌ی شار، سه‌رله‌به‌ریان بگرن . ئیدی به‌م ره‌نگه
هه‌مسوویان به‌وپه‌ری په‌ریشانی‌یه‌وه له‌کوټ و زنجیردان . هه‌رله

به کهم شهودا ، فتح علی به گد و نه حمده به گد و نه سر و لا به گیان ، که
هرسیکیان گه و هر نیویک قه پیلک و له به ک دایک بوون ، کوشتن

. محمه مد زه مان به گی براگه وره بان ، که له هم موویان به ناوتر بوو ،
سه باره ت به چند هویک نهی کوشت دوو سالیکی زیندان کرد ، به لام
سلیمان خانی براگچکه ی نهو میره پر هونه ره ، کاتی والی ، به سه فیه
چوو بوو ، نهویشی کوشت و گلکوکه شی که سی نازانی له کوی به .
پاش تم رووداوه ، به پی به ندر باوی میراتگری ، پله ی بریکاریشی به
محمه مد رحیم به گی کوری میر علی سولتان که زاوی محمه مد ره شید
به گی وه کیل بوو ناموزایشی بوو ، سپردرا هرچی کاروباری
نه باله یشی بوو ، نهوه والی به شکو ، بوخوی دهی گیراو به ربوه ی ده بردو
هرخوی ده په رزایه سه ریک خستن و سه روبه رنانی کاره کانی .
زوربه ی کاتی خوی به له شکر خر کردنه وه و زینر و زینو کو کردنه وه
به سه رده برد . له ماوه ییکی کورت دا هینده ی شان وشکو په پیداکردو
نهوه نده ی سه روه ت و سامان وه سه ریه ک نا ، شاریارانی تاجدارو
همه کارانی دوله ت تیره یی یان پی ده بردو ده ستیان به لی خویندنی
کرد .

له سالی ۱۹۱۹ی ک دا عه بدوره حمان پاشای بابان له فهرانه وایی
شاره زوور خرا ، نهویش بریاری دا په ناوه بهر ده باری فتح علی شای
قاجار به ری . پاش پشووه حه سانه وه پینک ، والی کرد به پیناوه به
دباری و پیشکیشی شایانه وه . له گه ل چند که سیک دا له باوه ر پینکراوانی
، له تک والی دا چوو بو ناران . له وی ، له ده باری قاجاردا والی

پایه بلند به و پهری ریز و نوازشته و پیشوازی لی کراو به شمشیر یکی به گه و هری ناودار و مرداری شاهانه رازاوه و نهنگوستیله نیکی نهلماس که له په نجهی شا، خوی دا بوو، خهلات کرا. ههروه ها به زهیشی به پاشای بابان دا هاته و وه له باری کاررایی کردنیه وه، له گه لی دا کو بو و وه بو گیر و گرفت. ره و اندنه وهی کار و باری، که و ته و تو و یژ.

پاش و تو و یژ، رای والی و باوه رپینکراوانی ده ولت له سه ر نه وه گیر سایه وه که مادامیکی پاشای بابان رووی له ده ولت عوسمانی وه رگیراوه و بووه به په ناهینی ئیران، ده بی دلی بدرینه وه و ناثومیند نه کری چونکه ناثومیند کردنی له یارمه تی ده رباری شاریاری، له ری و ره سمی جیهاننداری ناوه شینه وه. له بهر نه وه چاکتر و په سندر وایه که بو نه وهی بتوانی سه ر به خوینی ولاته که ی پاریزی، له شکر یکی گه و ره گرانی بو یارمه تی و ده ست گرتن بخریته ته ک. وه زیری به غدا هه ر که به م هه والهی زانی یه کسه ر فرمانی دا له شکر و تیره و هوزه کان سه ر له بهر کو که نه وه. له سه ر فرمانی وه زیر زیتر له بیست سه ر باز به تو بخانه و ناته شخانه ی زور و زوه نده وه، له به غدا وه به ری که و تن رویشتن، گه یشتنه قه سری شیرین و له وئی بنه و بارگی له شکر یان خست. شازاده ی نازاد محمه د علی میرزا فرمانبره وای هه رسی ناوچه ی کرماشان و خوزستان و لورستان، له لایه ن فتح شای قاجاره وه فرمانی پی کرا، نه ختی گویی وه زیری به غدا راکیشی و که میکی چاولی سوور کاته وه. نه مه له سه ریکه وه، له سه ر یکی دیکه شه وه، فیره جوللاخانی سه رداریش به سی هه زار که سه وه فرمانی پی کرا که له گه ل نه مانوللا خان دا له ریگای مه ریوانه وه هه ل کاته مه لبه ندی بابان.

نه مانوللا خانیش فرمانی به سپای نهرده لان کرد، ناماده بی : نزیکی ده هه زار سوار، لهدس وه شینی دا وه ک روستم وله میدان بازی دا وه ک بارام له گه ل فهره جونلا خانسی سرداردا له دوادواییسی مانگی جومازی الشانی بهی سالی ۱۲۲۱ ک دا، له سنه وه، کوچ به کوچ به ری که وتن تا گه یشته ناوچهی شیخ عه تار.

ههرکه وه زیر بهم خه به ره ی زانی وای به بیردا هات که عه بدوره حمان پاشای بابان، که هیشتا هر له مریوانه وله شکری نه مانوللا خانسی فریانه که وتوووه. وای به چاک زانی، له ناکاو هه ل کاته سه ری و به ده ک وده هوی له ناوی به ری و به له ره گه و ریشه راهه ل که ندنی ثم مایه قیتنه به سه ری هه ردوو ده وله تی عوسمانی وئیران سووک و ناسووده بی. هر بهم نیاز و ناره زوووه خالید پاشای بابان و سلیمان ناغای که هیبه به ده هه زار که سه وه ناره سه عه بدوره حمان پاشا. عه بدوره حمان پاشاش به موی زانی ئیبراهیم به گی پیای، بوخرمه ت والی ره وانه کردو راستی کاره که ی راگه باندی. والیش که ثم خه به ره ی بیسته وه، پشت به خوداو پیغه مبر، هه رچی زووتر بوو، خوی گه یانده عه بدوره حمان پاشاو له گه ل یه ک دا له شکریان ریک خست و خویان بو شهر ناماده و ته یار کرد.

که هیبه به غدایش له گه ل خالید پاشاو سلیمان پاشای کویه و هریر و له شکریکی نازای خاوه ن شمشیره وه و له گه ل چه شه م ناغاسی دا، که سی هه زار که سی ده بوون، به ره نگاری بوون. له گوئی گولی زریسار هه ردوو له شکره که تیک گیران و شهریکی بی نامان و دل ره قانه بیان کرد. له پریشکی دانه توپ و چریسکه ی مهودای شیر و بریقه ی نیره ی دلیران مهیدانی شهر وینه ی روزی (یوم تأتی السماء

بدخان مبینی)ی ده‌نواند . له زه‌بری بازوو هیزی په‌نجه‌ی شیرانی
هونه‌روهر وینه‌ی‌ان هذا لشیء عجاب، به‌دیارده‌که‌وت .

کاتی سهری شهرکه‌ریکی زور له مه‌یدانی شهردا گلور بزووه و لاشه
ییکی بی شومار له ژیر سمی نه‌سپان دا گیانیان دهرچوو، شنه‌ی
سهرکه‌وتن و زال بوون نالای نیران و نه‌مانولآخانی شه‌کانه‌وهو
له‌شکری عوسمانی هه‌لات ونازایانی نه‌رده‌لان چنگ له‌سهرشان
هه‌لیان بری وده‌ستیان به‌ههر کامیکیان گه‌یشت کوشتیان . بریکیشیان
له‌گه‌ل سلیمان پاشای که‌هه‌دا به‌دیل گیران .

سه‌لیم به‌گی برای عه‌بدوره‌حمان پاشای بابانیش بریندارکراو پاش

دوو سنی رږډی مرد .

دوای ثم سهرکه‌وتنه دهره‌خشانه ، عه‌بدوره‌حمان پاشا جیگه‌ی
خوی گرتوهو وده‌سه‌لانی په‌یدا کرده‌وه نه‌ماتوللا خانیش به‌سهرکه‌وتنه‌وه
گه‌رایه‌وه بو‌مه‌لنه‌ندی خوی وکه‌هیه‌ی به‌غدای له‌گه‌ل دوو‌سه‌ت له
به‌دیل گیراوانی رومی‌دا که‌لهم شهرده‌دا به‌دیل گیرابوون له‌گه‌ل محمه‌د
ناغا باپسره‌ی ثم که‌مینه‌یه‌دا نارد بو‌خزمت فتح‌علی‌شا ،
به‌لام شا ناردنیه‌وه بو‌به‌غدا . سهره‌نجام والی به‌غدا له‌گه‌ل حوکومه‌تی
عه‌بدوره‌حمان پاشادا ریک که‌وت . له‌موجه‌رهمی سالی ۱۲۲۲ی ک دا
خان نه‌حمه‌د خان ، کوری ره‌زاقولیکان و محمه‌د قولیکان کوری
خان نه‌حمه‌د خان برای نه‌ماتوللا خان و محمه‌د ره‌حیم به‌گی وه‌کیل و
نه‌زه‌ر علی به‌گک و نیمام ویردی به‌گک له‌گه‌ل خزم و خویشی خویان دا له
ژیره‌وه ریک که‌وتن وده‌ستیان به‌پیلان گیران کرد ، والی بکوژن و
خویان جیگاکه‌ی بگرنه‌وه . دوای وتوویز وراویژیکي دوورودریژ
میرزا لوتفوللا کوری میرزا عه‌بدوللای وه‌زیر که‌یه‌کی له

هاوپه یمانانیاں بوو، ثم خه به رهی به هوی میرزاعه بدولکه ریمه وه که یه کنی له باوه زهینی کراوانی والی بوو، به والی راگه یاند. والیش نهی کرده نامه ردی تاوانبارانی خر کرده وه سه رله به رسانی کوت و زنجیر کردو زیندانی کردن. پاشانه کنی له به ر خزمایه تی له خان نه حمه د خان ومحه مه د قولیخان خوش بوو، به لام محه مه د ره حیم به گک و محه مه د عه لی به گک و نه زه رعه لی به گک و نیمام ویردی به گی له تیخ کیشان و به سزای خویانی گه یاندن.

ئینجا پاش نه وهی دوو سنی سال به سه ر فرمانره وایی عه بدو رحمان پاشادا تی په ری و له کار و باری حوکمرانی دا سه ر به خویی یکی ته وای وده ست هینا، ته پلی دژمنایه تی له دژ هه ردو وده و له تی روم و تیران کوتا و روی له هه ردو وکیان وه رگیرا. له مانگی شه عبانی ۱۲۲۵ی ک دا له گه ل ره ئیس نه فه نندی دا، به نیازی له ناوبردنی والی به غدا به ری که وت و له ناوچه ی قهر ته په هه لیان دا. له سه رته ای مانگی ره مه زانی ۱۲۲۵ی ک دا، له ده ره وهی شاری به غدا هه زدوو له شکر یتکیان دا. پاش لیکدان و شه ر و شو رینکی زور عه بدوره حمان پاشا و ره ئیس نه فه نندی سه ر که وتن و سوپای روم زور خراب شکا. سلیمان پاشای وه زیری به غدا، له مهیدانی شه ر هه لات و چوو، ناچار په نای وه به ر خیلاتی عاره ب برد. له لایه ن ده ربای عوسمانی به وه فرمانی کوشتنی ده رچوو و کوژرا. دوا ی نه وهی ثم خه به ره به شای تیران گه یشت فرمانی دا والی له مه ریوانه وه بگه رینه وه بو سنه . عه بدوره حمان پاشایش دوا ی نه وهی گه رایه وه بو سلیمانی، له خوبایی بووو نه وهی هه ر له دل دا مابوو، که له شکری نه رده لان کاتی له مه ریوان بوو، ناوچه ی شاره وزووری چه پاودا بوو، ثم رووداوهی

کرد به بیاتوو و ناگری دژمنایه‌تی سهرله‌نوی خوش کرده‌وه . له ناکام دا
 له‌مانول‌لاخان و محمه‌مد‌عه‌لی میرزا بوله‌کول‌کردنه‌وه‌ی‌نازاوه‌که
 راسپردران . له‌رینگای‌کرماشان و زه‌هاوه‌وه‌بوله‌کول‌کردنه‌وه‌ی
 به‌ری‌که‌وتن . کاتیکی‌گه‌یشتنه‌ناوچه‌ی‌زه‌هاو‌عه‌بدو‌رحمان‌پاشاش‌له
 سلیمانی‌ده‌رچوو‌رویش‌ت ، له‌کویه‌خوی‌قایم‌کرد . هه‌ردوو
 له‌شکردوو‌سی‌روژی‌به‌گرمه‌ی‌توب‌و‌نرکه‌ی‌قومپاره‌و‌شریخه‌ی
 تهنه‌نگه‌مه‌یدانی‌شهریان‌گرم‌کرد ، ته‌نانه‌ت‌کار‌به‌ته‌ندازه‌نی‌گه‌یشت
 عه‌بدو‌رحمان‌پاشا ، به‌جاری‌هه‌ودای‌هه‌وینای‌پچراو‌ده‌رووی
 رزگارپوونی‌لی‌به‌سترا‌ناچار‌سهری‌گویی‌به‌فرمانی‌دانه‌واندو‌ملی‌دا ،
 په‌نجا‌هه‌زار‌تمن‌بجزنگینی .

ته‌نجا‌پاش‌ته‌وه‌ی‌والی‌و‌شازاده‌محمه‌مد‌عه‌لی‌میرزا‌اگه‌رانه‌وه‌و
 ناشتی‌به‌ری‌بابوو ، عه‌بدو‌لا‌پاشا ، وه‌زیری‌به‌غدا‌له‌م‌ده‌هری‌بوو ،
 هه‌ستا ، به‌له‌شکرینکی‌له‌ته‌ستیره‌ی‌ناسمان‌زیتره‌به‌توپخانه‌و
 تانه‌شخانه‌ی‌یکی‌زور‌وزه‌نده‌وه ، له‌به‌غداوه‌بو‌گویی‌پراکیشانی‌پاشای
 شیرئاسا‌به‌ری‌که‌وت .

پاشایش‌نه‌ی‌کرده‌نامه‌ردی ، به‌نازاو‌دلیرانی‌بابانه‌وه‌لییان‌را‌به‌ری‌و
 هاته‌پنهم‌مه‌سه‌یدانیان ، به‌لام‌پاش‌شهر‌وشورینکی‌زور‌به‌سام
 له‌شکرینکی‌بلهان‌تیک‌شکاوه‌مه‌یدانی‌شهر‌هه‌لات . پاشا‌خویش‌ناچار
 په‌نای‌وه‌به‌ر‌شازاده‌ی‌ته‌زادپاک ، شازاده‌محمه‌مد‌عه‌لی‌میرزا‌بردو‌چووه
 ناوشاری‌کرماشان . محمه‌مد‌عه‌لی‌میرزایش‌رووداوه‌که‌ی‌له‌فته‌ح
 عه‌لی‌شا‌راگه‌بیاند . شایش‌به‌ینی‌ری‌وره‌سمی‌پاشایه‌تی ، له‌و
 سه‌روه‌خته‌وا ، له‌چیمه‌نی‌سولتانی‌یه ، خیه‌تی‌باره‌گای‌شاهینی‌هه‌ل
 دابوو . هه‌رکه‌ته‌م‌هه‌واله‌ی‌بیسته‌وه ، چه‌ند‌که‌سیکی‌له‌پیاوماقوولانی

قاجار راسپارد ، که له خزمهت شازاده محمهد عهلی میرزادا ، با یارمه تی نه مانوللاخاننی نه رده لانهوه بچن وشاری به غذا بگرن و نهو ناوچه به ههشت ئاسایانهی دهو روبه ری خاپوورو ویران کن و بوگوو راکیشانی نهو وه زیره به دنیهادهی به غذا هرچی به کیان له دهست دی درینی نه کن .

هیزی له شکری به یارمه تی هاتنی عه بدوره حمان پاشا تا نزیکی دهو روبه ری به غذا هات . سه بارت به وه که والی به غذا توانی به رهنگاری له خودا نه ده بینی ، ناچار داوای پیک هاتن و ریک که وتنی له بهر ژوند زانی .

شیخ جه هفهری موته و ملی نه جف و جهند شیخ و سه ییدو پیاماقوولانی نهو ناوچه پیروزی کرد به نکاگار و ناویژی کهر . جیو کومه تی بابانیشیان به ره و پرووی عه بدوره حمان پاشا کرده وه .

له سه ره تای مانگی شه والی سالی ۱۲۲۷ی کدا شازاده ی به سام و شه و کت و والی نژاد خاوین بو ولاتی خوی گه رایسه وه . پاشا نه م سه فهر به ره ، نه م والی به ره وشت په سند و چاکه بو ماوهی دوو سنی سالی ، له ناو لانکی هیمنی و ئاسایشتدا هه لآژیاو دهرووی به زو دلآویی و نوازشتی له رووی خه لکی ولانه که ی هه ره که به پی پله و پایهی خوی خسته سه رپشت و هه ره که سه به پی توانایی ولی وه شاوویی خوی به پله و پایهی شیاوی خوی سه رفراز بوو . هه مو که سیکلی له ژیر سایهی به زو نوازشتی دا ، له ناچاری و ناگوزووری دوو رخته وه . ته نانهت کار به نه ندازه نی گه یشت ، گووگ و مهر پیکه وه ئاویان ده خواره وه و چوله که وه شهین پیکه وه چینه بیان ده کرد . نه م بار و دوخه تا سالی ۱۲۳۰ی ک خایاند ، ئیتر نه وه بوو ، تا جار یکنی دیکه محمهد زمان

كه كورې يوسف به گك و خزم و كهس و كاره كانی و سهید مه حمودی
 بخول نیسلام و سهید زه کی وئسماعیل به گك و میرزا ره حیم و کورانی
 رزا یوسف دوای سرکیشی و که له وه کیشی خویمان که وتن و هیمی
 اوه و گیره شیونیی یان له ولاتی ئه رده لاندنا بنیات نا . بر یکیان له گه ل
 زیان دا هینایه ژیر بارو به نیازی لایردنی والی یه وه روویان کرده
 رباری تاران و همر ئه وشه وه . بو به یانی که ئم همواله به والی
 یشت محمه مد ئاغای سرکاری که باپیری پایه بلیندی ، نووسباری
 م میژوویه وه ، بو روون کردنه وه ی راستی که بین و به ینه که وه به تال
 دنه وه ی نیازی پیسی ناره زایان ، نارد بو ده رباری فتح علی شا .
 یداکردی تیری ناره زایان نیشانه ی نه پینکاو ناچار به په شیمانی گه رانه وه
 ئه رده لان ، به لام محمه مد زه مان به گك و کوره کانی و دوو که سیش له
 حوزا کانی له ترسی زه بر وره نگی ئه مانو لالاخان خویمان گه یانده
 ماشان و چاکی خزمه تگوزاری سازاده ، محمه مد علی میرزایان لی
 لکردو شمشحه وت مانگیکیان له و ناوه به سه ربرد . سه رنه جام
 لی به جاری لی به رگ دا چوو و ، له به ر ئه وه له سه ر داخواری
 الی سازاده محمه مد علی میرزا و چوار که سیان له ئازاوه گیران
 ناوه له کولین و به ره و ئه رده لان ، بوکن والی یسان ناردنه وه . والی
 نویسی ، ئه وانی دیکه ی گرتن و پاش ئه وه ی دهستی به سه ر مال و
 مامانیان دا گرت و پاره و پولیکی زوری لی ساندن ، هم موویانی
 ، کونی زیندان توند کردن . خولاسه ، پاش ئه وه ی له ئازاوه و مایه
 بته یی ئه مانه بووه ، چند سالیکی تریشی به فرمانره وایی ئه رده لان
 سه ربرد . تاله سالی ۱۲۳۴ک دا محمه مد حه سن خانی کوره
 هوره ی ، به هانه هانه ی پیاو خراب و زمان پیس و ئازاوه گیران ، که وته

بیری پر وپو وچ و نالای دژایه تی باوکی ههل کردو له گهل برنی بی
 پهراو و سهرسهری و ناکه سی ولاته که دا دهستی تیکهل کردو له شه ویکلی
 تاریک دا ههلات و په نایان بو شازاده ی کامره وا، که له وده مه دا له
 ناوچه ی نهرده لان نزیک بوو، برد . به لام محمه مد علی میرزا گویند .
 نه دانی نه ویش هیچی بو نه مایه وه، ناچار، خوی گه یانده که ژو کوسار و
 چوله کانی لورستان و عهره بستان و له و ناوچه به دا یاخی بو وده دست
 دریزی کرده سهر مال و سامانی خهلکی نه و سهرسنوورانسه و له گهل
 یه کنی له سهرهک هوزه کانی عهره ب دا نیوانیان تیک چوو و به گزیهک د
 چون و دوا ی شه برنی به سهری دا زال بوو سهر وک عهره به که ی
 کوشت و زور به ی که له پساوانی نه و ناوچه به ی به دیل گرت . محمه
 حسنه ماوه ییکی به وره ننگه به سهر برد، له پاشان گه رایه وه بو ناوچه ی
 نهرده لان و بناخه ی دهست دریزی له وی بنیات ناو دهستی به نازار و
 نه شکه نجه دانی خیل و هوزه کانی کوردستان کرد .

نه مانوللا خان هم کرده وه یه ی بو قووت نه چوو، بریاری دا گوینی
 یاخی یه کان راکیشی . بهم جوړه خهلکیکی زوری له سواره و پیاده
 خر کرده وه و بو ریک خستی سهرسنووره کان روی کرده نه و ناوچانه .
 له م لایشه وه خان نه حمه ددانی ناموزای و زاوای له گهل میرزا عه بدوللا
 خهل سفی حاجی میرزا نه حمه ددا که سهرکوت کردنی فتح علی
 سولتانی بانه ی ^(۱۲) بی سپیرادر ابوو، داوا کردو خسته تهک خوی و محمه
 ناغا باپیری نوو سیاری هم کتیه ی کرده سهرداری له شکر نی له نازاو
 شیردلانی نهرده لان و بو ناوچه ی بانه ی نارد . ههرکه هم هه واله به سامه
 بهرگونی محمه مد حسنه خان ردهست دایره که ی که و ته وه،
 چاره سهر کردنی کاره که ی له رده دا دیت خوی به سنه بگه نی و نه وه ی

که له له شکره که ی نه مانوللاخان له ناوشار ماپووه ، سەر له بهری که له
 له شکره که ی گوشت و وتە فروتونای کردن و و ناوچه که شیان تالان کردو
 هه لاتی . هەر نه وورۆه ، بۆعه سەر ، ئەم خه به ره له سەر انسه ری
 ناوچه که دا بلا و پووه . خود الیخوشیوو ، نه بولحه سه ن به گه . یاوکی
 نوو سیاری ئەم کتیبه سه به ارت به وه که ریش سهی بوو له بریکاری
 حوسه یین قولیخانی کوری والی کارویاری ولاتی به ریوه ده برد له ری
 وره سمی قه لاداری و بورج و باروو و شووره پاریزی دا هیممه تیکی
 زوری نوواند . جه نایی محمه دحه سه ن خانیس وای به چاک زانی
 هیرش نه کاته سەر شاری سه و چاره سه ری کاره که ی له وه دا به دی کرد
 به گز باوکیدا بچی و له ناچاری مل له شه ریکی خونیای بینی به م نیازه وه
 هاته مهیدانی شه ری باوک و فرزه نده وه ، له و ناوچه ی ره وانسه ر ، له
 شوینی که گومی و شتری بی ده لین ، له سه ر سنووری ماهی دهشت و
 کوردستانی نه رده لانه وه نزیکه ، هه ردوو له شکره ی باوک و کور پینک
 گه یشتن . بریکارانی والی ئەم شه ری باوک فرزه ندی به یان پی شتیکی
 نارە وابوو له ناکامی شه ره که ده ترسان نه وه ک والی نوبالی قه ومانندی
 بخاته نه ستویان ، پیش نه وه ی شه ره که ده ست پی بکا ، دو سی جار ،
 قوتبولشه قتاب مه لاعه باسی شیخولئیسلا میان به قورئانیکه وه ، بو
 تکاکاری نارده خزمهت حه سه ن علی خان ، به لام به پی نایه تی «اذا
 أجلهم لا یستأخرون ساعة ولا یستقدمون» و به پی «اذا جاء القضاء
 عمی البصر» و ا دیار بوو نه ستیره ی ژبانی حه سه ن علی خان له کشان .
 بوو . به ناو بژی قورئانی پیروز قایل نه بوو و ناموزگاری
 شیخولئیسلا میسی که هه قی ماموستا به تی به سه ره وه بوو ماوه ییکی
 ده رزو ده ورو مه شق دابوو له گوی نه گرت و کار له کار ترازوو شه ر

قه و ساو گهرم بوو. دوو سه عاتی رینگ ناگری شهر به گرو بلیسه بو،
 زور له پیاوماقوولان و که له که له ی کوردستان بهر گازو هه وورینی نه جا
 که وتن و شیرازه ی کار و باری دژمنانی والی به جاری پچرا . هیندی
 که له لاوانی به نامنی وه ک میرزا عه بدوللای وه زیرو^(۳۷) محمه مه ده
 سولتانی به نی شه رده لان و حوسه بین ناغای برای موراد به گی داروغ
 میرزا باقری کوری میرزا لوتفوللا و چند که سینی تر له مه بدانی شهر
 به گولله ی گیان کیشه وه بوون و به نوکه نیزه ی دل پیک کوزران
 هیندی له پیاوماقوولانی وه ک میرزا عه بدولکه ریمی موعته میا
 ئیسماعیلی برای و میرزا عه بدوره حمان و میرزا فهره جوللای کور
 میرزا علی بریندار بوون و خلتانی خونین بوون .

له هه نگامه و بگه ره و به رده ی شه ردا محمه مه ده حه سن خان که نو
 باوه ی باخچه ی لاوینی و گه نجیی والی بوو به گولله نی خلتانی خو
 بوو . محمه مه ده صادق خان کوره که ی تری نه مانوللا خان به نووکه نیزه
 بریندار کرا . زور به ی له شکره که ی محمه مه ده حه سن خاتیش کوزران
 به دیل گیران و نه وانه ی سه ریشیان رزگار کرد دایانه چیا و چول . والی
 تاوانی غایه نه تی سه ردارانی له شکره که ی محمه مه ده حه سن خانی کور
 دابه ده ست سه ر سه کانیه وه هه سوویانیان سه ر برین . عه باس میر
 به گی مه نوچه هری سه قزی و سو بجان ویردی به گی کوری محمه
 حوسه بین به گ و چند که سینی دیکه له ناو نه م سه ر براوانه دا بوون .
 والی له کاتیک دا که هیچ دلی به م سه ر که وتنه خویناوی به خوش نه بوو
 چونکه هه ردوو کوره کانی ، محمه مه ده صادق خان و حه سنی تی
 بریندار بوون ، خه به ری سه رکه وتیشی له شه رو هه راکه ی شه رکه
 بانه داو شکانی فتح علی سولتان و به تالان و بر ویردنی ناوچه که ی .

بیشت . محمه مد ناغای باپیری سهروه ری ثم نووسیاره بهرانپهر ثم
 زمه ته گه وره به به جویه بیکی تورمه و شیر نیکی ده بان خه لات کردوله
 سو خه لک دا سه ری بلیندو پایه ی به رز کرد . ماویه کیشی لهو
 به رسنوورانه ، بو به ریوه بردنی کاروباری نهو ناوه هیشته وه . بو
 ریشی له گه ل برینداره کان دا گه رایه وه . والی پاش نهوه ی گه یشته شار
 به کیم و نوشدارانی بو چاره کردنی محمه مد حه سه ن خانی کوری
 و کرده وه ، ته نانه ت له پاشان حه کیمبکی ئینگلیزی شی که ناوی
 یله قوش بو و له تهوریز ، له خزمه ت (نائب السلطنه) عه باس میرزا
 و ، بو چاره سه ری کوره که ی بانگه کرده سنه به لام له بهر نهوه ی که نهو
 نه به هیممه ته ، روزی خوی ته و او بیوو چاره و عیلاج که لکی نه بوو ،
 ش ماوه ی بیست و دو روز ، له ته مه نی بیست و دو سالی دا مه لی
 یانی به ره و کوشکی به ههشت هه ل فری .

زیغا ازان میر روستم سیر

زان زور بازوی وفر و هنر

زیغا ازان غیرت مهر و ماه

یگر بوسف بودو در مصر چاه

ز آیین چرخ فسونگر فسوس

نه از گیتی ربودش به گاه جلوس

لی نیست ازین غم تنالد چو بید

لی رسم ماتم چنانش سزید

لی له تاو نه م نه هاهمه تی به سامناکه میشکی تیک چوو له خه م و خه فه تان
 بیت بوو و تسا مردیش هه ره به و ده زده وه تلایه وه . کاتی ثم خه به ره بهر

گونی شای قاجار که و ته وه ، زوری له بهر گران بوو . خه فه تیکی زوری بو خوارد چونکه پایونکی به دهس ویردولی هاتوو و چاپک و چالاک بوو شالم باره به وه ، تا بلنی خه مبار بوو ته نانت نارمزمی و نه فرینی خوی به محمه داغا ، پایره ی نوو سیاری هم کتیه که نه مانوللا خان به ناوی بالیوزه وه ی نارد بو بۆ ده رباری قاجار به نه مانوللا خان راگه یاند . شالم کرده وه ناپه سه نده ی نه مانوللا خان زور نووره بوو زوری خه فه ت بو له ناو چوونی نه وه و جوانه خوارد .

پاش تیه ر سوونی چند روزی فه ت عه لی سولتان ، که له مه و پیش له باره به وه دواین ، خوی گه یانده هه ریمی نازه ر بایجان و له وه هه ریمه دا به ده ست سه ر بازانی (نائب السلطنة) شازاده عه باس میرزا له سه ر کرده وه کانی خوی گیراو به پیوه ند کراوی ، به ده ست پایوه کانی والی به وه دراویه کسه ره وانه ی کوردستان کرا . پاش نه وه ی چند مانگی که له مالی نیسما عیل ناغا ، مامی نوو سیاری هم کتیه دا به ند کرا بوو ، به سه ربرد ، به پی نیایه تی قورئانی پیروز السن بالسن والجروح قصاص ، به ده ست کورانی نه حمه د سولتانی خوالی خوشبو وه دراوله مه یانده که ی پیش ده رگانه ی باره گای فه رمانه وایی دا ، له توله ی خوینی باوکی سینه و گه روویان هه ل دری . پاش نه ور وودا وانه ی باسما ن کردن به سی سال کاتیکی نه مانوللا خان له تاران بوو ، شای قاجار به کی له کچه ره وشت پاکسه کانی خوی که له جوانی بی هاوتا بوو و وه کو خور ده ره و شایه وه نه وینه ی گه وه ره ی ورشه دار ده چر یسکایه وه و جوانانی دنیا بوو دا به خوسره و خانی کوری والی ، که پاش خوی ده بوو به جیگری و زوریش خوشه ویشتی باوکی بوو و به مه خوسره و خان به زاویه تی شای قاجار سه ره ر زکرا .

پاش نهووی والی گه رایهوه، بهك سالی خشت خه ریکی نهم کاری خیره بوو. پاش سهروبهرنانی هم موویندویستی بهك له گه گله گوره پیاوانی نه یالته و چهنده خانمیکی سه ره ی نه نده روون و خاتوون جانی خوشکی والی و دووسی که سی له ژسانی میران دا به ره و تاران به ری به ری که وتن له تاران ماوهی مانگی به و په ری که یف سازی و شایی و زه ماوه نده وه سه رگرم بوون و نزیکه سی سه ت هزار تمه نی بو سهروبهرنانی نهم شایی و ژن هینانه خه رج کرا. له م سه ت هزار مهنه، چل هزار تمه نی بو نالا و والا و بو به زهك و دوزهك خشل و زبر و زیوی بوکی خه رج کرا خوالی خوشبوو، باو کم بوخوی سه په رشتی نهم زه ماوه سده ی کردووه و هر خه رج و پوول و دراویکی بو شیرینی و خواره مهنی خه رج کراوه نه و سه په رشتی بووه. ده گیر نه وه: له م شایی به دا ده هو رنوقل، له گه گله چند تیر قهندو نه باتی سهی و چهنده شیرینی به کی تر، به خه رج دراوه. نیتر نه و دواکه یسی هر به م پیودانه بووه و ده یی هر و اش له قه له م پدري.

نهم شایی به تانوسینی نهم کتیبه، که بیست و جهوت سالی به سه ردا پابراوه، هیشتا له سه رانسه ری نیران دا هر به سه رزاری مه زن و چو و که وه ده گه ری به لی تاکه به یث:

داستانیهست که بر سر هر بازاریهست
به کوردی:

داستانیه که له هر سه ر بازاریک هه به.
پاش نهووی گه یشته سه، چهنده شه و ورژنیکیان له وی، به که یف و شادی به وه رابواردو، به زم و نا هه نگیکی به شکو و هه یته ووتیان گیرا

، به لام چون شکو و هه یتو هووتی ، نه ستیره ی زویره تیدا خوشخوان و مانگی تابانی تیدا سه ماکر .

به ره می نه و هاوسه ری به سی نیرینه و سی می ینه بوون .
نیرینه کان : ره زاقولیکhani والی و غولام شاخان و خان نه حمده خان بوون ، می ینه کانیش ، به که میان خانمی خانمان ، کیزه گه وره ی بوو ، که بووبه هاوسه ری نه رده شیر میرزا ، برای پشتی محمه دشای قاجار . دووهمیشیان تیوی عادیله سولتانه و نازان اویشی به (خانم) رویشتووهو ، هاوسه ری حوسه بین خانی فرمانره وای شیرازه . کیزی سی به میشیان له هه موویان کلؤل تره ، ناوی (شاغاخاتم)ه ، که هیشتا کیزه له کن براکه به تی خودا دهستی به بالایانه وه بی :

دووسی سالی ، پاش به خوشی گوزه راندن و رابواردن ، له برئه وه ی کوردی ناوچه ی سلیمانی و شاره زوورو هوزی جاف ، که له سه رسنوری ناوچه ی سته په زو نازه لیان ده له وه راند ، پیمان له به ری خو زیتیر راکیشا بووو نازاوه بینکی زوریان له ناوچه که دا نابووه والی هه رچه ندی ده کرد ، نه م کرده وه ی بو قووت نه ده چوو ، بریاری سه رکوت کردنیانی داو ده گزیان راجوو و تیره و هوزه کانی جافی سه رله بهر ، چه پاوداو تالان و بروی کردن و زوربه ی ناوداران و به ریزانیانی له شیر کیشان . له م ده گزر اچوون و شه ر و شوپرده له شگری سه رکه و تووی نه مانوللا خان په نجا هزار تمه نی زیتیر به دهست کهوت و هه مووی بو سنه نارد بو والی ، خوشی به ته نشنه و هه یتو هسووته وه ، له سه ر مریوان و شاره زووره هاته ناو شاری سلیمانی به وه ، مه له ندی پاشاکانی بابان . نه و سه ر و به نده مه محمود پاشا میری بوو پاش گه یشتی والی چه ندر وژی ، مه محمود

پاشا، به خوی و دهسته و دایه ره و پیاو ما قوولان و بازارگان و
بازاری رانه وه، شاری سلیمانی بان چول کردو وردباریک بوی
دهر چوون و هرچی مال و سامانیککی له مزگهوت و تمکیسه و
خه لوه تخانه و کولبه دا شار دبوویانه وه همه مو و وه گیر له شگری نه مانوللا
خان کهوت .

پاشا دووسی روزی سه بارهت به ناسازی ناو وه و او گره و گهر ماو
بلا و بوونه وهی په تاو رشانه وه له قه له مره وی نه مانوللا خان دا زیاتر له
سی همزار کهسی له له شکره کهسی له ناوچوون نه وانهی مانه وه ، ناچار
مه لیه ندی بابانیا ن به جی هیشت و یه کراست بو نه رده لان گه رانه وه .

وه لده به شی جافیش که یه کی له هره پیاوه گه و ره کانی کوردبو و نه م
هه لکردنه سهر مه لیه ندی بابانه ی ، ههر له بنه رت دا ، بو سهر کورت
کردنی نه بو و ، ده سگیر کراو والی به گه ل خوداو هینایه شاری سته .
روستم به گک و حه ییب به گی به نامنی کورایشی له قه لای قه سلان
زیندان کردن ، به لام کوره کانی وه لده به گک ، سهره نجام هه لیان
وه گیر کهوت و له قه لاکه هه لاتن . وه لده به گک ، بو خویشی ، بهر
نوازشتی والی کهوت و لئی خوشبو و یه کنی له کیزه به تابرو وه کانی ، که
به راستی له ناسمانی داوین پاکی و جوانی دا مانگی تابان بو ، دا به
حوسه بین قولیخان و سهری پی بلیند کرد . وه لده به گک ، بو خویشی
، له سهر ئاره زوو و خوایشتی خوی گه رانده وه بو نیو تیره و کهس و کاری
خوی له ده وه بهری سالی ۱۲۳۷ک دا ، نه مانوللا خانی گه و ره
تووشی مجیز تیکچوون و بی سلیقه بی هات . له پاش سی و چوار
سالی ، له سهره تای زستانی سالی ۱۲۴۰ک دا ، به نه خویشی جهرگ ،
چاوی له دنیا پوشی ، «انا لله وانا الیه راجعون» .

پاش پرسه و پرسه کاری له بهر تهر و تووشی و ساردو سه رمای نه و سال
 تهرمه که بیان له کوشکیکی خالی دا دانو ، چهند قورئاخوینکیان له سه
 دانسا، قورئانی له سه ربخوینن . چهند روزی پاش نه و روز، ب
 همیتوهوتیکه وه ، مهرگه هر شایانی میرو میرزادان بی تهرمه که یاز
 هه له گرت و له تزیک والی به گه وره و به شان و شکوکانی تهرده لانه وه یاز
 ناشت .

خوالیخوشبوو له سه رده می فرمانره وایی دا حوکمرانی ناوچه و
 جوانر و و هوزی جافی به محمه د سادق خانی کوره گه وه ی سپاردو
 کار و باری نه سفه نداشتابادو چاردولیشی^(۱۴) به حوسه بن قولیخانی لئ
 هاتوو نه سپارد . یه کنی له و خان و مان و کوشک و سه را بلیندو جوانانه ی
 له و میره پادشا دروشمه به یادگار ماوه ته وه کوشکی نه ندهر و ونه و یه کنی
 له و مهیدانه دل که ره وه یه ی برده می نیوی باخچه ی گولستانه و بیناکانی
 دهره وه ی که بریتین له دالان و چهند مالیک و کلوفه ره نگی به ک و چهند
 کوشکیکی به رز شان له شانی خه وه رنه قی بارام دده ن .

هه ره وه ها کوشکی دل گوشا^(۱۵) یه کیکه ی له بیناکانی نه و میره ولات
 گیره که له هه مو و دنیا دا ناوی دهر کردبوو . یه کیکه ی دیکه ی بیناکانی ،
 بینای خوسره وی یه و مزگه وتی (دار الاحسان)^(۱۶) وله گهل (المسجد
 الاقصی) دا هاوتایه وله گهل (البيت المعمور) دا هاوشانه . هه ره وه ها
 کوشکیکی تری به شان و شکوی دیکه هه یه له پال (دار الاحسان) دا .
 کوشکی سه ره هه نگی خانی و مهیداتی ده می دهر وازه ی (دار
 الایاله یش) هه ن و بازار یکیش هه یه ، له دهره وه ی قه لای شاره که یه .
 هه ره وه ها کوشک و باخی خوسره و تابادیش هه یه که هه ره له ناسه واره کانی
 نه مانوللا خانی گه وره یه و سه رچاوه ی شیرینی له ناوی نه و هه ل ده قولی

وگولزاري نيرهم جواني خوي له تروپري وچيمه ن وشه قامه کاني نهو
 به قهرز وه رگرتووه . هه رده لني نهوي له سهر نه م زه وينه ي بنيات ناوه
 خوسره و وشابادي نيوناوه پهره چيمه نه کاني کاني شيفا که له که زه کاني
 ناويده رن و باخ و وکوشکي حه سه ن ناباد که له سه رگرديکي ده ور و
 پشت ناوه دانن و هه روه ها قه لا و کوشک و بازاري قه سلان نه مانه
 سه رله به ريان له بيناکاني نهون . به کوردي . باس کردني نه م هه مو و
 بيناو کوشک ته لارانه ي که نه م ميره گه وره يه روي ناون له م چند
 لاپه ره يه دا جي يان نابيته وه ، ناچار ، ده بي به م چند ديره دوايي
 به قسه که سان بينين . له ناکام دا چونکه روي دوايي نه م ميره مه رنه
 هات و هاواري «ارجمي الي ربك» له پيواره وه به رگوي که وت نه وسا که
 نه مال و سادان و نه شان و شکوو ته نته نه و سه نسه نه ، هيچي فرياي
 نه که وت و پاشان به ره و نه مان که وته په رواز . به لي : «يوم لا ينفع مال
 ولا بنون الا من اتى الله بقلب سليم .»

خوسره و خانى سى به م

کاتى نمانوللا خانى مەزن چلوى له دنىلای روشن لىک نا، خوسره و خانى کورپى که له ژباتى خوڤى دا جى نشين بوو، چووه سه رته ختى فەرمانه وایى و زور به شکووه کار و بارى باوکى به پریوه برد. له سه رته تاي هاوینى نه و ساله دا، کاتى سازاده ی بی هاوتا، حوسن جیهان خاتم سکی له خوسره و خان پر بوو، به نیازی دى به نى شای قاجاره وه که به رى و رهمى ههمیشه گى له چیمه نى. سولتانی به بوو، به رى که وتن. له م سه فیره دا سازاده ی سه رفراز، نیرینه یىکى بوو، نیویان به نیوی نمانوللا خانى گه ورموه ناو ناو نازناوى غولام شای بی درا. میوزامورته زا قولى موخلیس کورپى خوالى خوشبوو میرزا عه بسدولکه مریم، که خاوه نى نیهادىکى پاک و ره و شتىکى راست بوو خوسره و خانى والى له رووى لوتف و نوازشته وه، ناوى نابوو میرزای ره فیق. له باره ی چوونه سه رته ختى خوسره و خان نه م سى به یته ی هه لبه ستووه. وای به جوان ده زانین به م بونه وه بیان نویسن:

شبهی در وادی فکرت فتاده

ز بهر مصرع اندر يك و دو

بى تاریخ سال فوت والى

هم از بهر جلوس والى نو

خرد گفتا که در ملک ایالت

امان اللهد و بتشت خسرو

پاش نه‌وی خو سمره‌مو خان لهم سه‌فهره پسر و زه گه رایه‌وه ده‌رووی
 گه‌نجینه‌ی والی خودالین خوشی‌ووی باوکی که زیاتر له بیست
 کروور نمختینه‌ی تین‌دایوو، کردموه و خملکه‌که‌ی به چینی سه‌رووو
 چینی خوار و وهه ، هه‌ریه‌که‌به پی پله‌و پایسه‌ی خوی به‌شیکی لهم
 گه‌نجینه‌به پی به‌مخشی .

نم کردموه په‌ستندی والی بوو به مایه‌ی نه‌وه که خملکه‌که‌به دله‌وه
 له نیهادپاکمی و ناکار په‌ستندی والی رازی بن . له سه‌ردمی هیچ
 والی سه‌کی پیش خو سمره‌مو خان دا ، تائینا واریک نه‌که‌موتوووه
 نه‌بیستراوه که گه‌وره‌و به‌جووک ، سه‌رله‌بهر له فخرمانه‌موایی ، به‌و
 نه‌ندازه‌یه رازی و شادمان بن و به‌دل و به‌گیتمه‌وه مل که‌چ و گوی
 به‌فهرمانی بن ، چه‌ده‌ر سولتان و محهم‌مد سولتان . سه‌بارت به‌چمک و
 جبه‌خانه‌ی زور و زه‌وه‌نلو به‌دنیهایان له خویله‌ی بوون و لئی یاخی
 بوون و له دژ والی ئالای خراپه‌و مایه‌فیتنه‌ی یان هملکردو دایته‌که‌ره
 سه‌خته‌کاتی هه‌ورمان .

نه‌مانه سه‌ره‌رای نه‌وی که بو‌دل دانه‌وه‌وه له که‌لی شه‌تبان هیناته
 خواره‌یه‌ان هه‌ول و کوششکی زور به‌مخه‌رج درا ، به‌لام هه‌ر له‌سه‌ر
 که‌له‌وه کیشی خویان رو‌یشتن ، پشتیان له والی کردو نه‌وه‌سه‌رو
 هه‌ول دان و ته‌قه‌لایه پی سوود بوو . والیش نه‌ی کرده‌نله‌مدی بریاری
 گوی پراکیشانی یاخی سه‌کاتی دایوو شه‌م سه‌به‌سته محهم‌مد خانی
 سه‌ره‌نگی ، که برای باوکی و دایکی خوی بوو ، راسپارد ، له‌شکری
 نه‌رده‌لان به‌سواره‌و پیاده‌وه بو‌گویی پراکیشان و سه‌رکوت کردنی
 یاخی سه‌کان به‌ری بکه‌ونی . کاتی که یاخی سه‌کان هم‌خه‌به‌ریه‌ان پی
 گه‌یشت ، خویان له چیا سه‌خته‌کاتی هه‌ورمان دا حشارداو سه‌نگه‌ری

شهرستان لی دامه زرانندو نه سپایی شهر و شورستان بو شهر که ران
 ناماده کرد. محمه مد خانی سهره ننگ له سهره کانه کانیان نیو فهرسه خی
 نزیك بووه و له وی باروبسنه ی خست و دوو سی روژی له وی
 حه سانه وه. سهر له بیانی یه ک، کاتیکی گلوله ی یاخی یه کان به ره و لیژی
 ده چوو و نه ستیره ی بهختیان به ره ز کشان دهر وی، له ناکاو هیرشیان برده
 سهر له شکری محمه مد خانی سهره ننگ و وه به ره دهر یزی گولله ی
 تفه ننگ و دانه ی توپ دران محمه مد خانی سهره ننگ، که له نازایه تی و
 به جهرگی دا شیر ی بیشه بوو، سهره رای نه وه ی که ته مه نیکی زوری
 نه بوو و له شهر نساسی دا کم نه زمسون بوو، شهر ی به شای هاته
 بهر چاو و که له میرانه سوار بوور له شکره که ی خسته مهیدانی شهر وه.
 به لام سه بارت به وه که مهیدانی شهر ته ننگ بوو و بواری نه وه ی نه ده دان
 تیک گیرین، ته نیا هر له دووره وه دهر یزیان لیک ده کرد و چند که سی
 له ههر دوو لا کوژران، ناغا جه عنهر ی نه رده لانی یه کنی له و کوژراوانه
 بوو. شهره که وا گهرم بیوو، شریخه ی جانبیزارونه ره و نه عره ته ی
 شهر که ران جهوت ته وه قه ی ناسمانی هینا بووه له رزه. به لام سه بارت
 به وه ی که سهره نگر ی یاخی یه کسان به تیخه ی شاخه کانه وه بوو
 سهره نگر ی له شکری محمه مد خانی سهره ننگ له داوینی شاخه کان دا
 بوو، شهر که رانی محمه مد خان زور پیش که وتن. سهره نجام شیرانی
 نه رده لان چاکی نازایه تی یان لی به دارا کردن و هه لیان کوتایه سهر
 سهره نگر ی نه و ملهورانه. وا دیار بوونان ونمه ک یاخی یه کانی گرتبوو،
 له ناکاو جهیده ر سولتان که سهر وکی نه و یاخی یانه بوو به مایه ی
 شهر و شور و نازاوه نانه وه وه، ههر له حور، سهره نگر ی به جی هیشت و
 مهیدانی شهر ی چول کردو له گان شه زک ره کانی دا به ته پل و که ره ناوه

هاته خوارو له دهوری کانیایو کی له داوینی چیاکه دا بوو دامه زرا .
 که له میردانی نوره لآن بی نه وهی چاوه تیر و گولله بتر و وکینن ،
 هه لیان کرده سهر نه و نمه ک حه رامه و وه ک گوستیلک نالقه بیان دان و
 زور بهی شه که ره کانیان به دلیل گرت و زوریشیان له شیرکیشان .
 سولتانیس بو چاره سهری دهردی بی دهرمانی خوی هه ل داشته نیو
 ناوی ، خوی بشاریته وه ، دادی نه خوارد ، چهند که سی له شیرانی سته
 له نساوناهه که تنی روهاتن و گیانیان به ناگری دوزخ شادکرد . له
 سهریکی دیکه وه ، جه عفر سولتانی ناجودان باشی به له شکریکه وه
 هه لی کرده سهر سه نگره کانی محمه مد سولتان و شهر گهرم بو وو له
 هه مسوولایه که وه گولله وه ک تر رزه به سهر شه که ره ان دا ده باری .
 له شکری جه عفر سولتان بی هیچ ترس و سله مینه وه نی ، به هیرشی
 مهرانه نه و شوینه یان له گه ماری محمه د خان خاوین کرده وه و سهری
 زور بهی یاخی به کانیان له خاک و خوینی ریسوایی دا گه وزاندن .
 محمه مد سولتان که نه وهی دیت ، له هه لاین به ولاره هیچ چاره سهریکی
 دیکه ی بو نه مایه وه . ئیتیر به م رهنگه هه لات و خوی گه یانده ناوچه ی
 شاره زوور . برنی له بابساته کانیس که به یارمه تی به وهی هاتبوون
 نه وانیش له بهر نوره لانی یسان ، زه بسوون و بی چاره و یستیان بوی
 ده رچن ، جه عفر سولتانیس زارکی نه و دهر به ننده ی تیدابوون
 لی گرتن و ریگای لپوه هه لاتی لی به ره به ست کردن . به لام بری له
 گه و ره پیاوانی سته وه ک میرزا عه بدولکه ریمی موخته میدو میرزا
 هه داده توللای نه مین و نه مانوللا به گی وه کیل ، که له وسه ر به ننده دا
 بو ز باشی بو و محمه مد ناغای نازیر و محمه مد سولتان . فهرانه وهی
 سه قز . شه مروان به رزه وه ندیان له وه دا ریت که بابانه کان دهر باز کرین و

فرمانیان دا دەرگای دهر به نده که بیان لی بکه نه وه . جه عفر سولتانی
 سه ره ننگ پاش نم سه رکوتنه به ناو و بانگه ، به تالان و دیلیکی زور و
 زوه نده وه گه رایسه وه بو سنه و له هزار لاهه نافرین و بتره ژم کرا .
 شه رکه رانیش هه ره بکه به جوړی خه لاتی خوئی وه رگرت و بهر
 نوازشتی والی کهوت . جه عفر سولتانی به خه لاتی نیشانه ی به ردی
 به نرخ لی چه قیندراو ، له ناو دوست و هاوالانی دا سه رفراز کرا .

جه نای خوسره وی سی یه م زوری چه ز له رابواردن و خوش
 گوزهرانی ده کرد ، دهنگی ناره زوی رابواردن و خوش گوزهراندنی نم
 پیاره داستانی بارامی گوزی له بیسی خه لک بردبووه و نه وه چه زره ته
 بهک پارچه بوو له پویه مرو قایه تی . له قوزی و قوچاخی دا به یوسفی
 دووم له قه له ده درا .

خوسره و خانی سی یه م له خوشنوسی دا دهفته ری ماموستایانی
 پیشوی له باو بردبووو له بره و رمینی خستبوون . له چه ندین چه شنه
 ئیشاتووسی دا ئوستادانی ئیشابه شاگردی ده شیان . سه ده فی خامی
 دوری ئاوداری لی ده چکا ، دهر یای بیسی گه وه هری شاهانه ی
 لی هه ل دینجرا . له ده سیلاوی و دلاوی دا داستانی حاته می ته ی
 پر و پوچ ، له دادو دادگری دا ئاوازه و ده بده به وه هیتوهوونی
 خوسره وان هیچ و پوچ . له سه ر و به ندی فرمانره وایی دا کارماز
 شیری له گوانی دینه شیران ده مژی ، له سه ر و ختی توان و گوری باز
 کهوی له زیس سینه ری دا ده جاوانده وه . به کورتی ، له سه رده می
 فرمانره وایی خوسره وی سی یه م دا ناو و نیشانی چی به له زور و ستم
 نه ما بوو و تیلو و تازیانه ی باجگر بیوون به نه فسانه ی سیمرخ و چیروکی
 ئیکسیر و کیمیا ، به لام له به رایسی فرمانره وایی دا له بهر کم نه زمونی

، تووشی چند هله نی هات : باپرو باوك و مامه كانی نووساری ثم ،
 كتیبه ی به بی تاوان كوټ و زنجیر كردو زور به بی به زه یی یانه و
 ره فتاریکی دزیوهه سنی هزار تمه نی به ناوی باجه وه لی ساندن .
 سه ره نجام خودا کردی به دینهادی و دل پیسی به دکارانی بو ناشکرا بووو
 له دووی ناردن و به خه لاتی گران بایی وشایان سه ره ب زری کردن .
 هر وه ها له گه ل براکانشی دا زوری به زه یی ره حمانه به ی به زه
 جوولا یه وه و هر په که یانی به جو ریکی وانا زارو نه شکه نجه دا که له
 کونجی سه رکزی دا فراموش کران . ته نانه ت په کی له و بر ایا نه ی که
 هه باس قولیخانه وه له سه رده می باوکیان دا پله و پایه ی جیگری گرتوه
 ، هر پاش مردنی باوکی به ماوه په ك لی خراو كوټ و زنجیر کرا و

له زیندان هاویژراو له گه ل دایکی هه باس قولیخانیش دا هر به و
 بی به زه یی و ره فتاره ناهه نجاره دزیوه جوولا یه وه و هرچی دارایی و
 سامانی هه بوو ، دوور له رهوشتی به رزو ناکاری گه وره یی ، لی
 داگیر کرد . هر وه ها حوسه یین قولیخانی برای له سه رده می باوکی دا
 فرماتر موایی نیسه نندنا بادی بی سپارد باوو ، سه ره رای هه موو
 مل که چی و گوی رایه نی به کسی ، دوی ماوه ی سالیك ، دهستی له
 کارکشایه موو لای بردو فرماتر وایی ناچه که ی به بابا خانی مهراغه یی
 سپارد . حوسه یین قولیخانی بی چاره بیش هیچی بو نه مایه وه ، هر
 نه وه نده ی بولوا ، هرچی سه روه ت و ساماتیکی نه مخته یی هه بوو
 پنجایه وه به قورئانیکه وه ، به هله داوان چوو بو خز مه ت خوسره و خان
 ، رای گه یاتندی : ته وه ی هه بیته تی و نی یه تی ، هر تمه په بو بهس ، ئیتر
 هه نی گره له کولم به وه و ریسی ملم مخته ژیر بیوری سه بره وه . ئیلی
 بهم شیوه یه ، گیانی قوتار کرد . و لك له یشه وه گوتمان ، باوك و باپیرم بهر

توورهیی خوشره و خانسی سی یام که وتن و تیر له م ماوه به دا ریک خستی کار و باری فرمانره وایی نه سفه نند تاباد و بریکاریتی کوردستانی له نوی وه دووباره به خوشه یین قولیخان سپارده وه .

محمدهد سادق خانیش دوای مردنی ته مانوللا خان گه رایه وه بو شاری سنه و مل که چیی خوی بو خوشره و خانسی برای راگه یاند . به لام سالیکی نه برد نالای سرکیشی و سر پیچی هه ل کردو له ناوچه ی جوانر و یاخی بوو . خوشره و خانیش سا به هه رچی فرت و قیلی بوو ، فریوی داو هینایه وه بو سنه و پاش نه وه ی هه رچی یه کی هه بوو لئی داگیر کرد . له بالاخانه که ی پال تالاری خوشره وانه ی دا ، دووسی سالیکی زیندان کرد . به لام له پاشان خانمه کانی نه نده روون بوی تی که وتن ، رزگاریان کردو دووباره فرمانره وایی جوانر وی پی سپرد رایه وه . بو ماوه ی نوسالی فرمانره وایی ولاتی به و پهری سر به خوبی یه وه به سه ربرد ، نه نانه ت له گولزاری سرده می فرمانره وایی دا درکتی به داوایی هیچ گولچنیکدا نه چه قی وله پیاله ی روزگاری دا چیزی هیچ گوشه نلینیک نال نه بوو ، مه گه هه ر نه وه نه بی که له سه ره تای به هاری سالی ۱۲۴۶ ی ک دا ، ناهوینیکی پیس له ولاتی نه رده لان بلا و بووه و زینر له هه ست نو هه رار که سیکلی له نساودا . بو نموونسه نه لالا وینردی خانسی کوری نه زه ر علی خان و علی موراد سولتسانی کوری ز جهند که سیکلی له خرسانیان و جه عفر سولتسانی ناجودان باشی و ناموزای باوکی منی که مینه ، که شیر ی مهیدانی خوی بوو . شه ر به تی شه هاده تیان نوشی ناهوکه به راده یی بوو ، سر له به ری خه لکی ولات ناچار دایانه که و کیرو دهشت و چول و په نایان وه به ر به ره یی و فریای خوداوه نندی گه و ره برد . پاش سی مانگ ، له سه ره تای

مانگی (محرم) ی سائی ۱۲۴۷ ی ک یهوه خوداوه‌ند به‌زه‌ی به‌خه‌لک دا هاته‌وه، ناهو به‌سامه‌که ره‌وی‌یه‌وه. نه‌وه‌ی لئی رزگار بیو و گه‌رایه‌وه بو مه‌لبه‌ندی خوی. له‌کاتی‌کدا که ده‌وله‌تی رووسیا باسکوفیچی بو داگیرکردنی ئیران راسپاردبو و پاش چهند شه‌ریکی گهرم، بری ناوچه‌ی له‌سه‌ر سنووره‌کانی نازره‌بایجان داگیرکرد، نه‌کبه‌ر به‌گی کوری محمه‌ده‌زه‌مان به‌گی وه‌کیل و چهند که‌سی له‌خزمان و که‌سوکاری به‌رزه‌وه‌ندی خویان له‌وه‌دا دیت حوسه‌ین قولیخانی والی زاده‌یش که تازه له‌فرمانره‌وایی ئه‌سفه‌ندنا‌بادلی خرابووله‌گه‌ل خویان دا‌هاوده‌س که‌ن، به‌لام نه‌وانه‌ی سه‌رپیچی‌یان له‌دژی ده‌کرد چوئیتی رووداوه‌که‌یان به‌کسه‌ر له‌والی راگه‌یاند. له‌به‌ر نه‌وه‌ی که حوسه‌ین‌عه‌لی خان زوربه‌ی سامان و نه‌ختینه‌کانی له‌کن بنه‌ماله‌که‌ی منی که‌مینه‌دانا‌بوو و نیوسراو سه‌بارت به‌وه‌که له‌باوکه‌وه پوورزایکم بوو، کاربه‌ده‌ستانی والی بو‌باوکه‌میان تی چاندبوو له‌داستانه‌که‌وه‌یان وه‌رداو له‌کاره‌که‌وه‌یان گلاندوئه‌وه‌یان‌کرد به‌بیانوو. نه‌و سامان و نه‌ختینه‌یه‌یش که‌هه‌مان بوو لیمانی داگیرکه‌ن و نه‌ویش بخه‌به‌سه‌ر گه‌نجینه. به‌م مه‌به‌سته حوسه‌ین قولیخانیان فریوداو به‌لینی فرمانره‌وایی ئه‌سفه‌ندنا‌بادیان دایی و نه‌میش که‌هیشتا ساردی و گهرمی و تالی و سونیری ژبانی بو که‌س تا‌سه‌ر نه‌ماوی و نه‌جیزتبوو، به‌ته‌ماچی فرمانره‌وایی‌یه‌وه‌پشتی له‌مافی خالو و خوارزایی هه‌ل کردو پاشان به‌بیانووی به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی به‌کی له‌ناموزا‌کامان که‌نه‌خوش که‌وتبوو له‌دوای باوکی نارد. هه‌رکه‌باوکه‌م گه‌یشته‌نه‌وی، حوسه‌ین قولیخان کورینکی به‌ست وله‌دژی والی ده‌ستیان به‌وتوو‌یزکرد، به‌لام له‌ده‌ره‌وه، چهند که‌سیکی له‌پشت په‌رده‌وه‌لی راگیرتبوون، گویی‌یان

له هم موو کهین و بهینه که گرتوو. نه و شوه بو سبهینی محمه د به گه و
 مسته فا به گه کوپانی ففتح علی به گی وه کیل و نه کبر به گه که بیوو به مایه
 نه مه نگامه به و سولتانی کوری نه زهر علی به گه و نه بولحه سن به گه ،
 باوکی نه م که مینه به و مام و ناموزا کانی دیکه ی سر له بهر فرمانی کوت و
 زبجیر کردن و زیندان کردنیان دراو هم سوویان گیران و به کوت و
 زبجیر کراوی به وه زیندان کران . پاش چهنائی ففتح علی به گه و
 سولتانیان له قه لای قه سلان دا کوشت . نه کبریش به هزار ته له که و
 ده هو، سا هر چونسی بوو، سهری خوی رزگار کرد . مامی نه م
 که مینه به پیش ، چونکه هیچ تاوانیکی نه بوو، نازاد کراو به به زهی و
 دلاوایی به کی زوره وه خه لات کراو نه وه بوو. بو پته و کردن و چه سپاندنی
 نیوان ته بایی و نیوان کوکی له نه نجام دا به ندوبه نده واری هاوسه ریم
 له گه ل خوسره و خان دا سر و به رنراو په و په ری شان و شکوه
 پیم هاویشته هر مسه راوه . به لام کاره ساتی کوژرانی نه م پیاوانه له
 ناکام دا بوو به مایه ی ترس و له رزیکسی به سام و زراو توقین بو
 بنه ماله کانیان ، به نموونه نه مانوللا به گه ، کوری هر، گچکه ی ففتح
 علی به گه و محمه د به گه کوری نه حماد به گه و هم موو خزمه هه له زبیره
 کانیان که ده که سی ده بوون هر اسانی و ترس ته نگمی پی هه ل چنین و
 هه لاتن و په نیایان و بهر ده رباری تاران برد . خوسره و خانش میرزا
 فوره جوللای وه زبیری که خالی بوو، بو د امر کاندنه وه ی نازاوه که نارد
 بو ده رباری علی شای قاجار ، به نیازی نه وه وه که به شکوه هه لاتو وه کان
 بگیرینه وه و نه هیلنی ده ولت که لینی تی که ونی ، به لام له بهر نه وه ی وه زیر
 په کئی له خانمه کانی نه نده ورونی ، که به نازناوی تاجوده و له
 به ناو و بانگه کرد به پیناوی خوی و بوو به هاوده می شازاده ،

سه یهوددهوله، وهك به دياره كه وى خواسته كه ی میرزا فخره جوللا له خزمهت ففتح عهلى شا هیند به گهرمى به وه پیشواز لى نه کرا، به لام ههر نه وه ندهى کرد هه لاتوو مه کانی به ره وروى سه یهوددهوله کرده وه و بو نه سفه هانى ناردن. نه وه بو سالی پیش بلا و بو نه وه ی به تا که ی سالی ۱۲۴۵ ی ک، که دمسه ودایه ره ی پاتشا له نه سفه هان هیوری بوون، هه لاتوو کانیان دمسه گیر کردو به دمسه خوسره و خانیانه وه دان، به لام نه کبه ره گه به سیالی دهر و زه که ره وه خو ی رزگار کرد مانه وه نه وانی دیکه، نه وانیش به خهم و په ژاره وه کونجی سه رکزی ریان گرت. نیتر نه وه بوو په تا که زوری شوون لى هه ل برى و ته شه نه ی کردو ولات چو ل بوو دنیا ناخوش بوو، به خواستی میرزا فخره جوللا ی وه زیرو میرزا هیدایه توللا ی نه مین، عهلى محمه ده به گیش لازاد کراو بو گوندى بلباشاوا ی به کى له گونده کانی نیلاق ره وانه کراو له و یوه ویستی به یارمه تى خزمه کانی وه لى، به لام ژیری و زیره کى و نازایه تى میرزا جه عفری کوری میرزا هیدایه توللا که له و نزیکانه نیشته جى بوو، رینه که ی لى کرده وه به خوری و سه رنه که وت.

له دوا دوا ی مانگی (ذو الحجة) ی سالی ۱۲۴۹ ی ک دا، نه و سو مای چاوی شان و شکویه به یی (هکذا وجدنا ابا عانا) تووشی نه خوشی جه رگه بوو زور به تننگ خو یه وه نه هات و نه خوشی به که ی ته شه نه ی ده کرد، منیش نه م که مینه به که شه رهی هاوسه ریم له گه لى دا هه بوو شه و بوو ژ به سه ره رشتی نه نده روون سه ر بلیند بووم، بو ماوه ی دوو مانگی خشت، سه بارت به وه که شه و نخو ونى به کى زورم ده کیشاو هه میسه چاوه رى بووم، خه ویکى ره حه تى نه چوووه چاوم، پاشان، نه وه ی لى ده ترسام، به سه رم هات. نه وه ی شیوا ی باسه، له ماوه ی

نه خوشی به که ی نهو خودانه دا ناهوی رشانه وه، په نا به خوا، دیسان
 بلاو بسووه و خه لکی شار سه ريسان لی شینواو هه مسوو هه لانتن، به لام
 سوپاس بو خودا، ناهوکه زور توندو تیز نه بوو، له سی چوار که سی
 به ولاره که سی دیکه ی له ناونه برد، به لام والی نه یاله ت مجیزی رۆژ له
 دوی رۆژ بروی له خراتر بوو، تاله رۆژی دوو شه مه ی مانگی
 مه ولوود (ربیع الاول) ی سالی ۱۲۵۰ ی ک دا مه لی گیانی پرسه رکه وتنی
 به هزار داخ و ناکامی به وه به ره وه به هه شتی به رین هه ل فری .
 تنی نبود نیچد زین ستم چون موی در آتش

تلی نبود ننالذ زین الم چون رعد در بیدا
 ازین غم زبید ایدر تا دم یوم النشور آید

بود همدوش ماتم در بچرخ چارمین عیسی
 نه م رووداوه ده رگای نیش و نازاری له رووی خه لک خسته
 سه رپشت و ناخ و نوخ و ناله رشین و گرین گه یشته ناسمانی هه وتم و
 واو یللاو فوغانی خه لکی نه نده روون گونی گه ردوونی که رکردو
 ره خنه ی له هه ر چوارگوشه ی دنیا کردو چه ندر رۆژی به پرسه و
 پرسه کاری به وه ی سه رگه رم و به ریشان کردن و نالای خه مباری و
 لیو به باری یان ماوه بیکی دوورو دریز هه ل کرد .
 ندانم دو چشمم ز غم چون بگرید؟

سزد در جوانیش گر خون بگرید
 به کوردی .
 نازانم هه ردو و چاوم له تاو خه م چون بگریی؟

نه گه ره جیاتی فرمیسک خوین بریزی سزاواره
 هه رپاش مه رگی خوسره و خان خه لکی ولاتی نه رده لان سه باره ت
 به وه که هه ر له کۆنه وه خزمه تگوزار و دل پاک بوون، هه مسوو قسه یان

به یسك كردو میرزاده‌ی کامهران، ره‌زا قولیخان، کوره‌گوره‌ی
 حه‌زرتی خوسره‌وخانیان له‌تمه‌نی یازده‌سالی‌دا به‌فرمانره‌وای
 خویان په‌سندکرد، به‌لام‌ه‌رکه‌والی‌ده‌نگی‌مه‌رگی‌والی
 خودالی‌خوشبوو، خوسره‌وخان‌بلاوبووه، نه‌رده‌شیر‌میرزا، برای
 محمه‌د‌میرزا، کوری‌عه‌باس‌میرزای‌قاجار‌بای‌کوردستان
 داگیرکردنی‌به‌لووته‌وه‌چوو، له‌شکری‌خوی‌خرکرده‌وه‌وله
 گه‌رووسه‌وه، که‌مه‌لبه‌ندی‌فرمانره‌وایی‌بوو، به‌نیازی‌داگیرکردنی
 سنه‌وه‌به‌زی‌که‌وت. له‌م‌سه‌ریشه‌وه، شازاده‌ی‌نازاد، حوسن‌جیهان
 خانم، که‌هیشتا‌توزی‌خه‌م‌وپه‌زاره‌ی‌کوست‌که‌وتوویی‌نه‌شبتوو،
 نه‌ی‌کرده‌نامه‌ردی، به‌کسه‌ر‌له‌شکری‌نه‌رده‌لانی‌کوکرده‌وه، به
 توپخانه‌وزه‌مبووره‌کخانه‌و‌چه‌ک‌و‌جیه‌خانه‌بینکی‌گوره‌و‌گرانه‌وه،
 له‌گه‌ل‌حه‌وت‌ه‌ه‌شت‌ه‌ه‌زار‌که‌سینک‌دا‌هاته‌به‌ر‌مه‌یدانی‌نه‌رده‌شیر
 میرزا‌له‌زاغه‌و‌آق‌بلاق‌به‌رانبه‌ر‌یه‌کتر‌خینه‌تبان‌ه‌هل‌دا‌و‌بیریاری
 شه‌ریان‌دا، به‌لام‌کاتی‌نه‌رده‌شیر‌میرزا‌بوی‌روون‌بووه‌نازایی
 نه‌رده‌لان‌ده‌ستیان‌له‌گیانی‌خویان‌شتوو‌و‌ناماده‌ی‌گیان‌بازین‌و‌هه‌میشه
 گوی‌به‌فرمانن‌و‌هیزه‌که‌یشی‌توانی‌شه‌ری‌نازا‌شیر‌دره‌کانی‌نه‌رده‌لانی
 نی‌سه، ناچار‌پینا‌و‌یک‌ی‌بو‌نا‌و‌بژی‌کردن‌نارده‌خزمه‌ت‌و‌ناکام‌به
 ناشت‌بوونه‌وه‌گه‌یشت. نه‌رده‌شیر‌میرزایش‌خانمی‌خانمانی، که‌کیزه
 گوره‌ی‌خوسره‌و‌خانه‌و‌پیشترمان‌باس‌کرد، خواست‌و‌نهم‌کاره‌بو‌وبه
 مایسه‌ی‌ناشتی‌و‌دوستایه‌تی. پاش‌چه‌سپینی‌بنه‌مای‌نهم‌ناشتی‌و
 دوستایه‌تی‌یه‌و‌ریک‌خستی‌کار‌وباری‌ولآت‌گه‌رایه‌وه‌بو‌مه‌لبه‌ندی
 خوی.

ده زاقولیکان

پاش مهرگی خوسره و خان که رووداویکی به کجار سامناک بوو، کازم به گی نه فشار بو راگه یاندنی نم هه واله دل ته زینه ره وانهی درباری قاجار کرا. ههر که کازم به گک نم هه واله ی به شاو خانمانی نه نده روون راگه یاند، خه مباری و کول و که سه ری دای گرتن له نووسین و گوتن نایه وله نه ندازه، به دهره. شازاده ی ناودار فه تحوللا میرزای شوعا عوسه لته نه و تاجلی بیگوم خانم، که براو خوشکی حوسن جیهان خانمن راسپیردران، به شداریی نم پرسه گه وره یه بکن. ته نانه ت نم شازاده گه ورانه دوو سنی مانگی به بوئهی نم پرسه یه وه له سته مانه وه له راویزکردن و یارمه تی دانی والی لاوچاکیان دا دهستیکی بالایان هه بوو. میرزا فه ره جوللای وزیریش که پساو ههق بلنی له ری وره سعی و مزیری دا نیزا مسولم لکن بوو بوخوی وله ره وشتی سه روه ری دا له ناسف له پیشتر بوو، کار وباری وه زیری پی سپیردراو سه ربه ندی کار به ریوه بردنی خرایه دهست. له بهر نه وه ی دانانی به هرام میرزا، برای محمه د شا به جیگر و لادانی محمه د حوسه یین میرزا، کوری خودالیخو شبوو محمه د هلی میرزا، که کرماشان و لورستان و بهختیاری به دهسته وه بوون، به ره ورووی میرزا هیدایه توللای نه مین، که پیشتر بالیوزایه تی نازه ربایجانی پی سپیردار بوو، کرابووه وه له و کاته دا به هرام میرزای جیگر، بوتاران دهچوو، خزمه تیکی گه وره ی کردبووو بوئهم مه به سه داوای یارمه تی یکی زوری له والی پایه بهرز

کردبوو، والی به گهز پاك له ناوجه رگه‌ی زستان و به فر و بارانیکي زوردا به هشت هزار سواره و پیاده‌وه، به رهو کرماشان به برنی کهوت و له کاروانسهراکه‌ی ماهی دهشت به سوپاکه‌ی به هرام میرزا گه‌یشت. پاش نه‌وه‌ی محمدهد میرزا هانتی به هرام میرزا و یارمه‌تی دانی ره‌زا قولیخانی بیسته‌وه، ئیتر هیچ دهره‌تانیکی بو هه‌لاتن و خوقوتار کردن نه‌دیت، و له گه‌ل چهند دهست و پیوه‌ندیکی دا ناچار به رهو تاران بوی دهرچوو له‌وه‌ی وردوباریک وه‌گیر کهوت و بو کونی زیندانی ئه‌ره‌وه‌یل نیردرا. تا نووسینی ئه‌م کتیبه‌یش، که ده‌کا سالی ۱۲۶۲ی ک، هه‌رله و ناوه‌یه. له سه‌رنیکی تره‌وه به هرام میرزا بی به ره‌نگار بوون و شه‌رو شه‌ور به یارمه‌تی له شکری سه‌رکه‌وتوو‌ی ئه‌رده‌لانه‌وه ده‌ستیان به سه‌ردام و ده‌زگای فه‌رمانه‌روایی ولات داگرت و کوڤه‌وه‌ی پیروزی والی، پاش دانلرانی شازاده، گه‌را به‌زه‌بوسته. هه‌ر له پاش مه‌رگی خوسره‌وخان و دانلرانی ره‌زا قولیخان به هه‌ژده مانگ، هه‌مه‌کاره‌وه‌ها و ده‌مانی والی ده‌ستیان به به‌دیره‌فتاری و پیاه‌خسرای له گه‌ل خه‌لکی ولاتی ئه‌رده‌لان دا کردو دهر ووی زورداری یان لی خسته سه‌ر پشت.

محمدهد سادق خانی کوری ئه‌مانول‌لا خان که که‌لکه‌له‌ی فه‌رمانه‌روایی که و تبه‌وه سه‌ر، له گه‌ل عه‌باس قولیخانی برای، که ماوه‌ی پستی له ولاته‌که‌ی خوی کردبوو، له ته‌ک برنی له پیای ناسراوی سنه‌دا رینک که‌وتن و له سالی ۱۲۵۱ی ک دا بو جی له ق کردنی والی به رهو تاران به برنی کهوت.

محمدهد سادق خان له گه‌ل هاوړنی کانیدا هه‌رچه‌نده کاریان له سه‌رته‌اوه تا ئه‌ندازه‌نی سه‌ری گرت، به لام پاشانه‌کی له ناکامی کوششت و هه‌ولی مه‌ردانه‌ی حوسن جیهان خانم رینه‌که‌یان لی بووه به

خوری و تیخی هه و یایان له سه ننگ داو هیج کارینکیان به ئاکام نه گه یاندو خانمیش به سرکه و تنه وه گه رایه وه بوسته . محهمه د سادق خانیش که دوو سالی بوو له تاران بوو ، له وی ترازو و روی کرده کرماشان و هاته لای مه نوجه هر خانی موعته مه دودده وله ، که له و سه رو به نده دا نه و ولاته ی به ده سته وه بوو .

موعته مه دودده وله پیش سه ره رای نه وه ی چند به لینیکی بو برینه وه ی کاره کانی دابووی ، نه وه بوو کاتی خوشکانی والی له گه ل چند پساوماقوولیکی سه دا بو خوازینی توو با خانمی خوشکی شا که حوری سه کی به هشتی بوو بو والی به ره و تاران به ری که و تیسوون ، محهمه د سادق خان به فحوای (الامور مرهونه باوقاتها) بیسه ی به چول زانی و هه لی هینا ، دوی ئاره زووی خو ی که وت و به دوو سه ت سواریکه وه به یارمه تی چند پساوخراییکی خه لکی کوردستان ، له کرماشانه وه به ری که وت و بریاری داگیرکردنی ئه رده لانی دا . والی پایه بلیندیش که نه و سه رده مه ته مه نی پازده سالی ده بوو ، کاتی ئه م هه واله ی بیست ، له گه ل میرزا فه ره جوللای وه زیردا به سوپایه که وه سه ره له نیوه وینک به نیازی نه وه وه به گژ محهمه د سادق خان دا بچن ، له سه وه ده رکه وتن . هه ره نه و شه وه ، محهمه د سادق خان له رنی یه مینیان و گره جاره وه هاتنه ناو شاره وه . به لام له به ره نه وه ی ره زا قولیخانی والی رنی (نه ران) ی گرتبووه به ره هه ردوو له شکره که ، تاق و جووت که وتن و پینک نه گه یشتن . نه وی راستی بی ، ده س و دایه ره که ی محهمه د سادق خان کاتی گه یشتنه ده ور به ری شار ، هه رکه سینکیان تووش هات له گه لی تینک گیران ، ته نانه ت یه ک دوو که سینکیان کوشت . مالی مه لا عه باسی شیخو لئیسلام و سیرزا فه ره جوللای وه زیرو میرزا

هیدایه توللای ئەمین هەرکە ئەم رووداوانەیان بیست، هەر ئەو شەوه لە
 ترسان کۆچیان کردو بو بە یانی خویان گەیانە ناو هوزی جاف.
 محەمەد سادق خان هەرکە هاتە ناو شارەوه دەستی بە لەشکر
 کۆکردنەوه کرد. لەو سوپایەیی لە ناو شاردا بوون، هیندیکیان ئارەزووی
 پیس و چەپەل سواری سەریان بوو و هیندیکیان خویان بەرژەوه و
 قازانجی خویان کەوتن و ئازاوه و خراپکاری گەرای خست. کاتی
 هەوایی گەیشتی محەمەد سادق خان بە شاری سنە گەیشت، دەست و
 دایەرە کەیی والی لە ترسان زەندەقیان چوو و بە جاری پەڕیشان بوون.
 تەنانت کار بە رادەیی گەیشت شیرازی لەشکرە کەیان پەچراو ئەو
 لەشکرە گەورە و گرانه غیرەت و پیاوەتیی بە جاری لەبار چوو، بەلام
 جوسەین قولیخانی کۆری ئەمانوللا خانی والی ئازایانە هاتە پیشی و زور
 ژیرانە لەشکرە کەیی دل دایەوه و غیرەتی وە بەرناپەوه و هەر ئەو شەوه بو
 سبەینی، دلیرانی ریزشکین و هونەرورانی ناوێک خەری ئەردەلان لە
 خزمەت والی دا لەشار نزیك بوونەوه و محەمەد سادق خان لە
 قەلای بارەگای فرمانرەوایی دا گەمار و دراو دەر وازەکانی شاریشیان بە
 دەرکەوان و پاسەوانان سپارد. نزیکی سەعاتی گوللەیی تەنگە لە
 نیوان دا بوون بە پەیک و هاتوچویان کردو ریسمانی چەند کەسی لە
 ئەناسراوانی ئەیالەت بە برینگی مەرگت برا. سەرەنجام سەربازانی
 لەشکری والی چەند رەختە یەکیان لە بۆرج و بارووی قەلاکە کردو تیپ
 تیپ بە زەمزمەیی شەرەوه هاتنە بەر مەیدان و هەردوولا لە
 سەربانەکان و مەیدانی پیش بارەگای فرمانرەوایی دا شەریان
 گەرم کردو تا دەمە دەمی نیوەر و شەرەکه تا دەهات گەرمتر دەبوو، بەلام
 هیچ لایەک بەسەر لایە کەیی دیکە دا سەرنە کەوت. لەم هەنگامە و

کیشمه کیشه دا . نه مانتوللا به گی وه کیل و قوباد به گی فه راش باشی له گه ل چه ند به گزاده یه ک و تفه نگیچی یه کانی هه ورامان و بانه دا خو بان گه یاننده پشت کوشکی حه ره سه راو نه نده رو و نیشیان به گوریس ، نازایانه ، بو سه ره وه که به رانه ر دیواری ده فته رخانه بوو ، هه ل کیشاو له و شوننه دا ده ستیان به شه ر کرده وه و ته نگیان به گه مار و ده ران هه ل چنی . له سه ریکی دیکه وه سه ر توپی نازایانی کین له دل به ده سه جه معی هه لیان کرده سه ر ده ر وازه ی مه له بندی فه رمانه ر وایی و به زه بری تیخ و تیر لایه کی ده ر وازه که بیان رو و خاند و پرژانه نیو کوشکه که وه و تیر به م په نگه شه ری مه غلو و به گه رم بو و له تا کام دا محمه د سادق و دار و ده سه که ی به و په ری بی ناو و رووی سه وه وه گیر که وتن و به دیل گیران و زور به ی ها و ده ستانی شی بریندار بوون و کوژران . نه و پرژه بیست و چوار که س له هه ردو و لا به گولله و تیر بریندار کران و کوژران و پاشماوه ی هیزه که شی سه ر له به ر له کوت و زنجیر دران و زیندان کران .

له مانگی سه فه ری سالی ۱۲۵۰ دا مه حموود پاشای بابان پشتی له ده ولته تی عوسمانی کرد و نه حمه د پاشای بابان ، کوری سلیمان پاشای که برازای بوو ، به فیتی ده ولته تی عوسمانی له ولاتی بابان هه ل فراندو مه حموود پاشا په نای وه به ر پاتشای تیران بر دو داوای یار مه تی و ده ست گیری شی له ره زا قولیخان کرد . حوسن جیهان خانمی (نواب والیه) و الیش نه یان کرده نامه ردی ، جینی مه حموود پاشایان له نه رده لان دا کرده وه و زوریان ریزلی ناو به و په ری قه در زانینه وه دلیان دایه وه و پیاوانه له گه لی دا جو و لانه وه . له وه رزی زستان دا (نواب والیه) و والی و شازاده تو و با خاتم له گه ل مه حموود پاشاو پیاو ما قو ولانی

سنه و بابان دا به نیازی رزگار کردنی مه لیه ندی بابان و یار مه تی خوازی
له پاشای قاجار، بهره و تاران به ری که وتن . کاتی گه یشته تاران
ده سته نی له مایه فیتنه و نازاوه گیر که ماوه یی بو و به شونین هه لیک دا
ده گهران سا به هر نرخنی یی گه وهر له گه وهر دان و نه سیره له برجی
ناسمان لیک بکه ن، نیوان والی به چکوله و والیهی دایکی که به هوی
مندالیی کوربه که یه وه بو خوی کار و باری ولاتی به ده سته و گرتیوو،
بشونین و بوئم مه به سته له رنگای تو ویا خانمی گه وهری سه ده فی
سه لته نه ته وه سه ره به ندی کاره که یان گه یانده کار به ده ستانی ده ولت و
داوایان کرد والی چکوله خوی کار و باری ولات به ده سته و بگری نه ک
دایکی . ده باری قاجاریش ئه م خواسته ی به جی هینا . حوسن جیهان
خانمیش به زیره کمی خوی که له سه ره تای کاروه هه موو شتیکی
پیشینی کرد بوو و ده ی زانی کاره که به زی به کوی وه یه، له وه گه یشتیوو
که رهزا قولیختی کوری له بهر ته مه ن بچووکی و کم نه زمونی، ئه م
کاره گه وره یه ی له کیشدا نی یه و یی گومان ئه م کاره ده بوو به مایه ی
تیک چوونی سه رحه ده کان و تیدا چوونی چاک و خراپی میرنشینی
ئه ره ده لان . حوسن جیهان خانم هه رچه ندی ئاموزگاری کرد، خونچه ی
هه مویای نه پزاو دایه یی ده نگی . ئیدی به م شیویه به هانه هانه ی
نازاوه گیران که هه میسه والی یان دنه دها، نیوان دایک و کوریان
تیک داو دایک و کورلیک بوون به ناحه زی به کتر و که وتنه
لیک خونندن . پاش نه وه ی کاره که به م جوړه گه یشت و ئاوها شکایه وه
رهزا قولیخان و هاوړی یاتی له گه ل مه محمود پاشای بابان دا گه رانه وه
بو ئه ره ده لان . حوسن جیهان خانم، دایکی والی چکوله، پاش چهند
روژی له تاران مانه وه ، ناچار، نه وه ک شیرازه ی کار و باری

میرنشینه که به نه زانی و پیاوخرایی و زمان به دبی چند که سیکه
 نازوه انگیر که مایه می نیم دایک و فرزندلیک کردنه بوون، بیچری و
 پهری ده فته ری نیم میرنشینه ته من هزار ساله به پرتوت و شروهور
 بی، نیش گه رایسه وه بو نه رده لان و ویرای نه وه ی زوری هول دا
 له گه والی دانیوانی سازو هموار بی، به لام بی سوود بوو. زوری
 نه بر د پیاوخراپ و دووزمان سزای له دژرای حوسن جیهان خانم
 سر بیچی کردنی خویان به چاوی خویان دیت. حوسن جیهان خانم
 که دبی ناموزگاری به دلسوزانه کانی وه ک سه نگ و گوزه و گومه ز و گوین
 وان و هیچ کاری له سه ر و ملی والی کوری ناکا، ناچار کولی داو
 گوشه نشینی و دوره په یزی هه لوژیرد.

له و سه ر و به نده دا له لایه ن سه ر و که کانی میرنشینی بابانه وه په یتا په یتا
 نامه یان بو مه محمود پاشا ده نارد، نه گه ر جه نابی والی و مه محمود پاشا
 بیت و به ره و شاره زوور ته شریف بینن، گه وره و بچو و کی نه و ناوچه به
 سه ر یان له بری دایه و بو ه موو فه رمایشی گوی به فه رمانن و ته یارن
 میرنشینی بابان له گه ماری ناحه زان خاوین که نه وه و جله وی کاری
 ولاته که بده نه ده ست که سانیک خویان هه لیان ده بزیرن. مه محمود
 پشایش کاره که ی له ره زا قولیخان راگه یانندو نه ویش له سه ر خواستی
 مه محمود پاشا هه ر نه و ساله، سالی ۱۲۵۷، فه رمانی دا، سه ر تویی
 له شکری سه ر سنووره کانی ته یار و ناماده کردو خویشی له گه ل
 هاوده ستانی خوی و مه محمود پاشا و که سوکارانی دا به ره و جی
 مه به ست به بری گه وتن و تاله چوار قوناخه ی سنه دا سه ر له به ری نه و
 له شکرانه ی فه رمانی ناماده بوونیان بو ده ر کرابوو، بیان گه یشتن و
 سه ر له به ر له ناوچه ی مه ریوان هه وار یان گرت. به لام سه باره ت به وه که

هیچ هه‌والیک له میرنشینی بابانه‌وه نه‌گه‌یشت. چه‌د رو‌ریحیان به راووشکار به‌سه‌برد، نا‌خه‌به‌ر گه‌یشت، عه‌بدوللا به‌گی برای نه‌حمه‌د پاشای بابان له‌گه‌ل بری له‌شکری خوی و تیبی سه‌بازدا، به‌حه‌وت توپه‌وه، له‌چوار‌فرسه‌خیی هه‌وارگه‌که‌یان دا هه‌لیان داوه. به‌لام له‌وانه نی‌یه بتوانی خوی راگری. به‌گه‌یشتنی نهم هه‌واله‌والی به‌ته‌گیری خرابی وه‌زیره‌که‌ی کردو نه‌مانوللا خانی وه‌کیل به‌دوو هه‌زار که‌سیکه‌وه له‌گه‌ل مه‌حموود پاشای بابان و ده‌سته‌و دایه‌ره‌که‌ی دا به‌ره‌و سلیمانی ناردو قوباد به‌گیشی به‌هه‌زار سواره‌وه له‌گه‌ل سولتان و تفه‌نگچی‌یانی هه‌وارمی دا راسپارد؛ ده‌ریه‌ندی که‌له‌نیو فرسه‌خیی هه‌وارگه‌که‌یان دا بوو. بگری. خویشی نه‌ختی به‌ره‌و پاش کشایه‌وه. وا بلاوه: هیدایه‌توللای وه‌زیر که‌بنه‌ماله‌که‌ی پشتا‌و‌پشت هه‌ر له‌کونه‌وه له‌ده‌باری والی یه‌کانه‌وه نزیک بوون وله‌به‌ر نیه‌ادپیی، به‌رتووره‌یی والی که‌وتبوو، خه‌به‌ری دوو به‌ره‌کی و په‌رت و بلاوی له‌شکره‌که‌ی به‌عه‌بدوللا به‌گ و سه‌بازانی راگه‌یان‌دو هانی دان په‌لامار بده‌ن. عه‌بدوللا به‌گیش به‌نیازی هه‌ل کردنه‌سه‌ر دژمنه‌کانی، هه‌ر نه‌و روزه‌بو نیوه‌رو، کاتی سه‌کردانی له‌شکر زوریان نووستبوون وله‌حه‌سانه‌وه‌دابوون و هیندی‌کیش له‌وده‌شت و ده‌رانه‌دا خه‌ریکی نه‌سپ له‌وه‌راندن بوون، هیرشی برده‌سه‌ریان، هه‌ر که‌پیش قه‌ره‌ولانی له‌شکری نه‌رده‌لان خه‌به‌ری نهم هیرش برده‌سه‌ری عه‌بدوللا به‌گیان راگه‌یان، که‌بری له‌سوپای له‌شکری نه‌رده‌لاز که‌هیندپکیان چه‌کدار و هیندپکیان بی‌چه‌ک و په‌شکیان هینتا دوگمه‌ی کورته‌که‌کانیان دانه‌خستبوو و پشتوینیان نه‌به‌ستبوو، سوار بوون و به‌م ره‌نگه‌نزیکه‌ی هه‌زار سواری خر بووه‌و ریگه‌ی له‌له‌شکری بابان

گرت و ده ستیان به گیان بازی کرد. هردو و له شکر ینک گه یشتن و پیش قهره و نسی هردو و له شکر ینک گیران. لاوانسی نهرده لان که له میردانی بابائیان سی جار پاشه کشی پی کردن، به لام سه بارهت به سستی و بی هیزی به کی سوپاکه له بنه رته وه تووشی هاتبو و تا ده هات به ره و کزی و شکست ده چوو و دهستی غایه نه تی و ناپاکیشی تی که وتبو و، هره وه ها له بهر نه وهی کار به ده ستانی سوپای نهرده لان و بابانه کانیش سویندیان بویه کتر خوار دبو و له سه ر قسهی والی و مه محمود پاشا شهر نه کهن، هیندی له وانی که دزی والی بوون و ایان به چاک زانی پی شهر و شور بگرینه وه بو ناوچهی نهرده لان. ثم رو و داوه کاریکی گهره ی له زور بهی له شکره که کردو به جاری دهسته پاچهی کردن، نیتز نه مان کشانه وه و زور بهی له شکره که پیش توانی به ره نگاری یان کز بو و، به لام بری له شیردانی نهرده لان، نی وه کوعه لی به گک و نه زهر عه لی به گک و محمه مد ره زابه گک، کوری محمه مد عه لی به گک و میرزا فزلوللای موراد و میرزا نه بولفه تح که ناموز او برای دایکی به کتری بوون له مهیدانی شهر دا پیمان لی داکوتا، تا بلتی مهردانه شهر یان کرد. میرزا ره جیمی کوری میرزا یوسف کوژرا و مسته فا خان کوری نه میر نه سلان خان و نه جف قولیخانی کوری مسته فا خان و محمه مد قولیخانی کوری نه زهر عه لی خان و میرزا محمه مد ره فیعی نازیر نه ختی دوور له نوردو و گساکه سه ر له بهر کوژران و هره چیشیان لی مانه وه به پی نایه تی قورشانی پیروز ایوم یفر المرء من اخیومه و ایبه هه لانت و تا ولاتی خویان، نه وه ستانه وه. له سه ر یکن دیکه وه نه مانوللا به گک له گه ل نه وه شه له شکره ی نهرده لان و سه محمود پاشای بابان دا گه یشتبو و نه ده ور و بهری سلیمانی. کاتی هه والی شکانی له شکره ی نهرده لانیان

یشتی، ناچار وره‌یان به‌رداو نه‌وانیش کشانه‌وه‌و گه‌یشته‌ والی .
 راستیی نه‌م رو‌وداوه‌ پاش چه‌ند روژئی له‌ لایه‌ن درمنانی والی‌به‌وه‌ به
 ونی شای قاجار گه‌یشته‌وه‌ . حوسن جیهان‌خانمیش که‌ نیوانی له‌ گه‌ل
 وره‌که‌ی‌دا ناخوش‌بوو، چوو بو‌تاران و^(۱۷) نه‌م شکانه‌ی‌خسته
 ،ستوی هیندی له‌ پساوماقوولانی نه‌رده‌لان . سه‌باره‌ت به‌مه‌ مووسا
 نانی وه‌مساف له‌ لایه‌ن ده‌ریاره‌وه‌ راسپیزدرا که‌ بابا‌خان ناغا، برازای
 ،حمه‌دخانی میرمیرانی مه‌راغه‌یی که‌ میراخویری والی بو‌وه‌و‌علی
 نانی عه‌موو که‌ باپیره‌ی له‌ بنه‌ماله‌ی به‌رزی نه‌رده‌لان‌وه‌چه‌ند ساله‌ له
 اوچه‌ی تووی سه‌رکان دا نیشه‌جین و له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا وه‌زیرابه‌تی
 ،یسالته‌تی نه‌رده‌لانی به‌ده‌سته‌وه‌بو‌وو ئیسماعیل به‌گی دار‌وغه‌و
 ریادبه‌گی فه‌راش باشی هه‌موو کووت و زنجیرکران و له‌ زیندان خران و
 ه‌للا قولیخانی ئیلخانی راسپیزدرا هه‌شت هه‌زار تمه‌نیان سه‌زره‌نشتانه
 ریسنی و ئیتر به‌م جو‌ره‌ بو‌تارانپان ناردو سه‌رزشتانه‌کانیشیان له
 باوه‌ییکی که‌م دا له‌ که‌س و کاره‌کانیان وه‌رگرت .

له‌م سه‌رده‌مه‌دا میرزا عه‌بدولمه‌جید، نه‌وه‌ی خودالی خوشبوو میرزا
 سوکروللاو ناموزای میرزا هیدایه‌توللای وه‌زیر که‌ فه‌رمانه‌وای
 جوانرۆو هیللی جاف بو‌وو له‌ راستیش دا برنی نیشانه‌ی پیاوه‌تی پیوه
 وو له‌ سه‌رگرانی و سه‌رراستی و زیره‌کی و ژیری دا ئیفلاتوونی دووه‌م
 وو، بو‌عوزره‌نیشانه‌وه‌ له‌ باره‌ی شکانه‌که‌ی شه‌ری مه‌ریوانه‌وه‌و برینی
 نه‌ستی نه‌و ده‌مستانه‌ی نازاوه‌که‌یان له‌م رو‌وه‌و نابۆوه‌، چوو بو‌تاران،
 به‌لام هه‌رکه‌ گه‌یشته‌ نه‌وی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی دووزمانان له‌میشیان هه‌ر به
 مایه‌ی نازاوه‌و شکانه‌که‌ له‌قه‌له‌م دابوو، به‌که‌سه‌ر، یی چه‌ندو چون
 هه‌لیان واسی . خودالی خوشبوو حوسه‌ین قولیخانی به‌هه‌شتی له‌باره‌ی

مردنیوه نهم پارچه شیعره‌ی که میژووی کوزرانی نیوبراوی تیدایه،
داناوه:

سال این جور عیان، تاریخ این نقش شگرف
زد رقم حاوی: شهید دوست شد عبدالمجید

پاش نهم رووداوه کاروباری میرنشینی به‌کمی ره‌زا قولیخان شلوق
بوو، ناچار بوچاره‌سه‌رکردنی چوو بو تاران. پاش دووسی مانگه
توو باخانمیش له کوردستانه وه هات بو ده‌رباری شای برای. شایش به
ناوی نه و خوشه‌ویستی و خوشک و برایتی به وه له نیوانیان دا هه‌بوو له
تاوان و گوناه‌ی ره‌زا قولیخان خوش بوو له فرمانره‌وایی لابر دو
هه‌ژده مانگیکی له تاران هیشته‌وه. له ماوه‌یه‌دا له تاران بوو، زیاتر له
هزارکس له سیدو شیخ و مه‌لا و زاناو گه‌وره‌پساوو پیاوما قولانی
کوردستان له خزمه‌تی دا به‌سریان برد. له ماوه‌ی دوور که و تته‌وه‌یه‌ی
والی دا محمه‌مد سادق خان خوی کاروباری فرمانره‌واییسی
به‌ر نیوه‌ده‌بردو نهرکی وه‌زیرایه‌تی نه‌یاله‌تی خستبووه نه‌ستوی میرزا
هیدایه‌توللای وه‌زیر، به‌لام نه‌وه‌ی راستی بی نهم دوو که سه‌به‌وپه‌ری
به‌دکرداری به‌وه له‌گه‌ل دلسوزانی والی دا ده‌جوولانه‌وه، ته‌نانه‌ت کار به
نه‌ندازه‌یی گه‌یشتبوو که س له ترسان خوی لی نه‌ده‌که‌وت. نهمه‌ه‌روا
بوو تا شای قاجار جاریکی دیکه والی هینسایه‌وه سه‌ر کار. به‌کی
له‌ه‌ویه‌کاتی نهم هینسانه‌وه سه‌رکاره‌ی والی به‌دکرداری میرزا
هیدایه‌توللای وه‌زیر بوو که له‌گه‌ل خه‌لکی کوردستان دا ده‌ی کرد.
ئیدی به‌م جوړه فرمانره‌وایی میرنشینی نه‌رده‌لان جاریکی دیکه به‌ره‌زا
قولیخان سپردرایه‌وه.

حوسن جیهان خانمیش ناوچه‌ی عیشق نابادی به‌سیورغال بو

کلبندی چاوی، نه مانوللاخانی دووهم وهزگرت و نهم ناوچهیه له
 نه یالتهی نه رده لان پجراو هاوده ستانی حوسن جیهان خانمیش ئی وه کو
 محمه سه د سادق خان و حوسه بن عملی خان و نه بولغه تح خان. کورانی
 نه مانوللاخانی گه وره و مه لا مه هدی قازی و میرزا هیدایه توللای وه زیر و
 عملی محمه سه د به گگی کوری نه محمه د به گک له گه ل چه ند که سیک دا له
 مامه کانی کوچیان کردو له نیسفه ندنا باد جیگیر بوون. پاش گه رانه وهی
 ره زاقولبخان بو کوردستان. کار و باری میرنشینه که به ریکوپینکی
 به زیوه ده چوو. چونکه حوسن جیهان خانم له تاران ما بووه و خهریکی
 نازاوه گیسری و ده ست له کاره وه خستن بووو حاجی ناغاسی سه دری
 نه عزه میش هرچی نه وهی گوت. به قسه ی ده کردو نه مه بوو به هوی
 نه وه که ناوچه ی نه رده لان هیمنی و ناسایش به خو یه وه نه بینی. پاش
 نه وهی والی گه رایه وه. پینج مانگی نه برد، حوسن جیهان خانم داوای
 مولک و مالی خوی و هاوده ستانی خوی لی کرد. بو به جی هینانی نه م
 داوخوازه قه نبره عملی خانی سه رتیب راسپیر درا، به لام نه م پیاوه دوا ی
 نه وهی به ک دوو مانگی له سنه مایه وه و هیچ کاریکی پی سه ر و به ر
 نه سرا، ناچار گه رایه وه بو تووی سه رکان و نه نجامی کاره که ی له
 ده ر سازی قاجار را گه یانند، به لام بووه رگرتنه وهی مال و مولک و
 به ک لا کردنه وهی کاره که. قه نبره عملی خانی سه رتیب به دوو سه ت
 سوار یکه وه هه مدیس گه رایه وه بو سنه و له نوی وه تی هه ل چوو، به لام
 دیسان هیچ کاریکی بو جی به جی نه کرا. ماوه یی خوی له و ناوچه یه
 خلا فاند. له ده و ر و به ری سالی ۱۲۶۱د، کاتی نه محمه د پاشای بابان
 له دژ ده سه لاتی روم و عجه م سه ر بزیوی ده کرد. سولتانی روم نه جیب
 پاشای والی به غدای راسپارد. نه محمه د پاشا سه ر کوت کاو بو

ریک خسته‌وهی کاروبار بچی بو مه‌لبندی بابان . نه‌جیب پاشایش
سی هزار سواره و سربازو بیست توپه‌وه بهره و شاره‌زو و
به‌ری‌که‌وت و بریاری نه‌وهی دابو که هر چون و به هر نرخی بی کا
پاشای بابان یه‌ک چاوکاته‌وه . بو نه‌مه‌یش ، کوپه و حه‌ری‌گری گرت
چهند روزی له‌گه‌ل نه‌حمه‌د پاشادا که‌وته و توپه‌زه‌وه ، به‌لام به‌هیچ
ناکامی نه‌گه‌یشتن . له‌پاشان نه‌حمه‌د پاشا به‌چوار پهل سربازو دو
سی هزار سواره و چوار توپه‌وه بی‌پاکانه بهره‌نگاری نه‌جیب پاشا بو‌وه
دو سی فهرسه‌خ له‌ولای له‌شکرگاکه‌ی نه‌جیب پاشاوه هه‌لی دا . نه‌وه
شوه بو سبه‌ینی ، که ده‌بوا شهر گه‌رم بی ، دوپه‌ره‌کی و ناکوکی که‌وت
نیو له‌شکری نه‌حمه‌د پاشاوه و کارگه‌یشته به‌گزه‌یک دا چون . ئیدی
بسه شیرازه‌ی کاری نه‌حمه‌د پاشا پچراو هر به‌وه شه‌وه‌زنکه نه‌نگوست
له‌چاوه هرچی خه‌یمه و بنه و بارگه و پینداویستی شهر و توپخانه‌یان
هه‌بو و به‌جی‌یان هینشت و به هزار سواریکه‌وه له‌پیاوماق‌ولان خوی
گه‌بانده سلیمانی و له‌ویوه بار و بنه‌یان پیچایه‌وه و بهره و سنه دایان کیشا .
والی به‌غدایش به‌ینی هیچ کوسپ و ته‌گه‌ره و شهر و شور سلیمانی و
شاره‌زووری گرت و عه‌بدوللای برای نه‌حمه‌د پاشای به‌فهرمانه‌واو
پاشای بابان و شاره‌زوور هه‌ل و ژیردو بو خویشی گه‌رایه‌وه بو به‌غدا .
له‌م سهریشه‌وه نه‌حمه‌د پاشا په‌نای وه‌به‌ر والی نه‌رده‌لان هیناو
والیش ری‌وره‌سمی میوانداری و میوان په‌زیری به‌کی شایانی له‌گه‌ل
نواندو به‌ریزلی گرتتیکمی شایانه‌وه بهره‌ره‌وانسه‌ری ره‌وانه کردو له‌ونی
جینگای بو فراهه‌م کرد .

پاشان ، عه‌بدوره‌حمان به‌گه‌ل نیردراوی پاشاو عه‌بدولکه‌ریم به‌گه‌ل ،
پیاوی والی چون بوده‌ری قاجار و داوای یارمه‌تی‌یان لی‌کرد ، به‌لام

به بر ته‌وهی هردو و ده‌وله‌تی گه‌وره‌ی ئیران و روم به‌رژه‌وه‌ندیان له
 هك ره‌نگی و نیوان خوشی دابوو، بریاردرا که له‌وی کوچ بکه‌ن و
 بگه‌رینه‌وه بو‌خاکی نه‌رده‌لان و له‌وی جیگیر بن . پاشایش به‌رژه‌وه‌ندی
 خوی له‌وه‌دا دیت رو‌له ده‌وله‌تی بلیندی روم بنی و ئیدی ناچار به
 هزار عوز ره‌ینانه‌وه به‌ره‌و به‌غدا چوو و وه‌زیری به‌غدا ی کرد به پیناو بو
 رای کردنی کاره‌که‌ی .

له ئاکامی نامه‌نووسینه ناره‌زایی نامیزه‌کاتی حوسن جیهان خانم دا،
 سه‌ره‌نجام والی، له رۆژی ۲۳ی سه‌فهری سالی ۱۲۶۲دا بو‌ییر
 له‌چاره‌سه‌رکردنه‌وه و چه‌سه‌پاندنی کاری فه‌رمانه‌وه‌ایی خوی به‌ره‌و تاران
 به‌ری که‌وت و له رۆژی ۱۵ی (ربیع الاول)دا گه‌یشته‌جی و هه‌ر ته‌و
 ده‌مه به دیداری شای قاجار گه‌یشت، به‌لام له‌به‌ر ته‌وه‌ی له‌دوو رو
 نزیکه‌وه هه‌راو ئازاوه‌ی ولات هه‌مو و هه‌پال وی ده‌درا و ته‌و لایرا و
 خوری ئاسمانی پیاوه‌تی و لاوچاکی، چه‌زهرتی ته‌ماتوللا خان له‌جیی
 وی داندرا .

به‌هه‌ر ته‌وه‌ی دیتی باره‌که ئاوها شکایه‌وه مه‌نوجه‌هر
 به‌گی میسرئاخوری به‌چه‌به‌ری بو‌نه‌رده‌لان نارد، له هه‌واخوازو
 هاوده‌ستانی راگه‌بینی، له شه‌وی چوارشه‌مه‌ی هه‌شتی (جمادی
 الثانیة)دا بو‌شار ده‌گه‌رینه‌وه . مه‌نوجه‌هر به‌گه‌نم هه‌واله‌ی به‌جیی
 خوی راگه‌یانده‌وه هه‌ر ته‌وه‌وه بو‌سه‌بینی ، هه‌رچی سه‌ر به
 فه‌رمانه‌وه‌ی تازه بوون بار و بنه‌یان پینچایه‌وه و خویان بو‌کوچ کردن
 ئاماده‌کرد . شازاده توو با خانمیش له‌گه‌ل گه‌وره‌وه پیاوماقوولانی
 کوردستان دا وایان به‌چاک زانی که له‌دژ فه‌رمانه‌وه‌ی تازه بوه‌ستن و به
 گژی دا بچن . ئاگیان له‌وه نه‌بوو: چرایه‌کی به‌زدان هه‌لی کا، گه‌مره

فوقی لی کا ریشی ہل دہ کیر ووزی . ہر لہ و سہر و بہ ندہ دا نہ مانوللا
 بہ گی وہ کیلیش لہ تاوان ، لہ گہ ل بری لہ ہاودہ ستانی دا خوی گہ پانده
 ناوچہ ی ٹیلاخ . لہ سہر یکمی دیکہ وہ ، نہ مانوللا خانیش نامہ بیکی بو
 سہر کسرایہ تی لہ شکری سہر سنوورہ کان و خہ لکنی ناوچہ کہ وہ بہ گزارده و
 ناغاکانی کورد ناردو نہ وانیتس نہ بیان کردہ نامہ ردی گونی بہ فہرمانی
 خوبانیان بودہ بری و بہ و پیری دل گہ رمی یہ وہ بہ پیر یہ وہ چون و
 پیشوازیان لی کرد . سازاده تووبا خانمیش لہ سہر قسہ ی ملاحہ باس و
 محہ مد سولتان کہ وایان بہ ہرزہ و ہند زانیبوو ، بہرہ نگاری نہ مانوللا
 خان نہ کا ، لہ روزی پینچ شہمی ریکہ وتی نوی نہ ومانگہ دا بریاری دا
 شاری سنہ چول کاو لہ وی نہ مینی .

بری لہ باجگران نہ گہ ل بیست سی مالیک دا لہ پیشکار و نوکہ رانی
 رہہ زاقولیک خان کوچیان کرد ، چون بو گہر ووس ولہ گوئندہ کانی
 محہ مد ہرہ حیم خانی گہر ووسی دا ہہ واریسان گرت . بہ لام زوری
 ہی نہ چوو ، نہ مانہ تہ ماح گرتنی و شہیتان سواری سہریان بوو ، روویان
 لہ نہ مانوللا بہ گی وہ کیل ناوہاتہ ناوچہ ی ٹیلاخ . لہ ماوہی شہش
 روزدا زور بہ ی گوئندہ کانی نہ و ناوچہ یہ بیان بہ زور و ستم تیک داو
 ویران کرد . پاشان ، لہ بہر نہ وہی کار و باری نہ مانوللا خانی دووم
 تہ و اوچہ سی و بہ گہ شہ کہ وت ، نہ مانوللا بہ گ ناچار خہ لکہ کہ ی
 بہرہ ورووی عہ باس قولیک خانی کوری نہ مانوللا خانی گہ ورہ کہ لہ و
 ناوچہ یہ دا بوو کردہ وہ و خویشی گہ رایہ وہ بو ستمہ مال و مندالہ کہ بشی بو
 شوینی کہ ناوی ہوشبارانہ ، لہ ناوچہ ی ہہ ورامان ، ناردو خویشی
 دوو بارہ لہ سنہ وہ گہ رایہ وہ بو ناوچہ ی ٹیلاخ . بہ لام پاش یہ ک روز
 بار و دوخ دیسان تیک چووہ و دیسان گہ رایہ وہ بو ستمہ . ہر لہ پاردهی نہ و

مانگه دا چند که سی له ناسراوو ناوداران به مال و منداله وه اه گه ل
 محمه د سولتانی فرمانره وای سه قزدا بوئه و ناوچه به چون . به لام
 برنی له کهس و کارانی محمه د سولتان ، هی وه کوئیسما عیل به گی
 وه کیل و تافه به گ و صالح به گ و براکاتی و محمه د به گی کوری به حیا
 به گ و چند که سانیکی تر که ده میان له دژمنکاری محمه د سولتان
 ده زنی و خویان به ده ستدا و سر به نه مانولناخانی دووهم ده زانی
 بریاریان دارو و بکنه موکریان . پاش نه وه ی محمه د سولتان و
 هاوری یانی گه یشتنه سه قز، سرله به ریانی چه پاودا و تالانی کردن ،
 به لام خودا کردی هر له م سه روبه نده دا سلیمان خانی فرمانره وای
 هه وشار که بوچی به چی کردنی کاروباریک هاتبووه ناو شاری
 سه قزه وه ، مال و مندالیانی به ره و ناوچه ی هه وشار کوچ داو له ناو
 مولکه کانی خوی دا جیگیری کردن و هه رچی به کیان پی ویست بوو ،
 بوی سه رو به رنان .

نہ ماہوللا خانہ دووہم

کاتی نھما تونلا خانہ دووہم له قہسلانہوہ بوستہ بہری کہوت شیرازی کاری کور و ہاودہستہ کاتی عباس قولیخان و نھما تونلا بہگی وہ کیلی پچراو ہمرکسہ بوخوی رووی له شونئی کردو پورش و بلاوہوونہوہ . لہم لایشہوہ شیرئی بیشہ لانی نازاہتی و بویری ہاتہ ناو شاری سنہوہ دامہزرا، وردو درشتی خہلکی شار سہرلہ بہر پیشوازیان لی کردو بہ پیریہوہ ہاتن و ملی گوی بہ فہرمانی و دستدایی بان بو کہ چ کرد، بہ یہ غبال و بہختی یارہوہ له روڈی یہک شہمی (جمادی الثانی) ی سالی ۱۲۹۲ ی ک دا بوو بہ تہخت رازینہوہی و بیلاہت . بہوشینوہیہی لی دہوہ شایہوہ دہرووی دلواہی و نوازشتی له چاک و خراب خستہ سہر گازی پشت و ژیردہستہ و سپاہی بان له چاویری دلشادو بہر خوردار بوون . دادپہر وہری و دہسبلاوی کرد بہ پیشہو ری و بہرہ سمی خوی . خہلکی ولات له دادیہ پہر وہری شادو دلخوش بوون . سہبارت بہوہی کہ رہزاقولیخان رزگار بوونی خوی له نازاوہو بشینوی بارودوخی کوردستان دا دہدیت، نامہو کاغہ زینکی زور و زہونندہی بوہ لاتوہوہ کان نارد، چہندیان پی دہکری و بویان دہکری له سہر سنوورہ کانی نازاوہو بشینوی بنینہوہ . نہخیر خوئہ گہر دہستیشان رویشٹ نھوہ بہو خہلکہوہی له گہلیان دان بچنہ خزمہتی

سازاده تووبيا خاتم وبه يارمستی و کومه گی نموهه ريگای شهر وشور
 بگرنمبهر. نموانيش که له همموه نعل و تددبيرنک بی بمش بوون نم
 قسه له ناوزه بده رانه بان سه لماندو وه كه ده لئين نجير نه جلمی بی بوکن
 راو کمر ده چنی، نموانيش به کرامت هه لیان کرده سهر
 ناوچه می نرده لان. له سهریکی تریشموه کاتی تا کامی نم خه یاله خواه
 بهرگونی شهره فی بنه ماله می نرده لان نمملو لالا خان که وتوه تپیکمی له
 نازاو بویرانی دژمن شکینی نهر دلانی به سهر کردایه تپی نه جه فقولبخانی
 کوری خودالی خشبوو محمه مد حه سن خان و سهر بهرشتی ئیسماعیل
 به گی داروغه بوله ناو بگردن و قه لار کردنیان نارد. نم له شکره
 سهرکه وتوه له سبه یینی روزیکمی مانگی نیو بر او دا له پیره وه كه به لای
 ناگه هان به سهریان دا دان و دژمن له بهر نه وه می توانی خوراگری و
 بهرگه گری بان له خودا نه دیت، ناچار پاشه کشی بان کردو هه لائن، به لام
 هیندیکیان له مهیدانی شهر دا خویان راگرت و مانه وه و بریکشيان
 به دیل گیران. پاش نم سهرکه وتنه پیره وزه نه جه فقولبخان دیله کانی به
 کوت و زنجیره وه رادانه پیش نم میره بی نه زیره. له سهرچاوه می
 نه یاله ته وه فرمانی سزادانیان دهرچوو، به لام حوسه یین قولبخان و
 مه محمود خان بویان تی که وتن و له بهر دلی وان به خشران. له سهریکی
 دیکه وه نه مانوللا به گی وه کیلیش نریکه می هزار که سیکمی چه کداری له
 تهننگ به شانانی هه ورامان و سوارچاکانی لهك و سوور سووره وه
 پرووی له شار کردو به بی ناگاداری نه و خودانه به شان و شکویه، له
 روزی می شه می (۲۸) می نه و مانگه دا گه یشته قه لای حه سن نآباد.
 نه مانوللا خاتیش ههرکه نم هه و الهی بیسته وه دهریای غیره ت و پیاوه تپی
 به جوش هات و فووی به که ره نای شهر دا کردو خویشی شاقه لی

مهر دایه تی لی همل کردو بوله ناو بردنی نم نازاوه و بشیوی به چووه بهر
مهیدانی شهر و له شکره که ی کرد به سی به شه وه : خوی سر کرده بی
پیشه وه ی له شکره که ی له نه ستوگرت . سر کرده بی ده سته راست و
ده سته چه پیشی به مه حمود خان و نه جه فقو لیخان سپارد .

شهری نیوان هردو ولا هه ره له سدره تای سه بنی وه تا پاش نیوه رو
به رده وام بوو و له پاشان نه مانوللا به گک به پی (لا مانع لقضائه ولا راد
لحکمه) ده سته و دابه ره که ی ده ستیان لی همل گرت و سه ر پیچی یان کردو
چوونه پال نه مانوللا خن . نه مانوللا گی وه کیلیش له گهل نه سه دوللا
به گی کوری و فتحه علی به گی برزای و چه نند که سیکی تردا .
بی پشتیوان و مال و زن له قه لای حه سن ناباددا مانه وه . علی محمه مد
به گی ناموزای نه مانوللا به گی وه کیل که له خزمه تگوزارانی والی بوو
بوی تی کهوت و هینایه وه بو خزمهت والی . والیش نه ی کرده نامهردی
جوان و زه ریف له یه کی له ماله کانی سنه دا زیندانی کردو له پاشان به
سزای تاوانی خوی گه یشت . به دم رو و دواوه کانی سالی رابردو وه وه
نه وه بوو نه ختیگمان له باره ی نه حمه د پاشای بابانه وه ی باس کرد .
نیستایش جار یکی دیکه ده گه برینه وه سه ره و کاری باسه که و پیوه تچین و
له سه ری ده روین . پاش نه وه ی نه حمه د پاشا له ده ولنه تی تیران نانویه
بوو . به هاوده ست و پهیره وانیه وه گه راوه و به ره و به غدا به ری کدوت . نه
گه رمیانه کانی نه و ناوچانه دا وچانی مایه وه . و برای نه وه ی نه حمه د به گی
کوری نه جیب پاشای والی به غدا دلنای کرد بوو . به لام رانی نه ده کرد
بچینه ناو به غداوه ، ناچار له به هاری سالی ۱۲۶۲ دا رووی له شاری
سلیمانی کرده له دوو فرسه خیی شارد له گهل عه بدوللا پاشای برای دا
به شهره اتان . سه ره نجام له دوی شهر و شوری زور به ی له شکره کانی

دهستان له شهر هل گرت و داوای متمانه نامه میان کرد. نه حمده پاشا بو
 خویشی له گهل برنگ دا هه لآت و دای قه لآشت، نه وه ستایه وه تا گه بیشته
 گوندی تیله کو، که مولکی حوسه بین قولیخانی کوری نه مانوللاخانی
 گوره بوو له ناوچه ی نه سفه نندا با ددا. سه باره ت به وه ی که نه حمده
 پاشا پورزای ژنه که ی حوسه بین قولیخان بوو دووسی شهوی لهو
 گوندی تیله کو به مایه وه. حوسه بین قولیخانش هر له سه ره په بره مو کردنی
 ری و ره سمی باو و با پیرانی خوی، و برای ده ست کورنی و نه نگانه ی
 بزبوو به ریوه چون، نه ختینه و شتی پیدا ویستی دیکه ی بو پیکه وه ناوو
 داویستی. پاش قه ده ری له ریگه ی قزل نوزوون و نه فشاره وه به ره
 نه زر برم و نه و سه رسنورانه به ری که و تووه و له وی وه چووه بو
 نه سته موول و نیستا له ولاته گیر ساو ته وه. له پاش هه لآنتی، مال و
 منال و کوچ و بار و بنه ی له گهل هه مو و هاوری یانی دا له گهل عه بدوللا
 پاشا چوونه ته شاری سلیماتی و له وی له زیدو نیستمانی خویان دا
 ماونه وه. له کاتیکدا بیاتی فرمانه وایی نه مانوللاخانی دووم
 دامه زراو تویتکه ی ده گرت و کار و باریشی روزه له دوی روزه پتری بره
 ده ستاند، شازاده توو با خانمیش به نیازی شیواندنی کار و باری والی
 په یتا په یتا نامه ی بو تاران ده نووسی، به لآم بی سوود بوو. نه وه نده
 هه سوو که له بهر نه وه ی خوشک و برای په کسر بسوون، فرمانی
 مولکایه تی نه سفه نندا بادی بو ده رکردو له روزه ی یک شهمه ی ۱۵ ی
 ره مه زانی ۱۲۶۲ دا له گهل هاوری یان و په پیره وانی خوی دا گه بیشته
 قه سلان و دهستی کرد به خر کردنه وه هه مو و هه لآتووه کان که له
 ناوچه کانی نه فشار و گه پرووس و کولیایی دا گیر ساوونه وه. پاش چند
 روزه ی نه وه لآتووانه هه موویان له دهوری کو بوونه وه گونله کاتی

نه سفه ندهنابادی هه ره که به بی پله و پایه ی خوی به سهردا به شینه وه .
 زوری نه خایاند نه خوشی په تا - په نابه خوا - له ناوچه ی قهسلان دا
 بلا و بوه وه به یه ک دو و شهوی هه و دای ژسانی چهند که سیکی بری و
 نزیکه ی ۲۸ که سی مردن . له روزی ۲۰ م دا به بی (ففر و الی الله)
 تو و بسا خانم قهسلانی به جی هشت و چوو بو گوندی وه به ج که له
 سازگاری دا به هه شتی سه رزه مینی بو و بو خوی له وی گیر سایه وه . پیش
 به سه رچوونی په تاکه وه له قهسلان ده رچوون تو و بسا خانم حه سه ن ناغای
 برای شیرسی نارد بو تاران . بو نه وه ی خوی بی به والی نه رده لان له
 نه مانتول لآخان که وته گلی و گازن و په ریشانی خوی وردو باریک
 بو و روون کرده وه و رای گه یانندی که ولاته که که سی تیدا نه ماوه و چول و
 هول . هیندی له هاوده ستانی بو ی هاتنه کار و پشتیوانی یان لی کردو
 قسه کانی قویوول کرا و سه ره نجام به لینی فه رمانتره وایی نه رده لان به
 ره زا قولیخان درا . به هوی حاجی میرزا ناغاسی سه وه جه نایی
 ره زا قولیخانیان که له تاران بو و دا واکرد ، موژده ی والیتی نه رده لانیان
 راگه یانندی و له پاش چهند روزیکیش فه رمانیان بو نووسی و به هدی
 حه سه ن ناغاهه که له پیشه وه نیومان هینا ، موژده یان به حه زرته ی تو و بسا
 خانم دا .

فرمانره وایمی ره زاقولیکانی بۆ جاری دووهم

وهك له پيشه وه گوتمان شاریاری قاجار سه بارهت به خزمایه تی ،
ویلایه تی کوردستانی به ره زاقولیکان سپارد . جگه له مه پیش هوی
راسته قانیی ئەم تیک چوونه ی کاروباری ئەمانوللا خانە و له والیتی
خرانی ملهوری وینی ئاوهزی و نیهادچه پەلی و ناپاکیی وه زیره که ی بوو .
ئەگینا ئەمه نه بوایه ، وهك بۆ هه مووان روون و ناشکرایه ، دایکی
رۆژگار کوریککی هه ل که وتوو و لی وه شاهوه و جوامیری وای له باوه شی دا
نه په ره و راندوووه تا ئیستای به خو یه وه نه دیوه . له پیاوه تی ووشیاری و
سهرداری دا تا بلتی پیاو هینده ی بیر بکه یه وه وشیار و چهنده ی بلتی
سهردار و سه ره ره بوو .

ئیتیر ، وهك له پیشتره وه مان گوت ، ره زاقولیکان له رۆژی شه مه ی
ریکه وتی سێ سه می مانگی (ذی القعدة) ی ۱۲۶۲ دا بوو به والی و
به رینه بردنی کاروباری ناوچه ی نه رده لان و سه رسنوو ره کان کرا به
هه مه کاره و له نو یه م رۆژی هه ر شه و مانگه دا به لگه نامه ی فرمانی
فرمانره وایتیی به شاری سه نه گه یشت . نه وه ی شایانی باسه ، شیخ
عه لی خانی ماکوینی سه ره هنگ و هاشم سولتان و مه حموود پاشای

بابان و مه محمود خانی کوری خودالبخوشبو و نه مانوللاخانی گه وره
له گه له یه کدا رینک که وتن و وه زیره بووده له که ی نه مانوللاخانیان له گه ل
نیسماعیل به گی داروغه و میرزا محمه د ره زاو میرزا عبدالکهریم و
چهند پیاوماقوولیکی تردا که سر به نه مانوللاخان و گوی به فه رمانی
بوون، دهسگیرکردو له زیندانیان هاویشن. له روزی شه می
رینکه وتی ۱۰ ای مانگی نیوبراودا، کاتی که نه م هواله به سازاده تووبا
خاتم گه یشت، عباس قولیخان و چهند زاتیکی دیکه ی بوسته نارو بو
خویشی نه شریفی هر له و ده مه دا له گوندی کونگره وه به ری که وت،
هات بو گوندی باشماق. هر که عباس قولیخان له دواوای شوی
را بر دوودا که چوار سه عاتی لی به سرچوو بوو، گه یشت، میرزا
جه عفر که له مالی هاشم سولتان دا زیندان کرابوو ترسیکی زوری
لی نیش و کس و کاره که ی هر نه ونه بیان پی کرا په نیان و بهر
رحیم خان و هاشم سولتان بر دو پوول و پاره ییکیان به ناوی دیاری و
پشکیشموه دانی و سمری جه عفر خانیان له م به لا و گنجه له رزگار کرد.
نهواب نه مانوللاخانیس له روزی یازده به می نه و مانگه دا، ده مه و
عسمرانی له ته ک چهند که سبکی گیان به گیانی خوی دا به ره و کولایی
سوار بوو و به ری که وت و له وی به تووبا خاتم گه یشت. پاشان له وی برا
چوو بوو هممه دان. له ونشموه خوی به تاران گه یاند. پاشان له لایه ن شاو
جهنایی حاجی میرزا تاغاسی به مه عوزرینکی زوری بو هیندرایه وه
دل درایسه وه. سازاده تووبا خاتمیش روزی به ک شه مه گه یشته
چه خمماخ دهره له ونسوه به ره و سه لا و اتاباد که دست وینوه ندانی
ره زاقولیخانی تازه گه یشتی وونی، به ری که وت. نه وانه ی گه یشتی وونه
نه وی تی بان گه یاتد که ره زاقولیخان گه یشتی و ته نه و نزیکانه،

راستی به کهای نموده که شازاده تو بیا خاتم و رمزاقولبخان پیکه وه
 گه یشتی ونه سه لاوات تاباد. له پاشان ره زاقولبخان روضی سی شمه
 گه یشته خوسره و نابدو بو روضی چوار شمه به بهختی پیر و زو پرله فهره وه
 گه یشته باره گیای فرمانبره وایی و شان و شکو و چوونه سمرته ختی
 حوکمرانیی تهیلمت و به پیی داو و دستوری گهور میلوان سی روضی
 پرسه بو نماتوللا به گی وه کیل دانلو نمسه دوللا به گی کوریشی به پله ی
 بریکاری سمر یلندو سمر فراز کرد. پاشانه کی، له دوا ی زیندانی به کاتی
 نارد، پاش گلهمی و بناشت، همریه که پارمیکی خسته نمستویان و
 باجگیرانی لی راسپاردن، لیسان بستین. پاش چند شهوی
 جعفر خانی، که سر به بنه ماله ی یلندی نهر دهلانی یان بو،
 کوشت. نمه پیش له ری و پرهمی والی یاتی به شان و شکوی نم
 خاتم داندها کاریکی نامو و به مبر بو. به لام نمواتی تر له کوشتن
 رزگاریان بو. پاش گه راتهموی رمزاقولبخان، حوسه یین قولبخان که به
 فرمانی نمواب نماتوللا خان پاراستی که وشه ن و بوومی رمواتمیری
 پی سپین درابوو، به دست ختمکی نه و ناوچمه تالان کرا و
 دست دریزی به کی زوری لی کرا. هیچ شهر میکیان له خود او له و
 بنه ماله به رزه نه کرد. نویش به ناچار له گل دوو سی کسک دا گیاتی
 خوی به هزار شهره شق رزگار کردو سا به هر جورنی بو، له ری
 نه فشاره وه خوی گه یاننده سوله یماتی و خزایه پال عه بدوللا پشای
 بابانه وه. نه جف قولبخانی کوری خودالی خوشبو و محمه مد حمسن
 خانیس که همه کاره ی ناوچه ی جوانرو و جاف بو و هر که نم
 رو و داهوی بیسته وه به سر هوارمان دا به ره و شاره زور به ری که وت و
 همیشه خوی گه یاننده پشای بابان و پهنای پی برد. میرزا فتحاح، کوری

میرزا فخره جونلاییش له سارده می هه سانه وایی نه مانوللاخان دا کاروباری سه فهری به دهسته وه بووو به نازناوی (صاحب اختیار)ی سه ربلیندبوو، هاته خزمهت پاشای بابان و له وی گیر سایه وه و نارامی گرت. میرزا محمه مد سادق، کوری میرزا هیدایه تونلاییش که سه ره رشتی تیره ی سوور سوور بوو، ناچار هه لات و خوی گه یانده نه وانی دیکه. ههروه ها میرزا محمه مد، کوری میرزا یوسف و میرزا محمه مد عه لپی کوریشی که له خزمهتی خان نه حمه د خان، برای والی دا، به ناوی ریش سبی و راویزکار له ناوچه ی مه ریوان دا جی گیر بوو، به ره و شاره زوور به ری که وت و خوی گه یانده هه لات و وه کانی تر. نه واپ والیه و نه مانوللاخانی والی که له گه ل چه ند که سینکا له ده رباری قاجار دابوون په ریشانی هاوده ستانی خویان به سه رده م دارانی ده وله ت راگه یانده له ناکام دا سه ره له نوئی ناوچه ی نه سفه ندنا بادیان به ره و رووی نه مانوللاخان کرده وه و نه ویش محمه مد جه عفه ر خانی کوری خودالی خوشبوو محمه مد سادق خانی له بری خوی کرد به بهر پرسباری نه و هه ریمه و خه لکیکی زوریش له ده ست و پسه وندانی خوی روویان له وه ریمه کرد. نه جه ف قولیخان و میرزا فه تاح و نه وانی تریش که په نایان بو سوله یمانی بردبوو گه رانه وه بو نه سفه ندنا بادو خویان به نیو براو گه یانده.

به لأم ره فزاری ره زاقولیخان له گه ل هاوده ستانی نه مانوللا خانی دووم دا که له سنه دا مابوونه وه رڤز به رڤز توندو تیزتر ده بوو و پتری په رده ستانده. به نمونه شوی له شه وان نیسماعیل به گی کوری میرزا یوسفی که له پیاره گه وره و ناسراوه کانی ولات بوو داوا کردو له خورایی و بی سونگه کوشتی.

به بونهی پرووداوی سهر بزیوی یاخی بوونی محمه مدحه مد حه سه ن خانی
 سالارهوه له خوراسان شای قاجار بوله ناوبردنی، پهی در پهی
 له شکری به ری ده کردو نه وه بوو چهند جار یکی له بهر پر سیارانی
 کوردستان داوا کرد، چهند سواری له دلیرانی کوردستان شیرانی
 مهیدانی شهری نهو کهوشه ن و بوومانه، ته نانهت ده سواریش بن، بو
 شان وشکوی دانی له شکره که بنیرن، به لان والی له بهر نه وهی له
 ره وشت و ناکاری دا زور لووت بهرز بوو کار به ده ست و
 راویز کارانی له دوور بینی و لیکدانه وهی کار دوور بوون، هیچ به کنی
 لهم داخوازی یاته ی شایان به جی نه گه یاندو ئیدی نه خته نه خته لهم
 سهر بزیوی و سهر سه ختی و گوی نه دانه بوو به هوی نه وه شا پشتیان
 تی کاور وویان لی وه رگیری و گوی یان راگیشی. ته نانهت ده توانین
 بلین، شاهاته سهر نهو بزیاره که بناغهی لهم بنه ماله تیک داو داری
 به سهر بهر دوو یه وه نه هیللی.

خوسره و خانی نهر مه‌نی

به به‌لگه‌ی «هر شنبکی خودا بی‌مونی سه‌وه‌وکاری بو‌ده‌رخسینی»
جه‌نایی ره‌زاق‌ولیک‌خانی والی به‌دهستی خوی‌وله‌بی‌سه‌روه‌به‌ری
به‌زیره‌که‌ی هوی له‌نلو‌چوون و نابوونی فه‌رماتره‌وایی پشت‌لو‌پشت بو
به‌جیمای خوی فه‌راهم کردو ملی مله‌وری و بی‌نلو‌مزی و سه‌رشه‌قی
نوله‌م لایشه‌وه‌شای قاجار به‌دزی‌سه‌وه‌ویسلاستی سته‌ی به
خوسره‌وخانی گورجی سپاردو له‌م کلره‌وا پیشان ده‌نوا که‌خوسره‌وخان
به‌روواله‌ت بو‌به‌ری‌سه‌به‌رغنی کلرو‌یاری زنجان به‌ری خراوه‌. بو
دنیایی کس‌دنی‌ش خه‌ل‌ایک‌بشی بو‌ره‌زاق‌ولیک‌خان نارد، به‌لام‌چون
خه‌ل‌انی، خه‌ل‌انی که‌جولای چله‌م‌ووس له‌تان و پوی دنیای‌خا‌ختی
دامالینی که‌وای دارایی و فه‌رماتره‌وایی شه‌ردل‌انی به‌خامه‌ی جملی تو‌مار
کردبوو.

والی و نه‌مین‌لار‌اتی ده‌ولت‌ه‌که‌یشی ته‌مه‌یان به‌مایه‌ی توان و دمس
رویی خویان زانی و دوا‌یی کتیوی کم کار‌قایی و کم دو‌ور‌بینی
خویان نه‌خوت‌ند‌وه‌وه‌له‌سه‌ر‌تمختی حه‌سانه‌وه‌و ناسو‌وده‌یی و
سه‌رسو‌وکی پالیان‌لی دایه‌وه‌. تا ته‌وه‌ی که‌خوسره‌وخانی گورجی که
فه‌رماتی فه‌رماتره‌وایی به‌ده‌ست هینا‌بو‌وه‌له‌لایه‌ن زنجان و نه‌فشاره‌وه
په‌ره‌آبو‌وه‌سه‌ر‌ت‌عاحه‌کردنی هاو‌ده‌ست و سواران و مال و سامانی زور

به دهسه لاتمداری و دهسترویی خوی، خه لکیکی زوری بوخوی
ره خساندوله تهك سلیمان خانی نه فشار و زه بنولعایدین خانی
شاهسووندا گه بیشتنه سنووری کوردستانی سنه وای بلا و کرده و ه که
کار به دهستی کار و بار ریک خستی کر ماشانه .

به لام له بهر نه وهی تیره و هوزه کانی نه فشار و گه روس هه میشه
به دل خزمه تگوزاری بنه ماله ی نه رده لان بوون، هه والی دانانی
خوسره و خانی نهرمینی به فرمانره و اوله شکر کیشی بوئو
ناوجه یه بیان له نامه یه ك دا به دور و دریزی له گه ل په یك ك دا به والی
راگه یاندا . ره زاقولرخان سه رله بهری گه و ره پساوان و ناوداران و
پساوماق و ولانی ولانی کوکرده و هه پاش و توویژو و راویژیکمی دور و دریز
وایان به بهر ژه و نند زانی به ره و مه لبه نندی بابان کوچ بکه ن و بوئوئی
هه لین . خه لکیکی زور له پیرو جوان ولاتیان به جی هیشت و له
زیندونیشتمانی خوبان دهستیان شوست . والی خوشی هه رچی
که س و کساری هه سوون، له ژک و مندالانی ، جگه له تو و باخانم
فرمانی کوچ کردنی دان و بوگونندی دوسه ی، که له سی فرسه خیی
شاری سنه دایه ناردن و خویشی له دووی وان بهری که وت و بوئو
شوینه هات . له وشوینه سه رله نوئی له گه ل راویژکارانی دا خبر بووه و
بریار دردا که پاش نه وهی هه والی راسته قینه و روینیان له لایه ن
خوسره و خانه وه وه گیرده که وئی ، بریلری دوایی خوبان به جاری
بدن . له و ماوه یه دا خوسره و خانی نهرمینی گه بیشته گوندی په نجه که
مالی سه یید عه بدوره حمدانی لی بو و له وئی گیر سایه وه . والیش
شیخولئیسلام و بری له پیاوماق و ولان و ناسراوانی بووه ده ست هینان و
زای سپاردن بولای خوسره و خانی نهرمینی بچن . به لام خوسره و خان

دهستی به قورئاندا دا که دست له هیچ کار و بساریکی نیو خوی کوردستان وهرناداو کاری به سهر هیچی نه و لاته وه نی به، تنها هر بو نه وه هاتووه کار و بساری والی رینک بخاوله یه ک دوور و ژنی زیاتر له وئی نامینته وه و له پاشان به ره و عه ره بستان دهر و او ئیتر به م جوړه په یکه کانی والی دئیا کرد.

سه بسات به وه که هم خانه دانه ناو و گلی به نیهاد پاکی و وه فاو جوامیری شیلدار وه له دل و سینهی دا نه خشی به ستووه، والی بر وای به قسه فر و فیلاوی و سونیده به در و یه کانی خوسره و خان کردو سه لماندی و ویرای نه وه ی بری له پیا و ما قولان و ناوداران و یستیان له و باوهری پاشگه زکه نه وه، به لام سوودی نه بوو، نه و هر له سهر باوهری خوی مایه وه و به قسه ی نه کردن. ژن و مال و کس و کاری خوی به جی هیئت و چوو بوکن خوسره و خانی به دقهر. له م لایشه وه محمه مد سولتان که له و روزانه دا کار گیر یکی جی متمانه بو و له گه ل چند ناسراوینک دا بنه و بارگهی والی یان کوچ پی کردو بو هه ورامانیان گواسته وه. هرچی ره زاقولیک خانی والیش بو و هر که گه یشته ناوایی که له ورتاباد هاویری به کانی به جی هیئت و خوی له ته ک چند که سینکی هاوهدم و نزیکی خودا به ناسانی رووی کرده کن خوسره و خان. له راستیش دا نه مه شکاری بوو که به پنی خوی، خوی له داوی نیچیر و اینیکی که له کبازی به دنیهادی وه ک خوسره خان هاویشته. پاش گه یشتی والی، خوسره و خان به روالهت ری و ره سمی پیشوا و میوانداری به جی هینا و له نوی ژنه وه به قورئانی سونید داو سونیده که شی به جوړی بوخوارد به هیچ جوړیکی لی نه که وینته گومان و دوودلی به وه. هر نه و شه وه له دووی نیسماعیل خانی برای نارو

نهوانه‌ی که له کهله‌ورناباد له‌گه‌لی‌دا بوون، نه‌وانیسی **فاماده** کرد.

بوسه‌بینی، به‌گه‌یشتی ئیسماعیل خان، خوسره‌وخان به‌کسه‌ر فرمائی له‌زیندان هاویشتی والی و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لی‌دا بوون ده‌رکردو هه‌رله‌وده‌می هه‌موویانی تالان و برزورپسوا کرد. هیندیکییانی له‌زیندان هاویشت و هیندیکییانی له‌جل و به‌رگی خویان رووت و قووت کرده‌وو هه‌رچی په‌ته‌تی دنیا هه‌یه وه‌سه‌ری هیتان.

روژیکی دیکه نه‌و خودانه‌ناسه به‌دکاره ره‌زاقولیکانی به‌ده‌ست چه‌ند که‌سینکه‌وه داو بو‌تارانینی نارد. سه‌بهاره‌ت به‌وه که وه‌ختی خوی سه‌سه‌ختی ومله‌ورپی ره‌زاقولیکان بیوو به‌هوی تووره‌یی و ناره‌زایی شاو نه‌ویش له‌سه‌ر نه‌وه بریاری گوی راکیشانی دابوو، به‌لام کاتی ده‌ست وینسه‌ندان خوسره‌وخان هه‌والی په‌شیمانی و مل که‌جیی ره‌زاقولیکانیان له‌شا راگه‌یاندو له‌م سه‌ریشه‌وه توو باخامسیش که‌ژنی ره‌زاقولیکان بوو خوی به‌شاگه‌یانده‌بوو و داوای به‌خشینی میرده‌که‌ی لی کردبوو، له‌تووره‌یی شا رزگاری بوو و شا خان و مانیکی گوره‌ی به‌توو باخانی خوشکی به‌خشیی و ره‌زاقولیکانیسی ناردوه‌کن خیزانه‌که‌ی.

پاش سی و چوار مانگی والی چه‌ند توغراییکی بو‌خه‌لکی سه‌ه نووسی. ناوه‌رۆکه‌که‌ی نه‌مه‌ بوو: «کوتر، وریابه هه‌لوهات» نه‌م توغرایانه هه‌موو به‌ده‌ست خوسره‌خانی نه‌رمه‌نی که‌وتن. نه‌ویش نه‌ی کرده‌نامه‌ردی، هه‌لستا هه‌مووی خر کرده‌وه بو‌شای ناردن، که‌ والی خه‌ریکه ناوچه‌ی کوردستان ده‌شله‌ژینی و نازاوه‌ی تیدا ده‌گیری و.

نهم توغرایانه به لای نه ووه به لگه یینکی روون و ناشکران بو نیهاد بیسی والی .

پاش نه ووی خوسره و خان کاره که ی له شا راگه یاندو توغرایه کانی دیت ، شا به جاری ناگری گرت و فرمانی دا ره زاقولیکانیان له زیندان هاویشته و بهم جوړه جاریکی دیکه پش گیرایه ووه له مالی میرزا نه بی خانی نه میر دیوان دا زیندان کراو هرچی دهردی سهری و په تپه تی دنیا هه یه به سهریان هینا . شیر باکی به کوت و زنجیرنی به .

له به ره ووه تر باسماں کرد ، کاتی که خوسره و خانگی گورچی (نهرمه نی) گه یشته ناوچه ی کوردستان و به به لئین و سونیدی فره وان ره زاقولیکانی هه ل فریواندو به لای خوی دای راکیشا ، محمه مد سولتان خان و سه ره به ری پیاماتو ولانی ویلایه تی نه رده لان مالوژن و مندالی والی و زور به ی خه لکه ی نه رده لانیان به ره و هه ورامان کوچ داو له و کاته دا من ، نووسیاری نهم دیرانه به کنی له و کوچ کرد و وانه بووم . هر که گه یشته شوینی که ناوی هوشبارانی به ، حه سه ن سولتانی هه ورامی به پیری کوچ کرد و وانه وه هات و به شیشه یینک که شایانی پله و پایه یان بی ری وره سمی پیشوازی کردنیانی به جی هینا .

له و ده مه داخان نه حمه د خان که له گه ل والی دا دوری نیو یه ک قه پیلک و نه ستیره ی یه ک بورج بوون ، فرمانره وای مهربان بوو ، سه باره ت به وه که والی له گه لی دا نیوانیان خوش نه بوو ، نهمه ی به هه ل زانی و به ره و ناوچه ی هه ورامان هات و مرخی له گرتنی کوچ کرد ووه کان خوش کرد بوو ، به لام هر که دینی خه لکه که به جاری ده ستیان له گیانی خویان شوشت ووه و هر وا به ناسانی خویان به ده سته وه ناده ن ، له و کاره کشایه وه . نه و شه وه کوچ کرد ووه کان که له هزار که س زیاتر بوون ،

نوسفهان : ۳، ۲۰، ۲۷، ۴۸، ۴۹، ۵۷، ۶۳، ۶۵، ۷۰، ۷۴، ۷۷، ۷۸،
 ۹۵، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۴، ۱۵۱، ۱۵۴، ۱۷۱، ۲۰۳،
 نشفرفی نشفغانی (مازندمرانی) : ۹۵،
 نسهکه ندر بهگ : ۳۳، ۳۴، ۱۰۸،
 نه فشار : ۱۴۱، ۲۳۲، ۲۳۹، ۲۲۵، ۲۳۳،
 نهغغان : ۸، ۱۰۷، ۱۰۸،
 نهغلاتوون : ۱۵۸، ۱۶۹،
 نهکیر بهگ : ۲۰۱،
 نهکراد : ۹۸،
 نهلقاس میرزا : ۳۱،
 نهللاقولبخانی نیلخانی : ۲۱۵،
 نهللاقولبخان : ۱۴۱، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۵۰،
 نهلاویردی خان : ۱۴۶، ۱۵۹، ۲۰۰،
 نهلیاس کوری خدر : ۱۹،
 نهسانولآخان : ۸۱، ۹۰، ۱۰۷، ۱۲۸، ۱۶۵، ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۷۰، ۱۷۸،
 ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۸، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۴،
 ۱۹۷، ۲۰۰، ۲۰۲، ۲۰۷، ۲۰۹، ۲۱۰، ۲۱۳، ۲۲۰، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴،
 ۲۲۵، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۳۰، ۲۳۷، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۴، ۲۷۷،
 نه میر عهله مه ددین : ۲۰۸،
 نهورامان : ۲۶،

نمبر لجه سن به گد ۱۸۵، ۲۰۲، ۵، ۱۰

نمبر دشير بابہ کان: ۱۴.

نمبر درنه: ۹۹.

نمبر حمد به گد: ۱۶۷، ۱۷۶، ۲۱۷، ۲۲۴.

نمبر حمد پاشا: ۸۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۹، ۱۴۰، ۲۱۳، ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۲۴.

۲۲۵.

نمبر حمد سولتان: ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۸۸.

نمبر حمد ناغا باش ناغا: ۱۴۰.

نمبر حمد خانی مير ميراني مہراغهي: ۲۱۵

نمبر حمد خانی دووم: ۷۰.

نمبر دره لان: ۱۱۲، ۱۷۲، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۵، ۱۹۷، ۲۰۹.

۲۱۰، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۲۳، ۲۲۶، ۲۲۹، ۲۳۳.

نمبر رزه روم: ۸۸۰.

نمبر دشير ميرزا: ۱۹۰، ۲۰۵.

نمبر هستو: ۱۶۹.

نمبر سته ميپول: ۲۲۵.

نمبر ستر اباد: ۱۵۱.

نمبر سه دوللابه گد: ۲۲۴، ۲۲۹.

نمبر سه ندي ناپاد: ۴۳، ۹۱، ۱۴۲، ۱۴۵، ۱۶۵، ۲۰۱، ۲۱۷، ۲۲۵، ۲۲۶.

۲۳۰

فهرهه نگی ناوان

(۲)

ناران : ۲۳۵

ناراد خانی نه فغانی : ۱۱۹ ، ۱۲۰ ، ۱۲۳ ، ۱۲۷ ، ۱۲۹ .

نازهر بابیجان : ۸۸ ، ۹۱ ، ۹۲ ، ۱۱۹ ، ۱۸۸ ، ۲۰۱ ، ۲۰۶ .

ناسهف : ۲۰۶ .

ناغا خانم : ۱۹۰ .

ناغا جه عفهری نه رده لانی : ۱۹۶ .

ناغا محمه خانی قاجار : ۱۶ ، ۱۵۱ ، ۱۵۶ ، ۱۵۷ ، ۱۵۸ ، ۱۶۰ ، ۱۶۲ .

. ۱۶۵

ناق بلاق : ۲۰۵ .

ناکوز ۷۷ .

نالان : ۲۶ .

نالی بالی زه ننگه نه : ۴۴ ، ۴۵

نامیدی : ۳۳ .

ناویهر : ۸۱ .

نای مهکی : ۹۶ .

نه بههر : ۱۴۱ .

نه بولفه تیح خان : ۲۱۷ .

پاش نموه درمنه نهرمنی به کی گوشت و له ناو بومبارانم . سه حتر . تب بجانده . شکا
قه لاو خانومانی خوی ناگرتی بهردا له (سونجه) و خوشی کیزا .

(۶۵) نه لاری دل گوشا ، سه یفودده وله . فرمانبره وای زوزرتاری سردده می و جدر
(۱۳۳۷ - ۱۳۴۰) که له سنه به شهریف قصاب نویانگی دهه کردیوو . زووخندی
هیندی له ژوورو پاشماوه کانی عیماره تی گولستان و دیوانخانه کی (نهره ک) یش
که به دستنی نخش کلرانی دست ره نگین به ونه تی ره نگاوره سنگ و جونی

فرمانبره وایان و بیلوانی به نامنی نهره لان رازاندرابزوه . نه دوادوای شاهینی روزا شاد
به فرمانی سر لشکر موقدهدم ویران کراو پاشماوه تی حیجازی و نه خشه کانیسی
سرتیب هوشمند لغاری بردن .

(۶۶) تم عیمارته جوانه که روزی له روزان کوشکی هاوینی نعمانوللاخانی نکه
بروه له روزوای سنو له ناوهندی باخیکدا هر بهو نلوهوه ماوه ته وه و برای تهودی کنه
ناسواری سعدی هه زده هم دفرانستی ، هیشنا له پرووی جوانی ونیشانی
که چکاری و شیوازی بیناکاری بهوه شان له منی جوان ترین ناسواری سه دی
بیستم دهدا ، به لام بهداخوه ، له بهر که مترخمی و پشت گوتی خشن و زوزری
خالوهن و دسلودمس پی کردنی و چلاک نه کردنوی رووله نممانه و خمریکه له ناوچی
(۶۷) فیت و فیتکاری سازاده خانمه کانی قاجاری که له مزگی میرنیشینی نهره لاند
دستیان دفریشت و بیشبرکینی نیوخویان هویه که له وه سه ره کی یانه تی فرمانبره وایی
نهره لانی به کانی پی له ناوچوو .

(۶۸) ماهه سرفه خانم ده ستوره هه ره به هوی نمونه خوشی بهوه که گویه نه خوشی
رشانه وه بو و کوچی دواسی بهم قسه دلته زینبر پوهتهوه .

(۶۰) ثمائل خانى والى زورى حمزله ناهدان كرده لى و خانو و بهرمو
كوشك و ته لارو جوگاو جو بارو گه رساوى چاك و ريگاو بان و پردو باخ و بلخانى
گورمه فرموان دروست كردن كه هيندى لمانه ، تا نيس تايش لى لاوله ولاى
كوردستانى سنه ملون و به ثمالا خانى نلوان رويشتوو .

(۶۱) دياردى به بوگه رانه وى فتح على شاي قاجار له سه فرى خوراسان .
(۶۲) فتح على سولتان كه فرمانروايى بانى به مافى خوى ده زانى ، چنانى
پيشتر هلى كوتابووه سر بانو محمد سولتانى كه به فرمانى ثمانوللا خان ببووه
فرمانرواى نوى كوشبووو بانى خستبووه زير دستى خو به و .

(۶۳) بنمائل و زيرى كه نيس تا به دمه لات ترين و به سامان ترين و دسرتري
بنمائل كانى سنه له سر دمى خان محمد خانى سى بم ، كورى سوبحان و نردى
خانموه ، واته له دور به رى ۲۰۰ سال پيشتر له نرده لان نلوان گيكي زورى
پلمو پايه و زيرى بان هه بووه ، بايره گه و رى ثم بنمائل به خواجه محمد يوسف
سوورى دزه يى به كه له كوردستانى سنه جارار به خلوون ريزو بازار گانيان ده گوت
خواجه مو نيس تايش له هيندى ناوچه كانى هوراسان ثم نلوه هر له باووه به كه م
كه سىكى له بنمائل به به پله و زيرى گه بيش ميرزا عه بدوللاى نلوه له . له و زيره
بنلوان گه كانى ثم بنمائل به و ميرزا عه بدوللاى دووم ، ميرزا فره جوللاى و زيرى ،
ميرزا جه عفرى و زيرى ميرزا محمد رى و زيرى .

له كورانى محمد رى و زيرى مشيرى ديوان و پاشان ناسه فى ثم عزم خواهون
دمه لات و دسرتري بوون .

(۶۴) چه رداومى له هر نيمه كانى روزه لانى كوردستان كه له لاي روزه لانه و
له گه زومى همه دان دا ها و سنووره . خه لكى ثم ناوچه به سر له بهر گوران و
كوردزمانن له سردارانى به ناسى ثم هر نيمه باقى خان ناو بان گيكي زورى هه به .
ثم خانه له گه رمى شهرى گه و رى به كه م دا به ران به به يشكومتى هيزى و روسياى
ته زارى به رى كانى به كى سختى كرده و زوم و زيرى نيكى زور قورسى پيان
گه ياندووه . ثم پياوه سره نجام له شهرى كى دا كه له دزى هيزى به نيمه خانى كرد ،

رژمه‌لانی نیسفه‌ندئابدیش به هوی دراوسیتی همه‌دان و میهره‌بانوه زمانی تورکی چه‌سیوه تهنه‌ی کردوهو بووه به باو.

(۴۳) به قسه‌ی میزووی قازی محمه‌د شریف مسته‌فا خان که‌مترین به‌بره‌کاتی‌سه‌کی پیشان نه‌داوه له‌گه‌ل میرمیران و ناوداران دا شاری جن‌هیشووهو مه‌حموود سارایش هزار و بیچاره‌و پاشماوه‌ی جووه‌کاتی تالان کردوهو هیندیکیشیانی کوشتون و نه‌نجا گه‌راوه‌تهوه بو‌شارمزور.

(۴۴) نم حاجی سه‌یفه‌ددین خانه‌گوايه هه‌رتهوه‌حاجی؛ سه‌رتیپ، سه‌هسالاره به‌نامی‌یه‌ی نادره که له‌کوره‌کاتی خوراسان بووه.

(۴۵) له‌نارته‌وبره‌قه‌لا سه‌ختانه‌ی داخستان داکه به‌ننازیه‌تی خان نه‌حمه‌دخان گیراون ناو‌قه‌لای دوزاق دهره‌پش هاتوه.

(۴۶) سالی ۱۱۵۵

(۴۷) به‌راز، که له‌هوزه‌گه‌وره‌کاتی کوردن و زووترژیانی خیله‌کی ژیاون و به‌نیی وهرزه‌کاتی سال‌گه‌رمیان و کورنستانیان کردوه، پیش‌جوار تا پینج سه‌ده‌ش ده‌سته‌جاتی له‌م هوزه‌له هیندی گوندی نیسفه‌ندئابداد و کویستانه‌کاتی وه‌کو هه‌واجو (عه‌باس‌جوب) هیورین و حیگیربوون.

(۴۸) ۵۰۰ تومان پاره‌ی سه‌ردمی نادر به پاره‌ی نه‌مرویه هلیونه‌ها ریال لیک دراوه‌تهوه.

(۴۹) شیا (شه‌یدا): قازی له‌م باره‌وه ده‌نوسی: . . . له‌سالی ۱۱۶۷ دا مرد . . . پاش شش مانگ، تهرمه‌که‌یان له‌هه‌مه‌دانه‌وه هینا له‌شه‌یدا ناشتیان و هیچ پینست و گوشتی له‌ناونه‌چوو بوو. . .

(۵۰) Kemez گوندیه له‌سن کیلومه‌تریی رژاواوی سنه .

(۵۱) له‌شاری سندا له‌رژگاری کونه‌وه‌ی که‌مایه‌تی کی عیسانی هه‌بوون وه‌ن و خه‌لکی نه‌وولاته به . هه‌له‌ته‌رمه‌نی‌یان پی‌ده‌لین: خه‌لکی سنه‌هاوشاری‌یه کلدانی‌یه‌نی خویان هیندی جاربه‌ه‌گاوره‌ناوده‌به‌ن گه‌ره‌که‌کشیان به‌گه‌ره‌کی و گلوران‌ه‌ناوده‌به‌ن.

سهره‌رای نه‌وی که له‌سهردمی ده‌سه‌لاتی نادر دا چهند به‌شی له کوردستانی سنه بی‌بو به مه‌یدانی شه‌رو شو‌رو و کیشه و هه‌رای خوینای و ویران و ویرانکاری و کاره‌ساتینکی زوری پشت شکین به‌سهر خه‌لکه‌کی هاتوو هه‌چی خه‌لکی کوردستان به چا‌ونکی تایه‌ته‌وه پروان‌سویاته‌ته و ده‌روانه‌ ته‌م سهرداره نلوداره نادر پوخ‌شه‌ترین و جی‌ممانه‌ترین و سه‌راست‌ترین سپاهی‌یانی خوی له کورد هه‌لی‌ژاردوو ته‌نانه‌ت به قسه‌ی (جه‌یمس فرایزه‌ر)، دیر و کتووسی ئینگلیسی، پیشه‌نگ و پیش له‌شکر و ریزی پشه‌وه‌ی له‌شکری نادر له هه‌مو و شه‌ره‌کانی هیندستان دا کوردو هی‌زه‌کاتی حاجی خانی سهرتی کورد پینکیان ده‌هیناو هه‌روه‌ها نادر شا زوری‌ه‌ی راوی‌ز‌کسانی سپایی و کارگیریی خوی له سهرانی کورد هه‌لی‌ژاردوو ره‌واندنه‌وه‌ی گرفت و ته‌نگه و چه‌له‌مه‌ی به‌ره‌رووی راوته‌گیری ئەوان کردۆتموه .

ناشکرا به، که ئەم هه‌مو دلینایی و ممانه‌وه‌یک ره‌نگی به‌له‌لایه‌که‌وه‌ له لایه‌کی ترموه‌ لاشنایی و خو‌ن‌سواندن به دا‌و‌ده‌ست‌وو‌رو و ئاکار و په‌وشتی نه‌ته‌وه‌ی کورد ته‌نانه‌ت زور‌حه‌ز کردنی له بیر و پروای تایه‌تی خه‌لکی کوردستان و ریز‌گرتن و قه‌در گرتنی ته‌واوی پسرانی ئەم ولاته‌ به‌نمونه‌ هه‌ وه‌کو (شیخ مه‌ولانا‌وا) له‌هه‌ست به‌ خزمایه‌تی و په‌وه‌ندی نه‌ته‌وه‌یی به‌ولا‌وه‌ چیدیکه‌ نه‌یه . هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌به‌ که کورد نادریان به‌ په‌کی له خوینان دا‌وه‌ته‌ قه‌لم و پادی شانازی له‌میزی سهردمی نادری له‌بیر‌ناکه‌ن .

(٤٢) ئیسفه‌ند ئاباد: له‌هه‌ریمه‌ گرنگه‌کاتی سنه‌به . ●

(●) ئەم هه‌ریمه‌ تا بێتی ئاپۆره‌وه‌ قه‌وغایه‌ له‌ سنه . نیشه‌تی ئەم هه‌ریمه‌ له‌ کۆن دا هه‌موو (گۆران) و گۆزان زمان بوون و هه‌روه‌ها خه‌لکی (قه‌لا) که له‌ گۆنده‌ گه‌ورمو به‌نامی‌یه‌کاتی نه‌وی‌به‌ له‌ په‌یره‌وانی (ه‌بد‌الملکی) ن و تا ئیستایش شیوه‌ زاری خوینان که زور له‌ شیوه‌ زاری هه‌ورامی‌یه‌وه‌ نزیکه‌ پاراستوو‌مو بینی داخوین، به‌لام پاشان به‌ هۆی ئەموه‌ که له‌گه‌ل ئەو کوردانه‌ له‌ روژا‌وا‌وه‌ لهم هه‌ریمه‌ هه‌وارسان گرتوو‌وه‌، شیوه‌زاره‌ که‌بان بو‌وه‌ به‌ شیوه‌زاریکی تایه‌تی کرمانجی . له‌ هیندی گۆندی پاکووری

اگر چه او منار کله‌ها ساخت
زلی با وی سلیمان نردها باخت
بسال سیزده خان قزلباش .

از آن گفتند که: ماست آنچه بر ما است

(۳۸) ناویسر: ره‌وزه چیاپه‌که له باشوور - برزاوای شاری سته هه‌لکه‌وتوووه
بخ ویاختی داوینه‌کانی و هه‌روه‌ها نه‌ودوله‌ی که کاننی مامه‌تکه‌ی پیندا دهر و آ
سه‌یرانگای خه‌لکی نه‌م شماره‌یه .

۳۹ لور: له پهلسی گه‌وره‌ی کورده‌وده‌کسرتی به‌چوار به‌شسه‌وه: کوگیلویسی،
مامسانی، به‌ختیاری و لوپری نه‌سلی . یه‌کئی له تیره به نامی و به‌ناوبانگه‌کاتی لوپ
وله‌که‌ه، که گوایه پیش سه‌رده‌می سه‌فه‌وی و له سه‌ره‌تای فرمانبره‌وایی سه‌فه‌وی دا
هاتووونه باکووری لوپرستان و له‌وی هه‌واریان گرتوووه . که ریم خانی زهند که له‌م
تیره‌یه له سه‌رده‌می حوکمرانی دا برتی له بایرانه‌وه‌نده‌کانی کوچ پی‌کردن بو شیراز .
له کوردستانی نه‌رده‌لانیس له کوئنه‌وه هوزی به ناوی (زهند) بوله‌که‌وه هه‌بوون و نا
نیستا پاشماوه‌یان له لیلخ (تیلخ) بو شونانی دیکه هه‌ر ماهه .

(۴۰) جاف: له تیره‌وه هوزه گه‌وره‌کانی کوردن که زور به‌یان له کوردستانی هیراق
ده‌ژین . جاران نه‌م هوزه هاویشان ده‌هاتنه کوردستانی سته ، پاش ته‌رتوووشی
ته‌واو بوون ده‌گه‌رانه‌وه بو مه‌لنه‌ندی خویان (گه‌رمیان و کوستانیان ده‌کرد) له‌م
سه‌دانه‌ی دواپی دا ده‌سته‌جاتی زور له‌م هوزانه له ده‌ور و به‌ری شاری سته هه‌واریان
گرتوووه نیشته‌جی بوون ، وه‌ک: قوسلادی و شیخ ئیسماعیلی و ئیناخوی و
وه‌له‌ده‌گی و . . هتد .

(۴۱) پیش سه‌رده‌می فرمانبره‌وایی سه‌فه‌وی به‌کان و بگه‌ره له رۆزگاری
فرمانبره‌وایی یانیش دا تیره‌وه هوزیکی زوری کورد بو سنوور پاراستن له‌خیل و
هوزانی نوز به‌گه و تورکمان برانته‌ته سه‌رسنووره‌کان و له لیواری باکوورو
باکووری رۆزه‌لانی خوراسان دا : ژیاون . له تیره‌یه‌کی نیوون و چکوله‌ی
قرخلوی کورد نادر چاری به دنیا هه‌لناوه . (قرخ) واته : که نار یا لیوار .

جل و بهر گیتی کوردی نایب است بی .

(۲۹) له رفزه لانی سنه گردیکه به ناوی توسی نوزره که گوپسا تیره ی
«خوشه زه رینه» سه ربه وه . نه مه یان راست تره .

(۳۰) موزادخانی چواره م ، کوری محمه مد خان .

(۳۱) مه به ست له کوردستان نه رده لانه .

(۳۲) قازی محمه مد شریف له میژ وه که ی دا به دم گیرانه وه ی نه م چیز و که وه باسی
نه م خزمه تگوزاری په گه رم د دلسوزانه په ی که بو ریزلی نانی خان کراوه به دریزی
ده ک

(۳۳) که لب علی خان غزه لپاتی جوانی به شیوه ی گورانی گونوه که هیندیکیان
تا نه م چه نانه ی دووایش هر به سه ر زارانه وه بوو .

(۳۴) هوی نه م گورانکاری یانه نه قازی محمه مد شریف ونه مه ستوره هینچ
کامیان روونی نه کردونه وه میژ ووی نه مه یان به تاریکی هینشووه ته وه .

(۳۵) میژ ووی قازی محمه مد شریف سه رله نوی چونه وه سه رته ختی میر نشینی
نه رده لانی خان نه محمه مد خانی سالی ۱۰۹۹ گچی نووسیه وه .

(۳۶) له باره ی نیوسرانی بابانه وه (بابان) ناتوانری رایه کی به نه بریدری . هرچی
ویلایه تی بابانه بریتی په له (سلیمانی) ی نیستا که له سای دلاوه ری وتوانی میرانی
نه م ولاته وه (که که متر گوئی یان به سولتانه کانی به ری عوسمان داوه) سنوورو
دمرووی نه غلبه به فرمون بووه ته وه (*)

(*) میرانی بابان به وته ی نووسیری «شه ره فنا مه» ، و . له نیوان فرمانبره وایانی
کوردستان دا نیویان به زور و زه ونندی نه سپ و حه شم و خه لک و ده ست و دایه ره و
پیشکاره رویشتووه . نه م و که ژماره ییکی زور له میرانی بابان له کوردستانی عیراق و
سه ماون .

(۳۷) قازی محمه مد شریف ژماره ی سپایی یانی قزلباشه کانی له م شه به ادا به
۷۰۰۰۰۰ هفتا هزار شه رکه ره نووسیه . شیخ نه حه مدیش له شیعریک دا له سه ر نه م
ژماره به سووره دیاردی بو درنده یی و خونریژی سه ریه ری قزلباشان کردوه ،
ده لئی :

نەداووە سەریان بۆ کەس شۆرنە کردووە، سەرەنجام ملیان بۆخان ئەحمەد خان
کۆری هەلۆخان کەچ کردو لە گۆی رایەلی و فەرمانی نەدەچوونە دەر.

(٢٢) بە پێی ئەم قسە بە دەیی بنە مألە ی وە کیل کە لە بنە مألە کۆنە کانی سەنە یە ، بە
بە چە لە کە لە نەردە لانی بە کان یی .

(٢٣) مە بە ست ناو چە ی و سەنە یە .

(٢٤) گیان لە بەر یەکە لە کۆمە لە ی بۆ قگەل ، لە شی دریز و چوار بە لی هە بە و کلکی
دریزە .

(٢٥) ئەم ناکە شیعرە لە پارچە چامە یینکدا کە لە پەراویزی میژوی نەردە لان ،
نووسینی شەریفی قازی دا نووسراوە ، هاتوووە . ئەو شیعرە وە ک بەر چا و دە کە وی
لە دایک بوون ، چوونە سەر تەخت ، نە خووشی ، چاک چاک بوونەووە ، تە نائەت مردی
خان ئەحمەد خانیشی تێدا بە دیار خراوە .

نە مەش پارچە شیعرە کە یە :

خان اکرا د یەنی خان أحمد

سال بخت آمد از عدم بیرون (١٠٠٢ ک)

سال کچ بخت یافت حکم جلوس (١٠٢٥ ک)

در غلط گشت ابله و مجنون (١٠٣٩ ک)

بان صحت بیافت اندر غم (١٠٤٠ ک)

یافت حکمی زی بیشتر افزون

سال غم ها هزیمتش دادند (١٠٤٦ ک)

رفت بیرون از این زمانه. دون

(٢٦) لە جەژنیک دا کە خان ئەحمەد خان بە بوئە ی چوونە سەر تەختە وە ی گیرابوو
شیخ شە مە دە دین خود بە ییکی بە ناو تاوی خویندەووە . بو خویندەووە ی دەقی ئەم
خود بە یە بروانە کینی (سەنە آردلان) نووسینی مەردوخ «کوهستان» .

(٢٧) نەسبەت درانی ئەم بەرگە و داھینانی بە خان ئەحمەد خان نا چینەووە سەر هیچ
دە ساوینزیک ی میژوو و هیچ بە لگە ییکی لە سەر نی یە . مە گەر مە بە سنی مە ستوووە

(۱۲) له میر شہرہ فخان له کتیبه کهی خوبی دا نم مه سه له یی روتتر لیک داوه ته وه و
ده نووسی: «یدی له و سه ردمه وه شاره زوور بوو به به شی له زموی وزاری
عوسمانی».

(۱۳) «شہرہ فنامه» ده لی: «... نیوی ترا ته میموور خان پاشاه. (پاشا وشه ییکی
گوردی به نسله کهی پادشاه به. نم وشه به تورک وله پاشان عه رب
وه ریا نگر تو مو کردویاته به نازنلوی سپایی و زاراوه ی سیاسی خوین)».

(۱۴) سه ربه پاریزگی سلیمانی به له کوردستانی عراق.
(۱۵) نم قه لایه له دووری ۶ کیلومه تری باشووری سنه یه له سه کبوی
هل تراوه.

(۱۶) به پی میژووی «مه لا محمه مد شه ریفی قازی» به بونه ی نم چاک
بیر کردنه وه به شاعه باس پایه ی سه ره ک وه زیری (وزیر اعظم) به نالی بالی ، باپیره ی
شیخ عه لی خانی زنگنه ده به خشی.

(۱۷) له باره ی خه یانه تی «کللوزه ر خانم» (زه رین کوه) به خان نه حمه د خان و
چونیتی نیعدم کردنی «یوسویاسکاه» وه رگیری تایه کاری خانی نه رده لان هیشتا
هه ربه سه رزلوی خملکی کوردستانه وه ده گه ری و پیرو دین سه ی یایش نه و
شیرانه یان که له م باره وه گو تراون ، هیشتا هه ر له به ره .

(۱۸) سه یارمته به وه که نیمپراتوری به تی عوسمانی خواهونی خاکی رومی
روژه ه لات بوو. به هه موو ولاته کانی سه ر به ده ولته تی عوسمانی خاکی روم
ده گو ترا.

(۱۹) نه وه ی روونه هه ر تیره و هوزنی که له قه له مرموی نیمپراتوری به تی عوسمانی دا
بووین مه ستووره ی کوردستانی به دژنی داوه ته قه له م و له م دژمنایه تی به دا وه ک
بی لایه تی خوبی نه نواندووه (وه رگیری).

(۲۰) نوو سیار لیره دا بی لایه نی خوبی نه ده ست داوه و که وتوتنه زیر کاری
هه ست و خوستی تایه کاری خو یه وه .

(۲۱) له میژووی قازی دا نوو سراوه که : تیره ی بلباس هه رگیری باجیان به کس

(۵) سه‌بارت به‌وه که زنجیره‌ی ساسانی له کوردی شوانکاره هه‌ل که‌وتوو ره‌نگه سرچاوه‌ی ئەم داستانه‌ش، واته: سه‌ربه ئه‌رده‌شیری بابکان بوونی باباته‌رده‌لانی‌ش هه‌ر له‌م سه‌رچاوه‌وه ئاو‌بخواته‌وه.

(۶) به‌شی گه‌وره‌ی نیشه‌نی‌سانی ئینسای کوردمستانی ئه‌رده‌لان ئەو کورده کوچ کردوانه‌ن که له سه‌ده‌ی ده‌یه‌می ز. یازووتر، له سه‌روبه‌ندی جیاجیادا له کوردمستانی باکووروو ریزاواوه کوچیان کردوو به‌هۆی له نیشه‌نی‌سه ئەسلی‌یه‌کانه‌وه نزیک‌ی ئەوایان، به‌ی لیک هه‌له‌نگوتن و کیشه‌وه‌ه‌را له ئه‌رده‌لان جی‌گیربوون و له‌گه‌ل خه‌لکی دیکه‌ی ئەوناوچه‌دا تیکه‌ل بوون، وه‌ک ئه‌رده‌لانیان و گه‌لباخیان و شاهه‌نسوریان و بو‌ره‌که‌یی‌یه‌کان و...

(۷) له‌باره‌ی بته‌چه‌که‌ی بته‌مله‌ی ئه‌رده‌لان‌ه‌وه (شه‌ره‌فنامه، ده‌توو‌سی: وه‌له‌ کو‌رانی فه‌رمانه‌روایانی دیاربه‌که‌ر، له سو‌ره‌وتو‌ره‌ی ئەحمه‌دی کو‌ری مه‌ر‌وانن... بابا ئه‌رده‌لان ناو... له ناخه‌روئوخه‌ری ده‌وله‌تی جه‌نگیزیه‌دا به‌سه‌ر ویلایه‌تی شه‌رزول (شه‌ره‌زور) را‌گه‌یشه‌وه...

(۸) (شه‌ره‌فنامه، سو‌لتانی رۆم (عوسمانی)‌ی له‌م سه‌رده‌مه‌دا به‌ سو‌لتان سلیمان خان نو‌وسبو‌وه سه‌رداری سه‌پاکه‌یشی به‌ سو‌لتان حوسین به‌گه‌، فه‌رمانه‌روای عیبادی‌یه‌ له قه‌لم داوه‌ که له‌گه‌ل هیندی میرانی کوردمستان دا ویلایه‌تی شه‌ره‌زوریان گرتوه.

(۹) کتیه‌که‌ی خو‌سه‌رو به‌گه‌ سه‌رچاوه‌یکه‌ له‌ باره‌ی میژووی کوردمستان و ئه‌رده‌لان‌ه‌وه که مه‌ستوره‌که‌لکی لێ‌وه‌رگرتوه. ئەم کتیه‌ خو‌سه‌رو کو‌ری محمه‌دی به‌نی ئه‌رده‌لان له ۱۳۴۹ی قه‌مه‌ری دا نو‌وسبو‌وه به‌ کتیه‌خانه‌ی فه‌رمانه‌روای ئه‌رده‌لان خو‌سه‌روخانی ناکامی پیشکیش کردوه.

(۱۰) واته: فه‌رمانه‌روای عیبادی‌یه.

(۱۱) به‌ قسه‌ی (شه‌ره‌فنامه، له‌ سالی ۱۰۰۵، دا سنجاتی «حله» به‌ ده‌ست مه‌تموون به‌گه‌وه بووه.

مه‌به‌ست له (حله) حله‌بچه - هه‌له‌بچه، (حله‌ی باشووری به‌غدا نی‌یه

په راويزه کول

(۱) مهبهستی مهستوورهی کوردستانی، ندره لان یا نه یاله تی هسه به، که شاره کانی ستهو بیجادو سه قزی نمر و بووه.

سه ره برای نهوی که له باشوور و باشووری رڼواوی له و سه رده مه داله نیستای به ربلاوتر بووه که وشه نی له نژیکی شاری کرماشان و قه سری شیرین ده گه ریته وه.

(۲) سه رچاوهی نهم داستانه به لگه کی کونه و نرخی میژووی نه یسی هر به و نه اندازه داستانه که ی نه زده هاك = ضحاک هه. له م باره به وه فیرده و سیش به دم باس کردنی بو و داوه کانی رڼو گارمه و دیاردی بو کردو وه و له پاش چونینی نه خوشی نه زده هاك و هه لاتنی خه لکه که ناوها ده لی:

کنون و کرد، از آن تخمه دارد نژاد

که آباد باید بدل برش یاد

(۳) له کوردستانی باکوور و رڼواوا به شارنشینان و نیسته نی یانی گوندان کرماج و کرمانج ده گوتری، هه رووه که له کوردستانی رڼو هه لات و (کرماشان و ندره لان) گورانیان پی ده گوتری.

(۴) شارنشینان و نیسته نی یانی گوندی کوردستانی ندره لان و کرماشان (که به بیچه وانهی کوردی ره وه نده وه که به پی پیداویستی وه رزی له وه رگا و زستانه وار و نیلاخ و قشلاخ، گه میان و کویستانیان ده کرد له کونه وه و گوران، یان پی گوتراوه و شپوه زاری گورانیس که تا نهم دووایی یانه بش زمانی شیمه و نه ده ب بووه هیشتا هه به بره و ریته، زاریکی تاییه کاری زمانی کوردی به له زاری هه وارمی به وه زور نژیکه.

ذی الحجہ) ی سالی ۱۲۶۳د جه نایمی حوسه یین قولیخان نه خوشی
به سه ری دا زال بوو و له ماوه ی شه و ور قوژیک دا گیانی به به هه شتی
به رین شادبوو و له پرسه که ی دا هه زاران سینه ی بو هه ل دران و منی
مه ستوره ی سه رلی شیواوو دهر به دهریش له دووری لیک دا برانی نه و
گیانه نازیزه م دوو سنی ر قوژیکه له ش و پر و حسم به به لای تایی
نه خوشی به وه ده تلپته وه . بزانیین خودا چیمان به سه ردینی و ناره زووی
به چی به . . . (۶۸)

له گوندی هوشبارانی یان به سه ربرد . بوسه بینی که هیشتا رږڅ ههله
نه هاتبو و بنه و بیاریان رادا و له ریگیایه کی ناهه موار و سه خته وه ، که
هه لوی به سه ردا فریسا په پری ده و هری و مانگی پی سووکی ناسمانی
لیوه تی په ریسا ده که و ته خواری بو نیو که نده لان و هه لدیری په سستی و
هه پروون به هه پروون ده سوو ، تی په رین و به گوندی له گونده کانی
شاره زوور گه یشتن ، که نیوی سرگه ته و له وی لئی گیر سانه وه . ټینجا
له وی وه . محمه مد سولتان و میرزا عه بدوللای موشی باشی چوون بو
سلیمانی و به خزمهت عه بدوللا پاشای بابان گه یشتن و پتی وره سمی
پنشو ازلی کردنیانی به چی گه یانند و پیا و ما قوولیکی له ته کیان دا نارد بو
ناوچه ی شاره زوور ، بو نه وه ی نه و خه لکه به سه ر گونده کانی
شاره زووردا بیه شرینه وه و دابین کرین .

له باسی لایردنی خونچه ی باخی خوسره وانی ، نوی باوه ی بیستانی
کامه رانی ، نه مانتوللا خانی ثانی دا له بیرمان کرد له وه بدوین که له و
کاتانه دا دلسوزانی گیان فیدای نه و زاته هه رده مته بیکیان که و ته
ولایتیکه وه و هه ر بریکیان له بناریک دا گیر سانه وه . حوسه بن قولیخانی
مامی نه مانتوللا خان که پورزای من ، نو و سیاری نه م کینه یش بو ،
رووی له سلیمانی کرد و به و په پری ریزه وه له وی پنشو ازلی لی کرا و
گیر سایه وه و کاتیکیش هه والی کوچی ټیمه ی بیسته وه خه لکیکی زوری
به نه سپ و هیستره وه نارد ، سه د که سی له بنه ماله ی ټیمه بگوزینه وه و له
لایه ن خویشیه وه جیگای هینورین و گوزه رانی بو ناماده کردین و هه ر
یه که ی به پی پیدا و یستی خوی کومه گه و یارمه تی ده دا و له خزمه تی دا
کاتمان به خوشی به سه رده برد ، به لام پاش چهنانی ، چاره نووسی خودا
له خوش گوزه رانی ټیمه رازی نه بو ، نه وه بو ، له رږڅی ۱۴ مانگی

نهروپا: ۴.

نوزبهگه: ۸۸، ۹۶، ۱۰۷، ۱۰۸.

نيراهيم شا: ۱۰۶، ۱۰۹، ۱۱۳.

نيراهيم بهگه: ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۵، ۱۷۸.

نيراهيم کوري ميرسکه ندهري: ۷۵.

نيلس: ۱۲.

نيران: ۶، ۳۱، ۳۹، ۷۴، ۷۵، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۱۰۶، ۱۳۰، ۱۳۵، ۱۳۸.

۱۵۱، ۱۵۴، ۱۷۱، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۰، ۲۱۰، ۲۲۴.

نيرهم: ۱۱، ۶۶، ۱۹۳.

نيرموان: ۸۶۵.

نيسماعيل خان: ۳۰، ۱۵۱، ۱۵۵، ۵۷، ۲۲۴، ۳۴، ۲۳۵.

نيسماعيل بهگي عيتايه توللا بهگه: ۶۱، ۲۳۰.

نيسماعيل ناغا: ۱۸۸.

نيسماعيل موعته مه دد: ۱۸۶.

نيسماعيل بهگي داروغه: ۲۱۵، ۲۲۳، ۲۲۸.

نيسماعيل: ۱۸۳، ۲۲۱، ۲۳۱.

نيسماعيل سه نهوي: ۳۶.

نيمانوللا بهگه: ۲۲۴، ۲۲۹.

نيلاخ: ۳۴، ۱۱۴، ۱۶۴، ۲۰۲، ۲۰۳.

نيمام موساي کازم: ۸۱.

نیمام حسه‌نی موجته‌یا: ۱۴ .

نیمام ویردی خان: ۱۷۹ ، ۱۸۰ .

نیمام قولیخانی زه‌نگه‌نه: ۱۰۸ ، ۱۰۹ ، ۱۱۰ ، ۱۴۵ .

نینگلیر: ۴۲ .

(ب)

بایسان: ۱۲ ، ۱۷ ، ۸۸ ، ۹۰ ، ۹۲ ، ۹۸ ، ۱۱۱ ، ۱۱۴ ، ۱۱۵ ، ۱۱۶ ، ۱۲۰ ،

۱۲۳ ، ۱۳۶ ، ۱۳۸ ، ۱۴۰ ، ۱۴۳ ، ۱۴۶ ، ۱۶۳ ، ۱۶۶ ، ۱۷۷ ، ۱۸۶ ، ۱۹۰ ،

۲۹۱ ، ۲۱۰ ، ۲۱۱ ، ۲۱۲ ، ۲۱۳ ، ۱۱۴ ، ۲۱۸ ، ۲۳۳ .

بابانه‌رده‌لان: ۱۲ ، ۱۵ ، ۱۶ .

باباخان ناغا: ۲۱۵ .

بابه‌کرتاغا: ۱۴۳ .

باشماق: ۲۲۸ .

باباخانی مه‌راغه‌یی: ۱۹۹ .

بانه: ۱۳۵ ، ۱۶۳ ، ۱۸۶ .

بارام به‌گد (به‌هرام): ۵۴ ، ۱۲۵ ، ۷۸ ، ۲۰۶ ، ۲۰۷ .

باسکوفیج: ۲۰۱ .

بلیاس: ۵۱ ، ۵۲ ، ۵۵ ، ۷۷ ، ۹۶ ، ۱۵۸ ، ۱۵۹ ، ۱۶۳ ، ۱۷۰ ،

بلیان ناوا: ۲۰۳ .

بروجه‌رد: ۸۸ ، ۱۱۰ ، ۱۵۴ .

بلوچستان: ۳ .

بوداق بهگه : ۳۸ .

بمختیاری : ۸۶ ، ۱۵۶

بدردهع : ۱۰۰

بهنی ندردهلان : ۱۳ ، ۸۲ .

بوقرات : ۱۶۹ .

بوزرگمیهر : ۱۶۹ .

بسات بهگه : ۳ ، ۳۵۱ .

بمسره : ۱۳۷ .

بمغدا : ۲۹ ، ۳۳ ، ۵۱ ، ۶۶ ، ۷۵ ، ۹۳ ، ۹۹ ، ۱۰۰ ، ۱۱۱ ، ۱۲۰ ، ۱۳۱ ،

۱۳۵ ، ۱۳۷ ، ۱۳۹ ، ۱۴۴ ، ۱۶۶ ، ۱۶۷ ، ۱۷۷ ، ۱۷۹ ، ۱۸۰ ، ۱۸۱ ، ۱۸۲ ،

۲۱۷ ، ۲۱۸ ، ۲۲۴ .

بیستون : ۱۵۵ .

بیگه بهگه : ۲۷ ، ۲۸

بیلاور(بیلواری) : ۱۰۹ ، ۱۱۵ .

بیلوان : ۱۲۲ .

(پ)

پالنگان : ۱۴ ، ۱۵ ، ۶۵ ، ۸۷ ، ۸۸ ، ۱۱۵ ، ۱۱۷ ، ۱۲۲ ، ۱۲۶

پایگه لان : ۱۴۲ .

پیر عومەر ۸۱.

(ت)

تاران : ۱۶۷، ۱۸۸، ۲۱۱، ۲۱۶، ۲۲۶، ۲۲۸.

تاجلی بیگوم خانم . ۲۰۶

تاجو ددموله : ۲۰۲

توویا خاتم : ۲۱۱، ۲۱۶، ۲۲۰، ۲۲۶، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۳، ۲۳۵.

تیمووری گورگاتی (تیمووری لهنگه) : ۳، ۱۵، ۲۶، ۳۱، ۳۲، ۳۴، ۳۵.

۳۶، ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱، ۵۹، ۶۵، ۷۳، ۷۵، ۹۲، ۹۵، ۱۲۰.

، ۱۶۷، ۱۶۵، ۱۵۸،

تووی سه رکان : ۲۱۵.

(ج)

جاف : ۱۹۰، ۱۹۲، ۲۰۹، ۲۱۵، ۲۲۹.

جهم : ۱۲۵

جهمفرخان : ۱۴۴، ۱۴۵، ۱۵۲، ۱۵۳، ۱۵۴، ۲۲۹.

جهمفر سولتان : ۱، ۶، ۱۱۳، ۱۹۷، ۱۹۸، ۲۰۰.

جوانبرو : ۶۸، ۱۴۴، ۱۹۲، ۲۰۰، ۲۱۵، ۲۲۹.

(ج)

جه بچوون : ۶۱

جیهانگیر سولتانی کوری کلب عملی خان : ۷۷

(ج)

چار دۆل : ۱۹۲

چه نگیز خان: ۱۵

چه خما خلدیره: ۲۲۸

(ح)

حاجی ناغاسی سه دری نه عزمه: ۲۱۷، ۲۲۸

حاجی علی کهنه ر: ۱۰۰.

حاجی مستفا به گی نه شته رانی: ۹۲

حاجی سه یفوددین خانی ۹۵

حه بیت به گه: ۱۹۱

حه سه ن علی خانی کوری محمه د موئمین

خانی نیتیمما دودده وله: ۸۰

حه سه ن علی خان قاجار ۱۲۳

حه سه ن علی خان: ۱۴، ۱۶، ۶۵، ۸۲، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۶، ۱۰۸، ۱۰۹،

۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۲۰، ۱۲۲، ۱۲۶،

۱۳۲، ۱۳۹، ۱۵۰، ۱۵۵، ۱۶۱، ۱۶۵، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۷

حه سه ن ناغا: ۲۲۶.

حه سه علی سولتان: ۱۰۰

حه سه ن تاباد: ۳۸، ۵۷، ۱۲۷، ۱۳۰، ۲۲۳، ۲۴۴

حه ریر: ۱۱۴، ۱۷۸، ۲۱۸

حه سه ن به گه: ۳۳.

حمله ب: ۵۹

حوسه‌ین: ۱۱۲

حوسه‌ین پاشا: ۲۸، ۷۷

حوسه‌ین به‌گگ ماموئی: ۸۶

حوسه‌ین عملی خانی کوری نیتیمادوده‌وله: ۸۲

حوسه‌ین خاتی لور: ۴۲

حوسه‌ین به‌گگ: ۲۹، ۳۲

حوسه‌ین قولیخان: ۱۸۵، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۹، ۲۱۵،

۲۲۳، ۲۲۵، ۲۲۹

حوسه‌ین عملی خان: ۲۱۷

حوسه‌ین ناغا: ۱۸۶

حوسن جیهاز خانم: ۱۹۴، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۱۱، ۲۱۲، ۲۱۵، ۲۱۷

حیلله: ۲۹، ۳۰

حه‌یدمر سولتان: ۱۹۵، ۱۹۶

(خ)

خالد پاشای یابان: ۱۷۸

خان نه‌حمه‌دخان: ۴۵، ۴۶، ۴۷، ۴۹، ۵۵، ۵۷، ۵۹، ۶۰، ۶۱، ۶۲،

۶۳، ۶۴، ۷۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۸، ۱۰۰، ۱۲۴، ۱۴۵، ۱۵۳، ۱۵۸

۱۵۹، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۹۰، ۲۰۳، ۲۳۶

خانم: ۱۹۰

خوسره و خان:

١٢٨، ١٢٧، ١٢٦، ١٢٣، ١٢٢، ١٠٧، ٨٢، ٧٨، ٧٣، ٧٢، ٧٠، ٦٨
١٤٤، ١٤٣، ١٤١، ١٤٠، ١٣٩، ١٣٨، ١٣٧، ١٣٥، ١٣٢، ١٣٠، ١٢٩
١٥٧، ١٥٦، ١٥٥، ١٥٤، ١٥٣، ١٥٢، ١٥١، ١٤٨، ١٤٧، ١٤٦، ١٤٥
٢٠٥، ٢٠٤، ٢٠٣، ٢٠٢، ١٩٩، ١٩٥، ١٨٨، ١٦٢، ١٦١، ١٦٠، ١٥٨
٢٣٦، ٢٣٥، ٢٣٤، ٢٣٣

خوسره موئاباد: ٢٢٩

خوراسان: ٢٣١

خوزستان: ١٧٧، ١٦٢، ١٥٤

خوسره و خانى نهرمى: ٢٣٣، ٢٣٢

خوسره و خانى سى به م: ١٩٨، ١٩٤

(٥)

دارالاياله: ١٩٢

دارالسلام: ٥٨

دامنى (زبره): ٥٦، ٥٥

داغستان: ٩٦

دهرويش محممه دبهگ: ٨٦، ٥٨

(سوياشى)

دهرياجهى ميريوان: ٦٢

دموله تيار سولتان سيامه نسورى: ٤٠، ٣٩

دووران : ۲۶

دیاریه کر : ۱۵

دینومر : ۱۵ ، ۳۷

دارالاحسان : ۱۹۲

(ر)

رمز قولیخان : ۱۲۴ ، ۱۲۸ ، ۱۳۹ ، ۱۴۲ ، ۱۴۵ ، ۱۴۶ ، ۱۵۹ ، ۱۷۹ ، ۱۹۰ ،

۲۰۵

، ۲۰۷ ، ۲۰۸ ، ۲۱۰ ، ۲۱۱ ، ۲۱۲ ، ۲۱۶ ، ۲۱۷ ، ۲۲۰ ، ۲۲۶ ، ۲۲۷ ، ۲۲۸ ،

۲۲۹ ، ۲۳۲ ، ۲۳۴ ، ۲۳۵

رمز قولیخانن هدایهت : ۵۰

رهحیم خان : ۲۲۸

رهوانلز : ۳۳ ، ۵۴ ، ۵۵

رهوانسمر : ۱۱۵ ، ۱۸۵ ، ۲۲۹

رهوس : ۴۲ ، ۸۹ ، ۲۰۱

رهوم : ۹۹ ، ۱۱۵ ، ۱۱۶ ، ۱۳۱ ، ۱۳۶ ، ۱۸۰ ، ۲۱۷

رهوستم : ۱۴ ، ۴۴ ، ۱۲۷ ، ۱۷۸ ، ۱۸۷

رهوستم بهگه : ۸۷ ، ۱۲۸ ، ۱۹۱

رهوستم پاشا : ۳۲

رهی : ۸۹

(ز)

زال خان: ۶۱

زاغه: ۱۳۸، ۲۰۵

زربيار: ۱۷۸

زهريں گولاه: ۴۴، ۴۵، ۴۶، ۵۹

زهنگنه: ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۵، ۱۴۴، ۱۴۷، ۱۵۰

زهريںكهمر: ۳۸، ۳۹، ۴۰

زظم: ۲۶، ۳۳، ۳۸، ۴۲، ۶۵، ۶۶

زنجان: ۲۳۲

زند: ۱۰۸، ۱۳۸، ۱۵۳

زندىبه: ۱۰۸، ۱۲۲، ۱۲۹، ۱۳۰

زوحاك (ضحاك): ۱۲، ۱۳

زولفقار بهگه: ۳۳، ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۴۱

زوراب سولتان: ۶۸، ۸۳، ۸۴

زهاور: ۱۸۱

زهينولعابيدين خان شاهسون: ۲۳۳

(س)

سابلاخ: ۵۴

ساحيب زيمان: ۱۳۵

سالح تاباد: ۱۵۲

سالم به گد: ۲۲۱

ساروخان به گد: ۳۳

سه رحمد به گد نه فشار: ۱۰۳

سروچک: ۲۶، ۳۰

سه عدنا باد: ۱۵۰

سه قز: ۶۸، ۷۵، ۸۷، ۱۵۹، ۱۶۶، ۱۹۷، ۲۲۱

سنه: ۲۵، ۳۸، ۴۲، ۷۰، ۸۹، ۹۰، ۹۳، ۹۶، ۱۰۰، ۱۰۳، ۱۰۵، ۱۰۶،

۱۱۰، ۱۱۲، ۱۱۸، ۱۲۰، ۱۲۲، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۳۰، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۷،

۱۳۹، ۱۴۵، ۱۴۹، ۱۵۸، ۱۶۰، ۱۶۴، ۱۶۵، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۷۰، ۱۹۰،

۱۹۱، ۱۹۷، ۱۹۸، ۲۰۰، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۱، ۲۱۲،

۲۱۷، ۲۲۰، ۲۲۲، ۲۲۸، ۲۳۳،

سه لاوات ناباد: ۲۲۸

سه لماس به گد: ۳۳، ۳۴

سليمان خانى كورى مير عمله مەددين: ۶۴، ۶۵، ۶۶، ۱۷۶، ۲۲۱، ۲۳۳

سليمان پاشاي بابان: ۷۵، ۷۷، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۷، ۱۱۹،

۱۲۷، ۱۲۸، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲

سليمانى (سليمانية): ۵، ۳۴، ۱۱۴، ۱۶۶، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۹۰، ۱۹۱،

۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۸، ۲۲۴، ۲۳۵، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۷

سليمان ناغاي كه هيه: ۱۷۸، ۱۷۹

سليمان پاشا (وزيرى به غدا): ۷۶، ۱۸۰

سوچان ویردی خان: ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۱۰۱، ۱۰۵، ۱۰۶.

۱۰۷، ۱۱۷، ۱۲۰، ۱۲۲، ۱۲۴، ۱۳۷، ۱۴۲، ۱۵۹، ۱۶۵، ۱۶۶، ۱۶۷.

۱۶۸

سولتان سلیم: ۳۲، ۱۰۱، ۱۱۰، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۷، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۲.

۱۲۳، ۱۶۶، ۱۷۹

سولتانیه: ۱۸۱، ۱۹۴

سولتان علی بهگ: ۲۹، ۳۳، ۳۵، ۳۸

سولتان موراد: ۴۱، ۶۶

سولتان مه‌حمود: ۹۸

سورخاب بهگ: ۲۶، ۲۹، ۳۰، ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۶۰

سورسوره: ۲۲۳

سیاکو: ۷۵، ۱۵۹

سیاوش: ۶۱

سه‌نندهج (سه): ۶۵

سه‌نقور: ۳۷، ۶۱، ۱۱۱، ۱۴۷، ۱۵۰

سه‌ید مه‌حمودی شیخ الاسلام: ۱۸۳

سانت هیلانه: ۴

سه‌ید عه‌بدوره‌حمان: ۲۲۳

سه‌یدزه‌کی: ۱۸۳

سه‌ید عه‌بدوره‌سه‌مه‌د: ۸۱

سه‌یفورده‌وله: ۲۰۳

سبیرخ : ۱۹۸

سیلاخور : ۱۵۵

(ش)

شاره‌زوو : ۱۲۲ ، ۱۲۰ ، ۶۶ ، ۳۸ ، ۳۷ ، ۳۴ ، ۳۲ ، ۲۹ ، ۲۸ ، ۲۶ ، ۱۵

، ۱۲۹ ، ۱۳۱ ، ۱۳۲ ، ۱۳۸ ، ۱۳۹ ، ۱۴۰ ، ۱۴۳ ، ۱۴۵ ، ۱۶۳ ، ۱۶۴

، ۱۸۰ ، ۱۹۰ ، ۱۹۷ ، ۲۱۲ ، ۲۱۸ ، ۲۲۹ ، ۲۳۰ ، ۲۳۷

شاربازیر : ۳۸

شا سلیمان خانی سه‌فہوی : ۷۲ ، ۷۳

ساسولتان حوسہ‌ین سه‌فہوی : ۵۹ ، ۶۰ ، ۶۱ ، ۶۵ ، ۶۶ ، ۷۴ ، ۷۰ ، ۷۶

، ۸۰ ، ۸۳ ، ۸۴ ، ۸۵ ، ۸۸

شامواربہ‌گد : ۳۳

شام : ۱۴

شاویردی خانی لور : ۳۸ ، ۳۹ ، ۶۰

شانیعمہ‌توللای قہستانی : ۳۱

شوشتر : ۱۶۲

شہ‌کور مستہ‌قا : ۳

شمیران : ۲۶

شہ‌خلہ (ناوچہ) : ۸۴

شہ‌ریف خان : ۹۴

شہ‌ریفی قازی (مہ‌لامحہ‌مہ‌د) : ۲۶

شیخ علی خان : ۱۱۵ ، ۱۲۷ ، ۱۲۸ ، ۱۲۹ ، ۲۲۷

شیخ علی خان : ۱۰۸ ، ۱۳۷

شیخ محمدهدی وهسیم : ۱۱۶ ، ۱۱۸

شیخ جه عفه ری موده وللی نه جف : ۱۸۲

شیخ هتار (ناوجه) : ۱۷۸

شهیدا : ۱۰۶

شیراز : ۹۳ ، ۱۴۰ ، ۱۵۱

شیروان : ۳۱ ، ۸۸

(ص)

صادق الملك : ۵

صادق خان : ۱۳۷ ، ۱۴۲ ، ۱۴۳

(ظ)

ظاهر به گی جاف : ۹۷

(ع)

عاديله سولتان : ۱۹۰

عازب : ۱۸۰

عاشورخان : ۹۶

عباس میرزای قاجار : ۲۰۵

عباس میرزا (نائب السلطنه) : ۱۸۶ ، ۱۸۷

عباس قولبخانی قاجار : ۷۶ ، ۷۷ ، ۲ ، ۸۳ ، ۸۵ ، ۸۷ ، ۸۸ ، ۸۹ ، ۹۳

۱۰۰ ، ۱۰۱ ، ۱۰۲ ، ۱۶۲ ، ۱۹۹ ، ۲۰۷ ، ۲۲۰ ، ۲۲۲ ، ۲۲۸

عباسی سغهوی (شا) : ۴۱ ، ۴۳ ، ۴۴ ، ۴۵ ، ۵۹ ، ۶۶

عبدوره حمان پاشای بابان: ۱۶۳، ۶۶، ۱۷۶، ۷۸، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۱

۱۸۲،

عبدوره حمان به گک: ۲۱۸

عبدولکهریم به گک: ۲۱۸

عبدولمه جید ۲۱۶

علا نه ددین سه ججادی: ۵

عبدوللا پاشای وهزیری به غدا: ۱۸۱

عبدوللا به گک: ۲۱۳

عبدوللا خان: ۸۲، ۱۰۲، ۱۱۲، ۱۱۳

عبدوللا پاشا: ۱۱۸، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۹

عبدوللا پاشای زه هاوی: ۱۳۱

عجه م: ۲۱۷

ععلی موراد سولتان: ۲۰۰

ععلی به گک (نه زهر ععلی به گک): ۹۳

ععلی خانی خه مسهیی: ۱۵۲

ععلی محمهد به گک: ۲۰۳، ۲۱۷، ۲۲۴

ععلی موراد خان: ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۴، ۱۴۶، ۱۵۱

ععلی خانی عموو: ۲۱۵

ععلی فولیخان: ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۱۳۲، ۱۴۱

ععلی به گک: ۲۱۴

ععلی پاشا: ۱۰۹، ۱۳۱

- عہلی شوکور: ۱۴۰
- عہلی قولیخانہ لیلانی: ۱۰۲
- عہلی شای قاجار: ۲۰۲
- عہرہستان: ۱۸۴
- عومہر بہگ: ۱۴۳، ۳۹
- عومہر بہگی کہ لہور: ۸۱، ۵۹، ۳۸
- عومان: ۱۵۸
- عومہری کوری عہلی: ۸۱
- عیراق: ۱۵۴، ۱۵۱، ۱۴۰، ۱۱۰، ۹۳، ۹۲، ۸۹، ۸۸
- عیسی: ۲۰۴، ۱۲۵
- عیشق ٹاباد: ۲۱۶
- عیمادیہ (نامیدی): ۵۵، ۵۴
- (غ)
- غولام شاخان: ۱۹۴، ۱۹۰
- (ف)
- فارس: ۲۰۳، ۱۵۳، ۹۳، ۸۹، ۸۸
- فہرہان: ۱۵۴
- فتح عہلی سولتان: ۱۸۸، ۱۸۶
- فتح عہلی سولتان: ۱۸۸، ۱۸۶
- فتح عہلی شا: ۱۸۳، ۱۸۱، ۱۷۹، ۱۶۷
- فتح عہلی: ۲۲۴، ۲۰۲، ۱۷۶، ۱۷۵، ۱۷۲، ۱۷۱، ۱۶۷، ۱۶۳

فہ تحولاً میرزای شوہا عوسسہ لٹنہ : ۲۰۶

فہ رنسا : ۴

فہ قی نبیراھیم : ۱۳۲

فہ رھا دخان : ۱۱۲ ، ۱۱۳

فہ رجوللا خان : ۱۷۷ ، ۱۷۸

فہ کرہت : ۱۳۴

فہ بلہ قووس : ۱۸۷

(ق)

قاجار : ۱۶۲ ، ۱۸۸ ، ۲۰۶ ، ۲۱۱ ، ۲۱۵ ، ۲۱۶ ، ۲۱۸ ، ۲۳۰ ، ۲۳۲

قادر بہ : ۵

قازی مہ لاما محمدی شریف : ۱۳۹

قاسم بہ گک : ۳۳ ، ۸۳ ، ۱۰۳

قہرہ داخ : ۲۶ ، ۳۸ ، ۱۳۸

قہرہ حسن بہ گک : ۵۵

قہرہ تہ پہ : ۱۸۰

قہرہ تورہ : ۱۶ ، ۱۱۷ ، ۱۱۸ ، ۱۱۹

قزلباش : ۴۰ ، ۶۲ ، ۷۶ ، ۱۰۷ ، ۱۳۹ ، ۱۵۶

قزلبجہ : ۳۸ ، ۱۳۸ ، ۱۶۳

قہزوین : ۹۵

قہ لاجوالان : ۱۳۸ ، ۱۳۹

قہ سری شیرین : ۱۷۷

قسلان: ۱۹۱، ۱۹۳، ۲۰۲، ۲۱۷، ۲۲۵، ۲۲۶

ته‌لای ته‌هغه‌مه: ۳۲

ته‌لای زه‌لم: ۲۹، ۳۲، ۳۳

ته‌نده‌هار: ۸۲

ته‌ندیل: ۷۷

قوشخانه: ۷۲، ۷۸

قوچ پاشای حاکمی‌مه‌ریر: ۱۱۲

قویاد به‌گی فه‌راش باشی: ۲۱۰، ۲۱۳، ۲۱۵

(ک)

کرماشان: ۱۴، ۱۵، ۳۸، ۶۱، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۵، ۱۳۹

۱۴۰، ۱۴۶، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۶، ۱۶۲، ۱۶۶، ۱۷۷، ۱۸۰، ۲۰۶، ۲۰۸

۲۳۳

کرماج: ۱۴

که‌رکووک: ۵۷

که‌ریم خان: ۱۰۸، ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۳۰

۱۳۲، ۱۳۵، ۱۳۷، ۱۳۹، ۱۴۰

که‌زاز: ۱۱۰، ۱۵۴

که‌فری: ۱۳۱

که‌فش زه‌رینه: ۶۵

که‌لاش: ۲۶

که‌لوکه‌لاش: ۲۶

کلونی بہنی ٹرہ دلان: ۱۷

کہ لہور تباد: ۲۳۴، ۲۳۵

کولیاہی: ۱۰۷، ۲۳۵

کولیاہی: ۱۰۸، ۲۲۸

کہ لہور: ۶۷

کہ لب علی کوری سلیمان خان: ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۸۲، ۱۳۷، ۱۳۸

کہ ہزا دخان: ۱۴۲، ۱۴۳، ۱۴۵

کور د: ۱۳، ۱۰۷

کوردستان: ۱۱، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۳۱، ۳۴، ۳۹، ۴۴، ۴۶، ۴۷، ۵۵، ۶۳

۶۶، ۶۸، ۶۹، ۷۰، ۷۱، ۷۲، ۷۳، ۷۴، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۵، ۸۹، ۹۰

۹۳، ۹۲، ۱۶۵، ۱۸۶، ۱۸۸، ۲۰۰، ۲۸۵، ۲۰۸، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۲۷

۲۳۱، ۲۳۶

کہ میز: ۱۱۴

کو بہ: ۵۴، ۱۱۴، ۱۷۸، ۱۸۱، ۲۱۹

کہ بخوسرہ وہ بہ گد: ۸۲

(گد)

گومی و شتر: ۱۸۵

گولستان: ۱۹۲

گولعدنہر: ۲۶

گہر ووس: ۳۸، ۶۱، ۸۸، ۹۱، ۱۳۶، ۱۵۱، ۱۵۶، ۲۰۵، ۲۲۰، ۲۳۳

گوران: ۱۴، ۱۰۹

گولپاہ گان: ۱۱۰، ۱۵۴

گورگه علی بهگه : ۱۳۸
(ل)

لورستان : ۱۴ ، ۸۵ ، ۱۵۴ ، ۱۵۶ ، ۱۶۲ ، ۱۷۷ ، ۱۸۴ ، ۲۰۶

لور : ۸۵

لوتف علی خان : ۱۳۸ ، ۱۴۲ ، ۱۴۵ ، ۱۴۶ ، ۱۶۰ ، ۱۶۱ ، ۱۶۲ ، ۱۶۳ ،

۱۶۴ ، ۱۶۵

(م)

مازندران : ۸۹ ، ۱۵۱

ماهی دهشت : ۱۸۵ ، ۲۰۷

محمد ناغای نازیر : ۱۹۷

محمد خان : ۱۹۷

محمد روزا بهگه : ۲۱۴

محمد حوسه بین بهگه : ۱۸۶

محمد قولی بهگی سه قزی : ۱۷۱

محمد علی میرزا : ۱۸۲ ، ۲۰۵ ، ۲۰۶

محمد شای قاجار : ۱۹۰ ، ۲۰۶

محمد جعفر خان : ۲۳۰

محمد زهمان بهگه : ۱۸۲ ، ۱۸۳

محمد حسن خانی سالار : ۲۳۱

محمد خانی گورجی : ۷۹ ، ۸۰

محمد علی بهگه : ۱۸۰

محمد قولی بهگه وکیل : ۹۰ ، ۹۶ ، ۱۰۲ ، ۱۰۳

محمد مدح حسن خان قاجار: ۱۳۰، ۱۵۶، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۶،

۱۸۷، ۲۰۹، ۲۲۹

محمد موثقی: ۱۶۵

محمد سولتانی گهلباخی: ۶۸

محمد حوسه‌بین خان: ۹۵

محمد (د): ۱۰

محمد خانی فهیلی: ۱۴۰

محمد به‌گه: ۱۲۶، ۲۲۱

محمد خانی بلوچی: ۹۳

محمد رحیم خانی گه‌رووسی: ۲۲۰

محمد نهمین خانی گه‌رووسی: ۱۱۳

محمد خانی کوری خوسره‌وخان: ۷۴، ۷۵، ۷۸، ۸۲، ۸۷

محمد پاشای بابان: ۳۳، ۸۹، ۱۳۲، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۳۹،

۱۴۳

محمد صادق خان: ۱۸۶، ۱۹۲، ۲۰۰، ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۰،

۲۱۷، ۲۱۶

محمد ناغای پروجه‌ردی: ۱۴۳

محمد به‌گی بیگه‌به‌گه: ۲۶

محمد نهمین خانی گه‌رووسی: ۱۵۲

محمد به‌گی کوری نهمه‌به‌گه: ۳۱، ۳۲، ۲۰۲

محمد ره‌شید به‌گی وه‌کیل: ۵۵، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۳۲، ۱۴۲، ۱۴۴، ۱۴۶،

۱۷۵، ۱۶۶، ۱۶۵، ۱۵۹، ۱۵۲، ۱۵۱

محمد مدد عبدالله‌لای موشی: ۱۳۶

محمد مدد رحیم به‌گی کوری میرعلی سولتان: ۱۷۹، ۱۷۶، ۱۶۷

محمد مدد رها به‌گی گورجی: ۲۲۸، ۱۳۶، ۱۰۳

محمد مدد به‌گی ندرده‌لانی: ۲۶۴

محمد مدد علی به‌گی وه‌کیل: ۲۱۴، ۲۹۰

محمد مدد خانی سره‌نگه: ۱۹۶، ۱۹۵

محمد مدد رحیم به‌گه: ۱۸۰

محمد مدد علی سولتانی بانه: ۱۰۶

محمد مدد علی سولتان به‌نی ندرده‌لان: ۲۲۱، ۲۲۰، ۱۹۷، ۱۹۵، ۱۷۶

۲۳۷، ۲۳۶، ۲۳۴

محمد مدد ناغای کوردستانی (نه‌بول‌حسه‌ن): ۱۰، ۱۲۸، ۱۴۵، ۱۸۳، ۱۸۴

۱۷۹، ۱۸۷، ۱۸۸

محمد مدد صالح به‌گه: ۱۲۷

محمد مدد علی میرزا: ۷۷، ۱۸۱، ۱۸۳، ۱۸۴

محمد مدد قولیخان: ۱۷۹، ۱۸۰، ۲۱۴

محمد مدد خدان: ۲۲۳، ۲۲۸

محمد مدد سارایی: ۹۳

محمد مدد پاشای بابان: ۱۴۳، ۱۹۰، ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۸۰

موراد به‌گه: ۳۸، ۱۸۶

مورته‌زا قولی به‌گی زه‌نگه‌نه: ۱۰۳

- مووسل: ۱۵، ۵۶، ۶۳، ۹۸، ۹۹، ۱۱۲، ۱۳۱
 مووش: ۸۸
 مورادوویس: ۸۳
 مەراغە: ۵۴، ۸۸، ۱۳۹، ۲۲۸
 مەریوان: ۲۶، ۳۸، ۶۸، ۷۰، ۷۶، ۱۱۳، ۱۳۵، ۱۳۷، ۱۶۳، ۱۶۶، ۱۷۷، ۱۹۰، ۲۳۰
 مریدوویس سولتان: ۶۷
 مەریخ: ۱۱۴
 مەیانە دەریبەند: ۱۶۶
 مەلارە حیم: ۱۰۰
 مەلاییر: ۱۰۸، ۱۱۰
 مەلاعەبدولکەریمی قازی: ۷۹، ۸۹، ۹۰
 مەلامحەمەد شەریفی قازی: ۱۴، ۱۶، ۲۹، ۴۹، ۵۸، ۶۶، ۹۳، ۱۶۶
 مەلامەھدی قازی: ۲۱۷
 مەلاعەباسی شیخ الاسلام: ۱۸۰، ۲۰۸، ۲۲۰
 مەلانیە عقووب: ۴۸، ۴۹
 مەلامستەقای شیخ الاسلام: ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۶
 مەلیک حوسەین بەگمی کەلانتەر: ۱۰۰
 مەئموون بەگمی کۆری مونزیر: ۲۴، ۲۸، ۲۹، ۳۰
 مەولایوردی خان: ۱۰۰، ۱۰۱
 مەسنورە خانم: ۳، ۴، ۵، ۶، ۸، ۱۰، ۱۵۷

مسته‌فا خان: ۹۳، ۹۴، ۲۸۲، ۲۱۴

مونتزیری کوری بابلول: ۲۳

مه‌نوجمه‌خان: ۶۲، ۹۸، ۲۰۸

مه‌هدی به‌گی شقاقی: ۱۵۶

میرزا محمه‌دوره‌فقی نازیر: ۲۱۴

میرزا فه‌ره‌جوللا: ۱۸۶، ۲۰۲، ۲۰۶

۲۳۰، ۲۰۸

میرزا هیدایه‌توللای ته‌مین: ۱۹۷، ۲۰۳، ۲۰۶، ۲۰۹، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷،

۲۳۰

میرزا محمه‌صادق: ۲۳۰

میرزا عب‌دوللا خه‌له‌ف: ۱۸۴

میرزا عه‌لی: ۱۸۶

میرزا جه‌عقهر: ۲۰۳، ۲۲۸

میرزا محمه‌د عه‌لی: ۲۳۰

میرزا شوکروللا: ۲۱۵

میرزا عب‌دولکه‌ریم: ۱۸۰، ۱۸۶، ۱۹۴، ۱۹۷، ۲۲۸

میرزا باقر: ۱۸۶

میرزا فه‌ناح: ۲۲۹، ۲۳۰

میرزا عب‌دولمه‌جید: ۲۱۵

میرزا نه‌بولفه‌تخ: ۲۱۴

میرزا فه‌زلوللای موراد: ۲۱۴

- میرزا رحیم: ۱۸۳، ۲۱۴
- میرزا عه‌بدوړه‌حمان: ۱۸۶
- میرزا نه‌حمده‌دی وه‌زیر: ۱۳۶، ۱۴۲، ۱۷۴،
- میرزا عه‌بدووللای وه‌زیر: ۱۲۹، ۱۳۲، ۱۳۶، ۱۴۲، ۱۷۹، ۱۸۶
- میرزا عه‌بدووللای مونشی باشی: ۲۳۷
- میرزا به‌گی که‌له‌وړ: ۱۴۹
- میراوا: ۱۴۷
- میر نه‌سکه‌نده‌ری: ۹۴
- میر نه‌سلان خان: ۱۵۹، ۲۱۴
- میرزا نه‌بی خانی نه‌میر دیوان: ۲۳۶
- میرزا لوتف‌وللای کوری میرزا عه‌بدووللای وه‌زیر: ۱۶۰، ۱۷۹، ۱۸۶
- میرزا یوسف: ۱۴۲، ۱۸۳، ۲۱۴، ۲۳۰
- میر وه‌یسی نه‌فغانی: ۶۸، ۸۲
- می‌هزه‌یان: ۲۶
- می‌هر علی خان: ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۱۴، ۱۲۶، ۱۲۷
- میر عه‌له‌مه‌ددین خان: ۶۴
- میرزا صادقی مستوفی: ۱۳۲
- مه‌ولاولویردی خانی قه‌زوینی: ۱۰۰، ۱۰۱،
- (ن)
- نه‌سرووللا به‌گد: ۱۳۶، ۱۶۷، ۱۷۶،
- نابلین: ۴

- نادرشا: ۹۰، ۹۲، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۹، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۳
- نهجف قولی به گک: ۱۱۴، ۱۱۶، ۲۱۴، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۹، ۲۳۰
- نهجیب پاشا: ۲۱۸، ۲۲۴
- نہزہ رعلسی به گک: ۹۲، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۶۷، ۱۷۹، ۱۸۰، ۲۰۰، ۲۰۲، ۲۱۴، ۲۳۷
- نہشکاش: ۲۶
- نوی (کویہ): ۲۶
- نہوسوو: ۲۶
- نہوزہر: ۶۵
- نیہاوند: ۸۸
- نیزاملولک: ۲۰۶
- (و)
- وان: ۸۸
- ورمی: ۶۱
- ویبہج: ۲۲۶
- وہلد به گمی جاف: ۱۹۱
- (هـ)
- ہاروون ناباد: ۹۶
- ہاوار: ۲۶
- ہاشم سولتان: ۲۲۷، ۲۲۸
- ہدرات: ۸۲

همه‌مدان : ۶۶ ، ۸۸ ، ۸۹ ، ۹۰ ، ۹۲ ، ۱۰۰ ، ۱۰۶ ، ۱۰۷ ، ۱۲۲ ، ۱۲۸ ،

۱۲۹ ، ۱۵۲

همورامان : ۶۸ ، ۷۵ ، ۱۱۶ ، ۱۱۸ ، ۱۵۱ ، ۱۶۳ ، ۱۹۵ ، ۲۲۰ ، ۲۲۹ ، ۲۳۴ ،

مه‌لوخان : ۳۵ ، ۳۶ ، ۴۱ ، ۴۳ ، ۴۴ ، ۴۵ ، ۴۶ ، ۴۷ ، ۴۸ ، ۴۹ ، ۶۴ ،

مه‌وشار : ۲۲۱ ،

هوشبارانی : ۲۲۰ ، ۲۳۶ ، ۲۳۷ ،

هیدایه‌توللای وه‌زیر : ۲۱۳

هیندستان : ۹۴

هم‌ریر (-: ریر) : ۵۴

(ی)

یوسف به‌گ : ۱۲۹ ، ۱۳۶ ، ۱۸۷ ، ۱۹۸ ،

یه‌حیا‌قولی به‌گی نه‌شته‌رانی : ۱۰۳ ، ۱۷۱ ، ۲۲۱ ،

یه‌ریفان (نیره‌وان ره‌وان) : ۸۸

یاشماق : ۱۵۸

یونس پیغم‌مهر : ۵۶

یه‌عقوب به‌گ : ۳۳